

SORIN CERIN

The Origin of God is an incredible story, in which the author is the main character. He is aware that he is sleeping and that everything that is happening to him belongs only to a dream of this world, which in another dimension is a reality. In his dream, he meets the Godlike Light who in fact is our God. The Light carries him into various worlds with all sorts of forms of beings, describing to him how the world was made, what the origins of the Parallel Universes before Big Bang were, of the life in them. The author asks why does the Basic Truth exist, the Life Illusion, which we live every day, how we should pray and to whom, and finally where we were before other civilizations in Terra. Once these mysteries are revealed, the Godlike Light shows to the author 'The Cerin Theory of Universal Genesis' which brings a new view in religion, philosophy, politics and in everything we have known so far about the history and biology of the human being. This is the first work in the world which treats the subject through the light of a new philosophy. This narrative takes place as the background to a captivating love story which develops on several worlds that belong to other dimensions. Here, death is just a passing to another dimension. Later the author becomes a spectator in the name of whom an impressive journey takes place among other parallel Universes.

Sorin Cerin graduated from the Institute for Italian Language and Culture, specializing in philosophy and psychology. He was an editor of a daily newspaper as well as working as a TV Journalist, producer and international correspondent. In the last few years, his time has been dedicated to philosophy and literature. He has a wife and a son.

The Origin of God
Sorin Cerin

The Origin of God

PE ARIPILE LUMINII DIVINE

în limba engleză

“ The Origin of God”

LUMINA DIVINĂ

CAPITOLUL 1

Ieri ne-a murit cineva drag. Acea persoană își va continua viața fără să știe că a murit față de noi. Unica ei cunoștință despre noi este că cei dragi care nu sunt alături de ea în lumea aceea sunt decedați! Cu cât acea persoană îi va fi întâlnit pe cei dragi mai demult cu atât ea va fi conștientă că au murit mai demult iar cu cât îi va întâlni mai curând cu atât va fi conștientă că au murit mai curând. Mai mult decât atât, ultima persoană dragă pe care a văzut-o în viață este cel decedat pentru persoana care a decedat față de noi, cel pentru care aceasta va plânge și-i va face cele de trebuință unei procesiuni funebre. Cei decedați alături de persoana dragă care au fost soț sau copil, etc., vor fi mai tineri sau mai bătrâni decât persoana în cauză în funcție de timpul când au murit, dacă au murit mai de curând sau mai de mult. Niciodată nu muriți pentru voi, ci doar pentru cei din jurul vostru, precum niciodată nu muriți voi, ci doar cei din jurul vostru, Amin!

Mulțumesc Lumină Divină fiindcă m-ai făcut să înțeleg că oamenii nu mor niciodată, ci trec în fiecare infinitate minus Una dintr-o clipă într-un Univers în altul, în funcție de propria lor energie spirituală. Poate că în secunda trecută am murit într-un Univers iar în altul sunt deja îngropat cu un monument funebru deasupra capului, dar viața mea continuă în alte și alte Universuri, prin care trec în fiecare infinitate minus Una parte dintr-o clipă! Doar sinucigașii știu că vor muri. Omul care nu se sinucide nu va ști niciodată că va muri. Omul va fi conștient că înaintea în vârstă, până când, va redeveni iarăși tânăr, fără să realizeze că a îmbătrânit cândva, retrăindu-și clipele tinereții în ceea ce alți semeni consideră a fi moarte, îndrepându-se spre senectute fără să realizeze că de fapt retrăiește a nu știu câta oară propria viață dar cu destine din ce în ce mai schimbate, trecând cu spiritul său printr-o infinitate minus Una de identități ale propriei sale Ființe infinite, care la rândul ei nu este altceva decât o identitate a Ființei Existenței, până în clipa când sufletul său va simți nevoia de odihnă, și va fi împăcat cu moartea, intrând în faza de Conștientizare Profundă pentru a se reîncarna undeva cândva într-o lume unde va fi om sau stea sau ceva ce nici nu se poate închipui cu mintea. Omul care nu este împăcat cu propria sa moarte care este o trecere dintr-un regim spiritual

în altul NU a trăit niciodată propria lui viață și va urma să o trăiască până când va învăța să moară!

*

Fotografia veche de mai bine de o sută de ani pe care o privesc cu o oarecare reținere și plictiseală, propice omului „modern , ironic și bineînțeles, mai superior decât timpul” mă face în cele din urmă să tresar.

De ce?

Nu reprezintă altceva decât un grup de oameni îmbrăcați după moda timpului , undeva la o sărbătoare câmpenească , cu soare, iarbă, păsări, copaci, vin, pâine , copii care aleargă.

Până aici nimic deosebit și cu toate acestea devin din ce în ce mai agitat!

Abia acum observ că pe fotografia îngălbenită de vreme se află o persoană ce seamănă leit cu soția mea.

Deodată mă întreb, unde sunt eu? Eram mort, viu, existam undeva? Oare după moarte mai este o altă lume, oare înainte de viață a fost tot Lumea Morții? Dacă nu? Atunci ce? Dacă nu este nimic decât această viață care pare că vine de nicăieri și se îndreaptă către nicăieri. Atunci de ce este viața asta? Doar ca să știi că ești, după care să uiți acest lucru pentru totdeauna , în cazul când după moarte nu mai rămâne nimic, nu mai există nimic? Îi rog pe cititorii mei să se concentreze adânc la moarte, la faptul că odată mort vei fi în neființă mereu , că după moarte nu mai este nimic altceva , nici o lume de apoi, că întreaga viață a fost un simplu vis în zadar, un vis pe care-l vom uita, pentru unii un coșmar iar pentru alții un vis pe care-l regreți dimineata când te trezești.

Vă întreb dragi cititori ce anume simțiți? Nu cumva un sentiment de frustrare, de neliniște? Gândiți-vă că într-o zi tuturor vă va suna ceasul indiferent dacă sunte-ți sau nu pregătiți pentru aceasta. Că în acele momente ve-ți rămâne cu imaginea timpului în care a-ți trăit, al societății al cărei membru a-ți fost , că după voi , vor rămâne aceleași clădiri pe care le cunoașteți, că într-o zi vor fi dărâmate , fiind înlocuite cu altele la fel ca și viețile voastre. Gândiți-vă că cei care au trăit acum cinci mii de ani la fel ca și voi ce citiți această carte rămâne-ți cu imaginea timpului fiecăruia în parte în cazul că nu există viață de apoi, că Michelangelo nu a văzut niciodată naveta spațială ce într-o zi va deveni piesă învechită de muzeu. Că nici voi nu ve-ți vedea atâtea și atâtea lucruri care vor fi pe acest pământ, de ce?

Dacă nu există viață după moarte, înseamnă că totul e în zadar , că trăiești un vis pe care ești obligat de Destin să-l uiți, definitiv! Ce este și mai ciudat este că s-ar putea ca acest vis care este propria ta viață, nici măcar să nu-ți aparțină ție ci Iluziei Vieții! Cu toate acestea dragă cititorule nu ar fi în zadar tot acest vis dacă nu ar fi viață după moarte? Oare știm noi ce anume este în zadar și ce nu odată ce nu știm ce căutăm pe această lume?

Ne-a spus vreodată cineva cu certitudine că este viață după moarte? Da, unii care au fost acolo. Ei, bine, eu personal nu cred acest lucru, pentru simplul motiv că odată ce ajungi acolo, lași navetismul la o parte , odată ce ești mort nu mai revii la viață. Știu că sunt cazurile de moarte clinică, cazuri care mi se par interesante numai că pe acestea nu le consider moarte, ci le atribui doar unui culoar din antecamera morții , unde este foarte posibil să existe acele tunele de lumină, cei dragi pe care-i regăsești, etc.etc. Aceasta cred doar că în acea fază nu ești în moarte. La fel cum cred că poți pluti prin încăpere sau că știi ce se întâmplă în jurul tău când ești sedat pe masa de operație. Pentru a încerca să aflu dacă este viață de apoi cred că cea mai bună cale rămâne tot interviuarea persoanelor ce au ajuns în antecamerile morții. Dacă am dispărea cu totul după moarte atunci care-i sensul nașterii noastre în această lume? Doar pentru a clădi o societate care să folosească altor și altor urmași? În nici un caz, pentru simplul fapt că și soacietatea cu întreaga civilizație va dispărea într-o zi. Ei, bine, dar vor rămâne alte și alte rămășițe poate că pe alte planete, deoarece dacă ne vom dezvolta ne vom permite acest lux de a merge către stele. Da , este adevărat , dar și acolo, totul se va transforma până la urmă în asemenea manieră încât omul va deveni cu totul altceva și altceva până nu va mai fi nimic, întrucât totul ce se naște va muri.

Atunci de ce ne-am născut, ca să murim? Ca să alimentăm o istorie a unei civilizații, pe care să nu o mai recunoaștem după deces? O civilizație care la rândul ei nu are nici un sens nu numai pentru noi fiecare în parte cât și pentru ea în sine. Care este sensul unei civilizații, decât acela de a da un sens indivizilor care o compun? Dacă individul în parte nu are nici un sens fiindcă nu știe nici de ce s-a

născut și nici de ce va muri, nu știe nici dacă vine de undeva și nici dacă va merge undeva. ?Nimic nu poate fi mai diabolic decât să nu știi de unde vii și unde vei merge dacă se va întâmpla și aceasta. Dacă nu vii de nicăieri și nu mergi nicăieri atunci ce cauți aici, cum te-ai născut? În acest caz înseamnă că erai aici etern și nu te-ai născut niciodată. Noi știm că ne-am născut, iar prin naștere știm nu numai că vom muri dar mai înțelegem că nu am fost aici eterni și prin urmare că venim totuși de undeva. Dacă venim de undeva înseamnă că vom și merge undeva, chiar dacă nu știm. Din moarte nimeni nu se mai întoarce și nici nu poate ajunge acolo decât mort!. Cel mai probabil de unde venim acolo vom și merge. În paginile următoare am să vă descriu o experiență tulburătoare pe care am trăit-o de curând, devenind personajul principal, alături de Lumina Divină. Această experiență mi-a marcat cu desăvârșire întreaga mea viață, dându-mi seama că cel mai însemnat lucru pe care-l poți face pe pământ este să gândești pozitiv atât despre tine cât și despre semenii tăi. Am înțeles că nici o funcție și nici o realizare sau bogăție, nu valorează doi bani, întrucât atunci când treci din această lume nu numai că lași totul în urma ta dar mai mult, ieși întreaga răutate și meschinărie cu tine mânjindu-ți propria ființă! Dacă te rogi la Dumnezeu în timpul vieții este cu atât mai bine. Dumnezeu există! A te ruga la Dumnezeu nu înseamnă a-ți face o datorie pe care o privești ca și o corvoadă și nici a încerca cu tot felul de tertipuri jalnice să obții anumite foloase personale. Dumnezeu nu te plătește pentru rugăciune, Dumnezeu nu poate fi decât aproape sau departe de tine, și atât. Asta depinde numai de tine, iar aici nu poți decât să-ți dai seama ce mare este bunătatea Lui Dumnezeu care-ți acordă ție, fărămă de praf, liberul arbitru de a fi tu cel care poate decide și nu măreția Lui Dumnezeu. Dumnezeu tocmai de aceea este infinit de mare și de bun fiindcă te consideră pe tine un nimic, măreția acestui Univers, darămite întreaga ta Ființă! Experiența prin care am trecut m-a învățat că există viață după moarte și că nu venim și mergem spre nicăieri, ci totul a avut un scop. Cu toate că am fost în alte Universuri paralele încă nu am fost pe lumea de dincolo pentru simplul fapt că nu am murit. Sunt convins că acolo ajungi doar mort. Chiar și Universurile paralele pe unde am fost, chiar și faptul că am înțeles că murim în fiecare clipă într-un alt Univers pentru a trăi în altele sau a ne naște altundeva, abia acum știu că doar identitatea ta care aparține acestei lumi sau alteia moare dar nu și toate identitățile tale dintr-un infinit minus una de lumi. Venim prin părinți pe lume, aceștia au venit și ei la rândul lor prin părinți, proces care a continuat și va continua de când este viața. Părinții par a fi trecutul nostru, dar nu sunt! De ce? Tocmai datorită faptului că ei nu reprezintă nimic mai mult decât poarta prin care intrăm în această lume și atât. Noi venim de mult mai departe, de undeva unde trecutul nici nu există precum nici viitorul, unde ființează o altă Iluzie a Vieții, total diferită de aceasta terestră. De ce? Acolo este un alt Univers, iar noi nu suntem decât o cantitate de energie spirituală care primește o identitate în acest Univers unde ființează Iluzia Vieții cu timpi și spații. Știu că această cantitate de energie spirituală care este sufletul meu sau poate fi sufletul oricărei ființe de pe Terra începând cu cele mai infime vietăți microscopice, continuând cu plantele, animalele oamenii, nu este nimic altceva decât o fărămă din energia spirituală a ta din marea energie spirituală a ființei tale luată ca întreg și care este fărămățată într-un infinit minus una de Universuri paralele unde tot tu ai câte o identitate în fiecare, fiindcă fiecare Univers paralel are câte o fărămă din ființa ta, care este sufletul sau identitatea ta în acel Univers. De aceea nu există moarte, ci vii dintr-o lume pentru a merge în alta. Alături de ființa ta luată ca întreg mai sunt o infinitate minus unu de alte și alte ființe, iar toate la un loc definesc energia spirituală a Existenței. De ce un infinit minus unu? Deoarece aceasta este valoarea permisivă a numărului de identități pe care le poate avea o ființă dar și a numărului de ființe care pot fi în cadrul Existenței pentru faptul că Ființa în Existență este finită, prin urmare numărul identităților sale va fi finit, cum la fel și numărul tuturor ființelor. Doar Dumnezeu poate fi Infinit în Existență! Aceasta este și diferența dintre Ființă și Dumnezeu. Toate celelalte ființe sunt și aparțin aceleiași energii spirituale cosmice fiind o unitate în diversitate sau una și aceeași Ființă. Tocmai datorită faptului că este finită și are acel unu, ființa este una în toate și toate într-una. Diferă nivelele energetice ale Ființei care se reduc la cuante de energie care sunt sufletele sau identitățile Ființei sau Ființelor fiind același lucru. Folosesc pluralul pentru a fi mai ușor de înțeles că fiecare suflet aparține Ființei lui ce se află într-o infinitate minus unu de Universuri cu tot atâtea identități, dar fiecare Ființă a sufletului respectiv nu este altceva decât Marea Ființă Universală, care deține atât noțiunea pluralului cât și a singularului în ea însăși. Prin urmare atunci când vorbești despre Ființă, poți folosi la fel de bine pluralul cât și singularul. Mai știu

că trecutul tău este în viitor și de aceea te naști prin părinți care sunt de fapt viitorul tău pe această lume, precum planeta Terra este în tine la fel ca și întregul Univers. Dacă nu ar fi în tine nu l-ai mai vedea cum se desfășoară în întreaga lui splendoare galactică și nici nu ai simți adierea vântului la poalele Himalayei. Dacă Universul cu toate spațiile lui nemărginite nu ar fi în tine atunci nu ai mai veni pe lume prin părinți, ci ai veni la fel ca atunci când mori, singur! De ce? Deoarece părinții au fost viitorul tău în lumea cealaltă care au devenit trecut în lumea aceasta, precum tot ce era în afară de tine în lumea cealaltă este în tine pe lumea aceasta, iar afară de tine nu era nimic altceva decât lumea aceasta în care nu erai! Afară de tine este doar lumea morții sau lumea de dincolo în care nu ești, dar odată trecut Styxul, lumea morții va fi în tine lăsând lumea terestră pentru prima oară în afara ta, cu imensul Univers al nemărginirilor spațio-temporale. Cum poate fi întregul Univers nesfârșit în tine dar și în toate celelalte ființe în același timp? Cum se poate reflecta acesta simultan în miliarde și miliarde de ființe? Foarte simplu, prin visul comun, sau Iluzia Vieții care este comună pentru oameni, pentru toate speciile de animale, pentru toate speciile de plante care și ele simt cât și pentru toate viețuitoarele acestei lumi. Ce este acest vis? Nimic mai mult decât reacția pe care o are cuanta de energie a sufletului cu nivelul energetic spiritual al acestei lumi. Rezultatul este Universul pe care-l credem ca fiind în exteriorul nostru dar în realitate este în noi fiindcă reflectarea nivelului energetic spiritual se face în cuanta noastră energetică care este sufletul iar această reflectare nu este nimic altceva decât o regalare energetică dintre cuanta noastră și alte valori cu care această cantă interacționează, valori care la nivel energetic nu pot fi nici exterioare și nici interioare, ci existente, mai mult decât atât cum am mai spus adineaori întregul Univers spațio-temporal nu este altceva decât un vis comun al nostru pe baza căruia ne-am structuralizat o viață socială, culturală, intelectuală, etc. Tot timpul ne raportăm energetic spiritual la marile valori energetice ale întregii noastre ființe, valori în care se află și cuanta prinsă de acest nivel, cu vis de spațio-temporalitate. Nemărginirea Universului pe care îl simțim că ne înconjoară și că noi nu suntem decât un fir de praf față de spațiile uriașe dintre aștrii, nu este nimic altceva decât nemărginirea ființei noastre! Dar nivelul energetic spiritual al spațio-temporalității ce anume este? Face parte din ființa noastră? Valoric întreaga ființă include acest nivel spiritual dar raportat strict la cuanta energetică a sufletului, acest nivel include cuanta. Prin urmare Ființa se va reflecta mereu în ea însuși iradiind propriile sale identități existențiale. Toate celelalte Ființe, vor face același lucru. Poate că ve-ți întreba unde mai încap toate celelalte Ființe odată ce o singură Ființă este un infinit minus unu de nivele energetice spirituale? Simplu, doar în Iluzia Vieții există timp și spațiu, în realitatea Adevărului Absolut acestea nu există, ci sunt doar niște nivele energetice spirituale! Fiecare Ființă nu este altceva decât un Echilibru, energetic spiritual. Acest Echilibru se realizează atât între raporturile cu alte Ființe cât și cu sine. Atunci când se realizează Echilibrul cu sine avem de-a face cu o identitate sau mai multe a Ființei respective deci cu pluralismul Ființei sau Ființelor ca pe urmă să se realizeze Echilibrul între raporturile dintre identități devenite Ființe prin urmare cu alte Ființe deci cu alte Echilibre avem de-a face cu unicitatea Ființei. După câte se vede este exact invers, deoarece mai întâi Ființa va trebui să se reflecte în sine adică să-și raporteze propriul Echilibru la sine deci la unicitatea sa, la singularitate, pentru a da naștere identităților, deci altor Ființe, multitudinii, deci pluralismului. Acest termen de întâietate nu este nimic altceva decât termenul care definește și trasează frontiera dintre Ființă și Dumnezeu, dintre finit și infinit, cât și dintre alte forme care nu aparțin existenței. Existența nu este altceva decât Ființă! De aceea odată ce noi nu suntem nimic altceva decât niște Echilibre sau identități ale Ființei nu putem concepe o altă formă de aceeași importanță ca Existența decât Existența.

Echilibrele Ființei pot să se raporteze la o sumedenie de alte și alte Echilibre ale aceeași Ființe creind o multitudine de lumi cum ar fi unele unde nu există mișcare dar este viață, lumi unde transformarea este dată de inversul acesteia, stagnarea, cât și alte și alte Echilibre posibile. În aceste călătorii alături de Lumina Divină am aflat ce anume este Lumina și ce mare deosebire este între ceea ce admitem noi că este Lumină și ceea ce este aceasta în realitate. Lumina nefiind altceva decât Persoana care se află alături de Dumnezeu și personalizează visul Lui Dumnezeu despre Existență și alte asemenea ei. De aceea fiecare obiect, lucru, cuvânt, gând, sentiment, viață se iluminează primind semnul Existenței deci semnul Ființei. Orice obiect în spațiul cosmic devine luminos indiferent cât de adânc este întunericul atunci când acesta există, deci ființează. Fiecare cuvânt, sau gând indiferent cât

de greu sau urât este ,acesta devine iluminat de Lumina spirituală pentru că ființează la fel ca și obiectul din spațiul cosmic.Ce este foarte interesant este faptul că fiecare identitate sau Echilibru al Ființei sau Ființelor fiind același lucru după cum am explicat ,naște o altă identitate sau un alt Echilibru ,acest proces perpetuându-se la infinit.Orice Echilibru este consființit de liberul arbitru,chiar și la nivelul obiectelor necuvântătoare,spun aceasta întrucât oricât de ciudat ar părea și acestea se supun anumitor legități care le îndreptățește să aleagă calea ce o va urma ,cu sau,fără voia lor.De aceea este bine ca în scurta viață pe care o avem pe Terra în calitate de oameni să gândim și să avem o conduită cât mai aproape de Dumnezeu,dar nu în sensul fanatismului și nici în cel al delăsării toatale ,ci în sensul iubirii,bunăvoinței,înțelegerii,milei și compasiunii,pentru tot ceea ce ne înconjoară.Doar atunci vom fi cu adevărat mai apropiați de Dumnezeu.Liberul arbitru este calea care duce spre împlinirea Destinului.Liberul arbitru se supune voinței chiar și în Iluzia Vieții ,iar Destinul pare că se supune voinței dar nu este așa ,prin urmare Liberul arbitru care se supune voinței devine predictibil deci cunoscut pe când Destinul,impredictibil deci necunoscut,prin urmare cunoașterea precede necunoașterea precum predictibilitatea precede impredictibilitate,și de aici nu rezultă nimic altceva decât faptul că oricât de decizi am fi să ne înfruntăm singuri soarta doar singur Dumnezeu va fi cel care o poate pecetlui.Ce este și mai interesant e faptul că tocmai Destinul este cel care la rândul lui naște iarăși Liberul Arbitru.Ființa nefiind altceva în ansamblul ei decât un Echilibru dintre Destin și Liberul arbitru,chiar dacă în realitate Liberul arbitru este caracterizat prin legitate,astfel privită prin prisma Adevărului absolut,Ființa fiind un Echilibru dintre Destin și Legitate.Abia acum am înțeles că întregul Univers nu este altceva decât un vis mareț,cu toate că nu este static ,nu pentru că nu ar putea fi reprezentat astfel ci pentru simplul fapt că gravitația pe care o percepem ca fiind o forță supusă unei anumite legități nu este altceva decât un anumit nivel de incluziune diferit față de identitatea ființei noastre care în Iluzia Vieții ne este reprezentată ca o forță,decorându-ne astfel Universul,pe care-l vedem într-o continuă expansiune datorat acele Iluzii a Vieții,expansiune,care există doar raportată la visul nostru comun.De aceea nu cad stelele unele peste altele!De aceea avem Iluzia Vieții în care Universul este într-o continuă expansiune.Nu,Universul nu este nici static și nici într-o continuă expansiune,el este virtual!

Privesc la fotografia veche de familie. Tresar fiindcă sunt aici și nu acolo, fiindcă acum mai bine de o sută de ani , nu numai că nu existam , dar nu erau nici măcar părinții și bunicii mei.

Nu existau nici părinții sau bunicii soției mele.

Tresar fiindcă nu pot înțelege ce înseamnă să nu exiști , mai ales când știi că au existat păsările, copacii , sărbătoarea câmpenească dar undeva într-un trecut față de care, eu , mă aflu într-un viitor de peste un secol.

Oare câte viitoruri vor ști că m-am născut eu?

De ce?

De ce atâtea viitoruri nenăscute încă dar care se vor naște cu siguranță?

De ce aceste viitoruri pot ști totul despre mine iar eu nu am voie să știu nimic despre ele?

Eu sunt trecutul lor?

Poate fi la prima vedere o întrebare copilărească dar în realitate este una dintre cele mai tulburătoare întrebări care le poate formula ființa umană , posesoare a conștiinței ce îi indică faptul că EXISTĂ !

De ce existăm ACUM ȘI NU atunci?

De ce viitorul recunoaște trecutul în conștiința ființei și nu invers?

Să trăiască ființa mai mult în viitor?

Cunoașterea ființei se află în viitor iar misterul ei cu tot ceea ce ar dori să devină , cu năzuințele , speranțele și dorințele sale se află în trecut?

La fel și Întâmplarea , Liberul Arbitru și tot ceea ce noi în calitate de ființă nu știm?

Viitorul ființei este de fapt trecutul acesteia precum trecutul său devine viitor!

Ceea ce știm este că viitorul devine trecut și poate recunoaște detaliile trecutului în conștiința ființei , dar nu și invers.

Astfel ființa trăiește în viitor unde și conștientizează detaliile simțirii privind măreția trecutului din turnul său de fildeș al propriului DESTIN.

Prin urmare , tot ceea ce noi nu știm este trecutul, iar ceea ce cunoaștem rămâne viitorul.

Doar viitorul este capabil de cunoaștere, nefăcând altceva decât să recunoască trecutul.

Aceasta este esența Iluziei Vieții pentru ființă „SĂ RECUNOASCĂ TRECUTUL DIN VIITOR AVÂND ILUZIA CĂ TRĂIEȘTE PREZENTUL”

Atunci cei care se vor naște în viitor și despre care nu știm nimic referitor la detaliile propriilor vieți se află undeva în trecutul nostru și nicidecum în viitor fiindcă doar trecutul este cel care îi interzice ființei accesul liber în sânul său.

Prezentul este mai iluzoriu decât orice pe lume , fiindcă frontierele sale între trecut și viitor sânt inexistente.

Ființa nu poate ști care este limita trecutului față de viitor, dacă aceasta este de o fracțiune de secundă sau total inexistentă atâta timp cât contemplă un trecut dintr-un viitor care-i crează iluzia că poate percepe necunoscutul și imperceptibilul.

Viața pare o luptă pentru a-ți clădi un destin care în realitate este dat!

Atunci ce este moartea dacă nici măcar nu știm ce este viața?

Dacă moartea se află undeva după finalizarea vieții , atunci ce anume se află înainte de viață?

Să fie aceeași moarte?

Oare eram mort când acest grup de oameni se pozau într-o minunată zi de vară acum mai bine de un secol la acea serbare câmpenească?

Dacă eram mort , unde anume mă aflam?

Oricum nu știu nimic despre acel moment pentru a putea poziționa locul unde anume aş fi putut exista.

După viață, va fi la fel ca acum mai bine de o sută de ani când de fapt , nu existam?

Nimic!

Neant!

Viața este un mare cadou făcut morții precum moartea vieții!

Știm noi oare ce este neantul?, odată ce suntem atât de departe de adevărul absolut?

Oare în această viață nu suntem mai morți decât în moarte?

Și dacă este așa înseamnă că poate eram la serbarea câmpenească din fotografia învechită sau poate că eram altundeva , dar ERAM!

Din acel moment am fost mai interesat mai mult ca niciodată de viața de după moarte, sau poate că e impropriu spus „ viața de după moarte” fiindcă noi habar nu avem ce este viața necunoscând adevărul absolut darămite moartea?

Suntem uneori convinși că ceea ce trăim în timpul vieții se poate atribui și morții!

Este complet fals fiindcă viața nu este moarte precum moartea nu este viață.

Cu cât complicăm mai mult lucrurile cu atât ne depărtăm de adevăr.

Viața este un lung și obositor vis primit în dar de la destin fără ca să știm cu adevărat ,vreodată, de ce?

Adevărul nu este câtuși de puțin acela pe care pretindem că-l cunoaștem.

Nu există decât un singur adevăr și anume Adevărul Absolut , iar pentru a-l cunoaște gândirea ta va trebui să fie infinită!

Nu cred că omul poate concepe și gândi la nivel infinit.

De aceea este bine să nu ne pierdem credința în Dumnezeu și chiar dacă unele lucruri din cărțile sfinte le punem în discuție , chiar dacă vrem mai întâi să cercetăm în ceea ce credem dându-ne cu părerea , este total greșit fiindcă tot ce știm noi că există în lumea aceasta este o simplă iluzie care se învâрте în jurul unui singur adevăr: Dumnezeu sau Marele Creator.

Dumnezeu a creat Universul care face parte din El !

Deasupra timpilor și a spațiilor!

De aceea Dumnezeu nu E creat cu început și sfârșit ci etern!

Dumnezeu nu S-A născut vreodată și nici nu va muri vreodată!

EL EXISTĂ!

CAPITOLUL 2

Totul a pornit de la câteva vise pe care nu numai că nu le voi putea uita întreaga mea viață dar mai mult decât atât , nici măcar nu cred să fi fost vise în adevăratul înțeles al noțiunii de vis, întrucât în timpul somnului eram conștient că dorm și că ceea ce s-ar spune că visez nu este altceva decât o trăire cât se poate de reală într-un spațiu din care mă pot reîntoarce oricând înapoi în lumea în care dorm!

Prima oară , mă aflu undeva la marginea unui oraș necunoscut , cufundat în noapte .

În timp ce priveam la luminile multicolore ale acestuia de la o oarecare distanță , am început să devin din ce în ce mai ușor, atât de ușor încât la un anumit moment am simțit că pot să zbor.

Pluteam deasupra vârfurilor copacilor dintr-o pădure ce aveau undeva o poieniță ascunsă între ei.

Era senin și Luna licărea alături de stele într-un concert cosmic acompaniat de sunetele greierilor.

După ce am zburat de câteva ori în jurul acestei poienițe admirând o statuie uriașă de granit, asemănătoare celor din Insula Paștelui, care se afla undeva la o margine a acesteia, am simțit deodată o forță care-mi îngreuna trupul determinându-mă să mă așez pe iarba mățăsoasă .

Nici acum nu știu de ce anume m-am așezat cu spatele pe iarbă privind la cerul senin.

Deodată mi-am dat seama că mă aflu cu capul la picioarele statuii de granit.

O Lumină de culoare albă se desprinsese dintr-o stea care până atunci licărea undeva pierdută în cine știe care colț al Universului.

În același timp vedeam cum și steaua în sine se apropia de mine parcă dorind să zorească razele albe ce scrutau privirea mea.

După scurt timp am primit razele în sufletul meu !

Steaua rămase la o oarecare distanță.

Simțeam un sentiment de liniște , de fericire , o plenitudine sufletească care până atunci nu mi-a mai fost dat să o trăiesc.

Realizam că nimic din lumea în care trăisem până atunci nu se regăsea în tot ceea ce-mi era dat să simt în acele momente.

Atunci mi-a venit așa deodată să plâng de fericire , dar nici o lacrimă nu se putea așeza pe obrazul meu fiindcă acolo unde mă aflu nu existau pur și simplu lacrimi doar trăiri profunde feerice alături de Creator care era în acea rază de lumină albă, Lumină Divină

Știam că era Lumina Divină fără să mi se spună.

Și nu cred că mi s-a zis ceva , decât mi s-a transmis mai mult pe cale mentală, spun mai mult, fiindcă știam că vorbesc din adâncul sufletului meu mai bătrân decât vremurile toarse la roata destinului cosmic.

Atunci Lumina Divină mi-a zis prin mine însumi mult mai multe decât aș putea să-mi spun mie însumi o viață întreagă.

La fel știu că ceea ce scriu mi-a fost transmis de Lumina Divină.Primele cuvinte , dacă le putem numi așa au fost:”....fii binecuvântat , Sânt alături de tine .”

“Ia-mă cu tine” , i-am zis Luminii Divine.

“Nu acum .Termină ce ai de terminat mai întâi și apoi” , mi-a zis Lumina Divină

“Ce să termin?”îi spun Luminii Divine.

“Ești un suflet ce a fost de multe ori în această lume, un suflet bătrân în tinerețea sa.

Nu te-ai născut întâmplător ci pentru a lăsa un semn al Meu în lumea în care te afli, la fel ca și fiecare om”, spuse Lumina Divină.

“Simt nevoia să mă îndrept către Tine , să pot pluti în aerul răcoros al nopții la fel ca și o pasăre sau un gând ce străbate aievea distanțele propriilor sale dorințe.Ia-mă la Tine”, i -am zis Luminii Divine.

“Încă nu a sosit clipa.Statuia la picioarele căreia te afli este semnul ființei tale.

Destinul fiecărui om este o statuie , mai mare sau mai mică, mai urâtă sau mai frumoasă, mereu supusă de-a lungul vieții ploilor și vânturilor sentimentale , banale iluzii care cern clipele la sita speranțelor etern deșarte dar pline de dorința încrederii că într-o zi și infinitul va deveni la fel de cunoscut pe cât de cunoscute sânt orizonturile brăzdate de albastrul cu nume de senin sau de griul cu nume de nori.

Te naști pentru a ști de ce ploaia de vise cade din cer și nu din pământ, dar mori fiindcă ori cât de tare ar fi granitul propriei tale statui sânt vânturile de miazăzi cât și cele de miazănoapte care o macină neîncetat indiferent cât de bune sau rele sânt aceste vânturi.” îmi zise Lumina Divină.

“Ce minune mai mare poate fi decât viața?

Să știi că există ploaia și orizonturile , să știi că există?”, i-am zis Luminii Divine.

“Pe buzele omenirii e frig!

A început iarna sentimentală în pustiul tehnologiilor al alienării și angoaselor omenirii.

Vrând să vă apropiați de Mine prin tot felul de invenții în toate domeniile nu face-ți nimic altceva decât să vă îndepărtați, deoarece armonia omului se face prin apropierea acestuia de natură și în nici un caz prin fuga de aceasta , prin psihoza de a naște mereu un nou și nou modernism ucigător!

Omului îi e rușine să mai iubească simplu și fără nici un interes, îi e silă să mai plângă asemeni unui copil și a uitat demult că se află și acum la sânul Meu care l-a zămislit !

Fiind aproape de natură sânteți aproape de Mine , înțelegând natura Mă înțelege-ți pe Mine!”

“Omenirea trebuie în primul rând să se regăsească pe sine și abia apoi să se hotărască în ce direcție să meargă.”

“Ești un suflet foarte vechi care ai trecut prin multe lumi iar dacă nu îți vei îndeplini misiunea pentru care te-ai născut aici, vei fi distrus în vecii vecilor.”

Deodată Lumina care-mi vorbise dispăru la fel de repede pre cum apăru, undeva în adâncurile Universului , devenind o stea care se pierde la fel de repede în puzderia de alte stele în cine știe ce colț al Universului.

Devenisem la fel de greu ca și în lumea mea fără să mai pot pluti în aer.

Ascultam zumzetul ierbii adiată de vânt și acompaniată de greieri.

Am rămas întins pe iarbă la picioarele statuii propriului meu destin.

Nu știu de ce, dar nu vroiam să mă trezesc în camera unde știam că dorm, dar nu aveam de ales fiindcă deocamdată aceea era lumea mea dată de Dumnezeu.

Într-un târziu m-am ridicat în picioare, am mai admirat odată statuia și pe urmă mi-am zis să mă trezesc din somnul lumii mele.

Atunci am deschis ochii și mă aflu deja în camera mea.

A doua oară când m-am mai întâlnit cu Lumina Divină , fiind de fapt și ultima oară, a fost cam la o lună după prima întâlnire.

La fel de bine îmi dădeam seama și de data aceasta că în lumea mea dorm și că am impresia că visez , dar nu este deloc așa, fiindcă mă aflu într-o altă lume , lume în care mă întâlnisem cu Lumina Divină.

Mă aflu undeva într-o încăpăre subterană de mari dimensiuni unde niște preoți primeau și îndrumau sufletele celor morți.

În acea încăpăre se aflau câteva morminte ce aveau pietre funerare.

Un preot mă amenințase cu ceea ce mă așteaptă, după care se îndepărtă de mine zicându-mi că încă nu mi-a sosit ceasul.

Nu știu de ce simțeam un fel de ură în glasul și privirea lui, de parcă ar fi fost fericit pentru că păcătuise pe pământ iar acum trebuia să plătesc totul.

Eram îngrozit privind la sufletele care erau trimise undeva printr-o poartă uriașă ce ducea mai adânc în subteran.

Să fi fost calea spre infern?

Cine știe, dar tot ce pot să spun sânt sentimentele de groază care mi-au fost date să le trăiesc.

Văzând că am o porțiță de scăpare întrucât încă nu-mi venise ceasul, m-am îndreptat îngrozit către intrarea pe unde venisem.

Afară se însera, o înserare rapidă cum nu există pe pământ.

În câteva minute era seară.

Odată ajuns afară am început să alerg îngrozit cât mai departe de subteranele unde mă aflasem.

Doream din inimă să mă trezesc în patul unde am vrut să ațipesc.

Aș fi dat orice să simt plapuma, să deschid ochii, să pot aprinde calculatorul și să navighez aiurea pe internet zicându-mi că totul nu a fost nimic altceva decât un coșmar.

Deodată am văzut că pot să plutesc în aer.

Mi-am reamintit de așa zisul vis pe care-l avusem cu aproximativ o lună în urmă, iar acum știu că sunt în somn în lumea mea și că de fapt îmi amintesc într-un vis despre un alt vis, dorindu-mi să mă trezesc.

Se întunecase iar eu zburam peste vârfurile unor copaci.

Am recunoscut locul.

Mă aflu exact în același loc unde am avut întâlnirea cu Lumina Divină.

De data aceasta nu mai exista în poieniță statuia la picioarele căreia mă așezasem cândva.

Deodată am redevenit greu și m-am așezat pe iarbă, privind la bolta înstelată.

Mă aflu în acel loc și căutam cu privirea același cer unde înainte mă întâlnisem cu Lumina Divină.

Una dintre miliardele de stele din Univers începu să se apropie de mine, devenind din ce în ce mai mare.

S-a oprit la o anumită distanță.

O rază albă ca laptele s-a desprins din steaua magică și mi-a îmbrățișat pieptul.

Nu pot descrie momentul de euforie, de liniște și totală consolare ce m-a cuprins.

Cu toate că am vrut să-I vorbesc să comunic cu Lumina Divină nu am reușit.

Nu știu de ce nu am fost în stare să formulez măcar o singură frază.

Totul nu cred să fi durat mai mult de câteva secunde din lumea noastră, după care, precum a venit tot așa s-a retras către steaua ce devenise cândva din ce în ce mai apropiată de mine, care acum se depărta undeva în Univers.

Atunci mi-am zis că trebuie să mă reîntorc în lumea mea unde să mă trezesc.

În câteva secunde am deschis ochii.

Mă aflu în camera mea.

N-am înțeles nici atunci cum nu pot să înțeleg nici acum de ce venise la mine Lumina Divină fără să-mi spună nimic?

Sau poate că a vorbit adânc cu partea subconștientă a sufletului meu?

Poate că ceea ce s-a întâmplat nu am să știu niciodată.

Tot ce pot să afirm este că am fost fericitul suflet care s-a întâlnit cu Lumina Divină și la fel de fericit fiindcă am avut cale de întoarcere când mă aflu la porțile infernului, cale pentru care alte suflete ar fi dat orice numai să mai aibă câteva clipe de viață pământească pentru a-și răscumpăra oarecum greșelile spre a nu fi trecute dincolo de poarta infernului.

Pot să afirm că m-am mai întâlnit încă de două ori cu infernul la fel de conștient că în lumea mea dorm.

Nu doresc nimănui să ajungă acolo.

Prima oară mă aflam undeva într-un loc pustiu și izolat. Eram singur pe un sol nisipos de culoare roșiatică brăzdat de cute adânci drept semn al unei secete prelungite. Cerul de culoarea sângelui se împreuna cu pământul formând un tot unitar. Nu esra Soare iar lumina venea difuză dintr-un orizont ascuns de dune deșertice. O căldură insuportabilă, acompaniată de o sete la fel de cumplită te determina să mergi fără încetare spre un alt și alt orizont care se pierdea sub coformați acelorași dune. Știam că dorm și am cerut cu insistență Lui Dumnezeu să mă scoată din acel plan existențial pentru a reveni în patul meu.

Altă dată infernul mi-a fost dezvăluit ca fiind o curte mare alături de o clădire .

Ei bine, în acea curte plină de oameni sau mai bine zis de sufletele acestora, e o durere cumplită.

Aceste suflete sânt chinuite de a sta lipite de asfaltul care arde la fel ca și plita unei sobe.

Vor să se ridice și nu pot, își doresc de un infinit de ori moartea dar aceasta nu mai vine, fiindcă viața a trecut.

Este doar o formă de infern, fiindcă sufletele sunt prea grele din punct de vedere energetic spiritual , pentru a se ridica de pe asfaltul încins.

Alături de acest infern mai sunt sute , mii ,de alte infernuri, totul în funcție de energia ta spirituală pe care o posezi.

Un alt plan existențial cât se poate de cumplit a fost și acela în care persoanele apar schimonosite într-un mod hidos , pline de teama a ceea ce va urma.

Tot ce pot să spun este să ne rugăm la Dumnezeu cât mai profund cu putință, să nu ne credem mari și tari fiindcă nu suntem nimic altceva decât umbre trecătoare și atât.

Tot ceea ce credem că ctitorim, că înfăptuim nu este nimic altceva decât deșertăciune.

Dorința mea a fost să caut pe la diferite spitale din New York , persoane care au trecut prin această experiență , respectiv moarte clinică sau diferite stări comatoase.

Rezultatele au fost terifiante, întrucât majoritatea subiecților aveau parte de o lumină care le inspira fericire , o stare de beatitudine ale cărei raze îi atrăgeu asemeni unui magnet ducându-i printr-un tunel la capătul căruia se aflau în majoritatea cazurilor imagini paradisiace cât se poate de pozitive iar în altele , imagini de coșmar care cu greu se puteau îndura.

Cu cât discutam mai des cu astfel de persoane care au avut experiența trecerii , cu atât mai mult doream să trăiesc un astfel de episod.

Simțeam ceva nedefinit care mă atrăgea spre acest lucru, mai ales că în majoritatea cazurilor cei care se aflau la porțile lumii de apoi erau întâmpinați de către Iisus Christos sau un sfânt , în cazul creștinilor , de o voce, alteori, sau de diferite personaje semnificative ale religiei persoanei în cauză, iar pentru atei de către ființe pe care le-au cunoscut sau nu le-au văzut nicidată.

Ce pot să afirm este că tuturor acestor oameni , li s-a spus că deocamdată nu este timpul să treacă acel prag și prin urmare trebuie să se reîntoarcă în lumea celor vii, unde îi aștepta corpul rece și inert undeva pe această planetă a războaielor și suferinței care este Terra.

O altă latură interesantă ale acestor pionieri între târâmuri era și faptul că în scurta lor vizită pe celălalt târâm își întâlneau rudele decedate cu ani de zile în urmă.

Cei bătrâni deveneau tineri , iar copiii mici adolescenți.

În mai multe cazuri , întrebând despre îmbrăcăminte mi-au răspuns că majoritatea purtau un fel de togă romană de culoare albă, picioarele și mâinile devenind oarecum eterice pierdute într-un fel de ceață.

Cred că unul dintre cele mai importante lucruri pe care ar trebui să le învățăm întreaga noastră viață ar fi acela de a ști cum să murim.

Pentru aceasta depinde foarte mult și de energia pozitivă sau negativă cu care îți este încărcat sufletul, dar mai ales , cum anume știi să separi ceea ce e bun în tine față de răul din sufletul tău.

Indiferent dacă vei alege calea sinuciderii sau a „ morții naturale”, am pus între ghilimele fiindcă nici o moarte nu survine pur natural, în momentul trecerii să nu-ți regreți niciodată viața , întrucât pe aceea pe care o părăsești , niciodată nu o vei mai recăpăta.

Important este să nu regreți nimic , iar Calea pe care te afli , să-ți fie unica ta dorință și speranță!

Doar astfel vei reuși să-ți separi răul de binele din tine.

Am avut parte de multe discuții și cu unii candidați la sinucidere, spun asta fiindcă în cele din urmă au fost salvați din sânul Marii Treceri, rămânând doar candidați.

Mulți mi-au dezvăluit infernul care le era dezvăluit de către Calea Morții, întrucât față de ceilalți muribunzi , ajutați de speranța că-și vor reveni , deoarece aceasta murea ultima, sinucigașii își pierdeau tocmai această speranță , fiind siguri că vor muri , regretând în ultima clipă viața cu imaginea ei iluzorie ce-ți inspiră teama de moarte , scoțând în cele din urmă răul propriilor lor personalități în evidență.

De aceea energiile superioare ale astralului nu-i vor putea accepta lăsându-i undeva pe o treaptă inferioară , un nivel al groazei și ororilor.

Bineînțeles că și un sinucigaș ar putea ajunge într-un nivel superior spiritual dacă știe cum să moară, față de un muribund care nu se desparte de speranța deșartă a iluziei acestei vieți , cum că va scăpa și de data aceasta, pe care un sinucigaș în majoritatea cazurilor nu o mai are.

Abia când se conștientizează posibila iminență a decesului acceptă situația cu o oarecare stare de supunere față de necunoscutul propriului său subconștient.

Acesta este momentul decisiv al nivelului spiritual pe care vei merge fiindcă dacă vei accepta totul fără să regreți și îți vei înfrânge orice urmă de teamă sau angoasă, cu cât vei fi mai liniștit acceptându-ți în liniște fără tulburări propriul tău destin , cu atât mai mult vei urca nivelele spirituale din ce în ce mai superioare.

Teama face parte din răul care se află în noi.

Este și un fel gardian al iluziei propriiei noastre vieți, prin care viața încearcă să se mențină mereu prima față de rivala sa moartea.

Oricât de ciudat ar părea , speranța , este vârful de lance al părții pozitive al ființei înaintea morții, iar teama și regretul al părții negative a propriiei noastre ființe.

Prin sinucidere , respectiv în momentul când se apropie Marea Trecere cea care se pierde prima este tocmai speranța, lăsând locul fricii de moarte și al regretului față de viața pierdută.

Aceasta face parte din arhitectura iluziei vieții aparținând psihicului uman.

Cu toate că nu ar trebui să ne fie teamă de moarte , ne este și doar un nebun ar putea afirma că lui îi este indiferent dacă mâine va muri sau nu!, fiindcă viața în sine se lasă învinsă cu greu.

Dacă nu ne-ar fi teamă de moarte ne-am fi autodistrus încă de la începuturile biologice ale ființei.

Teama în sine este un truc al vieții pentru a ne ține încătușați în minciuna propriiei noastre existențe.

De ce să nu recunoaștem că unul dintre factorii de bază , care mențin viața este teama de moarte și regretul pierderii vieții, într-un cuvânt , viața se menține prin partea negativă a ființei.

Oricât de mult am încerca să ne ascundem de noi înșine ,viața se menține prin negativul din noi care nu poate fi înfrânt decât cu speranța care aparține pozitivului.

Oricât de paradoxal ar părea viața se menține prin răul din noi pe când moartea prin binele din noi.

Acesta este Marele Paradox al existenței noastre.

Ne naștem buni pentru a muri răi!

Viața are nevoie să devenim răi, iar moartea buni.

Nu există om care să nu greșească măcar odată în timpul vieții, în timpul acestei iluzii care ne transformă neîncetat în opusul nostru , tocmai pentru a ființa , iar când suntem înaintea Marii Treceri , încercăm să aflăm fărăma de puritate din noi ca să aflăm în cele din urmă că o pierdusem de foarte mult timp la loteria propriului nostru destin.

De ce toate astea se întâmplă doar când viața nu prea mai are ce să ne facă?

Totul stă în speranță!

Cei care se sinucid își pierd tocmai această speranță.

Această speranță a unei noi vieți, a unui nou început chiar și în această lume atât de posibilă dar mai ales de imposibilă.

În momentul sinuciderii dorința de a-și accepta moartea depășește dorința de a spera într-o nouă viață.

De aceea în marea lor majoritate , cei care au reușit să moară sunt cu fețele crispate pe când cei care privesc moartea ca pe o întâmplare iluzorie în jocul vieții par liniștiți și împăcați cu sine, tocmai fiindcă au reușit să moară cu speranța unei noi vieți pe buze.

Trăind din plin moartea și murind viața.

Tocmai de ceea ca să poți trăi și tu din plin moartea și să fii la fel de liniștit chiar dacă te sinucizi , va trebui în primul rând să nu-ți pierzi speranța că de fapt te-ai sinucis pentru a-ți părăsi viața ,iar dacă ai făcut-o a fost cu certitudine pentru o nouă viață, pentru mai multă speranță , împlinire și nu în ultimul rând , regăsire de sine.

Privește sinuciderea ca un joc al întâmplării, al hazardului care ne caracterizează tocmai viața, alungă-ți teama și regretul care aparțin unei lumi pe care oricum vrei să o părăsești.

Indiferent dacă mai repede sau mai târziu.

De multe ori am auzit că sinucigașii ar fi oameni slabi care recurg la acest gest din lașitate.

Eu cred că de fapt este total invers.

Sânt printre cei mai puternici dintre semenii noștri.

Sânt persoane care-și înfruntă minciuna iluziei mare ale propriei lor vieți, până în ultima clipă înfruntându-se pe ei înșiși!

Știu că trec prin momente cumplite , și cu toate aceste mi-aș dori să trăiesc „pe viu” un astfel de eveniment pentru a ști ce este de fapt dincolo?

Oare întradevăr există acest „dincolo”?

Dacă nu ar exista atunci înseamnă că nici viața aceasta nu ar avea nici un sens întrucât totul ar fi lipsit de orice logică.

Unica logică veridică a faptului că existăm sub soare este că după această experiență pentru unii mai mult sau mai puțin plăcută vom trece „dincolo”.

Într-un cuvânt, fără moarte viața nu ar mai avea nici un sens și asta nu mă refer la moartea totală ci la moartea pe care o vom trăi devenind o altă lume.

Nu pot înțelege exact de ce, dar, dacă ar fi ca omul să se regăsească pe sine nu ar putea-o face decât renegându-și propria sa viață.

Mă simt asemenea unui savant care studiază un fenomen și este în stare pentru sacrificiul suprem doar pentru ca într-o bună zi să obțină cutare sau cutare formulă care să-i certifice o descoperire sau alta.

Poate că vreau să mă sinucid pentru a-mi putea înțelege mai bine propria mea viață, să-l întâlnesc pe străinul din mine căruia nici măcar nu-i cunosc adresa și pe lângă care aș trece pe stradă fără să mă opresc neștiind că într-o zi oarecare printre mulțimile de străini mă aflu și eu trecând pe lângă mine.

Care ar fi alternativa pentru a te regăsi?

Să apelezi la tot felul de psihologi care te vor educa cum anume să subziști în litera și spiritul legiților propriei tale vieți cu adresă pierdută încă de la naștere , plină de teamă și angoasă, de absurd , de neliniștea parveniților din jurul tău , care asemeni psihiatrilor sunt convinși că au o adresă precisă în propriul lor act de identitate al vieții, fără să înțeleagă că de fapt în propria lor prostie , nu trăiesc decât Iluzia Vieții dată de cele cinci simțuri imbecile , scoase ca de la tipar pentru întreaga suflare.

Când vorbesc de marea cultură , cu atât mai mult îmi vine să-mi pun ștreangul de gât.

O sumedenie de cărți , în care unii nu numai că nu au nimic de spus , dar mai mult decât atât , se mai consideră și deținătorii unor tulburătoare adevăruri despre existență .

Oare toate acestea ce denotă?

Când adevărul absolut nu poate fi cunoscut deloc în iluzoria noastră viață?

Când majoritatea autorilor sunt încartiruiți în găști scriitoricești , adevărate haite în care se laudă unii pe alții la comandă creindu-și false aureole de genii .

Haite înțesate de așa ziși critici literari pentru ca întreg acest eșafodaj al minciunii să fie complet?

În celelalte domenii se întâmplă cam la fel.

Ce altceva poate să fie cultura decât un tip de sinucidere ideatică al maselor?

Cred și în existența operelor monumentale , doar că pe acestea le numeri pe degete.

Știința oare nu este tot un fel de sinucidere?

Alienare?

Oare suntem mai fericiți odată cu avântul tehnologic?

Recunosc că pe lângă bombe atomice, avioane de luptă sau tehnici de spionaj sunt și spitale din ce în ce mai performante și avioane de transport și câte și mai câte.

Avem din ce în ce mai multe, avem și avem , pentru că asta dorim și am dorit să avem chiar dacă nu în unanimitate și chiar dacă știm că a sosit demult ziua când dorința noastră nu mai contează iar prin urmare vom avea silit din ce în ce mai multă tehnologie cât și din ce în ce mai multă disperare.

De ce?

Pentru că în goana omului spre libertate, acesta nu face mai mult decât să se afunde în mocirla propriei sale înstrăinări.

Omul nu este și nu va fi niciodată pregătit pentru a evada din statutul său de ființă biologică în cel de mașină cibernetică.

Societatea în schimb își impune încetul cu încetul propriile sale legi robotice care se vor o nouă definiție a omului modern.

Ce am realizat concret printr-o societate mai liberă , în afară de prostituție morală, intelectuală sau politică?

Oare fiecare dintre noi nu ne sinucidem în fiecare zi care trece puțin câte puțin?

Speranța omului în timpul vieții este de a clădi , de a reliza câte ceva , de a o lua iarăși și iarăși de la capăt ajutat de către cele cinci simțuri!

Oare dacă ar avea o sută sau un milion de simțuri ar mai avea aceeași speranță?

Cu siguranță că ar fi o alta.

Tulburător este dacă am afla cum anume ar putea arăta o asemenea speranță?

Dar o eră tehnologică unde oamenii să beneficieze de sute sau milioane de simțuri?

Dar roboții, casele , locurile de agrement?

Oare pe lângă văz sau auz ce anume simțuri ar mai putea fi și ce anume arte s-ar mai naște?

Dacă adăugăm unui simț o artă , la un milion de simțuri ar fi un milion de arte , dar la sute de miliarde de simțuri?

Acolo este posibil ca numărul artelor să întrecă numărul locuitorilor și atunci fiecare ar putea fi un mare artist sau savant sau om de cultură.

Atunci ce este cultura în general?

Într-o societate în care locuitorii să fie înzestrați cu miliarde de simțuri cu siguranță că un copac înflorit primăvara din societatea noastră ar fi cu certitudine altceva.

Poate ceva deosebit de frumos dar poate și deosebit de urât.

Atunci oare putem vorbi despre cultură?

Nu este aceasta mai mult un delir colectiv bazat pe cele cinci simțuri ale noastre?

Știm cu certitudine că opera lui cutare sau cutare scriitor sau compozitor sau pictor este genială?

Atunci ce anume este genial și ce anume nu?

Oare viața noastră în sine este genială?

Mai bine zis este rezultatul de geniu al Marelui Creator sau o simplă greșală de care fuge îngrozit lăsând-ne la fel de singuri cum ne-am născut sau cum vom muri fiecare dintre noi?

Cultura noastră este și o simplă obișnuință asortată cu politică și sărată cu sfori trase din cine știe ce unghere ale maleficului social.

Am spus obișnuință pentru că auzind un nume care a realizat ceva de multe ori el devine un fel de vedetă , politică, fiindcă fiecare mare realizare este folosită în cele din urmă de un anume

interes iar despre sforăriile din ungherele maleficului nu cred că are rost să mai amintesc despre atâția și atâția creatori care nu numai că nu au avut nimic de spus dar sunt în manuale de școală.

Cred că unicul termen care i se poate atribui culturii este acela de vedetism prost și înfumurat.

O altă întrebare ar fi și aceea dacă o societate ale cărei indivizi beneficiază de mai multe simțuri față de noi are oare posibilitatea să observe și lumile cu mai puține simțuri penetrându-le sau nu?

Iar dacă nu de ce?

De ce noi nu cunoaștem decât lumea noastră și atât?

De ce nu cunoaștem și o lume unde etalonul să fie doar trei sau două sau un simț?

Tot ce putem face este să ne imaginăm o astfel de societate unde indivizii să nu audă sau să nu vadă sau să nu guste și chiar să creiem mental o astfel de lume.

În schimb când vine vorba de mai multe simțuri decât ale noastre putem doar să fabulăm pe seama acestui subiect.

Într-o societate unde nu este auzul cu siguranță că sălile de concerte nu-și au locul și nici aparatele de radio și nici instalațiile acustice .

Unde nu este văzul dispar ochelarii și televizoarele cât și alte ustensile pentru care este necesar acest simț.

Oare câte ustensile ne lipsesc nouă față de alte lumi unde sunt mai multe simțuri?

Au aceste lumi civilizații net superioare nouă?

Poate că superioritatea lor să fie determinată tocmai prin simplitate și regăsirea de sine.

Cu siguranță că la un număr mai mare de simțuri și civilizația este diferită.

Dar oare fericirea lor este cu totul alta decât în lumea noastră?

Dacă fericirea lor este echivalentă cu nenorocirea noastră?

Chiar și așa , orice fericire diferită nu face altceva decât să aprofundeze minciuna în care ne-am născut navigând spre moartea de care ne este frică dar care nu există în realitate.

Oare să fie mai fericit un om care a trăit trei sute de ani față de unul care a murit la cincizeci?

Chiar dacă longevivul și-a mărit viața cu ajutorul științei?

Nu cred.

Important nu este faptul cât de mult trăiești , ci în ce măsură ești capabil să-ți faci din viața ta un colț de paradis și nu de iad.

CAPITOLUL 3

Plutesc deasupra unui oraș ale cărui lumini sunt aprinse în noaptea care învăluie văzduhul.

Știu că am adormit în urmă cu câteva ore și că nu visez cu toate că ceea ce se petrece cu mine pare a fi un fel de vis întrucât corpul meu fizic , pământean se află în stare de somn.

Imediat ce am ajuns la marginea orașului am recunoscut poienița unde am întâlnit Lumina Divină.

Continui să plutesc deasupra copacilor învăluiți în acest mister al nopții.

Privesc la cerul senin și înstelat și deodată nu știu de ce anume îmi vine să caut Calea Lactee .

Privesc cu stupoare că aceasta nu numai că nu există dar stelele au configurații pe care nu-mi amintesc să le fi văzut vreodată.

Tresar fiindcă realizez că mă aflu undeva într-un alt colț de Univers.

Simt că plutesc din ce în ce mai greu.

Mă așez pe iarba ce miroase de parcă ar fi fost proaspăt cosită.

Undeva dintr-o stea se desprinde o rază albă de lumină.

Știi ce anume este.

Mă bucur fiindcă sunt conștient de Lumina Divină care mă caută.

Raza a ajuns la nivelul frunții mele.

Simt o senzație de beatitudine , ceva ce nu poate fi descris în cuvinte.

“Îți mulțumesc că ai venit iarăși la mine”, I-am spus Luminii Divine.

“Știi ce anume te macină și este bine așa.

Am să te trimit în lumi cu indivizi care au mai mult de cinci simțuri și în lumi paralele unde indivizii au doar cinci simțuri.,dar , înainte de a merge în aceste lumi am să-ți dau voie să schimbi în propria ta lume cel mai mic și neînsemnat lucru care crezi că se poate întâmpla și vei vedea cât de mult schimbă o întreagă istorie , un întreg destin al acelei lumi, care de fapt există și în realitatea pe care ție nu ți este dat să o trăiești.

Vei merge într-o lume unde este același destin ca și în lumea ta dar am să-ți dau posibilitatea să fi cu un secol mai devreme de a te naște tu.

Astfel am să-ți dau voie să intervii asupra propriului tău destin transformându-l după voia ta.

Ai să-ți vezi multe alte vieți posibile care puteau oricând să-ți aparțină și cu atât mai mult ele aparțin întradevăr persoanei tale dar în alte lumi mai mult sau mai puțin paralele cu lumea ta.Tot ce te separă este identitatea diferită a persoanei tale față de celelalte persoane ,care se datorează încărcăturii energetico-spirituală pe care o posezi.

Vreau să știi cum anume destinul unei lumi este influențat de către mici întâmplări care la prima vedere par a nu avea nici o relevanță dar în realitate acestea sunt cruciale.”

“Dar eu în aceste momente în lumea mea dorm” , i-am spus Luminii Divine.

“Așa este “mi-a replicat aceasta.

“Atunci cum voi avea timpul necesar să trec prin mai multe lumi în tot acest timp, dar mai ales să mai și intervin asupra destinului meu?”

“Pe Pământ tot acest timp care pentru tine va însemna ani în alte lumi nu va fi mai mare decât câteva secunde.”

“Nu am cuvinte să-ți mulțumesc Lumină Divină!”

“Omenirea trebuie să afle cât mai multe despre adevăratul adevăr care o înconjoară.

Copilăria omenirii s-a sfârșit.

Dacă aceasta nu va înțelege că merge spre o prăpastie unde se va prăbuși ireversibil atunci am să o las cu drumul pe care și l-a ales!

Așa zisa competiție înțeleasă greșit, războaie pentru cucerirea supremației într-un domeniu sau altul, cruzimi fără de margini , răutate și invidie , fărădelegi și ipocrizie, toate acestea au devenit etalonul după care nava acelei lumi pământene se ghidează.

Du-te pe Calea care am să ți-o arăt pentru a salva ce se mai poate salva din lumea ta!”

Deodată simt că plutesc deasupra norilor .

E dimineață și în fața mea se desfășoară poate unul dintre cele mai minunate răsărituri de soare care mi-au fost date să le văd vreodată.

Tresar fiindcă îmi dau seama că nu mai am corpul pe care credeam eu că îl posed fiind mai mult un fel de ceață care lua forma membrelor sau al trupului.

Cu toate că de obicei am rău de înălțime de data aceasta simt o senzație de beatitudine.

Realizez că e de ajuns doar să mă gândesc la traiectoria pe care doresc să o urmez iar dorința îmi este imediat îndeplinită de la sine fără ca eu să devin nevoit de a mai depune și cel mai mic efort.

Îmi doresc să văd New York-ul iar deodată mă aflu deasupra lui.

Tot așa se întâmplă cu Parisul, Moscova , Delhi, Londra, Berlin.....

În cele din urmă plutesc deasupra Alpilor, dorind să ajung într-o minunată poieniță de la poalele acestor frumoși munți.

Mă aflu în poienița respectivă înconjurat de un miros de fân proaspăt cosit.

O câprioară suavă , plină de gingășie se îndreaptă spre mine.

Cu siguranță că nu mă observă.

Își atinge botul umed de mine, pe urmă trece prin mine ca și prin ceață.

Da , cu siguranță că eu nu exist pentru această câprioară sau mai bine zis , nu exist în lumea ei!

Îmi amintesc că Lumina Divină mi-a spus că pot schimba și cel mai neînsemnat lucru din lumea aceasta care până acum are o istorie și un destin identic cu lumea mea până acum un secol, pentru a vedea ce importanță colosală are un astfel de gest în întreg destinul unei lumi!

Privesc căprioara care se îndepărtează.

Atunci îmi spun următoarea dorință:

- Vreau ca această căprioară să nu mai treacă prin spațiul unde mă aflu eu, ci să mă ocolească!

Căprioara se află din nou înaintea mea dar în loc să treacă prin mine se oprește câteva secunde după care se îndreaptă într-o direcție opusă.

Privesc la răsăritul soarelui care este la fel de fermecător ca și până acum , miros fânul proaspăt cosit , la fel ca adineaori , frumusețea paradisiacă a peisajului este aceeași , după câte știu sunt undeva în timp cu o sută de ani înaintea momentului când am vorbit cu Lumina Divină. , respectiv în anul de grație o mie nouă sute cinci...

Ce mult se vor schimba aceste orașe în secolul pe care îl vor străbate!

Deodată totul se întunecă înaintea mea .

Mă aflu undeva în noapte.

Iarăși stele.

Aștept raza Luminii Divine care sper că va veni din nou.

Întrădevăr dintr-o stea se desprinde o rază de culoarea laptelui.

E Lumina Divină!

“Prin schimbarea traiectoriei acelei căprioare nu ai făcut nimic altceva decât să schimbi destinul unei întregi lumi.

Dacă până acum un secol lumea respectivă avea un destin exact la fel cu cel al lumii tale, dacă istoria acestei lumi nu se deosebea prin nimic , acum am să te trimit acolo să vezi ce anume ai făcut prin simplul fapt de a nu lăsa căprioara să treacă prin acel spațiu ci să îl schimbe, cu un altul.”

Iarăși plutesc deasupra planetei Terra.

Știu că este aceeași Terra dar dintr-o altă lume.

Același gând mă duce încotro doresc.

Primul lucru ce-l vreau este să mă aflu pe Broadway în New York.

Deodată mă aflu pe un boulevard plin de reclame.

E Broadway îl recunosc numaidecât.

Sirene de ambulanțe sau poliție, claxoane de șoferi nerăbdători față de modul cum decurge traficul.

Mă îndrept către o tonetă de ziare.

Cer un New York Times dar nu îmi răspunde nimeni

.Ah, da, mi-am remindit că de fapt sunt invizibil.

Trag cu “ochiul” la data înscrisă pe ziar, este douăzeci mai , anul 2005.

Am scris cuvântul ochi în ghilimele fiindcă nu sunt convins că mai posed acest organ cu toate că văd cât se poate de bine.

Citesc, că președintele american Donald se întâlnește cu omologul său irakian Schroetter pentru a sărbători alianța fără precedent dintre Statele Unite și Irak care durează de mai bine de șaizeci de ani!

Nu-mi vine să cred întrucât până acum nu am mai auzit de aceste nume, iar marea “prietenie” americano-irakiană îmi este cât se poate de bine cunoscută, la nivelul anului 2005.

Mă îndrept către sudul insulei Manhattan , spre Wall Street.Deodată rămân încremenit.

Cele două turnuri gemene sau World Trade Center-ul este în picioare , nu este demolat!

Cu toate că ne aflăm în anul 2005 tragedia turnurilor gemene nu a avut loc!

Și asta doar pentru că o căprioară a parcurs un alt spațiu decât cel predestinat lumii mele!

Fantastic!

Aș vrea să pot conversa cu oamenii dar știu că acest lucru îmi este imposibil.

Undeva în partea de sud a Manhattanului văd un monument uriaș pe care scrie că este ridicat în memoria celor uciși în războiul cu puterile malefice ale axei țărilor Aleutine!

Țări Aleutine?

Știam doar de existența unor insule Aleutine undeva la Pacific care țineau de Alaska

De când aceste insule au devenit puteri și mai mult decât atât au amenințat chiar și Statele Unite?

Pe frontispiciul monumentului citesc mai departe ceea ce mă dumirește în cele din urmă într-un anumit fel, și anume , în cinstea acelor soldați care s-au opus Rusiei de a-și recâștiga propriul său teritoriu jucat de un țar la ruletă.

Au pierdut războiul în anul 1979, astfel Rusia devenind cea mai mare putere mondială.

Comunismul tronează oriunde pe această planetă în afară de cele doua mari state prietene , Statele Unite și Irak!

Cu toate acestea s-a născut marea putere a Aleutinilor putere unde spiritual Mefist este la el acasă!

Mefist este unul dintre cei mai mari teorticieni “comuniști” ai lumii..

Doamne ce schimbată este această lume care până acum un secol era identică cu lumea mea!

Citesc mai departe că războiul din 1979 a fost unicul război din secolul al XX-lea și că s-a dat pentru o nouă ordine mondială , iar acești soldați au luptat împotriva comunismului , fiind adevărați eroi , întrucât Imperiul Aleutinilor care a condus celelalte țări comuniste nu a reușit să-I învingă rămânând doar Statele Unite și Irakul libere de acest flagel înspăimântător care este comunismul, restul țărilor fiind toate republici socialiste.

Asta înseamnă că în această lume nu au mai existat nici naziștii lui Hitler ,respectiv al doilea război mondial și nici atâtea și atâtea măceluri în India, Iran , Afganistan cât și în alte părți ale lumii

În partea de sus a monumentului stă scris cu litere aurite , “În memoria celor peste o sută de mii de militari uciși în confruntarea Aleutinilor”

Înseamnă că nu au mai existat revoluțiile anticomuniste din estul Europei , că zidul Berlinului nu ar mai fi căzut dacă ar fi existat, sau că dictatori est europeni precum Honecker, Kadar, Jarujelski, Ceaușescu nu au mai fost înlăturați, asta în cazul că ar fi fost aleși vreodată președinți în această lume.

Poate că în locul lor sunt alte nume.

Atunci unde este Stalin?

Ce importanță mai are dacă este același sistem semisclavagist al secolului douazeci care se numește communism!

Un sistem fără libertate de exprimare , fără posibilitatea de a călători decât în cadrul lagărului respectiv , fără recunoașterea reală a religiei, fără și fără atâtea și atâtea drepturi fundamentale pentru fiecare om.

Comunismul nu a fost decât o titulatură mincinoasă a unui lagăr murdar care în nici un caz nu a avut de a face cu adevăratul communism, unde omul ar trebui să poată circula liber , să se poată exprima liber , să practice ce religie dorește, și câte nu ar mai fi.

Orice sistem politic care are ca fundament minciuna se va autodistruge dacă nu este menținut prin dictatură.

Comunismul a fost unul dintre aceste sisteme.

Ce a făcut cel mai rău în lumea din care provin este că în numele mai știu eu căror minciuni și interese meschine și murdare s-a întinat acest nume care ar fi trebuit să simbolizeze cu totul altceva, să fie cu adevărat o formă socială superioară și nu un nazism întors pe dos, un nazism împotriva propriului popor!

Of Doamne Dumnezeule oare de ce trebuie să fie în destinul unei lumi și astfel de întâmplări dureroase?

Înțeleg că ne-ai dat Liberul Arbitru pentru a deveni și a putea deveni mai liberi chiar și față de noi înșine , că nu vrei să trăim sub o dictatură divină dar oare nu ar fi mult mai bună dictatura divină decât aceasta omenească?

Poate că lumea în care mă aflu acum este mai bună sau mai rea decât lumea din care provin chiar dacă ambele au fost identice până acum un secol.

Oare fiind identice nu erau aceeași lume , iar dacă erau aceeași lume înseamnă că una din ele s-a desprins din cealaltă luând naștere abia acum un secol!

Deodată îmi doresc să mă văd pe mine dacă cumva trăiesc în această lume.

Într-o fracțiune de secundă mă aflu undeva în sudul Indiei.

Dumnezeule , sunt eu , cu o năframă înfășurată în jurul capului , purtând o cămașă de pânză de culoare albă, lungă până la nivelul tălpilor.

Sunt femeie!

Nu-mi vine să cred!

Oare sunt chiar eu?

Da , într-adevăr , este cât se poate de adevărat!

Simt asta fiindcă Lumina Divină mi-a dat această putere de a discerne.

Dacă sunt eu aceea femeie atunci cum pot să fiu și aici în acest moment ?

Oare nu există doar un suflet pentru o persoană sau pentru o anumită identitate?

Oare pot fi mai multe identități și doar un singur suflet?

Dacă ar fi așa înseamnă că și femeia din fața mea are tot sufletul meu?

Dacă ar avea un alt suflet atunci ea nu ar mai putea fi eu!

-Te rog Lumină Divină, revin-o alături de mine și spune-mi care este adevărul fiindcă vreau să trec și de această dilemă care mă macină,

Mă aflu în noapte.Privesc la bolta înstelată de unde mă aștept să vină raza Luminii Divine, la raza care se îndreaptă spre mine, care mă înveșmântă cu căldura sa , aceeași dintotdeauna.

- Nu pot să înțeleg de ce de fiecare dată când mă întâlnesc cu tine, Lumină Divină, dar de fiecare dată , totul se petrece aici, sub această boltă înstelată și într-o noapte cu cer senin?

-Pentru că în acest loc nu te mai afli într-un spațiu și într-un timp care se desfășoară aievea , asemeni lumii tale.

Doar Iluzia Vieții tale îți creează ideea de loc, și de spațiu senin.

Sorin! Sorin, așa am să-ți spun de acum înainte. ,

Te-ai apropiat în mare măsură de adevăr.

Infernul este diferit pentru fiecare persoană . Fiecare om are infernul sau paradisul său.

Iar acum revenind la discuția de adineaori cu privire la Iluzia Vieții și spațiu,în realitate, nu poți realiza cu adevărat unde ești fiindcă nu posezi nici simțurile și nici capacitățile necesare pentru a ști cât de cât realitatea.

Tot ceea ce pot să te asigur este că te afli într-un loc cu multă căldură sufletească , iubire dar care poate deveni în funcție de simțurile tale atât paradis cât și infern!

Aici totul se datorează în cele din urmă destinului dar mai întâi va trebui să înveți încetul cu încetul cum poți să-ți citești ca pe o carte propriul tău destin și mai mult decât atât , care este cârma pe care va trebui să o ții în mâini pentru ca să poți naviga atât pe apele tulburi ale oceanului cosmico-sentimental al iubirii cât și pe cele calme.

-De ce, Lumină Divină, a învins o societate a minciunii în lumea care am fost?De ce atâta durere?Militari uciși , părinți îndoliați, lagăre în adevăratul înțeles al cuvântului?

-Toate acestea le vei înțelege la vremea lor, fiindcă toate câte sunt și nu mai sunt, toate câte vor fi și nu vor mai fi precum și toate care nici n-au mai fost și nici nu vor fi, dar sunt raportate la Iluzia Vieții tale, au fiecare vremea lor cu deșertăciunea lor!

De aceea tu care te-ai născut sub vremuri mai întâi va trebui să lepezi vremea cum ai arunca un ambalaj netrebuincios.

Abia atunci vei putea începe să înțelegi cât de mult mai ai de învățat pentru a ști că nu știi nimic!

-În lumea pe care am vizitat-o adineaori m-am căutat pe mine.

Eram o femeie care trăia undeva în sudul Indiei.

Nu pot să înțeleg cum puteam avea două suflete sau de ce nu, două identități în același timp?

Cum Lumină Divină?

-Tu, Sorin nu ai nicidecum două suflete și nici două identități.

Ești un singur suflet , devii o singură identitate dar cu o infinitate de destine.

Pentru fiecare lume ai un destin al tău!

Sufletul tău are o infinitate de fețe la fel ca și infinitatea lumilor.

Fiecare lume este o oglindă mai mult sau mai puțin deformată care nu face altceva decât să-ți oglindească sufletul la nivelul pe care această oglindă îl are.

Fiecare oglindire a sufletului tău într-o anumită lume este un destin.

Sunt o infinitate de asemenea oglinzi cum sunt o infinitate de lumi.

Fiindcă în realitate nu contează timpul care nu există de fapt ; tu te oglindești în același moment la infinit creând câte o lume de fiecare dată!

Cu toate acestea nu ai decât un singur suflet.

Dacă la o lume tridimensională asemănătoare cu a ta pe care tu singur ai schimbat-o datorită puterii pe care te-am lăsat să o ai asupra căprioarei ești așa de abătut dar dacă vei merge într-o lume cu mai multe dimensiuni?

Am să-ți dau putere pentru a înțelege multidimensional lumea respectivă fiindcă altfel totul s-ar putea să-ți pară nici mai mult nici mai puțin decât un mare vid cu forme pe care nu le înțelegi.

-Asta poate să însemne că eu trăiesc în mai multe lumi în același timp?

-Bineînțeles Sorin, tu ești într-o infinitate de lumi , unde în fiecare în parte ai un destin al tău, unde poți muri sau trăi , totul depinde de oglinda care te reflectă.

Poți fi femeie sau bărbat sau pentru lumile cu mai multe dimensiuni poți avea și alte sexe pe care aici la nivelul tridimensional nici nu ai cum să ți le imaginezi.

Ce pot să-ți spun este că la o infinitate de lumi cu o infinitate de destine în fiecare moment al temporalității din lumea ta, decedezi într-o alta.

Chiar și în această clipă undeva ai murit!

Dar este la fel de adevărat că în nici una din infinitatea de lumi nu te naști precum mori .

Te naști doar o singură dată, în schimb mori de un infinit de ori.

Poate aici este marea diferență dintre viață , naștere și moarte.

Tot la fel este de adevărat că indiferent de infinitatea de lumi în care mori până la urmă vei muri și într-o oarecare lume pentru ultima dată, ceea ce înseamnă că un suflet mai întâi moare de un infinit de ori pentru a se putea renaște o singură dată.

Ce este aceasta Sorin?

În primul rând că moartea se deosebește de viață prin echivalența de un infinit la unu ceea ce înseamnă că acel unu care reprezintă nașterea este la fel de egal cu infinitul care reprezintă moartea întrucât puterea energetică a unei nașteri se reproduce prin destinele sufletului la infinit ca în cele din urmă să se reducă iarăși la ultima suflare din ultima lume cu cel mai mare destin temporar al sufletului respectiv sau în lumea unde sufletul are și cea mai lungă viață.

Ceea ce înseamnă că sufletul etern va renaște odată cu ultima sa moarte!

Să știi Sorin că și această infinitate de destine se atribuie doar existențelor care au timpul inclus în structura lor ce pot fi tridimensional sau chiar cu patru dimensiuni și spun cu patru dimensiuni fiindcă dacă timpul în existența noastră cu trei dimensiuni este simțit ca atare , adică , timp , într-o existență cu patru sau cu două dimensiuni , respectiv bidimensională sau quatrodimensională timpul nu va mai fi simțit ca atare adică ca și timp ci el va putea deveni spațiu sau cu totul altceva doar în formele existențiale cu mai multe dimensiuni față de cea a noastră și inclusiv în a noastră va fi și noțiune de timp , de durată a unei vieți, chiar dacă aceasta va fi dimensiune spațială din lumile cu mai multe dimensiuni .

În lumile bidimensionale timpul poate fi o dimensiune a vieții la fel ca și spațiul iar prin urmare nu va mai fi perceput la fel ca și în cadrul propriei noastre dimensiuni.

-Mai întâi dragă Lumină Divină va trebui să murim în toate cele un infinit de lumi ale tridimensionalității pentru ca să revenim iarăși la nașterea al cărei număr energetic este unu?

-Așa este Sorin dar cu toate că încerc să-ți explic cum stau anumite lucruri în Univers nu vei putea înțelege cu adevărat.

Știu că în acest moment te gândești la faptul că va trebui să mori de câte un infinit de ori pentru a renaște!

Așa și este fiindcă în fiecare lume mori la fiecare fracțiune de fracțiune de secundă deoarece dacă nu ai trece din lume în lume pe parcursul vieții , nu ar mai exista nici mișcarea .

Odată cu prima mișcare a celulei fătului acesta nu numai că s-a născut dar a și murit într-o lume trecând cu viața în alta până când își va irosi întregul arsenal de lumi date de destinul tridimensionalității spre viață și mișcare.

Cu cât vei alerga mai repede spațial vei muri mai repede!

Dacă viteza va fi atât de mare încât să se dilate timpul asta nu înseamnă că vei trăi mai mult ci că vei putea alerga peste alte lumi față de cei care nu pot să o facă mergând cu viteze mici și prin urmare vei prinde din viitorul lor mai devreme dar cu propriul tău trecut!

Înțeleg cât de greu este să poți concepe faptul de a muri la infinit, mai ales dacă sunt și lumi unde spațiul devine timp sau dimensiune a vieții ceea ce înseamnă să mori de trei infinite de ori!

Cifra trei este cifra lumilor vieții tale .

De trei ori un infinit înseamnă de trei ori , trei finite , ceea ce nu numai că nu este așa, dar aș dori să raționalizezi după următoarea structură.

Gândește la trei drepte infinite de lungi , capetele lor se vor uni undeva la infinit formând un punct.

Acum Sorin, suprapune în spațiul sau timpul infinit cele trei puncte și vei ajunge cu siguranță la acel punct cu valoarea energetică ,unu , al nașterii.

Cât de curând vei putea aprofunda ceea ce am discutat noi acum , fiindcă trecând prin anumite lumi vei putea asimila o parte a realității la un alt nivel

Exiști doar în trei infinite de lumi cu dimensiuni unde este inclus timpul , spațiul și dimensiunea vieții fiindcă viața ta sau existența sufletului tău în această fază nu poate fi fără aceste dimensiuni sorocite la naștere.

Va trebui mai întâi să mori definitiv în toate lumile pentru ca mai apoi să ai alte și alte dimensiuni în care sufletul tău se se oglindească .

-De ce nu ar exista timpul și în lumi cu cinci , șase sau o mie de dimensiuni?

-Am să-ți spun Sorin că în lumea ta de acum față de care ești conștient sunt trei dimensiuni dar nu cum sunt ele recunoscute de către majoritatea oamenilor și anume lungime, lățime, grosime.

Acestea sunt caracteristici ale dimensiunii spațiale și atât.

Adevăratele dimensiuni sunt, spațiul, timpul și dimensiunea vieții.

Spațiul și timpul sunt cât se poate de prezente în gândirea pământenilor dar nu și dimensiunea vieții, pe care din ignoranță sau necunoaștere nu o acceptă și nici nu o intuiesc decât sub forma empirică a unor energii sau spirituală a sufletului.

Nimic mai greșit fiindcă este o mare deosebire între suflet și dimensiunea vieții!

Dimensiunea vieții nu este nimic altceva decât oglinda în care se reflectă sufletul și nu energia prin care acesta ființează.

-Dacă eu mor în lumea mea, cum pot să mai trăiesc tot eu într-o alta?

-Da, Sorin , deja ai și murit de la naștere în lumea ta dar tu în propria ta Iluzie a vieții crezi că-ți duci în continuare viața și mergi spre bătrânețe.

Așa și este, doar că la fiecare fracțiune de fracțiune de secundă tu treci murind dintr-o lume în alta, iar din infinitatea de lumi care le avea-i la naștere, cu cât te apropii de moartea din ultima lume , numărul acestor lumi începe să scadă.

Te naști într-o infinitate de lumi , dar din momentul când viața ta începe să se scurgă , din momentul când ai trăit deja prima secundă , tu nu mai exiști într-o infinitate de lumi ci într-o finitate.

Lumile tale devin finite și se reduc treptat, odată ce apare timpul trecut în viața ta!

- Lumile devin tot mai reduse până la moarte, la ultima lume , la ultima fracțiune de fracțiune de secundă.

Prin urmare, Lumină divină , fiecare lume în sine reprezintă și o unitate temporară în sine deci o mișcare.

-Așa și este Sorin.

La fiecare secundă pe care o auzi bătută de orologiu tu ai murit în miliarde de miliarde de lumi și te îndrepti spre moarte în alte miliarde de miliarde de lumi.

Acesta este și etalonul timpului biologic al ființei umane , și anume miliarde de miliarde de fracțiuni dintr-o secundă!

-Ceea ce îmi vine greu să înțeleg Lumină Divină este cum de pot avea identități diferite în fiecare lume, deci un destin diferit dar ca eu să-mi mențin identitatea din lumea mea sau a Iluziei existenței mele nealterată cu toate că de fapt eu nu exist în nici o lume mai mult de câteva miliardimi de miliardimi dintr-o secundă?

Mai ales că știu și faptul că în fiecare lume în parte am un anume destin și idea că acel destin este tot identitatea mea la fel ca și în această lume.

Oare în lumea unde eram o indiană am murit sau mai trăiesc și acum?

-În acea lume ai murit acum o miliardime de secundă dar pentru lumea aceasta în care ai Iluzia că existi crezi că a fost o altă existență și că ai murit de peste trei mii de ani.

În lumea aceea nu-ți imaginați că trăiești printre computere și că poți merge cu avioane sau că există nave cosmice, cum nici tu nu știi că de fapt tot tu ești acela care alergi printre aștrii într-un viitor de peste zeci de mii de ani!

-Cu toate acestea Lumină Divină atunci când este să mor , mor atât cu tot trecutul meu cât și cu viitorul care-mi aparține?

-Mai întâi Sorin în fiecare lume mori cu un destin deci cu o identitate .

Dacă identitatea ta moare acum, asta nu înseamnă că ai murit, ci, că de fapt trăiești undeva o altă identitate până când toate identitățile tale se vor sfârși , și abia atunci vei muri definitiv din nivelul tridimensional mergând la alte și alte nivele.

Toate identitățile în care mori la fiecare miliardime de miliardime de secundă devin timp trecut pentru tine, iar cele care te așteaptă sunt viitorul tău!

Ai să vezi Sorin că și trecerea din această identitate pe care crezi că o posezi în această lume se va face atât de instantaneu încât nici măcar nu vei ști că ai deținut-o vreodată!

-Dar atunci Lumină Divină ceea ce mai am eu de trăit și se numește viitorul meu ce este de fapt?

Alte și alte lumi prin care voi trece , respectiv alte identități ?

Dacă este așa atunci după moartea mea din această identitate ce alte identități vor mai urma într-un viitor ce va merge spre moartea destinului întregului meu suflet sorocit cu tridimensionalitate?

-Ce pot să-ți spun Sorin este că în fiecare lume ești tot tu și trăiești aievea fiecare identitate!

Știu că îți este foarte greu să înțelegi cum pot aceste identități să se intersecteze, să ai senzația că tu de fapt nu faci altceva decât să trăiești doar una singură!

Cu atât mai mult Sorin ideea de Liber Arbitru nu este altceva decât posibilitatea ca identitatea ta iluzorie din această lume să o apuce pe calea unei alte identități care-ți aparține, dar în altă lume.

Acest lucru este reciproc valabil și pentru toate celelalte identități sau clipe ale unui timp spiritual al tău.

Este la fel de adevărat și faptul că fiecare identitate se derulează într-un alt cadru diferit de celelalte.

De exemplu acolo erai o femeie indiană , unde geografic cât și temporar aparțineai nu numai altui mediu dar și unei culturi total diferite față de cea la care ascezi în acest moment, la fel cum într-o altă identitate care se petrece într-un viitor de peste zeci de mii de ani vei avea cu totul alte cadre mult mai diferite decât sunt cele unde te afli acum.

Ce este la fel de adevărat este și faptul că în pofida Iluziei pe care o trăiești cu privire la clipele vieții tale tu nu faci altceva în cadrul acestei identități decât să treci peste alte și alte identități de ale tale în fiecare secundă, dar mai mult decât atât , să treci peste absolute toate identitățile tale atât peste cele din viitorul tău cât și peste cele din trecut, astfel încât să se săvârșească întreg ciclul vieții tale.

La fel este valabil și pentru identitățile peste care tu treci, fiindcă și acestea trec peste tine la rândul lor .

-Fantastic Lumină Divină , asta înseamnă că de fapt trecutul meu stă atât în trecut cât și în viitor iar viitorul pot să-l regăsesc în trecut!

Toate acestea fiindcă în fiecare moment prezentul poate să fie o identitate pe care eu o am în viitor, la fel cum poate fi una din trecut!

Atunci ce sunt eu mai mult decât un amalgam de timpuri?

-Aceasta este viața Sorin !

-Atunci cum oare se va putea ca într-o zi omul să se regăsească pe sine, Lumină Divină?

-Omul va rămâne mereu străin de sine însuși până când se va împăca cu moartea!

-Adică, Lumină Divină?

-Omul se va împaca cu el nemaifiind niciodată străin de el însuși abia atunci când își va descoperi și ultima sa identitate care nu este altceva din această viață decât clipa morții!

-Deci niciodată, Lumină Divină!

-Niciodată, Sorin.

-Mă simt singur și părăsit Lumină Divină.

-Nu trebuie să te simți astfel Sorin, fiindcă, atât în tine cât și în exteriorul tău , în orice clipă se află un Univers infinit și prin urmare niciodată nu ești singur decât în propria ta imaginație.

Atunci de ce să fi abătut și trist?

Acel Univers este umărul pe care poți să plângi sau să te sprijini , este Dumnezeu sau Marele Creator al tău

De ce?

Fiindcă Dumnezeu este peste spațiu și timp , deci peste început și sfârșit , peste naștere și moarte și deasupra oricărei mărimi a Universului , infinit de mică cât și infinit de mare , deci în toate și în tot, peste toate și peste tot!

- Am scris că timpul ar curge undeva din viitor spre trecut printr-un prezent iluzoriu, oare Lumină Divină așa este?

-Timpul nu curge Sorin , fiindcă timpul în sine nici măcar nu există, ci sufletul tău se oglindește într-o multitudine de identități care nu sunt altceva decât clipele timpului sufletului tău.

Fiecare identitate se oglindește la rândul ei în toate celelalte , deci fiecare clipă se oglindește în toate celelalte clipe astfel timpul este mereu un viitor în trecut cât și un trecut în viitor.

Fiecărei identități îi corespunde o clipă.

Doar în lumea în care te afli ai iluzia că de fapt timpul curge .

-Dacă trec odată cu fiecare clipă prin mai multe identități atunci cum se face Lumină Divină că în timpul vieții din această lume sau mai bine zis al iluziei acestei vieți am senzația că de fapt am o singură identitate care ar aparține unui destin al meu?

-După cum ți-am mai spus Sorin fiecare identitate trece prin celelalte formând timpul sau senzația de mișcare ,de devenire.

În fiecare lume ai doar o singură identitate care este și destinul tău iluzoriu din lumea respectivă.

Prin această identitate a lumii în care te afli din momentul nașterii , de când ai trecut sau ai părăsit prima clipă de viață , din acel moment identitatea lumii tale a și trecut pragul primei identități a altei lumi căreia îi aparții pe jumătate doar doar în momentul respectiv.

Am spus că îi aparții doar pe jumătate, deoarece în acel moment tu ai atât identitatea lumii tale cât și pe cea a lumii momentului respectiv. Identitatea ta este sufletul tău care curge prin toate celelalte identități, până când nu va mai curge și va deveni o identitate stabilă, lăsând alte suflete să curgă prin ea. Sufletul tău la fel ca toate celelalte va deveni o lume stabilă a Ființei, una dintre cele un infinit minus Una de identități sau de lumi, ale aceleiași Ființe ale Personalizării Existenței adică a Mele. Încă nu a sosit momentul să înțelegi acest aspect, Sorin.

Tot astfel se întâmplă și cu alte momente ale vieții până la moarte .

Asta înseamnă că în fiecare clipă alergi cu identitatea lumii tale prin identitățile altor lumi.

La fel se întâmplă și cu persoana ta care aparține altor lumi, fiindcă tot tu ești și acolo dar cu o altă identitate și bineînțeles cu un alt destin.

Deci Sorin , în fiecare clipă te întâlnești cu tine însuși într-o altă lume sau cu propria ta persoană care are propriul său destin dintr-o altă lume fiindcă ai propria ta identitate în fiecare dintre lumi, dar iluzia vieții te îndemnă să crezi că doar acestei lumi îi aparții , lume cu un singur destin și o singură soartă a ta.

Adevărul este că în această lume te-ai născut cu adevărat sub semnul identității lumii respective, dar asta nu înseamnă că tu nu ești și sub semnul identităților altor lumi, fiindcă Sorin , și acolo ai aceeași senzație și anume că aparții identității lumii respective.

-Atunci Lumină Divină , care este adevărata mea identitate?

Aceasta din lumea pământescă , acele din alte și alte lumi unde sunt tot eu cel care trăiesc trecând prin toate posibilitățile cu destine sau clipe sau identități diferite?

Ce se va întâmpla după ce voi muri și din ultima identitate ?

-Toate identitățile tale sunt adevărate fiindcă în orice lume te afli ești tu însuși dar cu destin diferit.

La fel cum identitatea ta din lumea aceasta intersectează celelalte identități din alte lumi la fel și celelalte identități au clipa când îți intersectează identitatea lumii tale.

Ce pot să-ți spun este că identitatea lumii tale poate să intersecteze identitatea unei lumi într-o clipă când ai vârsta de treizeci de ani dar identitatea lumii respective să-ți intersecteze identitatea ta când ai avut vârsta de două luni , ceea ce înseamnă că de fapt clipa lumii tale nu corespunde cu clipa lumii aceleia.

În cadrul iluziei vieții, există o reciprocă când două linii se intersectează , în sensul că dacă linia A se intersectează cu linia B, atunci și linia B se intersectează cu linia A în același timp și nu la intervale diferite de timp, ceea ce în cazul identităților nu este așa întrucât, atunci când o identitate o intersectează pe cealaltă la un anumit timp nu înseamnă că același timp va fi și pentru cealaltă identitate , deoarece timpul însuși este creat tocmai ca urmare a rezultatului acestor intersecții, de aici rezultă și relativitatea temporalității cât și a spațialității.

Prin urmare tocmai aceste divergențe ale intersecțiilor identităților în funcție de moment dau de fapt iluzia de curbura a spațiului .

Spun iluzie întrucât spațiul nu numai că nu este curb dar nici măcar nu există la fel ca și timpul .

Atât spațiul cât și timpul sunt dimensiuni ale Iluziei Vieții, de fapt ale iluziei creată de identitatea acestei lumi , unde pe lângă aceste două dimensiuni iluzorii ar fi adevărata dimensiune și anume Dimensiunea Vieții!

Tot ceea ce gândim în funcție de timp și spațiu este cât se poate de fals.

Dar cum orice fals are și partea sa de adevăr, cum fiecare bine are și rău, putem să atribuim întradevăr timpul și spațiul identității acestei lumi și prin urmare să o considerăm tridimensională deoarece alături de dimensiunea vieții ar mai fi cea a spațio-temporalității.

Dimensiunea vieții există sau mai corect spus ființează prin crearea propriei sale iluzii și anume spațio-temporalitatea.

Vei vedea Sorin că la nivelul altor lumi dimensiunea vieții își creează alte vise , unde spațio-temporalitatea nici măcar nu există ci ea este înlocuită de cu totul și cu totul alte reprezentări.

Ce pot să-ți spun este că la nivelul lumilor cu care se intersectează lumea ta există mișcare și deci spațio – temporalitate chiar dacă ea este redată de multe ori total diferit față de lumea pământească.

Cu toate că îți este greu să înțelegi și acest aspect te voi duce și vei vedea lumi unde persoana ta există la o altă vârstă în același timp când tu în această lume ai o anumită vârstă, sau te voi duce în lumi Sorin , unde persoana ta există sub alte și alte forme , mult mai diferite față de cea pe care o știi tu despre tine aici pe Pământ atunci când te privești în oglindă!

Gândește Sorin că în toate aceste lumi care îți intersectează lumea vieții sau identității tale pământești ești doar tu și aceeași persoană,dar oglindită într-un infinit minus Una de identități ale Ființei Existenței.

-Ce se întâmplă Lumină Divină după ce mor în toate lumile?

Oare până la urmă voi muri în toate și sub toate formele în care exist aievea peste tot?

Întreb aceasta deoarece mi-ai zis că toate lumile unde am sau sunt identități care o intersectează pe a mea au mișcare , deci timp și spațiu chiar dacă pe lângă aceste două dimensiuni vizate de Dimensiunea Vieții de acolo ar mai fi și altele.

Acolo unde este timp și spațiu există și vârstă, deci naștere și moarte.

-Așa este Sorin.

După ce vei muri și din ultima lume pe care identitatea ta o intersectează și după ce vei muri și din toate celelalte lumi care-ți intersectează identitatea ta, atunci vei trece în lumile unde Dimensiunea Vieții nu va mai avea spațiu și timp în propriul său vis cu iz de realitate ci cu totul alte și alte dimensiuni.Și în aceste lumi te voi duce.

-Și lumile unde nu este spațiu și timp mor sau după aceste lumi unde se ajunge , Lumină Divină?

-Mai departe de acestea sunt lumile unde dimensiunea de bază nu mai este dimensiunea vieții, adică vei părăsi pentru totdeauna dimensiunea visării sau mai bine spus Dimensiunea Vieții.

-Oare dacă le părăsesc și pe acestea Lumină Divină, nu o fac cu un început, când ajung acolo și cu un sfârșit când le părăsesc, deci într-un anumit timp ce ar include spațiu?

-Nu Sorin, în nici un caz!

Acolo nu mai gândești prin prisma viselor date de dimensiunea vieții.

Acolo vei vedea că spațiul este înlocuit de minciună și timpul de adevăr!

Unde adevărul este înlocuit de bine și minciuna de rău!

Unde binele și răul se întrepătrund lăsând în locul lor alte și alte sensuri mai multe și din ce în ce mai complexe.

-Oare Lumină Divină ființa din noi există în viitor, în trecut sau în prezent?

-Ființa din tine Sorin nu există în nici un timp dintre cele de mai sus fiindcă nici timpul nu există în realitate decât în visele Dimensiunii Vieții. Ființa din om nu este altceva decât un vis și atât, un vis care se spulberă odată cu ivirea zorilor, un vis unde trebuie să mori, unde fiecare este dator cu o moarte, unde nimeni nu cunoaște adevărul absolut, unde suferința este la loc de frunte!

Nimic nu este adevărat Sorin, nimic, nici chiar propria ta viață, nici spațiile nesfârșite sau stelele care își trăiesc trecutul în prezentul tău, năruind visul Dimensiunii Vieții cu privire la timp, transformându-l în coșmarul unde fiecare este dator cu o moarte, chiar dacă în lumea pe care o visează cel mai îndepărtat trecut trăiește aieva în prezent, destrămând timpul cu legile sale iluzorii și aspre.

-Cine este Dumnezeu, Lumină Divină?

-CINE ESTE DUMNEZEU Sorin?

Tu cine crezi că este?

-Oceanul, stelele, munții, florile, Universul, eu și omenirea, Dumnezeu este totul, este în tot și în toate, Lumină Divină.

-Ai avut dreptate Sorin când ai spus că Dumnezeu este în tot și în toate, dar mai cu seamă Dumnezeu este energia pură care este fără de început și sfârșit, nu a fost, nu va fi și nu este niciodată creată de nimic fiindcă Dumnezeu este EL Însuși creația, este creatorul.

Dumnezeu ESTE energia pură a tot ce înseamnă Univers, nivele energetice ale altor lumi, ale altor Universuri, ale tot ceea ce E dar și a tot ceea ce nu E!

Visul Dimensiunii Vieții nu te lasă să înțelegi ce anume poate însemna a fi ceva ce nu E dar totuși acel lucru să fie și să nu fie în același timp.

Cu toate că vei ajunge să înțelegi ce înseamnă a fi ceva ce nu există încă nu vei fi la un nivel îndeajuns de superior pentru a avea acces la adevărul absolut!

Când spui Dumnezeu spui și energie!

Dar asta doar în visul Dimensiunii Vieții, fiindcă în alte vise Dumnezeu nu mai ESTE energie ci ia cu totul și cu totul alte forme și alte înțelesuri sau valențe.

-Dumnezeu ESTE tatăl viselor lumilor din Univers, Lumină Divină?

-Da, Sorin, Dumnezeu printre altele ESTE și părintele viselor lumilor din Univers dar mai mult decât atât, Dumnezeu ESTE și părintele altor lumi sau Universuri unde existența nu se mai bazează pe visele vreunui Factor al Vieții sau Existenței respectivului Factor, unde visul poate avea și alte valențe în afară de bine și rău, frumos sau urât, unde lumea poate să nu fie binară ca și în cazul Factorului Vieții care se reflectă pe Terra, ci poate să fie cu trei, cinci, un million, un miliard sau cifre incredibile pentru înțelegerea ta.

Asta înseamnă că pe lângă acel bine și rău lumea respectivă ar putea avea ca înțelesuri pentru ființele sale alte și alte valențe alături de acestea respective de bine și rău!

-De ce diferă visul Dimensiunii Vieții din lumea mea, din cea terestră, atât de mult față de alte și alte lumi, Lumină Divină?

-Fiindcă alte lumi se află pe alte și alte nivele energetice deasupra cărora dar și prin ele se află Dumnezeu!

-Nu înțeleg Lumină Divină, de ce identitatea mea din lume terestră se intersectează cu alte identități din alte lumi, unde sunt tot eu dar cu un destin sau soartă diferite?

Înseamnă că eu am destin diferit în funcție de nivelul energetic la care se află lumea respectivă?

Dacă este așa , nu pot să înțeleg cum anume pot să fiu tot eu dar să gândesc în afară de bine sau rău alte și alte contrarii asemenea lor care în lumea mea îmi este imposibil de conceput.

Cum pot să fiu tot eu într-o astfel de lume unde fapt nu sunt cel care mă cunosc, deci, astfel identitatea care-mi creează prezentul venind din viitor și mergând spre trecut nu mă reprezintă absolut deloc.

-Nu este deloc așa dragă Sorin!

Toate celelalte lumi ale căror identități îți intersectează identitatea ta , sau lumi unde ești tot tu dar sub un alt destin , nu sunt lumi cu nivele energetice diferite , ci lumi care există la nivelul energetic pe care se află și lumea ta pământească.

Mai bine spus și aceste lumi sunt la fel de pământești precum lumea identității tale de acum.

La fel de adevărat este că tot tu ești acela și în celelalte lumi , doar că acolo identitatea ta de bază aparține lumii respective și deci destinului pe care tu îl posezi în lumea respectivă.

Abia după ce vei muri în toate aceste lumi , abia atunci te vei integra în lumi cu un alt nivel energetic diferit față de toate lumile unde ai avut identități tridimensionale ale Dimensiunii Vieții, în funcție de Karma sau rezultatul acțiunilor tale positive sau negative desfășurate în decursul tuturor identităților tale.

De atunci încolo existența sau visul că și tu ești va trece sub oblăduirea unei alte Dimensiuni a Vieții ce va avea un alt vis în funcție și de nivelul energetic pe care se află!

-Dar eu , Lumină Divină , cine sunt , ce sunt eu , ce voi fi undeva într-un alt vis?

-Tu , Sorin , nu ești altceva decât o fărâma de energie supusă visării de energia Dimensiunii Vieții din lumea în care te afli.

-Atunci Lumină Divină , celelalte identități care îmi aparțin de fapt nu fac parte din fărâma de energie care sunt, eu , de fapt nu sunt eu deci prin urmare nu-mi aparțin?

-Nu este așa dragă Sorin.

Și celelalte identități sunt create tot de fărâma energetică a sufletului tău deci sunt aceeași energie dar cu vise diferite datorate Dimensiunii Vieții sub oblăduirea energetică sub care se află și fărâma de energie a sufletului tău.

Dimensiunea Vieții nu este altceva Sorin decât un nivel energetic mult mai puternic decât energia sufletului tău pe care a atras-o ca și un fel de vortex, exact cum găurile negre din Univers atrag materia.

-De ce nu am fost atras de alte asemenea vortexuri cu nivele energetice mai superioare?

De ce am devenit captivul doar acestei Dimensiuni a Vieții cu tridimensionalitate?

-Pentru că , alte straturi energetice mult mai superioare nu aveau cum să-ți atragă fărâma energetică a sufletului tău întrucât acestea se aflau mult mai sus pe scara ierarhică energetică și prin urmare la poalele lor se afla tridimensionalitatea care a fost mult mai apropiată de tine, venindu-ți în întâmpinare înaintea altor straturi energetice superioare.

Tot așa nu putea-I fi aspirat de straturi inferioare cum ar fi unidimensionale sau bidimensionale întrucât energia sufletului tău este superioară acelor straturi și prin urmare acestora le-a fost imposibil să te aspire în cadrul propriilor lor vortex.

-Dar până unde țin aceste vise ca rezultat ale interacțiunilor dintre nivelele energiilor Dimensiunii Vieții și suflete, Lumină Divină?

Totodată aș mai dori să știu cât de adevărate sunt aceste vise?

-Visele sunt adevărate doar ca și vise , atât și nimic mai mult, dar este tot atât de adevărat că orice vis se prelungește într-o anume realitate dacă este visat simultan de mai multe energii sau suflete deodată.

Am zis o anume realitate fiindcă cu cât este mai mare cumulul de energii care au același vis cu atât se apropie mai mult de realitate și deci de adevăr.

Factorul Vieții dintr-un anumit nivel energetic nu este altceva decât un cumul de energii provenite de la sufletele care aveau același vis comun.

Datorită acestui lucru energiile s-au cuplat dând naștere unei forțe energetice mult mai mari decât ale acelor suflete sau frânturi de energie cu un singur sau câteva vise comune, prin urmare

au devenit Factor al Vieții pentru un anumit nivel energetic luând în custodie celelalte energii singure sau care făceau parte din grupuri mult mai mici ceea ce a dus la imprimarea visului comun al grupului mai mare care a dat naștere Factorului Vieții și celorlalte grupuri de suflete sau energii spirituale mai mici.

Astfel se naște o fărâmbă de realitate.

Realitatea nu este deloc echivalentă cu Adevărul Absolut , ea nu reflectă decât raportul dintre majoritate și minoritate dând astfel naștere legii ierarhiilor.

Prin urmare orice realitate este dată de Dimensiunea Vieții căruia îi aparține lumea respectivă, Dimensiune a Vieții care reflectă majoritatea energiilor cu vise comune.

Cum s-a ajuns la acest magnet care atrage energiile spirituale imprimându-le propriul său vis este cât se poate de simplu.

Energia care a avut cel mai superior nivel, din cadrul dimensiunii respective, în cazul lumii tale, fiind vorba de tridimensionalitate, le-a atras și pe celelalte.

Este la fel cât se poate de adevărat că acea energie a fost și creatorul lumii cât și lumilor respective cu un anumit număr de dimensiuni și identități.

Cu toate că a creat lumile sau chiar și Universul respectiv , asta nu înseamnă că energia spirituală respectivă este și Dumnezeu, după cum s-a crezut în mod greșit că cel care a făcut Universul lumii tale cu stele , galaxii și planete este Dumnezeu.

Nu , categoric NU!

A-L confunda pe Dumnezeu cu Dimensiunea Vieții este cea mai mare greșală.

Dumnezeu este nenăscut, pe când Dimensiunea Vieții se naște chiar dacă poate să nu mai moară niciodată , ci să se transforme mereu visând din ce în ce mai multe lumi odată cu acumularea de energii noi!Dimensiunea Vieții este dată de către Factorul Vieții .Originea Factorului Vieții constă în măsura primei Mele vibrații în calitate de Personalizare a Existenței, care provine din Persoana ce se află alături de Gândul Originar și Marele Creator și Unic Întâmplător. Această măsură se transformă mereu în funcție de Stările Mele Armonice sau Dizarmonice ,determinând noi și noi măsuri identificate fiecare în parte ca fiind Factori ai Vieții și având tot atâtea caracteristici diferite, dar despre acestea am să-ți vorbesc la timpul potrivit.

-Oare Lumină Divină , Dumnezeu nu a știut sau nu a putut ști dinainte ce anume va visa Factorul Vieții pentru a-I mai tempera anumite porniri negative din visele sale cum ar fi suferința din lumea terestră de exemplu?

-Dumnezeu știa, Sorin, tot ce avea să se întâmple, s-a întâmplat sau se va întâmpla în lumile cu timpuri ale Dimensiunii Vieții al cărui vis îl trăiești Sorin.

Dumnezeu nu a gândit nimic în termeni temporari fiindcă temporalitatea este o iluzie devenită realitate fiindcă mai multe entități spirituale au avut anumite elemente comune de vis născând Dimensiunea Vieții.

Liberul Arbitru există doar în visul tău despre lume fiindcă în realitate , și aici mă refer la o realitate a Adevărului Absolut, acest Liber Arbitru nu este altceva decât însăși existența Lui Dumnezeu reflectată în Sine Însuși!

Oare dacă Dumnezeu S-AR opune viselor Dimensiunilor Vieții , dacă Dumnezeu ar anula orice ierarhie și orice transformare și schimbare energetică, dacă Dumnezeu ar anula orice speranță sau dorință, dacă Dumnezeu ar anula fericirea sau tristețea indiferent din care lume și indiferent de Dimensiune al Vieții are lumea respectivă , atunci Dumnezeu ar trebui să accepte cu adevărat moartea , spărgând potirul vieții veșnice de cele mai îndepărtate margini ale energiei primordiale care este EL ÎNSUȘI , Dumnezeu!

Știi Sorin cât de greu este să mori într-o lume pentru a renaște în alta dar să fi sigur că dacă ar fi existat un remediu la această problemă , Dumnezeu ar fi L-ar fi acceptat, fiindcă Dumnezeu este mai mult decât iubire, mai mult decât tot ceea ce-ți poți tu imagina , Dumnezeu este TOTUL !

-Nu pot să înțeleg Lumină Divină cum Însuși Dumnezeu nu poate găsi un remediu la suferința creată de visul Dimensiunii Vieții și atribuită cu atât de mare aplomb , cu deosebită dărnicie, celor născuți sub acest semn sau Factor, în lumea pământească, unde într-o zi mai apropiată sau mai depărtată vorfi niște simple cadaver în ochii celor rămași să guste din oala nefericirii lumefști.

-Un remediu Sorin?

Nu , nu am să-ți spun că Dumnezeu îi lasă pe oameni să treacă prin clipe nenorocite pentru ca să-I pregătească pentru mai cine știe ce lume.Nu!

-Cu toate acestea Lumină Divină , oamenii trec prin mai multe necazuri și suferințe într-o singură viață decât toate adevăratele fericiri ale sutelor de mii , poate ale milioanele de oameni adunate la un loc

-Da , Sorin , este cât se poate de adevărat, dar acum aș dori să-mi răspunzi , tu, de data aceasta, și anume cum ar fi putut Dumnezeu să te creeze doar pe tine din întregul Univers?

Asta ar fi însemnat ca tu să fi unica persoană din toate lumile , indiferent de Dimensiunea Vieții care le visează.

Dacă nu ai fi fost un vis , un simplu vis care se destramă la apariția zorilor , un vis cu amarul său , cu bucuria și deznădejdea lui , crezi că fără toate acestea ar fi fost mai bine?

În primul rand nu ai fi existat.

Niciodată , vorbind în funcție de timp nu ai fi știut că ești, că ai o anumită identitate că respiri și că viața ta stă în mâinile tale .

-În mâinile mele Lumină Divină?

-Da, Sorin , în mâinile tale fiindcă tot Dumnezeu ți-a dat posibilitatea să evadezi de propria ta viață , de tine însuși prin moarte!

-Dar , Lumină Divină, nu este atât de ușor să te sinucizi, în lumea visului cu timpi și spații din care provin.

-Așa este Sorin, Nu este ușor să te sinucizi și asta tocmai pentru a realiza cât mai profund prăpastia pe care urmează să o treci în cazul că dorești așa ceva, deoarece odată ce ai trecut de hotarul lumii cu timp pământesc , timp în care te-ai născut, nu mai poți face cale înapoi oricât de mult ți-ai dori acest lucru.

Cum ți-am mai spus și adineaori, pentru a scăpa de toate nefericirile nu ar fi trebuit să fii un simplu vis al Dimensiunii a Vieții, ci ar fi trebuit ca Dumnezeu să te creeze în mod special pe tine.

Nu-ți zic cât de mare durere este să știi că ești dar că ești singur.

Cât de mult îți dorești în acel moment ca fericirea ta de a fi unic să o împarți cu cineva , oricine dar să o împarți, fiindcă oricât de unic ești niciodată nu vei putea fi tu cu adevărat într-o singurătate totală și asta chiar dacă ai cunoaște adevărata axă de valori a Adevărului Absolut, fiindcă unicitatea stă în diversitate , precum diversitatea în unicitate.

-Așa este Lumină Divină, dar oare nu tot Dumnezeu a fost mai întâi, cel care a născut Dimensiunile Vieții sau alte asemenea centre energetice similare lor ca pe urmă să determine visele la rândul lor?

Visul Dimensiunii Vieții sub oblăduirea căruia știu că există zile pe care trebuie să le duc în cărucia propriei mele existențe până la moarte , este un vis care a determinat ființa umană să devină o ființă socială cu întreg eșafodajul care derivă din aceasta.

Dacă ființa umană nu ar fi fost visată ca fiind socială ci din contră ar fi fost total împotriva oricărei comunicări sau relații cu alte asemenea ființe , atunci și conceptul de unicitate nu ar mai fi fost constrâns să subziste alături de diversitate , fiindcă , ființa fiind prin sine însuși nonsocială , diversitatea nu își va mai găsi același coeficient de necesitate , la fel ca și când ființa ar fi socială, cum de altfel s-a și întâmplat.

Nu mai amintesc și de faptul că logica gândirii umane este binară , adică răul va exista raportat la bine , urâtul la frumos, iar unicitatea la diversitate.

-Înțeleg ce vrei să-mi spui Sorin!

Oare de ce vrei neapărat să-I găsești o vină Lui Dumnezeu pentru creația Sa?

-Fiindcă vina Lui Dumnezeu este de fapt Păcatul nostru original, este suferința pe care o îndurăm de-a lungul vieții , este ispășirea de-a lungul întregii noastre vieți al unui destin care nu numai că nu ne aparține nouă înșine dar mai mult decât atât suntem niște biete animale supuse propriei noastre înstrăinări de sine pentru a fi mai aproape de Dumnezeu.

De ce toate aste Lumină Divină?

De ce neapărat trebuie să bem din paharul fără fund al durerii pentru a afla ce este fericirea?

De ce nu am fost lăsați să cunoaștem fericirea fără suferință?

De ce a creat toate astea Dumnezeu la care tot noi ne rugăm să n-i se ierte păcatele de a exista ca niște netrebnici pe valurile vieții, păcate care n-ar fi existat dacă Dumnezeu nu ne-ar fi creat.

Prin urmare Dumnezeu este cel care a creat și păcatul dar și suferința alături de fericire.

Cine este Dumnezeu , Lumină Divină?

De ce omului îi este teamă de Dumnezeu?

De ce îi este teamă să-I acorde vina de a exista într-o viață plină de suferințe?

De ce omul va căuta mereu să-I țină partea Lui Dumnezeu?

Oare când va putea spune liber lucrurilor pe nume?

-Ce anume să spună omul, Sorin?

-Că Dumnezeu ne este atât un prieten cât și un dușman.

Pentru om Dumnezeu este binele și răul, fiindcă El este creatorul tuturor celor văzute dar și celor nevăzute , tuturor celor știute dar și celor neștiute.

Mereu ființa umană a încercat atât conștient cât și subconștient să-I țină partea Lui Dumnezeu , dintr-o lașitate care nu este greu de înțeles fiindcă tot Dumnezeu a făcut astfel omul, afirmând că suferința vieții s-ar datora faptului că Dumnezeu vrea să ne cizeleze pentru a ne purifica.

De ce mai trebuia să ne chinuie cu purificarea deoarece ar fi putut să ne creeze puri.

Să fie Dumnezeu un sadic, care să ne dea o lume pentru a ne naște , plină de boli, războaie , sărăcie, durere și câte și mai câte neajunsuri?

Ideea cu diavolul care nu l-a ascultat mi se pare stupidă fiindcă Dumnezeu trebuia să știe dinainte că diavolul nu-l va asculta.

Dacă știa aceasta și a lăsat intenționat să fie diavolul înseamnă că ori și-a bătut joc de cei care se vor naște , respectiv de oameni , ori planurile sale cu relele din lume nu erau atât de ortodoxe.

Oare era atât de mare nevoie de diavol pe Pământ?

De ce toate astea Lumină Divină când ar fi fost mai bine fără ele?

Afirm că Dumnezeu este creatorul acestei lumi chiar dacă în mod indirect deoarece suntem visul Dimensiunii Vieții a născut timpii și spațiile?

Când Dumnezeu a creat acest TOT cu energiile Dimensiunilor Vieții să nu fi știut destinul dinainte?

Iar dacă întradevăr nu l-a știut înseamnă că e un Dumnezeu slab, lipsit de valoarea pe care l-o atribuie oamenii .

Chiar și așa datorită existenței ierarhiei Cineva sau Ceva ar fi trebuit să-I ia locul poate că un centru energetic superior Factorilor Vieții, Lumină Divină?

Oare era atât de imposibil pentru Dumnezeu să facă o lume fără durere, fără păcatul originar?

Cine este de fapt Dumnezeu?

-Dumnezeu nu are un început cum nu are nici un sfârșit.

El este în tot și în toate cum toate sunt în tot, Sorin.

Dumnezeu este atât diversitatea cât și unicitatea.

-Deci înseamnă că Dumnezeu este atât binele cât și răul, atât frumosul cât și urâtul?

-Exact , Sorin.

-Atunci de ce oamenii l-au atribuit Lui Dumnezeu numai calitățile pozitive dar nu și pe cele negative?

-Fiindcă oamenii ar fi fost și mai angoasați , mai alienați dacă ar fi acceptat că Dumnezeu are și părți negative nu numai pozitive.

Crezi , Sorin că omul ar fi putut lua singur pe spinare povara existenței fără un păcat originar prealabil?

Este mai bine ca omul să ia asupra sa și vina creației Lui Dumnezeu!

Aceasta este unica lui șansă de a subzista mai ușor , făcându-L pe Dumnezeu propriul său toiaș de care se sprijină.

Oare nu e mai ușor astfel?

Cine este Dumnezeu?

Dumnezeu este energia primordială a diversității în unicitate și a unicității în diversitate.

Dumnezeu este primul Instinct care a devenit GÂND, având o conștiință primordială.

Energia nu este nici forță și nici căldură , după cum I se atribuie unele însușiri eronate în lumea pământească.

Energia primordială este gând, este conștiință primordială.

Dumnezeu sau energia primordială sau conștiință primordială este unul și același lucru.

Dumnezeu nu este o forță în înțelesul celor de pe pământ.

Dumnezeu nu vine să bată cu boli și nefericire pe cei care nu I se închină după tot felul de obiceiuri de Ev Mediu.

Fiecare ființă , fiecare lucru cu sau fără suflare face parte din Dumnezeu fiind și Dumnezeu în același timp.

Fiecare om este un fiu al Lui Dumnezeu fiind clădit din Dumnezeu dar clădindu-L și pe Dumnezeu în același timp.

Acesta este adevăratul Dumnezeu.

Ceea ce voi numiți pe pământ ca fiind Dumnezeu , cu autoritate , măreție , putere și alte atribute este de fapt vârful piramidei, Personalizarea Existenței.

În acest Univers există binele cum există și răul.

Centrii energetici ai binelui sunt mereu în opoziție cu cei ai răului fiind delimitați de forțele energetice care se resping.

Sunt de acord că avem nevoie și de energiile răului pentru a determina eterna întărire a energiilor binelui .

Dacă nu ar fi competiția dintre aceste două forme diferite de energie , fiecare formă energetică în parte ar pieri.

În Universul unde se află și viața terestră a învins centrul energetic de care aparțin și de unde provin eu.

Prin urmare ceea ce este bine pentru mine, pentru Persoana care mă ființează mereu este bine și pentru ființele de pe Terra.

În Universele Mele pe care le Personalizez în calitate de Personalizare a Persoanei sunt două măsuri contrarii de importanță capitală ,prima măsură este Armonia și cealaltă Dizarmonia.

Pentru ființa umană Dumnezeu este Armonia iar diavolul,Dizarmonia .Sensul Universului ființei umane este către Armonie.Cândva sensul acestui Univers era către Dizarmonie,iar ființele din acele lumi considerau a fi Dumnezeu ceea ce consideră azi oamenii diavolul.În realitate diavolul nu există.Acesta îi aparține numai omului.

-Abia acum încep să înțeleg câte ceva din tainele ascunse ale cunoașterii, dragă Lumină Divină, dar de ce Dumnezeu este Instinct care devine gând pentru a dobândi conștiința primordială?

Ce anume a determinat acel Instinct?

De fapt esența Lui Dumnezeu, a energiei primordiale este Instinctul?

Instinctul să fie prima cărămidă a ceea ce numim unicitate în diversitate?

De ce?

-Depinde ce anume înțelegi tu prin Instinct , Sorin.

-Mă gândesc la un fel de Instinct primar care a determinat gândul.

Prin Instinct înțeleg în primul rând ca fiind ceva asemănător unei forțe care te determină să ai un anumit sentiment sau să comiți o anumită faptă față de un lucru sau un fenomen.

Instinctul vieții de exemplu se dovedește a fi cât se poate de puternic în fața morții, aducând un sentiment de teamă.

-Nu , Sorin, nu este un Instinct primar și nici unul care să se definească prin ceea ce ai afirmat adineaori ci un Instinct bazat pe Adevărul Absolut al unicității în diversitate, astfel Instinctul se contopește prin definiție cu Adevărul Absolut, determinând Gândul Conștiinței Primordiale, fiindcă cu mult înainte de a fi timpul .

Dumnezeul Primordial a spus “EU!,”o spune și acum etern și o va spune etern întrucât timpul nu exista decât Adevărul Absolut care stă la baza unicității în diversitate , pe care se reazămă veșnic Gândul Conștiinței Primordiale , ce devine Gândul Originar,prin atribuirea Cunoașterii Absolute ,alături de Adevărul Absolut,existent deja,atunci când Gândul Conștiinței Primordiale a conștientizat propriul Instinct, ce-l are în EL, la fel ca și diversitatea, unicitatea și invers, devenind fără a fi determinat , una și aceeași persoană , cu EUL lui Dumnezeu.

Este cât se poate de adevărat că la nivelul existențial la care te afli Sorin, nu vei putea înțelege decât tot prin prisma existențială , prismă care-ți distorsionează totul într-un fel sau altul.

Dumnezeu nu are de-a face cu existența . *Cunoașterea Absolută cât și Conștiința Primordială sunt de fapt Instinct,adică energie spirituală,sau Dumnezeu Primordial ,în schimb Cunoașterea Absolută și Adevărul Absolut sunt Gândul Originar,și odată cu acesta se nasc și Marii Creatori și Unic Întâmplători .*

Prin urmare tot ceea ce este și mai mult decât A Fi aparține Instinctului, ceea ce înseamnă că și Conștiința Primordială , și Gândul sunt Instinct.

La Dumnezeu găsim atât Instinctul angelic al binefacerii cât și pe cel al Fiarei. Acesta este adevăratul Dumnezeu.

Ceea ce oamenii consideră a fi Dumnezeu nu este altceva decât Armonia din Mine , iar Dizarmonia devine de la sine Diavol!

Acesta este adevărul gol golul al întrebărilor ființelor omenști de pe Terra.

Prin urmare și Gândul Primordial , cât și Conștiința Primordială sunt Instinct.

Totul a pornit de la Instinct, spun a pornit, fiindcă doresc să înțelegi tu , deoarece fiind peste timp nu avea cum să pornească , ci mai degrabă noțiunea corectă ar fi ,”Instinctul Totului Etern”, cam astfel putem să-L caracterizăm pe Dumnezeu .

Așa și este dar mai corect ar fi Marele Creator al Universurilor din Univers, deoarece Universurile sunt și în funcție de nivelele spirituale .

La un anumit nivel spiritual se va reflecta un anumit Univers, precum altui nivel spiritual , alt Univers.

Tot ce pot să-ți spun despre Gândul Primordial este că unica sa măsură se axează pe infinit, folosind toate dimensiunile din toate Universurile posibile , inclusive cele din Universul nostru, adică timpul și spațiul!

Prin urmare Gândul Primordial este Instinct la fel ca și Conștiința Primordială, precum Conștiința Primordială poate fi atât Gând Primordial cât și Instinct.

Toate aceste trei se reduc la una, precum fiecare sunt și celelalte două în parte.

De aici rezultă și unicitatea în diversitate precum diversitatea în unicitate.

Limbajul celor trei ar fi “ GÂNDESC SĂ ȘTIU CĂ VREAU”.

După cum vezi dragă Sorin , Dumnezeu este acțiune, văzută prin prisma Universului nostru.

La fel și cuvintele de adineaori sunt cernute tot prin prisma Universului nostru deoarece prin prisma altor Universuri , Dumnezeu nu va mai fi acțiune și nici cuvintele “GÂNDESC SĂ ȘTIU CĂ VREAU”, ci va însemna cu totul altceva.

-Ce anume, Lumină Divină?

-Chiar dacă aş şti tot nu aş putea să-ţi redau fiindcă nici tu , precum nici eu nu suntem în măsură pentru a înțelege .

-Tot ceea ce denumim alte Universuri oare nu sunt incluse într-un singur Univers general?

Dacă este așa atunci înseamnă că și celelalte Universuri nu sunt decât componente ale acestui Univers.

-Nu este deloc așa Sorin.

Ceea ce mi-ai spus adineaori , vrea să însemne că de fapt ceea ce denumesc Univers nu este infinit ci este mărginit fiindcă trebuie să existe alături de alte și alte Universuri.

Nu degeaba am afirmat de atâtea ori până acum despre UNICITATEA ÎN DIVERSITATE , precum DIVERSITATEA ÎN UNICITATE, deoarece acest concept care aparține Gândului și Conștiinței primordiale respectiv Instinctului garantează caracterul infinit atât al unicității cât și al diversității, prin urmare atât al Universurilor respective diversitate cât și al Universului respectiv, unicitate.

-Prin urmare dragă Lumină Divină Energia Primordială este de fapt Instinct?

-Da , Sorin, Energia Primordială este Instinct!

Din punct de vedere al Universului spațio-temporar este foarte greu să interferăm noțiunea de Instinct cu cea de energie, dar Adevărul Absolut îmi spune acest lucru.

-Instinctul nu aparține doar îngerilor și celor care plănuiesc lucruri bune , ci și fiarei.

Aș vrea să știu, dragă Lumină Divină, care este procentul în care Dumnezeu este înger și care este acela în care Dumnezeu este fiară?

-Pentru Universul în care te afli , acest Univers spațio-temporar Dumnezeu este la fel de fiară precum înger deoarece binele este în funcție de rău precum frumosul în funcție de urât.Trăiești într-un Univers cu logică binară dar tridimensional.

-Cine este adevăratul Dumnezeu pentru om ?

Armonia care a câștigat competiția în acest Univers și care a inițiat legea ierarhiei sau Dumnezeul Dizarmoniei?

-Religiile dragă Sorin s-au axat de-a lungul istoriei omenirii pe ierarhie.

Indiferent care le era credința oamenilor, aceștia considerau că există o ierarhie a zeilor cât și a Dumnezeului care a venit mai pe urmă odată cu credințele monoteiste.

Fiecare religie diferă în funcție de spațiul în care s-a născut , ceea ce nu înseamnă că omul nu s-a gândit la Dumnezeu cu aceleași atribuții.

Din contră , Dumnezeu indiferent de religie este același.

Aici nu mă refer la Dumnezeul în sine, ci la om, la Dumnezeul pe care L-a perceput omul.

Încă de la naștere ființa umană este în așa fel creată încât are nevoie de un Dumnezeu, și chiar dacă acesta nu ar fi existat ființa umană l-ar fi inventat, deoarece la fel cum este Adevărul Absolut pentru Gândul și Conștiința Primordială la fel este și Dumnezeu pentru ființa umană , un reazem împotriva vicistitudinilor vieții.

-Te rog Lumină Divină , spune-mi cât mai multe despre Instinctul care este la baza energiilor tuturor Universurilor, la baza Gândului și Conștiinței Primordiale.

-Oricât de mult mi-aș dori să-ți relatez despre Instinct , tot nu vei reuși să înțelegi deoarece gândirea ta nu poate concepe infinitul și nici Adevărul Absolut.Instinctul este adevăratul Dumnezeu , iar tot Instinctul este și energie , Conștiință Primordială și Gând.

Dumnezeu prin Instinct este tot ceea ce cunoști în gândurile tale și infinit mai mult decât atât.

-În afară de iubire , frumusețe , plăcere mai cunosc și noțiuni cum ar fi crimă , durere , neliniște, oare toate acestea sunt Dumnezeu?

-Da , Sorin , toate acestea sunt Dumnezeu.

-Asta înseamnă că mă rog în fiecare noapte la crimă, durere, neliniște?

-Nu Sorin, tu nu te rogi în fiecare noapte la crimă , durere și neliniște ci te rogi la, Personalizarea Existenței care este adevăratul tău Dumnezeu în acest Univers.

-Atunci de ce a-ți inventat ierarhia?

Oare nu era mai bine fără această posibilitate de durere și de departajare?

-Nu, Sorin, în nici un caz.

Dacă nu ar fi fost ierarhia atunci cealaltă Personalizare care este opusul Meu fiind Personalizarea Non existenței care este răul pentru tine s-ar fi interferat în lumi, mai mult decât atât, toate Personalizările și-ar fi pierdut forțele energetice contopindu-se, una în alta ucigând visul lumilor.

-Oare nu era mai bine fără un vis despre durere, suferință și moarte?

-Acest lucru nu depinde de mine dragă Sorin.

-Mi-ai spus că mă vei purta în alte lumi , cu aceeași dimensiune dar și în lumi cu alte dimensiuni , respectiv, în lumi unde nu există dimensiuni ca și spațio-temporalitatea.

-Da , Sorin , am să te port în alte lumi care sunt în Universul meu dar și în lumi din afara Universului meu.

Cu toate acestea Universul meu nu este finit , la nici un capăt, cu toate că există și alte Universuri , precum nici celelalte nu sunt finite, la nici un capăt.

-De ce , Lumină Divină?

-Înțelesul tău față de infinit este nul.

Nu poți concepe infinitul decât ca fiind ceva fără de sfârșit , cum și este de fapt, dar acest fără de sfârșit poate fi conceput prin prisma altor înțelesuri ca fiind o portocală sau un țărnam înșorit de ocean sau tu însuși!

Toate aceste înțelesuri sunt un infinit!

-Îți mulțumesc Lumină Divină fiindcă ești.

-Este adevărat că exist, și de aceea cunosc ce este infinitul , fiindcă dacă nu aş exista , nu aş ști ce anume este infinitul.

-Cu toate că exist nu cred că știu cu adevărat ce este infinitul, până unde ajunge ,de ce anume poate să nu se termine niciodată.

-Ai dreptate Sorin , nu ai cum să-ți răspunzi la aceste întrebări fiindcă energia sufletului tău nu are acces la ele, în schimb, prin faptul că posezi noțiunea de infinit demonstrează că ești parte din acest Univers al existenței în ierarhia căruia mă aflu în frunte și pot să am o posibilitate infinit mai mare decât a ta , de a medita la problematica existențială , precum infinitul și viața.

-Oare voi ajunge vreodată să pot medita și eu Lumină Divină asupra infinitului ? Să-i pot cuprinde mărimea dar și măreția?

-Dacă vei evolua ca și energie pe scara spirituală vei putea înțelege mult mai amplu acest aspect dar pentru a-i cunoaște mărimea cât și măreția în ansamblul ei va trebui să ajungi la nivelul spiritual al meu.

-Ce anume înseamnă asta dragă Lumină Divină?

-În primul rând înseamnă să poți cuprinde cu mintea ta , nu numai înțelesurile unui Univers tridimensional ci al unuia cu un infinit de dimensiuni!

Fiecare om are o fărâmbă de Lumină Divină în el și de aceea nu este niciodată singur!

Sunt Calea Adevărului și Lumina Cunoașterii, Sunt Meditația și Înțelepciunea.

De aceea fiecare fărâmbă spirituală pe care am născut-o nu este doar din Mine și alături de Mine, ci Calea ei este către Mine , către adevăr , lumina cunoașterii , meditație și înțelepciune.

Toate acestea duc la fericire fiindcă fericirea mea este și fericirea voastră,iar durerea și suferința voastră sunt și ale mele.

În afară de existență , deci de Mine și opusul meu Nonexistență, nu mai este Viață, ci locul ei este luat de alte structuri energetice care asigură alte și alte forme cât și înțelesuri care nu pot fi concepute decât de către energia primordială care este Dumnezeu, precum nici celelalte structuri energetice nu pot să mă conceapă pe mine , respectiv Viața! Viața există doar în Existență și atât.Doar Eu Personalizez viața.Opușii Mei celelalte Personalizări,au suflete a căror conștiință nu raționalizează prin viață,nici prin moarte fiindcă nu o cunosc,ci dau sens altor procese .

-Toate aceste centre energetice ,Personalizările ,sunt un fel de demiurgi la fel ca și tine , Lumină Divină?

-Cu siguranță, Sorin.

-Atunci înseamnă că sunt un fel de Dumnezei, dar fiecare pe parcela lor?

-Sunt, Sorin , dar unici în felul lor și cu atât mai unici cu cât până și eu nu-I pot concepe decât să-I deduc că sunt, dar fără să aparțină existenței, cu toate că și mie îmi este greu să folosesc un limbaj pentru Ei atât timp cât ar trebui să enunți ceva ca existând dar care nu aparține existenței.

Nu se poate să afirmi despre “ceva” că nu aparține existenței dar să fie!

Toate astea datorită faptului că eu sunt existență iar la nivelul fiecărei noțiuni ale Mele trebuie să trec acel “ceva”prin Mine și raportat la Mine, deoarece Eu sunt cel care reflectă, subiectul ,iar a reflecta în existență fără ca aceasta să fie ,este imposibil, cum probabil la fel de imposibil este a fi reflectată, la rândul meu, de acele centre energetice spirituale!

-De ce , Lumină Divină?

-Fiindcă Dumnezeu Primordial a dorit să existe doar un singur Dumnezeu al unui infinit de lumi.

Dilema infinitului este unicitatea raportată la diversitate.

Nici un Dumnezeu nu ar putea fi Dumnezeu dacă nu ar fi infinit și unic în același timp!

Am dorit să-ți demonstrez oarecum atât calitatea lor demiurgică cât și aceea de centre energetice spirituale, care în realitate nu au nimic comun cu Viața.

-Dar cu moartea ?

-Nu există moarte Sorin, fiindcă atât Viața cât și moartea îmi aparțin.

Nu poți să afirmi și nici să concepi noțiunea de moarte decât prin prisma existenței.

Unde nu sunt Eu , nu mai e nici existența și prin urmare nici moartea.

-Dar opusul Tău,Lumină Divină?

-Da , Sorin, este o Personalizare , de altfel unica Personalizare care Îmi este dat să o concep , cu o formă existențială total opusă Mie , și anume pentru Ea noțiunea de” A Fi” , care pentru Mine înseamnă a exista , se traduce ca fiind ceva inexistent, prin urmare A Fi pentru Personalizarea opusă Mie înseamnă ” A Nu Fi “, precum “A Nu Fi “ înseamnă pentru Ea “A Fi”.

-De ce în Universul meu tridimensional unde mi-am petrecut viața pământească , spațiul cosmic era alcătuit nu numai din stele și materie ci și din zone întinse cu vid.

Ce este vidul de fapt , Lumină Divină?

-Adevăratul vid nu doar cel unde omul afirmă că nu este nimic dar în schimb sunt particule elementare sau subparticule pe care acesta nu le vede sau nu poate să le detecteze, este spațiul ce aparține Personalizării Nonexistenței.

-Aceasta înseamnă că în Universul unde se află viața terestră majoritatea spațiului aparține opusului ființei umane?

Mă înfior când mă gândesc ce anume se întâmplă cu timpul ,adică, cu cealaltă dimensiune pe care o percepeam în lumea aceea?

-Așa este dragă Sorin.

Mă lupt mereu pentru a-Mi aduce Lumina Spirituală cât mai aproape de spiritele tuturor Universurilor Mele.

-De ce era necesar opusul?

Oare nu era mai bine dacă Dumnezeu Primordial ar fi creat lumea fără opusuri, și mai ales fără infinități de opusuri?

-Nu Sorin, nu era mai bine fiindcă aceste opusuri sunt perceptibile ca atare doar de Universurile infinite ale mele și de către cele ale opusului Meu.

Pentru celelalte Personalizări, nici măcar nu există opuși, bineînțeles în afară de Personalizarea ce-Mi este opusă dar nici pentru Ea percepția opusului nu este similară cu percepția mea despre acest subiect.

Eu văd opusul ca fiind ceva ce este total diferit față de un reper pe care Eu îl consider ca fiind opusul acelui opus.

Ei bine , dragă Sorin, tu cu gândirea ta pe care o posezi echivalentă cu nivelul vieții terestre , notiunea de opus nu-ți poate fi explicată decât sub formula de diferență a DOUĂ tabere sau fenomene sau lucruri sau câte or mai fi.

Am subliniat acel “două”fiindcă indiferent dacă sunt cinci , un million , un infinit de fenomene toate acestea vor avea ca și opus , cinci, un milion , un infinit de alte fenomene sau lucruri ,dar ,întotdeauna și mereu acele fenomene și lucruri se vor structura în cele “două” tabere, una opusă celeilalte, pe când , la nivelul Meu de înțelegere opusul nu se mai structurează în cele “două”tabere , ci într-un infinit de tabere, ceea ce-i dă , un cu totul alt înțeles.

-Ce fel de înțeles , Lumină Divină?

-De energie Sorin.

-Nu înțeleg .Cum opusurile văzute prin prisma unei logici mult superioare mie sunt văzute ca fiind energie?

-Oricât de mult aș încerca să-ți explic , tot nu vei putea înțelege adevăratul sens al acestui răspuns.

Logica ta este binară Sorin.

Este o logică al opusurilor duale , pentru că binele este în opoziție cu răul, precum frumosul cu urâtul.

Logica mea este una a opusurilor infinite

La Mine binele nu este în opoziție numai cu răul , ci cu un infinit de alte noțiuni, precum celelalte noțiuni, respectiv noțiuni ale binelui , au și ele un infinit de aspecte.

Astfel opusul în sine nu numai că nu există dar își pierde absolut orice valoare odată ce opusul unei infinități rezultă o altă infinitate.

-De ce Lumină Divină?

-Fiindcă într-o infinitate de aspecte ale noțiunii de opus față de o altă noțiune de opus sunt întrunite condițiile ca să existe noțiuni ale căror aspecte să se disocieze într-atât de mult încât să se contopească într-un singur tot , ceea ce ar duce la pierrea existenței.

De aceea existența se luptă cu infinitul din Sine Însăși pentru A FI, iar acest A FI este energie , deci, Existență!

În opus vei găsi temelia energiilor , ale tuturor Universurilor Existenței.

Dacă nu aş avea puterea să cred în opus chiar dacă la nivelul meu de logică infinită , toate Universurile din Mine s-ar năruî , şi ce-ar rămâne?

-Poate că o amintire Lumină Divină.

-Nu dragă Sorin .

Eu nu am voie să mor fiindcă în urma Mea nu î-Mi este permisă nici amintirea şi nici praful uitării, ci totul va fi ca şi cum nu ar fi fost nimic , niciodată, şi mai mult decât atât, chiar în realitatea Adevărului Absolut , Eu nici nu aş fi existat vreodată, fiind existența în sine care a dispărut.

De aceea Sorin energia Existenței este Viață!

-Abia acum înțeleg Lumină Divină , ce mult e vis în viața terestră şi ce puțin edar oare ce e? Oare ce este realitatea?

-Realitatea terestră Sorin , este visul, din stare de veghe pe care-l visează majoritatea oamenilor.

Este un vis cu legi bine ticluite de somnul adânc al luptei pentru supraviețuire , al suferinței pentru că există dorința şi necesitatea.

Dacă cineva nu visează visul colectiv din așa zisa stare de veghe la unison cu ceilalți , este considerat nebun.

În așa zisa stare de somn fiecare poate să viseze orice fiindcă este considerat normal.

Starea de somn este mult mai apropiată de realitate decât cea de veghe.

Dar ființa umană a fost creată ca având în comun starea de veghe cu celelalte ființe , deci acel vis social, pentru a-și desăvârși spiritualitatea prin dorință şi necesitate.

-De ce toate astea , Lumină Divină?

-Şi Eu trebuie să cred în opus chiar dacă sub un alt înțeles , pentru a fi!

Dacă nu cred , nu mai sunt.

-Atunci înseamnă că şi la baza opusurilor mai stă ceva, şi anume...

-Credința, Sorin.

-Credința, Lumină Divină.

-Ea este baza energiilor spirituale ale existenței,Sorin, opusurile, Credința mă obligă să doresc opusurile, care stau la baza energiei, care la rândul ei este existența.

Nimic nu poate exista fără credință.

-Nu-mi vine să cred Lumină Divină că şi Tu , cu întreaga Ta măreție şi perfecțiune trebuie să crezi .

Eu cred în Tine , care ești Dumnezeuul meu.

Pentru aceasta vreau să mor ca să pot trăi!

Ființa umană crede într-un Dumnezeu pe care dacă nu l-ar fi descoperit nu s-ar fi putut identifica pe sine ceea ce ar fi dus la dispariția sa.

Prin urmare omul nu poate trăi fără un Dumnezeu sau fără un substitut al acestuia.

Să admitem că, un copil nou născut va fi abandonat într-o pădure .

Au fost cazuri în care o lupoaică a crescut alături de proprii săi pui, un copil .

Acest copil nu ştia să vorbească , mergea în patru labe, şi îi era teamă de proprii săi semeni, oamenii.

Şi acel copil va avea un Dumnezeu al său creat doar pentru sine.

Dacă Dumnezeu nu ar fi existat , omul ar fi trebuit să-L inventeze , pentru a se legitima pe sine însuși.

Dar , oare Tu ,Lumină Divină , ai nevoie să te legitimezi asemeni omului?

Care este Dumnezeuul Tău?

-Nu Sorin , nu am nevoie să mă legitimez asemeni omului printr-un Dumnezeu care trebuie să se supună unei logici umane, a binelui și a răului, ci eterna mea redescoperire de sine se face prin meditația la Universurile care fac parte din ființa Mea.

Aceste Universuri sunt pentru Mine, Dumnezeu , precum sunt Eu pentru fiecare Univers în parte!

-Vrei să spui Lumină Divină că și un muritor oarecare , plin de păcate știute sau neștiute de pe pământ este un Dumnezeu pentru Tine?

Tu cea care poți gândi și concepe infinitul, Tu cea care ai puterea puterilor din existență alături de opus, Tu cea care ai visat lumile pentru ca acestea să existe?

Atunci înseamnă că Ți-ai visat propriul Dumnezeu căruia i-ai dat suflare existențială?

De ce?

De ce nu putea-I fi fără Dumnezeu?

De ce o ființă cât de neînsemnată este pentru Tine Dumnezeu?

-Da , Sorin.

Orice suflet , orice fărâmbă de viață din fiecare Univers ce ține de existență, este pentru mine un Dumnezeu, fiindcă, întreaga mea măreție n-ar valora nici cât o adiere de vânt terestru dacă nu ar fi toate aceste ființe, dacă nu ar fi viața, față de care mă închin și în care cred!

Ți-am spus adineori de ce credința stă la baza existenței , opusurilor și energiei.

Dacă nu aș fi crezut în ființă aceasta nu ar fi existat.

-Ființa umană nu este o ființă perfectă ,ea este supusă ,la tot felul de păcate pe parcursul vieții.

Omul este un impostor nu doar pentru semenii lui în calitate de ființă socială ci și pentru sine.

Ființa umană este imperfectă , Lumină Divină.

-Ființa umană este imperfectă dar sublimă tocmai prin imperfecțiunea ei,Sorin.

Perfecțiunea Mea constă tocmai în imperfecțiunea la care mă raportez.

-Vrei să spui Lumină Divină,că Păcatul Originar al ființei umane este necesar pentru propria Ta perfecțiune, precum îți sunt necesare toate celelalte păcate care țin de partea impecfectă a ființei?

-Aici înțelegi greșit Sorin.

Nu doresc sub nici un chip perpetuarea păcatului și a fărâdelegilor , din contră, dorința mea este de a estompa aceste neajunsuri.

Prin imperfecțiune nu înțeleg acțiunile reprobabile și condamnabile ale ființei , ci sublimul imperfecțiunii în sine.

Eu gândind infinit cunosc dinainte viitorul pentru Universurile unde există dimensiune temporară.

Ei bine, sublimul ființei umane pentru Mine constă tocmai în această necunoaștere , în modul cum ființa se raportează la necunoscut.

Nu accept păcatele fiindcă acestea nu fac altceva decât să știrbească din sublimul imperfecțiunii ființei.

-Și păcatul face parte din imperfecțiune Lumină Divină?

-Da , Sorin , dar dintr-o imperfecțiune a monstruosului și nu a sublimului , care este perfecțiune pentru opusul Meu infinit.

Partea ființei care este Dumnezeu pentru Mine este aceea a imperfectului sublim, precum partea ființei care este Dumnezeu pentru opusurile Mele infinite este aceea a imperfectului odios pentru Mine , adică al păcatului.

-De ce ființa umană se legitimează și printr-un păcat originar?

-Aceasta nu Mi se datorează Mie,ci opusului Meu ,Personalizarea Nonexistenței,Sorin.

Păcatul Originar este acea parte din ființă care încă mai aparține ,Personalizării Nonexistenței ,alături de celelalte păcate pe care le săvârșește omul.

Tot ceea ce-ți pot spune, este faptul că am învins în bătaia pentru acest Univers în care se află și Pământul, dar mai sunt reminiscențe ale Personalizării Nonexistenței adică ale Întunericului.

-Care va fi viitorul în acest Univers cu timp?

Vei învinge bătaia cu opusul Tău infinit în cele din urmă?

-Deja am învins , Sorin.

Am devenit Lumina Divină pentru Ființa care-Mi aparține propriului Meu vis.

Am delimitat Lumina de Întuneric .

Ființa umană este o ființă a Luminii și nu a Întunericului.

-Cu cât ființa se va apropia de Întuneric, prin păcate și tot felul de fărâdelegi cu atât va fi supusă necazurilor și disperărilor de tot felul, fiindcă ființa este visul Meu care-Mi aparține, pe care L-am creat tocmai pentru ca Lumina să stăpânească Întunericul.

-Dragă Lumină Divină, nu știu de ce dar te-am simțit în viața terestră ca fiind o dimensiune alături de spațiu și timp, mai precis ca fiind cea de-a treia dimensiune și nu Dumnezeu spre care aspiram și la care mă rugam pentru a cere protecție și pentru a-I mulțumi.

Raționamentul meu a fost bazat pe tridimensionalitatea Universului în care mă aflu.

Un Univers tridimensional nu putea să aibă doar două dimensiuni adică spațiul și timpul ci era nevoie de o a treia , dimensiune pe care am denumit-o încă de atunci, Dimensiunea Factorului Vieții.

Nu cred că am greșit.

-Nu Sorin,Eu nu sunt Dimensiune a Vieții,ci o determin pe aceasta ,deoarece în fiecare Univers sunt și rămân Urma ce a lăsat Forma Factorului Vieții,care prin măsurile sau dimensiunile lui determină Dimensiunea Vieții. Eu sunt cea care dă dimensiunea Universului respectiv,dând naștere Factorului Vieții.

Toate dimensiunile se schimbă de la un Univers la altul.

Timpul, de exemplu, într-un alt Univers, poate deveni spațiu sau orice altceva, precum și spațiul,timp.

Factorul Vieții poate să fie perceput în calitate de timp , de spațiu sau alte dimensiuni pe care tu , Sorin , nu le poți percepe cu logica ta de Univers pământesc.

Unde Dimensiunea Vieții există în calitate de timp , ființele acelui Univers nu vor percepe timpul decât îl vor putea deduce.

-De ce nici o ființă din toate Universurile nu pot percepe ca și dimensiune, propria lor Dimensiune a Vieții Lumină Divină?

-Fiindcă dacă ar putea-o percepe ar realiza dimensiunea propriei lor vieți , ar cunoaște o parte din Adevărul Absolut ceea ce le-ar determina dispariția.

Fiecare ființă nu este altceva decât un vis de-al meu , un vis care, ca și pe pământ este un vis atât în stare de veghe cât și în stare de somn.

Adevărul Absolut nu ar face altceva decât să susțină realitatea acestui vis care ar distruge nu numai ființa dar și Universul care o guvernează.

Adevărul Absolut ar lăsa să se înțeleagă că acest vis este un vis singular al somnului Meu etern, dar și al stării Mele de veghe eterne când nu mai gândesc la nivel singular , respectiv la visul singular ce-L are fiecare Factor diferit de Mine și de opusul Meu infinit, ci sar peste normalitatea de a visa singular și accept visul social care-I imprimă ființei caracter social, făcând-o să creadă într-o normalitate a socialului și într-un adevăr dat de Iluzia propriei sale vieți.

Mi-am dorit să visez fiindcă nu am considerat potrivită pentru Mine singurătatea în Univers astfel am născut o infinitate de Universuri unde ființa este socială, axată pe dorință și necesitate care i-au fost imprimate din dorința Mea de a o naște , spre a mă desăvârși prin ființă dar și pe necesitatea Mea , care am imprimat-o ființei pentru a mă regăsi în imperfecțiunea sa.

Astfel am considerat că orice trebuie să capete un sens și o valoare chiar dacă eram conștientă că totul se petrece numai în visul meu iar Adevărul Absolut îmi striga în propria Mea Conștiință de Sine că nimic nu are sens și nici valoare!

-Ce anume sunt aceste dimensiuni în realitate Lumină Divină?

-Și timpul , și spațiul cât și alte dimensiuni asemenea lor nu sunt decât niște jaloane puse de Mine pentru a da o conotație Universului respectiv.

Timpul și spațiul sunt doar niște reprezentări ale cunoașterii ființei.

Aceste reprezentări au la bază energia spirituală a existenței, energie care le și definește.

Toate dimensiunile infinite ale Universurilor sunt definite de această energie spirituală care mă reprezintă.

Prin urmare tot ceea ce este dimensiune este energie spirituală.

Diferența dintre o dimensiune sau alta cât și multitudinea acestora este dată de modul în care este reflectată această energie spirituală de fiecare Univers în parte, iar diferența dintre un Univers sau altul este dată de dimensiunile care există în acel Univers.

-Asta înseamnă Lumină Divină că infinitatea dimensiunilor stă de fapt în infinitatea Universurilor ,dimensiunile fiind de fapt una singură , și anume , energia spirituală.

-Exact Sorin.

-Atunci ce este un Univers?

-Un vis Sorin, un vis de-al Meu care reflectă energia spirituală ce mă compune.

Și timpul cât și spațiul nu sunt nimic altceva decât același singur lucru, și anume , energie spirituală reflectată de Universul respectiv.

-Visul Tău ,Lumină Divină se reflectă la energia care Î-ți compune trupul?

-Da , văd că ai reușit să înțelegi Sorin.

Energia spirituală din Mine, Mi-a determinat Conștiința de Sine pentru a visa un vis în care să se reflecte la rândul ei energia spirituală în diferite ipostaze la infinit, dând naștere Universurilor cu dimensiunile care le definesc.

-Oare ceilalți Dumnezei pe care îi poți deduce și care nu aparțin Existenței , nefiind nici opusul Tău visează la anumite Universuri, sunt și ei demiurgii unor Universuri infinite?

-Această întrebare ține de Dumnezeu Primordial caracterizat prin Energia Primordială.

Nu pot să-ți spun ce anume visează ceilalți Factori Misterioși ,Dumnezei , sau dacă visează întradevăr.

Dacă nu, atunci sunt propriul lor vis cu care nu aparțin existenței și pe care îmi este imposibil să ți-l descriu, fiindcă tu Sorin nu poți gândi decât prin prisma existenței iar în logica ta, totul trebuie să existe.

Așa este întradevăr logica visului Meu pentru Universul din care ai făcut parte până acum dar Adevărul Absolut o contrazice !

-Acest Adevăr Absolut, Lumină Divină, este un adevăr crud cu ființa sau unul apropiat ei?

-Adevărul Absolut este foarte depărtat de ființă , atât de depărtat încât ar ucide-o dacă aceasta l-ar cunoaște, cum de altfel ți-am mai spus.

-Așa este Lumină Divină dar de multe ori ceea ce te ucide poate să-ți fie mai apropiat decât ceea ce te ține în viață.

Bolnavii incurabili care trec prin niște suferințe atroce , câtă nevoie au de moarte fiindcă o privesc ca o eliberare de chinuri, iar exemplele ar mai putea continua.

-În acest context Sorin nu mai este vorba de o posibilitate de evadare din durere sau disperare, ci tocmai din imposibilitatea aceasta provenită din absurdul situației , din nonsensul și deșertăciunea totului.

De ce crezi Sorin că am încercat să le dau un sens lumilor?

-Pentru a nu trăi viața degeaba, Lumină Divină.

-Acest aspect este unul singular și cât se poate de minor fiindcă viața oricum se trăiește în realitate degeaba, în schimb ideea ființei de sens al unui fenomen sau lucru ,aparține Iluziei Vieții și prin urmare nu acesta a fost scopul Meu , întrucât sensul pe care am căutat să i-l dau existenței a fost unul pe care l-am dorit real în cadrul existenței , la nivelul acesteia , chiar și față de adevărul absolut.

Cu cât încercam să analizez mai profund propria mea esență, cu atât revenea mai brutal Adevărul Absolut ce-Mi spunea că totul este deșertăciune și nimic nu poate răsări din nimic.

Atunci îi spuneam Adevărului Absolut că vreau să nasc ceva din nimic iar el îmi spunea mereu “doar vise deșarte , doar vise deșarte” atât și nimic mai mult.

Atunci am acceptat deșertăciunea ca fiind baza tuturor celor văzute și nevăzute , ca fiind sensul creației!

Cu toate că Adevărul Absolut era convins că nu voi putea crea nimic niciodată a rămas încremenit când a văzut că sensul creației Mele este tocmai deșertăciunea.

De atunci în lumile mele, adevărul absolut stă mereu încremenit luându-i locul adevărul creației Mele și anume deșertăciunea care naște prin Iluziile Vieților sensul lumilor și al ființelor acestora.

Față de deșertăciune Iluzia fiecărei vieți este de la sine un sens al ființei respective cum Visul Meu este un sens pentru destinul lumilor Mele cu număr infinit.

-Care este acest destin al lumilor , dragă Lumină Divină?

-Destinul lumilor este adevărul pe care acestea au putut să fie create .

-Adică?

-Deșertăciunea! Deșertăciunea , Sorin!

-Dar faptul că o ființă se naște , se roagă la Dumnezeu pentru a dobândi un loc într-un paradis este tot deșertăciune, Lumină Divină?

-La baza tuturor se află deșertăciunea care este adevărul și destinul lumilor.

Este la fel de adevărat că prin rugăciune o ființă poate să se încarce cu o karmă mult mai pozitivă , fiind determinată de actul religios la cumpătare și meditație, ceea ce i-ar putea aduce o încărcare cu mai multă energie spirituală pozitivă ce ar putea duce la nașterea după moartea din lumea respectivă a ființei , într-o lume unde nivelul spiritual este mai ridicat , mai apropiat de Mine fiindcă acolo pot fi mai prezentă decât în lumile cu un nivel spiritual mai redus.

Cu cât ființa respectivă se va apropia mai mult de Mine , cu atât paradisul va fi simțit mai amplu de către ea.

Cu cât se va încărca cu energie spirituală negativă cu atât se va apropia mai mult de Personalizarea Nonexistenței și existența ființei în lumea respectivă va deveni din ce în ce un infern, asta în cazul când ființa respectivă este o ființă ce-Mi aparține Mie datorită creației Mele.

În cazul când ființa aparține, Personalizării Nonexistenței atunci , ființa aceea cu cât se va apropia de Mine , cu atât viața ei din lumea unde sunt Eu mai prezentă va deveni un iad, iar cu cât se va apropia de opușii Mei infiniți viața ei va deveni mai aproape de paradis.

-Ce fel de ființe sunt cele create de către opușii Tăi infiniți?

-Pentru Mine ele sunt soldații întunericului fiindcă nu sunt ființe de lumină.

-Eu sunt ființă de lumină?

-Da , Sorin , tu faci parte din creația mea , iar toate ființele pe care le-am creat sunt ființe de lumină.

-Oare noi ființele de lumină , cum suntem considerați de către ființele pe care noi le spunem ca fiind ale întunericului, Lumină Divină?

-Acele ființe le consideră pe cele create de către Mine ca fiind ale întunericului, fiindcă ele nu pot percepe lumina Mea , care devine din punctul lor de vedere întuneric!

-Dar ele percep o anume lumină , Lumină Divină?

-Da , Sorin, acele ființe percep lumina, Personalizării Nonexistenței, lumină pe care voi , în calitate de ființe zămislite de către Mine nu o pute-ți percepe la rândul vostru.

-Ce este de fapt lumina pe care o percep ființele din Personalizarea Ta , Lumină Divină?

-Este energia pe care ele o pot absorbi din creația Mea în funcție de Universul în care se află.

-Dar dacă se află într-un Univers unde sunt mai multe energii ale, Personalizării Nonexistenței atunci lumina primită de la tine va fi într-o măsură mai redusă?

-Da, Sorin ai gândit corect.

În Universul unde se află globul pământesc, tot ceea vedeți voi că există, Î-Mi aparține Mie , respectiv galaxiile, cometele, planetele , iar tot ceea ce vede-ți a fi întuneric este lumină și existență pentru opușii Mei infiniți.

-Aceasta înseamnă că o mare parte din Univers aparține Celui Rău pentru ființele Tale?

-Așa este Sorin.

-Dar ariile vaste în care vedem galaxii și planete care-Ți aparțin Ție vor putea deveni vreodată ale Celui Rău?

-Aceste arii din Universul globului pământesc au fost odată ale Celui Rău dar în lupta lumilor au fost cucerite de către Mine , iar cum am învins aceste spații ale Universului cu spații și timp așa voi învinge până la final în întreg Universul cu spații și timp.

-Cum va percepe ființa acel Univers cu spații și timp , Lumină Divină dacă vei învinge, sau mai bine zis , cum se va transforma acest Univers?

-Din punct de vedere spațial ființa va vedea un Univers unde nu va mai exista noțiunea de vid , deci un Univers plin, iar în spațiile dintre stele se va afla tot o percepție materială.

-Dar din punct de vedere temporar, Lumină Divină?

-Atunci viața ar deveni eternă .

-Oare nu e mai bine cu moartea, Lumină Divină?

Spun aceasta, fiindcă moartea este o fugă aleasă de către mulți , o fugă din calea unui destin potrivit.

-Nu dragă Sorin , în nici un caz .

Odată cu eternizarea vieții se va schimba total percepția de a simți lumea .

-Ce fel de percepție va fi aceea?

-Percepția unui paradis Sorin, unde se vor dezvolta și alte simțuri care nu au fost acceptate de către energiile spirituale negative.

Acestea vor aduce cu ele adevăratul paradis al ființei, care se va apropia de Mine UITÂND timpul și TRECÂND spațiul.

-Ce poate face ființa pentru ca lupta cu forțele întunericului să fie învinsă de către tine?

-Să CREADĂ , fiindcă prin credință mă va ajuta să-L înving pe Cel Rău pentru binele ființei din lumină , care pe pământ este Omul.

-Credința stă la baza tuturor lumilor, Lumină Divină.

-Da, Sorin, credința creației Mele în Mine.

-Și ființele întunericului Cred?

-Ființele întunericului cred în întunericul care pentru ele este lumină.

Cu cât ve-ți crede mai mult în Mine cu atât vă ve-ți apropia mai mult de paradis.

-Să credem În Tine prin intermediul unei anumite religii?

-Nu neapărat , Sorin.

A crede în Mine înseamnă a cred în bine fiindcă Eu sunt binele pentru ființă.

Visul Meu a fost să nasc o ființă a fericirii , a împlinirii care să trăiască într-un paradis al propriilor sale dorințe și necesități, dar la toate acestea se ajunge prin lupta cu forțele răului care incumbă suferință și vicistitudini.

-Dar Isus Hristos , Budha, Mahomed , cât și alți precursori ai unor credințe ce anume au fost, dragă Lumină Divină?

-Au fost profeți!

Destinul Lor la momentul respectiv a fost acela de a ajuta la apropierea ființei de Mine.

Acești Mari Profeți au ajutat ființa să creadă în Mine fiindcă Eu sunt calea și Lumina către binele Ființei pe care am creat-o.

-În cazul că vei învinge definitiv pe Cel Rău pentru ființele din lumină care suntem atunci ce se va întâmpla, Lumină Divină?

Toate ființele întunericului , cele care se hrănesc cu energie spirituală negativă vor pieri în chinurile iadului creat de noi, prin credința noastră, cum noi la rândul nostru suferim cumplit pentru credința lor?

Ce se va întâmpla Lumină Divină în cele din urmă?

Oare noi nu suntem învățați de Tine să credem numai în bine și să nu facem rău nimănui?

În schimb putem să aducem răul altor ființe fiindcă ne vrem noi binele și asta la nivelul infinit al lumilor?

Oare nu suntem niște egoiști nemernici?

Poate că în momentul când cineva se bucură și crede profund în Tine pe partea , care pentru noi este întunericul , ucide o ființă pe care nici nu o cunoaște și nici nu o va vedea vreodată?

-Nu , Sorin , nu este așa cu toate că o mai mare putere de-a Mea este în detrimentul celor un infinit de opusuri ale Mele.

Acest Univers unde se află globul terestru a aparținut în exclusivitate doar întunericului , deci opusurilor Mele infinite.

Expansiunea Mea s-a datorat puterii credinței pe care o are ființa Mea datorate numărului infinit de ființe care o compun.

-Adică corpul Tău , Lumină Divină este compus dintr-un număr infinit de alte și alte ființe?

-Bineînțeles Sorin, chiar și tu faci parte din Mine , respectiv din corpul Meu la fel ca și fiecare ființă.

De aceea sunteți ființe din lumină.

Voi sunteți Eu iar Eu sunt voi!

Credința Mea și a voastră a dus la această expansiune.

Odată ce am învins noi teritorii în Universul spațiului și al timpului înseamnă că prin credința Mea despre bine sunt mai apropiată de adevărul absolut decât credința Personalizării Nonexistenței despre bine.

Altfel nu ar fi existat propria Mea expansiune , ci aş fi conviețuit alături de opusurile Mele infinite respectând strict o delimitare ce indica până unde sunt teritoriile Mele și până unde țin teritoriile opusurilor Mele infinite sau ale întunericului.

Am folosit termenul de “teritorii” fiindcă tu, Sorin , nu poți să înțelegi altfel lumea decât prin intermediul spațiului și timpului, altfel aş vorbi o limbă total de neînțeles pentru tine.

O altă variantă ar fi fost ca însăși credința întunericului să fie mai aproape de adevărul absolut , ceea ce ar fi dus la pierderea de către Mine a unor Universuri cu lumile lor cu tot care ar fi intrat în componența întunericului, ceea ce s-a dovedit a fi fals fiindcă expansiunea a început prin ocuparea de către Mine a unui Univers unde razele Mele nu au existat.

Aceasta înseamnă că adevărata Cale ce trebuie urmată este Calea Mea , mai aproape de adevărul absolut ceea ce face ca visul Meu despre ființă să devină mult mai apropiat de realitate decât visul întunericului despre ființele pe care acesta le naște.

-Dar ce se va întâmpla în cele din urmă , Lumină Divină?

-Odată ce sunt mult mai apropiată de realitate , Calea ce va trebui să o urmeze întunericul sau Personalizarea Nonexistenței va fi aceea de a Mă urma “Adevărul absolut este cel care a decis expansiunea Mea către întuneric.

-Dar urmându-te acele lumi , nu vor suferi?

-Vor suferi Sorin, cum suferiți și voi în lumea terestră dar dacă mă vor asculta , suferința lor se va transforma în fericire.

Vor trebui să treacă printr-o purificare fiindcă altfel nu au cum să mă vadă!

Aceasta nu am hotărât-o Eu ci adevărul absolut care a considerat că eu sunt mai aproape de realitate , după cum ți-am mai spus adineaori.

-Adevărul absolut gândește?

Te întreb acest fapt fiindcă mi-ai zis că el a hotărât faptul de a fi mai aproape de realitate datorită propriului tău vis.

-Nu dragă Sorin, adevărul absolut nu are o conștiință de sine și prin urmare el nu poate să gândească.

Adevărul Absolut nu este altceva decât o lege care se află deasupra lumilor visate de Mine și de opusurile Mele infinite , o lege care prin natura ei hotărăște apropierea de realitate a viselor existenței.

Zic , existență, fiindcă existența reprezintă nu numai visele Mele ci și ale opusurilor Mele infinite.

-Dacă vei învinge în cele din urmă toate opusurile Tale infinite, Personalizarea Nonexistenței în aceste Universe ce anume se va întâmpla cu acestea , vor dispărea Lumină Divină?

Iar în cazul că vor dispărea, cine și ce anume le va lua locul?

Dacă vei rămâne singură oare vei fi mai aproape de adevăr, de realitate?

Ce termen de comparație vei mai avea?

Dacă acum este întunericul față de care Tu ești lumină, atunci ce va mai fi?

-Opusurile acelei părți din Personalizarea Nonexistenței vor deveni parte integrantă din Mine.

În nici un caz nu voi putea menține existența fără un mijloc de comparație.

Atunci va trebui să-Mi găsesc acel termen comparativ în Mine Însumi devenind pentru o clipă infinit de mică dar și infinit de mare într-un cuvânt stăpânul existenței iar binele din Mine se va lupta cu mai puțin binele din Mine născând iarăși opusurile care la început vor fi într-un echilibru perfect urmând în cele din urmă competiția , care va duce la dezechilibru și la expansiunea unei părți din Mine împotriva celeilalte, competiție care-l va avea pe arbitrul suprem ce este adevărul absolut .

Doar acesta va putea stabili ce parte anume se apropie de realitate mai mult decât cealaltă.

-Ceea ce mi-ai zis adineaori dragă Lumină Divină î-mi explică faptul că ești pentru o fracțiune de clipă infinit de mică dar și infinit de mare, stăpânul existenței.

-Așa este Sorin.

-O clipă infinit de mică cu o clipă infinit de mare înseamnă o eternitate fracționată prin micime și o eternitate care nu are capăt prin mărime.

Asta îmi dovedește că acest proces al competiției dintre lumină și întuneric , dintre bine și rău, este un proces care se derulează continuu și nici măcar ciclic, cu toate că la prima vedere pare un ciclu unde competiția începe până unde aceasta se sfârșește.

Nu este astfel datorită eternității.

-Văd că ai înțeles Sorin.

-Atunci la ce bun această competiție care debutează mereu prin necesitatea de comparație a câștigătorului, Lumină Divină?

Oare acest ciclu nu aduce suferință și durere ființelor care compun lumina și celor care compun întunericul?

De ce toate astea?

-Sensul acestor competiții stă în apropierea viselor de realitate .

Cu cât se termină o nouă competiție cu atât visul care rămâne învingător devine mai aproape de realitate.

-Bine , Lumină Divină , dar această competiție durează între un infinit și altul prin urmare clipa învingerii trăită de către câștigător este infinită, dar cu toate acestea se ține și competiția.

Ce anume înseamnă acest lucru?

-ACEST LUCRU ÎNSEAMNĂ, DRAGĂ SORIN, CĂ VISUL EXISTENȚEI ȘI FIINȚEI SE SPRIJINĂ MEREU CU UN UMĂR PE REALITATE ȘI CU CELĂLALT PE ILUZIE!

- Visul Existenței și Ființei care devin pe rând Iluzie și Realitate, are sens și anume acela de a tinde către realitate, Lumină Divină, fiindcă altfel nu și-ar mai fi avut rost competiția ce-l are ca arbitru pe Adevărul Absolut.

-Acela este sensul Adevărului Absolut, Sorin, și nu al Existenței în sine ,fiindcă orice realitate pentru Existență și Ființă nu este altceva decât un vis, indiferent dacă aceasta ar aparține până și Adevărului Absolut.

Dacă Existența și Ființa ar recunoaște supremația realității Adevărului Absolut, acestea ar dispărea pentru totdeauna fiindcă propria sa esență constă în eternul joc dintre realitate și iluzie.

Alungând iluzia, ucizi realitatea, precum alungând realitatea ucizi iluzia , și astfel dacă una dintre acestea dispare , dispare definitiv și Existența și Ființa.

-Suntem un Tot unitar Sorin dar un Tot care se divide pe sine pentru a câștiga noi și noi vise , noi și noi lumi , noi și noi Universuri măbind mereu frontiera dintre realitate și iluzie.

-De ce trebuie neapărat să măriți frontiera dintre realitate și iluzie?

-În cazul Meu-Fiindcă dacă nu am aș despărți realitatea de iluzie nu am aș mai fi Noțiune de Stare Existențială , iar cu cât mărim frontiera dintre cele două ,respectiv, realitate și iluzie, cu atât Noțiunea de Stare Existențială în calitate de Tot unitar cuprinde noi și noi valențe care vor duce etern ceea ce înseamnă că deja a dus , duce și va duce , ca să-ți explic în termenii timpilor tăi, la crearea eternă a celor două mari Forme,unde Forma Iluziei se mărginește la un capăt pe Ființă sau Existență în funcție de vibrația Armonică sau Dizarmonică a Mea iar la celălalt se află Forma Realității,cu Existența sau Ființa care sunt atunci în acel loc.Astfel întotdeauna când la un capăt al Iluziei va fi Ființa la celălalt al Realității va fi Existența urmând ca acestea să se inverseze odată cu trecerea de la o vibrație Armonică la una Dizarmonică a Mea.

Mereu o parte din Mine care e Armonia va câștiga competiția cu cealaltă parte din Mine, care e Dizarmonia ,astfel încât și întunericul va deveni Lumină pentru toate ființele.

- Cum poți să te lupți cu tine însuși Lumină Divină?

-Atât timp cât sunt în echilibru , sunt un Tot unitar perfect fiindcă ambele fețe ale Mele se reflectă perfect una pe cealaltă existând într-o armonie deplină.

-Ce anume duce la spargerea armoniei?

-În clipa infinit de mică și infinit de mare cât sunt în armonie , adică Noțiunea de Stare Existențială care sunt EU în calitate de Persoanlizare a Persoanei provenite din Gândul Pur al Marii

Contemplări a Marelui Creator și Unic Întâmplător,devin față de iluzie , realitate și realitate față de existență, adică față de Mine, iluzie.Prin prima Mea vibrație nasc Factorul Vieții ,față de care sunt Ființă prin cea de-a doua vibrație a mea și Existență prin cea de-a treia vibrație ,cele două fiind însoțite și multiplicare ca Universuri de către Factorul Vieții.Astfel Existența devine Ființă și Ființa, Existență,raportată la o anumită față dată de dimensiunea Factorului Vieții care devine perispiritul unui suflet ce-și alege una dintre aceste forme drept Existență determinând-o pe cealaltă drept Ființă.Atât Iluzia cât și Realitatea pot fi Existență sau Ființă în funcție de Mine cât și de dimensiunea Factorului Vieții care va locui într-una dintre acestea reflectând-o ca propria Ființă indiferent că față de Mine în acel moment al vibrației Mele este Existență sau invers.

Acesta este momentul sacru în care visez la facerea lumilor infinite cu universurile lor infinite , totul într-un Tot , într-o clipă infinit de mică cât și infinit de mare, deci etern, Sorin!

Atunci Forma Iluziei Î-mi determină ca visul Meu să devină realitate iar Forma Realității Mă lasă să cred că este Iluzie.

Astfel Armonia Mea ființează etern, etern la fel ca și Dizarmonia , Mea.

-De ce dragă Lumină Divină?

-Fiindcă, în primul rând Iluzia sau Ființa se poate reflecta în Existență sau Realitate ca într-un Tot unitar, armonic, precum Realitatea sau Ființa se poate reflecta în Iluzie sau Existență ca un Tot care nu lasă nici un grad de comparație iluziei în Existență și Ființă, la fel și a realității în Existență și Ființă , ceea ce duce la percepția diferită a celor două Forme care mărginesc existența la un capăt sau altul. Astfel Ființa devine Existență și Existența Ființă în Starea Mea Armonică ce devine un Univers distinct față de Factorul Vieții,sau dimensionalitate care primește atributul de Iluzie sau Realitate față de cele două Universuri adimensionale unite.Astfel Factorul Vieții redevine cele trei Universuri esențiale într-unul singur ,determinând Starea Mea Armonică,ca în cele din urmă întregul ciclu să se repete,culminând iarăși cu prima ,a doua și a treia vibrație a Mea,ajungând iarăși la Starea Dizarmonică,la cea Armonică,la nesfârșit.Ce anume dă mereu un nou impuls acestor Stări pentru a se repeta?Sunt tocmai procesele de rezonanță ca răspuns ale universurilor Ființei și Existenței dimensionalizate de către Factorul Vieții,rezonante care răspund vibrațiilor Mele ce determină un nou ciclu al Armoniei și Dizarmoniei.

Prin inversarea percepției lor Existența și Ființa își pierd echilibrul armonic , și odată ce Mi-am pierdut acest echilibru Sorin, în Mine se nasc opusurile în care să se reflecte Formele Iluziei și cele ale Realității.

Toate acestea țin etern, și Toate sunt în fiecare clipă.

-Cum redevii un Tot Unitar etern Lumină Divină?

-Odată creată dizarmonia care ia locul armoniei Totului Unitar Realitatea își recapătă rolul și locul firesc alături de Iluzie, în sensul că Realitatea pentru Mine nu mai este o Iluzie precum Eu devin Existență față de Iluzie și nu Realitate!

Toate aceste se petrec etern în clipe infinit de mici precum în clipe infinit de mari.

-Acesta este de fapt obârșia lumilor și Universurilor Existenței Lumină Divină?

-Aceasta este , Sorin.

-Rugându-vă la Mine vă rugați în primul rand la energiile Mele spirituale care se luptă pentru voi în competiția cu Personalizarea Nonexistenței.

-De ce se luptă pentru noi Lumină Divină?

-Pentru a vă duce din starea Dizarmonică în care sunteți, în cea Armonică, unde vă așteaptă paradisul tuturor paradiselor din toate Universurile cu lumi infinite posibile.

-În acel paradis al paradiselor vom avea identitatea de sine ca și ființă la fel ca și în viața terestră?

-Nu Sorin, acolo ve-ți redobândi identitatea Mea, devenind fiecare în parte o frântură din Mine, dar într-o stare armonică.

-Atunci unde este infernul dragă Lumină Divină?

-Infernul este la baza stării Mele dizarmonice.

-Înseamnă că nu ne mai îndreptăm spre infern?

-Nu , Sorin, ființele terestre nu se mai îndreaptă spre infern.

-Dar acele care fac rău și păcătuiesc?

-Nici acelea Sorin, doar că pot coborî o treaptă sau alta spirituală renăscându-se într-o lume cu mai multă suferință, într-o lume unde poziția socială să devină mai precară.

-Această lume va fi mai aproape de Tine sau mai depărtată decât lumea în care au trăit ca să moară?

-Calea se îndreaptă mereu spre armonie, ceea ce duce la o lume mai apropiată de Mine, dar fiind un suflet cu o karmă scăzută datorită relelor săvârșite în lumea anterioară va avea de suferit mai mult decât alte ființe.

-De câte ori se vor renaște ființele pentru a muri?

-Până ce vor ajunge în trupul Meu în faza de armonie deplină.

-Oare atunci când devii realitate față de iluzie sau când realitatea devine iluzie față de Tine în cadrul celor două Forme și anume în Forma Realității și respectiv în Forma Iluziei survin anumite schimbări interne ?

-Cu siguranță Sorin , doar că aceste schimbări Eu le văd din punctul Meu de vedere pe când Ele le văd printr-o prismă cu totul diferită care nu are nici o legătură cu modul Meu de gândire.

Eu văd Forma Realității ca fiind diferită față de aceea a Iluziei dar Realitatea pe Mine Mă conștientizează ca fiind Formă Existențială, respectiv , nici Realitate dar nici Iluzie.

Nu pot să-ți spun cum anume mă conștientizează Realitatea din punct de vedere al Realității și nu din cel existențial al Meu.

La fel cum din acest punct de vedere exterior Mie, nu pot să știu cum Mă vede Iluzia în calitate de existență.

Ce pot să-ți zic Sorin, este că Eu Mă simt Existență , atât în raport cu Realitatea , cât și cu Iluzia.

Nici Realitatea cât nici Iluzia nu pot ști din punctul lor de vedere cum le percep Eu din punctul Meu de vedere.

Ele cunosc că sunt existență .

Îmi acordă anumite atribute la fel cum și Eu le acord Lor.

Tot ce-ți pot zice Sorin este că Eu devin față de Iluzie, Realitate, iar Realitatea față de Mine, Iluzie, în momentul etern al Armoniei.

Toate acestea conștientizate prin prisma Mea, de Existență, pentru Iluzie s-ar putea să fie pe jumătate adevărat din punctul său de vedere, întrucât Eu sunt conștientă în calitate de Existență, că devin Realitate, față de Iluzie ceea ce-Mi dă avântul visării și astfel se distruge etern și infinit Armonia devenind Dizarmonie .

-Pentru ce este necesar să-Ți strici Armonia, Lumină Divină?

-Tocmai pentru a o creea, Sorin!

-Pe urmă, raportată la Forma pe care tu o consideri Realitate ?

-Pe această Formă a Realității, o consider Iluzie în momentul etern al armoniei.

Ceea ce merită să-ți zic Sorin este că doar Eu consider Realitatea ca fiind Iluzie , dar aceasta nu-și schimbă absolut deloc percepția despre Mine cum o face Iluzia pentru care devin din Existență , Realitate.

De aceea cred că doar Iluzia care se transformă pentru Mine devenind Realitate pentru ea poate fi cunoscută pe jumătate de către Mine fiindcă sunt percepută ca Realitate pentru Iluzie în momentul etern al armoniei dar în schimb percepția Mea față de Iluzie nu se schimbă cum de altfel Mi se schimbă Mie față de Realitate devenind ca percepție Iluzie pentru realitate.

Aceasta înseamnă că Eu raportată la Realitate sunt la fel cum Iluzia se raportează la Mine!

Atunci cu siguranță Iluzia va suferi schimbări la fel cum le sufăr și Eu, pe când Realitatea se va transforma doar în funcție de propria Mea conștientizare.

Prin urmare nu pot spune dacă schimbarea Mea aduce schimbări Realității , pot doar intui schimbările Iluziei.

-Oare au și Formele Iluziei și realității Universurile lor?

-A spune că AU Universurile lor este cât se poate de impropriu dragă Sorin , deoarece acestea nu-Mi aparțin Mie deci Existenței ci Își aparțin Lor!

Chiar dacă aş încerca să-ţi spun ce anume cred, este că tot nu ai putea înţelege fiindcă şi gândirea ta este tot în funcţie de Mine şi se raportează la mine , deci la Existenţă , fiindcă Eu am creat-o.

-Te rog Lumină Divină spune-mi chiar dacă nu voi înţelege.

Nu ştiu de ce vreau să aflu, să te aud, de fapt eu nici măcar nu te aud ci î-Ţi simt iubirea şi tot ceea ce-mi destăinu-I în mine, asemeni unui ecou care-mi vibrează înlăuntrul meu.

-Pot să-ţi spun dragă Sorin doar despre conştientizarea pe care o fac Eu şi nu pot cunoaşte conştientizarea lor decât prin Armonie.

-Ce este Armonia , Lumină Divină?

-Armonia este vârful cel mai superior al cunoaşterii existenţiale. Deci al Meu!

-Dar Dizarmonia?

-Este necunoaşterea care precede cunoaşterea, deci vârful cel mai inferior al cunoaşterii existenţiale.

-Adică vrei să spui că atunci când eşti în armonie poţi cunoaşte mult mai bine decât atunci când eşti în faza dizarmonică?

-Nu Sorin, în nici un caz.

Ţi-am mai spus că atât starea armonică cât şi cea dizarmonică durează fiecare în parte câte o frântură de clipă atât infinit de mică cât şi infinit de mare.

Mai concret o eternitate dar în care se află şi măsura temporalităţii.

-De ce neapărat măsura temporalităţii, Lumină Divină?

-Asta pentru ca să poţi înţelege tu mai bine Sorin , fiindcă Eu aş putea să-ţi spun şi raportat la alte dimensiuni nu numai la cele ale spaţio-temporalităţii, dar pentru tine este imposibil deocamdată să le conştientizezi.

-Aşa este dragă Lumină Divină!

-Prin urmare Sorin,Eu sunt tot timpul atât în faza armonică cât şi în aceea dizarmonică, astfel cunoaşterea din Mine este eternă!

-De ce era necesară şi necunoaşterea, de ce nu putea suplini cunoaşterea şi faza dizarmonică a Ta?

-Pentru că dacă ar fi suplini-o nici aceasta nu ar fi existat deoarece unica soluţie pentru ca aceasta să existe era să fie precedată de către necunoaştere, fiindcă , altfel cunoaşterea nu şi-ar fi găsit propria sa noţiune, neavând un reper faţă de care să se raporteze, Sorin.

-Atunci când eşti în armonie Lumină Divină poţi conştientiza faptul că Iluzia te percepe ca şi Realitate, iar Tu percepi Realitatea ca fiind Iluzie.

-Aşa este Sorin.Atunci conştientizez că unicul Meu reazem unde credeam că sălăşluieşte Adevărul Absolut , se năruie, şi î-Mi pierde echilibrul, cum de fapt şi-L regăseşte Iluzia pentru care nu eram Realitate , ci Existenţă!.

CAPITOLUL 4

-Ce anume Te-a determinat dragă Lumină Divină să mă cauţi noaptea în somn şi să mă alegi pe mine pentru a-Ţi scrie profeţiile ?

-Te-ai născut sub semnul facerii şi desfacerii lumilor.

Ştiam că va veni un moment dintr-o dimensiune de-a Mea care mă va redescoperi printr-o fiinţă.

Acea fiinţă eşti tu Sorin!

Voi încerca să fiu alături de tine dar pentru aceasta va trebui ca şi tu să lupţi la rândul tău deoarece Iluzia Vieţii tale este structurată pe sacrificiu.

-Nu pot decât să-ți mulțumesc dragă Lumină Divină!

-Am să te port prin câteva Universuri Sorin , prin Universurile pe care le-ai dedus dar fiind întrupat nu avea-I posibilitatea să le vizitezi fără ajutorul Meu.

-Of, dragă Lumină Divină, nu am cuvinte....

-Să mergem ,Sorin!

Am simțit că plutesc din nou după ce m-am desprins de pe iarba unde mă aflam în visul care-mi devenise realitate.Razele Luminii Divine dispăruseră.

Mă aflam deja la nivelul copacilor din poienița unde întâlneam de obicei Lumina Divină, poieniță, la al cărei capăt se afla o statuie megalitică de granit, la picioarele căreia mă aflam întins pe iarbă.

Un gând mă întrebase , DE CE ?

Acest DE CE vibra în mine asemeni unui ecou.

-Oare unde ești dragă Lumină Divină?

-Sunt alături de tine Sorin.

Privește la steaua din care ai primit razele Mele.

Aceasta te va urmări fiindcă sunt Eu.

Începusem să prind din ce în ce mai multă înălțime.

Poienița de la marginea orașului se pierdea în depărtare.

Era noapte și priveam la luminile multicolore de pe bulevarde .

Automobile de toate tipurile alergau care încotro.

Oare ce oraș o fi acesta?

Sunt conștient că în acest moment corpul meu doarme acasă, într-un pat confortabil , iar eu devin turist al unui oraș pe care nu l-am mai văzut niciodată.

Î-mi doresc să cobor de la înălțimea pe care o am undeva pe un bulevard aglomerat.

Gândul mă duce acolo, în funcție de dorința mea.

Privesc cu atenție la trecători.

Sunt oameni din carne și oase la fel ca și mine, nici o deosebire din acest punct de vedere doar că sunt mai bruneți , un fel de mețiși sud americani, fiindcă limba lor se aseamănă cu spaniola.

Realizez acest lucru auzind câteva intonații de la trecătorii care treceau pe lângă mine.

Privesc într-o vitrină unde se aflau câteva ceasuri.

Este ora nouă seara, atât arată ceasurile respective.

Încerc să citesc o reclamă.

Nu înțeleg nimic.

În fața mea apăreau alte și alte reclame.

Realizez că de fapt nu este vorba de spaniolă și nici de vre-o limbă despre care să fi auzit până în prezent.

Oare unde mă aflu?

Am mai fost în acest oraș, de câteva ori în vis dar niciodată nu am dorit să-l vizitez .

Mereu îmi reveneam ca dintr-un coșmar atunci când îl visam fiindcă odată era în plină revoluție iar coloane de mașini militare mărșăluiau pe străzi, auzinduse focuri de armă.

Știu că era cât pe ce să fiu împușcat de către aceiași oameni ce păreau sud americani.

Cred că nu mai trebuie să reamintesc visul pe care vi l-am relatat la începutul acestei cărți și care nu a fost unicul meu vis din acest oraș care să relateze infernul.

Cel mai sugestiv a fost acela în care mă aflam undeva la subsolul unei clădiri vechi vopsită în alb .

Mă aflam în interiorul unor pivnițe mari , cu pereții dintr-o piatră galbenă măcinată pe alocuri de timp.

În acele pivnițe se aflau câteva morminte în jurul cărora mișunau mai mulți prelați îmbrăcați cu odăjdii pe care le poartă de obicei la ceremoniile religioase din biserici.

Peste tot vedeam lumânări aprinse, ce luminau palid încăperea.

Ceea ce știam sigur era faptul că aparțineau cultului catolic.

Unul dintre aceștia mi s-a adresat:

-De când te așteptam și pe tine aici?

Am simțit un sentiment de vină, ca și cum aș fi săvârșit toate relele din lume.

-Pe mine? i-am răspuns ca și cum nu ar fi fost vorba de persoana mea.

-Pe tine, a spus prelatul, privindu-mă cu o față ce radia ură alături de severitate.

Pe lângă noi au trecut patru prelați care duceau o targă pe care se afla un bărbat într-o stare letargică.

Fiecare dintre cei patru țineau câte un capăt de targă.

Mai mult alergau decât mergeau.

I-am urmărit cu privirea spre colțul pivniței către care se îndreptau.

Înaintea lor s-a deschis o ușă groasă de metal din spatele căreia se auzea un murmur ce exprima o suferință adâncă.

Atunci m-a cuprins un fior de teamă care degenera aproape în panică.

Un alt prelat se apropie de noi.

Cel care a fost lângă mine îl întreabă dacă este cazul să mă ducă și pe mine în spatele acelei porți masive de metal, în spatele căreia am reușit să zăresc aceeași lumină palidă, un prelat care deschidea și închidea poarta, iar deasupra lui o torță ce ardea cu o flacără roșie.

Răspunsul a fost negativ.

Atunci am știut că nu voi fi dus în spatele porții.

Prelatul care a stat lângă mine mi-a zis,

-Mai ai timp, dar până la urmă tot ne vom întâlni!

-De ce?

-Întotdeauna este bine ca la întrebările tale să-ți răspunzi singur.

-Pot să plec?

-Acum du-te dar nu uita!

-Nu, nu am să uit.

Nu vă pot descrie ce fericire am simțit când m-am îndreptat spre ieșire.

Era ziuă, iar odată ajuns pe stradă am înțeles că beciul în care am fost apartinerea unei clădiri vechi, cu miros înțepător de mușchi, vopsită în alb, care stătea să cadă.

La ieșire o femeie tânără, cu părul negru, într-un cuvânt o metisă, alături de un copil pe care-l ținea de mână, pretindea că sunt soțul ei și mă certa pentru mai știu eu ce promisiune pe care i-aș fi dat-o cu privire la faptul de a sta acasă și de a nu mai merge într-o anumită parte a orașului unde bântuiau anumite gherile, rebele, față de guvernul ajuns la putere și care ucideau oameni pe străzi.

În cele din urmă m-am despărțit de femeia respectivă.

Între timp s-a făcut seară.

Ce este ciudat e faptul că nici nu am simțit cum s-a înserat, fiindcă nu aveam noțiunea spațio-temporalității la fel ca și în viața de zi cu zi.

Spun aceasta fiindcă în același timp cât m-am certat cu femeia respectivă, s-a făcut seară, și tot odată, toate acestea s-au întâmplat când mă aflam pe strada unde era clădirea cea veche.

Odată ajuns la capătul străzii am început să levitez, înălțându-mă din ce în ce mai sus, recunoscând imediat poienița unde mă întâlneam cu Lumina Divină!

Nu pot să spun cât de fericit eram, cu toate că eram conștient de veridicitatea celor prin care trecusem, fiindcă odată văzând poienița am realizat că de fapt visez, iar eu mă aflam acasă la mine în pat.

Eram de două ori fericit, o dată fiindcă știam că mă voi întâlni iarăși cu iubirea Luminii Divine pe care până atunci o mai văzusem doar o singură dată, iar o asemenea întâlnire te marchează pentru tot restul vieții tale pământești, și a doua oară, pentru că infernul prin care am trecut, cu toate că era real nu-mi devenise hărăzit pe moment.

Am plutit o vreme deasupra copacilor ce împrejmuiau poienița.

Știam că va urma iarăși ca trupul să-mi devină din ce în ce mai greu, că mă voi așeza pe iarba proaspătă unde se aude țârâitul plăcut de grieri.

M-am așezat cu spatele pe iarbă, cu capul la picioarele statuii din granit, privind bolta înstelată de unde știam că va veni, draga mea Lumină Divină.

Întradevăr , dintr-o steluță am văzut raza albă de culoarea laptelui cum se îndreaptă către inima mea.

Atunci am simțit iarăși , acea fericire deplină pe care ți-o dă iubirea cu care te învăluie Lumina Divină.

Și prima dată și a doua oară Lumina Divină și-a trimis razele sale albe către mine, care mi-au pătruns în dreptul inimii .

De fiecare dată am regretat profund plecarea Luminii Divine de la întâlnirea cu mine.

Tot ce pot să afirm este că în acele momente, când Lumina Divină îmi radia cu raza Sa albă inima mea, ce nu dura mai mult decât câteva secunde , conștient fiind că mă aflu în pat și că dorm, raportat la Universul meu fizic, am întrebat Lumina Divină ce anume a determinat-o să vină la mine.

Am primit un răspuns care provenea din adâncurile ființei mele cu toate că știam că de fapt nu-mi aparține.

Răspunsul a fost acesta:

**"VREAU SĂ TRANSMIT FIINTELOR CEEA CE DORESC CA ELE SĂ ȘTIE!
OMENIREA VA INTRA ÎNTR-O NOUĂ ERĂ!"**

În cele din urmă , după ce Lumina Divină S-a retras , am început iarăși să levitez deasupra poienței și m-am trezit!

Cum am deschis ochii am realizat că Soarele tocmai răsărise .

De data aceasta mă aflu în același oraș pe care-l visam mereu.

Mă cuprinde un sentiment de îngrijorare , dar odată ce gândul mă duce la Lumina Divină și la faptul că sunt invitatul Ei prin Universuri, mă liniștesc imediat.

Acest sentiment se aseamănă cu cel pe care îl ai atunci când ești pe marginea unei prăpăstii, te temi, dar apoi te liniștești privind la balustrada din apropierea ta cât și simțind pământul ferm de sub picioare.

Niciodată nu am vizitat acest oraș până acum.

Oare unde se află?

Știu că tălpile mele calcă un pământ sub picioare , atunci unde să fie ?

Nu, nu pot să aflu fiindcă nu suntem pe Terra, odată ce aici am întâlnit o poartă spre infern.

Mă plimb în continuare prin acest oraș care-mi devine ciudat prin însăși faptul că nu posedă nici o ciudățenie, mai ales că nu se află pe Terra.

Să fie un Univers paralel?

Semafoarele au tot trei culori, adineori am trecut pe lângă un magazin cu jucării, ceea ce înseamnă că și aici sunt copii care le folosesc.

Dar de unde am eu certitudinea că aici copiii folosesc jucării și nu adulții de exemplu?

Nu, adulții nu folosesc astfel de jucării , cum ar fi ursuleți , trenulețe, mașinuțe fiindcă observ în spatele acestor jucării din vitrină câteva reclame ale unor copii care le folosesc jucându-se.

Ce ciudat să vezi copii care folosesc trenulețe și ursuleți într-un oraș dintr-o lume unde ajung morții de pe Terra.

Mi-aș dori să pot intra în vorbă cu acești locuitori .

Abia acum mă întreb dacă și aici și acum am corp, deoarece corpul meu fizic a rămas dormind în patul de pe Terra.

Mă studiez mai întâi pe mine cu atenție

Da, observ că am mâini, picioare , că întreg trupul meu se află aici.

Asta înseamnă că sunt sub forma unei alte corporalizări care ține de această lume sau de Universul în care mă aflu.

În cele din urmă mă îndrept către un agent de circulație încercând să-i sugerez că sunt străin și că mă aflu în căutarea unui hotel.

Îl întreb în engleză dacă cunoaște vre-un hotel prin preajmă.

Agentul î-mi spune ceva în limba lui dar fără ca eu să înțeleg o iotă, pe urmă gesticulează dându-mi de înțeles că nu înțelege.

Adevărul este că nici eu nu înțeleg de ce mai gesticulează în continuare.

Îi zâmbesc oarecum cu o jumătate de gură după care dau să mă depărtez.

Agentul în schimb vine după mine gesticulând din ce în ce mai nervos.

Mă opresc.

Agentul scoate un card de identitate zicându-mi prin semne să i-l arăt pe al meu.

Abia acum înțeleg că î-mi cere actele.

Nu am nici un act.

Dau din cap.

În timp ce dau din cap agentul scoate un carnețel pe coperta căruia se afla o hartă.

Mă întreabă atât din priviri cât și prin gestul de a pune degetul pe hartă de unde anume provin.

Întind mâna și privesc la harta care se desfășura înaintea ochilor mei.

Rămân mut de uimire!

Privesc la două triunghiuri pe care se aflau desenate continente.

Înțeleg imediat că sunt cele două fețe ale planetei care are forma triunghiulară.

Deci, în fața mea se afla harta unei planete de formă triunghiulară , cu oceane și continente dar care nu se asemuiau ca și configurație cu cele terestre, cu toate că tot ceea ce mă înconjoară mi se pare cât se poate de terestru.

Pe moment nu am știut ce anume să-i răspund agentului fiindcă nu puteam să-i zic că de fapt eu sunt de pe planeta Tera ,un fel de extraterestru asemeni celor cu OZN-urile, o planetă de care mai mult ca și sigur că nu a auzit niciodată, și poate că m-ar fi considerat nebun.

Cu toate acestea î-mi venea să-i zic , că de fapt discută cu o persoană care doarme în patul lui din alt Univers.

Sunt conștient că mă aflu într-un alt Univers odată ce planeta are formă triunghiulară, și nu un sferică , la fel ca și aștrii din Universul meu.

În cele din urmă îi indic cu degetul o anume arie hașurată cu portocaliu.

Acesta zâmbește prietenos, după care vorbește iarăși ceva de neânțeles, iar în cele din urmă să-mi indice un anume traseu încotro să mă îndrept , după care se întoarce către intersecția unde a fost până a veni după mine.

Cu cât realizez că mă aflu într-o altă lume , cu atât mă cuprinde din ce în ce mai tare un sentiment de curiozitate , specific rasei umane, de a cunoaște cât mai multe despre acel spațiu.

Mă gândesc la Lumina Divină și o rog să mă îndrepte către clădirea aceea veche cu miros puternic de igrăzie în beciul căreia am fost în cel de-al doilea așa zis vis când m-am întâlnit pentru a doua oară cu Lumina Divină.

Deodată simt cum devin din ce în ce mai ușor și încep să levitez înălțându-mă direct din mulțimea care se află pe stradă.

Nimeni nu este preocupat de modul meu bizar de a zbura fiindcă nu cred că este ceva normal ca să levitezi nici în această lume fiindcă dacă ar fi fost cu siguranță că aş mai fi văzut și alte persoane deplasându-se astfel.

Probabil că orice gest anormal pe care-l realizez aici face ca în acel moment să nu fie detectat de către cei care m-ar fi putut vedea.

Mă îndrept înapoi spre poienița în apropierea căreia se afla casa aceea veche.

Aterizez pe strada din apropierea poieniței unde se afla casa.

E un fel de semiobscuritate.

Mă îndrept spre casă.

Ajung în fața sa.

Deja simt cum mă cuprinde un fior de groază.

Gândindu-mă la faptul că Lumina Divină este alături de mine , dau să intru pe ușa care duce în beci , ușa care iese direct în stradă.

În spatele ușii se vede o lumină albă de neon care-mi taie respirația pe moment.

Intru.

Cobor cele câteva trepte, și înaintea mea erau câteva persoane îmbrăcate sărăcăcios ce dormeau pe niște cartoane întinse pe cimentul din care era alcătuită podeaua.

Nici urmă de prelați.

Nu văd nici o uşă masivă de fier care se deschide greoi şi prin care trec grăbindu-se prelaţii ce cară târgi cu oameni în stare de letargie.

În loc de o poartă a infernului nu găsesc altceva decât un adăpost pentru cei fără de casă.

Nu înţeleg nimic.

Întreb în sinea mea Lumina Divină, în timp ce urc scările pentru a ieşi la suprafaţă.

” De ce nu sunt prelaţii acolo?”

Î-mi răspunde în mine,

“ Nici la Petra nu sunt porţile infernului, Sorin, pentru ochii pămîntenilor ce vor să le vadă, cum nici în această lume nu le pot vedea locuitorii săi.”

“Dar ele sunt aici, Lumină Divină?”

“ Nu Sorin, nu sunt aici.

Unde te afli este o lume cu propriile sale legi şi legităţi.

Nu este Lumea de Dincolo pentru cei care mor pe Tera, şi nici porţile acestei lumi nu se află aici.”

“Atunci de ce le-am văzut ca fiind în beciul acestei case când am avut visul în care m-am întâlnit pentru a doua oară cu Tine?”

“Fiindcă porţile aceluia infern au venit la întâlnirea cu tine în beciul acestei case şi nu se află în această lume. Aceste porţi de trecere dintre lumi a spiritelor se află oriunde deoarece ele nu aparţin vreunui spaţiu anume şi nici vreunui timp.”

“Dar aceste porţi cu prelaţi care aleargă mi s-au desfăşurat real sau a fost doar un vis al imaginaţiei mele?”

“Au fost reale dar asta nu este o regulă.Sorin.

Tu le-ai văzut într-un anume fel alţii le vor percepe în alt mod.”

“Cum pot veni aceste porţi la fiecare persoană?, Lumină Divină”

“ Ele nu sunt prinse în chingile spaţio-temporalităţii, de aceea pot fi oriunde şi nicăieri; Sorin”

“De ce au fost acele porţi pentru mine acolo ,data trecută când am vizitat acest beci, Lumină Divină?”

“Pentru că ai fost , tu , acolo Sorin”

“Deci, dacă ne eram eu nici porţile nu ar mai fi fost .

Acest aspect înseamnă că am atras oarecum porţile infernului ?

Iar dacă da, de ce tocmai în acest Univers şi nu în altul?”

Mă aflu pe strada care duce spre poieniţa.

“Eu am dorit să cunoşti şi aceste porţi căroră le sunt arătate abia după moarte.”

Levitez iarăşi.

“Dar de ce în acest Univers şi nu în altul?”

Sub mine se desfăşoară poieniţa.

“În acest Univers ai murit înainte de a te naşte în Universul unde se află globul terestru”

Privesc la statuia masivă de granit, un colos de cel puţin cincizeci de picioare înălţime.

Mă reaşez la tălpile sale,culcat pe iarbă cu faţa către bolta înstelată.

Îmi spun ca pentru toate fiinţele umane,care să fie definiţia unei fiinţe decât aceasta care o vedeţi în rândurile ce urmează şi anume:

“Cine eşti tu pribeag anonim , plin de genialitate ,uitare , deşertăciune, sublim sau măreţie , fastuos, ipocrizie şi suflare?

O frântură de Iluzie a Vieţii, fiinţă umană!”

“Am murit în această lume?, repet ca şi cum nu aş fi cunoscut întrebarea”

O stea devine din ce în ce mai mare iar din aceasta porneşte către mine o rază albă, care îmi săgetează inima, în timp ce simt acel sentiment de fericire deplină.

-Da , Sorin ai murit în această lume iar femeia cu care te certai este soţia ta din această lume.

-De cât timp am murit aici Lumină Divină?

-De o săptămână, Sorin.

-Nu pot să înţeleg, cum anume de o săptămână când eu am trăit în acest timp zeci de ani pe pământ?

-Ştii prea bine Sorin că timpul este un tacâm pe care Iluzia Vieţii îl foloseşte la masa mirajului.

Am creat timpul printre visele Mele infinite tocmai pentru ca ființele acestei forme existențiale care este Universul globului terestru , să poată fi ancorate într-un fel anume la propria lor condiție socială cât și condiție individuală.

Puteai să te naști acum un million de ani pe Tera și să mori în această lume abia acum un minut!

-Fantastic Lumină Divină ce înseamnă de fapt acest miraj al propriei tale existențe când ai impresia că la un moment dat ești un fel de centru al Universului, care îți aparține , că nimeni și nimic nu poate să-ți denatureze realitatea pe care o trăiești și despre care ești ferm convins că nu este o iluzie.

-Ai dreptate Sorin, dar încă nici măcar nu realizezi ce înseamnă ca tu să exiști în mai multe Universuri simultan sau să-ți schimbi sensul determinării în așa fel încât să mori într-un Univers înainte de a te naște în acel Univers, sau Universuri unde exiști fără să te naști sau să mori, precum Universuri unde nu ai timp , spații și nici alte dimensiuni pe care să ți le poți imagina într-un fel.

-Înseamnă că exist simultan în mai multe Universuri, Lumină Divină?

-Acum începi să înțelegi Sorin.

Tu nu ești singur decât pe Terra .

Tu mai exiști într-o infinitate de alte Universuri la fel cum fiecare ființă de pe Terra mai există într-o infinitate de Universuri!

-Dar karma , Lumină Divină?

Știam că fiecare persoană are o karmă, deci o anumită energie spirituală concretizată în faptele bune sau rele pe care le-a săvârșit în timpul vieții .

Persoanele care au săvârșit mai multe fapte rele vor avea o energie spirituală mai scăzută decât cele care au săvârșit mai multe fapte bune.

Ce aș vrea să cunosc, este că, dacă exist într-o infinitate de Universuri, aceasta înseamnă că în fiecare dintre aceste Universuri posed o karmă?

Oare aceste karma se unifică undeva într-o karmă formată din sumele tuturor celorlalte karma?

-Fiecare Univers se definește prin karma pe care o are ființa în cadrul său.

Ființa este mai mare decât Universul fiindcă ea se află într-o infinitate de Universuri în același moment.

-Chiar dacă în unele Universuri am murit, Lumină Divină?

-Chiar dacă ai murit în unele Universuri dar te-ai născut într-o altă infinitate de Universuri.

Pentru a înțelege mai bine acest aspect ar trebui să poți cuprinde noțiunea de infinit ceea ce pentru tine este imposibil în acest moment.

-Dar în ceea ce privește karma Universurilor infinite în care exist?

-În fiecare Univers Sorin, tu, în calitate de ființă ai o karmă.

Ei bine, acea karmă nu este karma ființei tale, care de fapt este infinită, ci karma din Universul respectiv , care se numește karmă finită.

Toate karmele finite din toate lumile unde exiști se unesc într-o singură karmă care se numește karma infinită și este karma ta în calitate de ființă infinită.

Astfel se explică de ce unele ființe cu toate că au făcut multe fapte reprobabile în timpul vieții lor pământești continuă să evolueze spre alte și alte existențe unde nu ar fi meritat câtuși de puțin să ajungă, sau de ce astfel de ființe în loc să fie distruse le este permisă existența.

Aceste ființe care au săvârșit fapte reprobabile în alte lumi au fost sau sunt persoane cu o moralitate uimitoare sau chiar genii care și-au lăsat sau își vor lăsa amprenta asupra lumii respective.

A distruge o ființă dintr-o anumită lume este echivalent cu a distruge ființa respectivă din toată această infinitate de lumi, Sorin!

Balanța înclină spre a lăsa ființa să evolueze din momentul în care această față a Mea a învins alte fețe de-ale Mele opuse acestei fețe, ceea ce înseamnă că suma karmelor infinite ale ființelor din cadrul acestei fețe ale Mele , este mai superioară decât suma karmelor infinite ale altor fețe ale Mele , unde ființele care nu întrunesc necesarul karmic sunt distruse definitiv.

-Aceasta înseamnă că ființele care se află în acest moment și pe lumea pământească ,sunt ființe care au învins prin karma lor infinită ființele altor fețe deale Tale, Lumină Divină?

-Da , Sorin, au învins până acum.

-De ce până acum , Lumină Divină?

-Deoarece această față a Mea încă nu a învins toate celelalte fețe infinite ale Mele.

-Ce se va întâmpla cu ființele noastre dacă vor fi învinse de suma karmelor infinite ale ființelor din alte fețe de ale Tale?

-Ceea ce se întâmplă cu ființele ale căror sumă al karmelor infinite a fost învinsă de către Fața Mea în care ești Sorin.

-Vor fi distruse, Lumină Divină?

-Cele care își vor mări energia spirituală karmică superioară , vor fi integrate Universurilor care nu au dispărut iar celelalte vor dispărea odată cu Universul respectiv.

-Până la final câte astfel de fețe de ale Tale vor învinge?

-Finalul înseamnă starea de Armonie unde am doar o singură față.

-Vor fi ființe din Universuri care nu vor fi distruse și vor face parte din Tine?

-Și în acest moment Sorin fiecare ființă face parte din Mine .

Și eu posed la rândul Meu o karmă care este suma tuturor karmelor infinite ale ființelor din toate Universurile vizate de Mine.

Nici mie nu-Mi convine să distrug ființe dar nu am cum să mă regăsesc în starea de Armonie alături energii spirituale negative.

Dacă ființele respective vor înțelege care este Calea către Armonie, văzută de către pământenii ca fiind binele , frumusețea, cinstea , bunătatea, mila iubirea, și câte altele mai sunt, atunci nu vor fi distruse ci se vor transfera mereu în Universurile care au rămas după ce ființele din ele au dispărut.

Să nu crezi Sorin că un Univers ar exista fără ființă!

Așa ceva este imposibil.

Ființa este aceea care a creat Universul și nu Universul ființa!

Odată cu dispariția ființei dispăre și Universul.

Toate stelele și galaxiile din Universul terestru nu vor mai exista odată ce va fi distrusă și ultima ființă care îl va compune.

Cele ce vor merita să nu fie distruse vor trece în alte Universuri unde visul social al lor va fi la nivelul energetic spiritual la care au urcat respectiv în funcție de karma infinită a fiecărei ființe.

-Prin urmare Lumină Divină Universurile vor fi din ce în ce mai restrânse odată cu apropierea Stării de Armonie.

-Așa este Sorin.

-Universurile mai sunt infinite odată ce se restrâng?

-Din momentul în care începe procesul care mă determină să merg către Armonie, din Starea dizarmonică în care mă aflu, atunci numărul Universurilor infinit până la acel moment , devine finit, prin urmare în momentul când începe procesul care mă determină să aleg Calea către Dizarmonie , numărul Universurilor devine infinit.

Astfel Armonia se concretizează prin finitate iar Dizarmonia prin infinitate.

-Acest proces se derulează etern Lumină Divină?

-Se derulează etern, Sorin.

-Acest fapt duce la conștientizarea că Armonia cu Dizarmonia se întrepătrund la fel cum se întrepătrunde finitul cu infinitul.

-Da, Sorin

-Deci în orice moment ești în Armonie precum în orice moment te afli și în Dizarmonie.

-Bineînțeles.

-Ce se întâmplă oare când treci din Starea Armonică în aceea Dizarmonică, reapar toate acele Universuri infinite care au existat inițial cu ființele care le-au populat și care ar fi fost distruse doar provizoriu pentru a reapărea din nou în procesul din Starea Armonică la cea Dizarmonică?

Dar cu ființele care au întrunit nivelul de spiritualitate necesar pentru a face parte din Tine în Starea Armonică?

Oare acele ființe vor reapare din nou la stadiul unde se aflau la începutul Dizarmoniei, Lumină Divină?

-Nu Sorin , în nici un caz.

Ființa care a fost distrusă , s-a distrus pentru totdeauna!

Ea nu va mai apare nicăieri și niciodată în nici unul dintre Universurile Mele infinite.

-Dar acele Universuri vor fi la fel ca cele care au dispărut în procesul în care te îndreptai către Armonie?

-Nu Sorin, nici un Univers nu va mai reapare vreodată la fel cum nu va reapare ființa care a fost distrusă.

-Atunci, Lumină Divină?

-Vor fi mereu alte și alte Universuri infinite în Starea Mea Dizarmonică.

-Adică alte și alte infinite?

-Alte infinite, Sorin, care vor lua calea finității, fiindcă din toate Universurile care au dispărut, am luat ce era mai bun și anume energia spirituală care a primit Sens către Calea Mea spre Armonie.

-Deci vor fi mereu alte și alte Universuri cu număr infinit într-o altă și altă Stare de Dizarmonie.

-Oare prin câte Stări de Armonie și de Dizarmonie treci de-a lungul existenței Tale, Lumină Divină?

-Pentru că sunt eternă trec printr-o infinitate de astfel de Stări.

-Prin urmare creezi o infinitate de noi și noi infinități de Universuri.

-Da Sorin.

Când sunt în Starea Armonică sunt în totalitate un Factor al Vieții iar în Starea Dizarmonică doar una din fețele Mele devine un Factor al Vieții și anume aceea care capătă un Sens către Calea Mea spre Armonie , față care se alătură altor fețe în competiția Lor către Armonie rămânând până la urmă o singură față ceea ce demonstrează că mă aflu în Starea Armonică.

-Mi-aș dori să văd alte și alte Universuri, dar mai întâi vreau să o văd pe femeia aceea brunetă din această lume unde am murit acum o săptămână din timpul lumii acesteia.

-Poți să o vezi Sorin.

-Oare ea mă va recunoaște , Lumină Divină?

-Ea nu te va putea recunoaște, Sorin, deoarece ai murit pentru această lume, iar dacă ai fi recunoscut , ar însemna că ai învia și ai deveni un fapt ieșit din comun ceea ce ar fi împotriva lucrurilor firești ducând la distrugerea întregii lumi.

-Oare în această lume arătam la fel ca și în lumea pământescă?

-Exact la fel, Sorin , acesta fiind și un motiv pentru care te-am întâlnit aici, fiindcă pentru a nu schimba ordinea lucrurilor din lumea ta terestră nu puteam să te întâlnesc acolo pentru a te duce în alte lumi , decât într-o altă lume unde să fii cel mai apropiat ca și înfățișare, aspect spiritual al lumii terestre dar să fi totodată decedat din lumea respectivă, cum de altfel ești tu aici.

-În alte lumi am și alte înfățișări, Lumină Divină?

-Bineînțeles Sorin.

Te voi duce să te vezi dar fără a putea lua contact cu tine fiindcă dacă ai face-o , în sensul că ți-aș permite un asemenea lucru ai dispărea ca ființă din toate lumile.

-Oare ce înfățișări am în alte Universuri?

-Acolo ești tot ceea ce ai tu Sorin , ca noțiune despre lucru însuflețit.

-Adică plante , animale, oameni?

-Da , Sorin și mai mult decât atât fiindcă și plantele și animalele și oamenii sunt noțiuni finite în mintea ta, pe când tu la fel ca și celelalte ființe existați într-o infinitate de Universuri.

-Într-un Univers pot fi și salcie, brad , furnică , fir de iarbă, crizantemă , trandafir, urs , om , deci tot ce pot eu să-mi imaginez că este însuflețit?

-Nu ai putea fi, ci chiar ești, dragă Sorin , și încă mult mai multe care nici măcar nu ai habar care nici măcar nu au existat și nu vor exista vreodată pe lume terestră!

-Aceasta înseamnă Lumină Divină că tot ceea ce cunosc se datorează trecutului și prezentului Universului meu unde am o anumită identitate iar ceea ce nu știu se datorează viitorului unde cunoștințele mele își pierd certitudinea pe care o transferă previziunilor?

-Toate aceste , Sorin se datorează numai și numai identității tale din lumea spațio-temporalității.

-Dar în privința noțiunilor care ar fi însuflețite , dar care au dispărut de pe Tera timpului meu cum ar fi animalele preistorice?

Oare pot fi într-un Univers un asemenea animal?

-Bineînțeles Sorin.

Tot ,absolut tot,și mult mai multe decât atât.

Acele animale preistorice nu au dispărut pentru că nici Universul globului terestru nu a dispărut.

Ele sunt despărțite de oamenii actuali doar de timpul care în realitate nici măcar nu există fiindcă dacă ar exista ca atare , stelele nu ar călători cu lumina prin timp ci ar sta însingurate despărțite de către acesta pentru totdeauna, de bolta cerului terestru ce ar fi mult mai întunecată.

-Aici în lumea unde este poienița am dialogat cu un agent de circulație, Lumină Divină care m-a văzut și chiar mi-a gesticulat arătându-mi o hartă.

-Așa este Sorin, dar acel agent de circulație nu te-a cunoscut în timpul cât ai trăit aici și prin urmare nu știa că de fapt vorbește unei persoane decedate de o săptămână.

-Care între timp a mai trăit câțiva zeci de ani și o viață terestră.

-Oare cum sunt receptat de către persoanele care m-au cunoscut?

-Pentru persoanele care te-au cunoscut sau au auzit într-un fel sau altul despre tine atât la modul direct cât și indirect, prin intermediul altor persoane ești invizibil!

-Nici măcar nu știu unde locuiește soția mea din acest Univers?

-Am să te duc în fața casei tale.

Cu Mine nu trebuie să te temi Sorin.

-Te simt atât de aproape de sufletul meu Lumină Divină.

Raza de culoarea laptelui se retrage în steaua care o zămislește.

Devin din ce în ce mai ușor până în momentul în care încep să levitez.

Mă aflu deasupra statuii din granit.

“Ce anume simbolizează această statuie Lumină Divină?”

“Pe tine, Sorin!”

“Nu înțeleg, cum adică mă simbolizează pe mine?”

Am fost o asemenea personalitate pe această lume încât să mi se ridice statui?”

“Nu, Sorin, nu ai fost o personalitate în această lume.”

“Atunci, chiar nu înțeleg absolut nimic .

Cum de am această statuie?”

“Această statuie , cât și poienița care o împrejmuiește nu există pentru locuitorii acestei lumi.”

“Pentru locuitorii lumii acesteia, ce anume se află aici Lumină Divină?”

“O altă stradă plină cu clădiri vechi ca și strada unde ai găsit adăpostul pentru oamenii străzii”

“O altă stradă, Lumină Divină?”

“Exact, Sorin.

De aceea când te apropii de poieniță, ziua se transforma aproape simultan în noapte”

Zbor deasupra orașului luminat feeric de ivirea unor zori roșiatici.

O forță nevăzută mă duce către o anumită destinație.

Deodată încep să pierd din înălțime.

Cobor pe o stradă care șerpuiește urcând un deal.

Mă aflu în fața unei case destul de înstărite care se aseamănă, atât ca stil cât și culoare, cu acele vile construite în perioada colonială britanică, cu mult alb și coloane de susținere care străjuiesc ușile , dându-ți impresia că ai păși într-un templu grec.

Zorii îi dau casei o nuanță stranie ca și cum ar sângera întreaga clădire.

“Intră, Sorin”

“Cum să intru Lumină Divină?”

“Deschide ușa, Sorin, și intră ca și cum ai fi și acum de-al casei.

Nimeni nu te va vedea, fiindcă chiar dacă ar privi la ușă în momentul deschiderii aceasta va rămâne la fel de închisă înaintea ochilor săi datorită faptului că vei fi transferat simultan unui alt Univers paralel care se află doar cu o frântură de clipă în urma sau înaintea acestui Univers.”

“Am să intru Lumină Divină”

“Urc câteva trepte până ajung în fața ușii, apăs pe clanță și ușa se deschide ușor înaintea mea.

Intru într-un hol mare străjuit de două scări în spirală ce duce la etajul superior al vilei.

Urc pe una dintre ele, în timp ce mă gândesc că am trăit aici până acum o săptămână.

Încerc să-mi reamintesc viața aceasta .

Încetul cu încetul î-mi aduc aminte că pentru această lume eram un profesor care predam religie.

Acum realizez cum am fost ucis în timp ce mă întorceam din oraș unde a trebuit să merg pentru a-mi achita niște taxe.

Parcă văd și acum câteva mașini militare pline cu rebeli care doreau răsturnarea guvernului.

Au tras la întâmplare.

În cele din urmă m-au nimerit.

Nu am murit imediat, ci după o agonie care a durat câteva zile, timp pe care l-am petrecut pe un pat de spital.

Extraordinar ,în această săptămână de când sunt mort aici am trăit zeci de ani terestri.

Mi-am reamintit camera, alăturată dormitorului copiilor, în care dormeam cu soția mea pe care o chema Rafa .

Intru în dormitorul soției, care tocmai se trezește.

Ce mult a slăbit față de cum o cunoșteam eu.

Stă cu ochii deschiși privind tavanul pictat de zori într-o nuanță sângerie.

Simt că vreau să plec din această lume a durerii.

Nu mai are nici un sens să mai stau aici.

Pentru această lume ființa mea nu mai există.

Mă reîntorc pe traseul pe care am venit.

Un ciripit strident de vrăbii îmi atrage atenția .

“Aici sunt și vrăbii, Lumină divină?”

“În această lume este la fel ca și pe Terra, aceleași plante , aceleași animale și aproximativ aceeași istorie,dar unica diferență se află în timp , pentru că timpul terestru este devansat cu o fracțiune de secundă față de acest timp.”

“Această fracțiune de secundă poate despărți un Univers de altul?”

“Da , Sorin”

“În această fracțiune de secundă distanță de acest Univers, am trăit zeci de ani în alt Univers chiar dacă am murit aici acum o săptămână?”

“Acesta este adevărul Sorin”

“Nu mai vreau să stau în acest Univers Lumină Divină, ci aș dori să cutreier și alte Universuri unde am o soartă mai bună, unde sunt în viață și mă pot vedea chiar dacă nu pot lua legătura cu mine.”

“Pentru aceasta Sorin va trebui să vii la picioarele statuii din poieniță.”

“Am să revin, Lumină Divină”

CAPITOLUL 5

Levitez din nou și mă îndrept către poieniță.

Mă așez la picioarele propriei mele statui așteptând să apară o stea din care să vină raza albă care îmi săgetează inima.

Raza Luminii Divine a sosit.

-Te voi duce într-un Univers Sorin unde ești tot pe un glob pământesc, ești om , ai o carieră strălucită care-ți aduce multe satisfacții de ordin moral și material.

-Ce anume sunt pe acea planetă?

-Un politician de frunte, fiindcă ai ajuns șef al acelei țări.

-Șef de stat?

-Da , Sorin.

-Sunt țări la fel ca și pe Terra?

-Te voi duce într-un Univers unde totul este la fel ca și pe Terra doar că aparține unui alt Univers.

-Fiecare lume oricât de străină ți-ar părea,are același Mare Creator,Dumnezeu!Prin urmare oriunde te afli nu uita niciodată că ești acasă!

Te voi duce într-un Univers unde totul este aproximativ identic ca și cel în care se află Terra ,unica diferență constă în faptul că este un alt Univers.

Când spun aproximativ identic, înseamnă, că până și stadiul tehnologic sau social sunt identice,forma ființelor, care au tot două mâini și două picioare , absolut totul este identic doar forma planetei și soarta ființelor care compun acest Univers este diferită față de aceea a ființelor terestre.

Aici o ființă care pe Terra este cerșetor în acest Univers poate fi unul dintre cele mai puternice sau influente personaje mondiale , precum o ființă care aici este un cerșetor pe Terra poate fi unul dintre cei mai bogați oameni.

-Mai sunt și alte Universuri la fel ca și cel al globului terestru unde exist eu ca și ființă dar am o altă soartă, având o altă meserie, de exemplu?

Nu cred că mi-aș dori să ajung într-un Univers unde să fiu politician .

Urăsc modul perfid al politicianului de a acapara puterea.

Politica a fost și va rămâne partea desfrânată a sufletului uman unde doar interesul este cel care primează înaintea celorlalte valori cum ar fi integritate , iubire sinceră sau sacrificiu real de sine pentru o cauză care nu ar aparține în mod direct politicianului , deci persoanei sale.

Politica mai poate la fel de bine fi definită ca și o eternă promisiune în favorea binelui celor mulți dar cu rezultat pentru binele propriu.

Dacă vei dori să găsești dragă Lumină Divină lada de gunoi a societății umane , va trebui să o cauți în primul rând în politica acesteia și abia pe urmă în partea negativă a sufletelor individuale, care o compun.

Dacă partea întunecată, malefică din om se numește ca fiind Diavolul din el partea lugubră , malefică a societății umane se numește politică.

Prin urmare mi-aș dori să pot merge în orice lume posibilă, dar nu într-una în care aș fi politician.

Mai mult decât atât mi-aș dori să aflu dacă lumile în care dețin astfel de funcții sunt lumi malefice pentru ființa mea infinită , pentru celelalte fețe, lumi care-mi determină o karmă ca sumă a fețelor ființei mele din alte și alte lumi mai scăzută?

Spun asta fiind convins că un indice mai scăzut al energiei spirituale pozitive va duce la o scădere a sumei acestor indici spirituali pe totalul întregii ființe din toate Universurile?

-Da , Sorin dar în cazul tău sunt universuri care compensează aceste căderi de spiritualitate pozitivă, prin pozițiile pe care le deții în lumile respective.

-Acum aș vrea să-mi spui ce am întrebat mai înainte dacă mai sunt și alte Universuri ca acesta al globului terestru , unde să exist ca și o ființă dar cu altă soartă?

-Bineînțeles, Sorin.

-Ființa ta se află într-un număr impresionant de Universuri identice Terrei , unde te afli în toate ipostazele posibile , având toate meseriile sau situațiile financiare posibile, și asta doar în

Universurile unde există un glob terestru care este identic Terrei având aceeași istorie și cultură absolut identică, să nu mai vorbim de un alt număr impresionant de Universuri ca și acesta unde levitezi acum care seamănă mult cu cel terestru dar nu este identic, fiindcă planeta ființelor de aici are formă triunghiulară.

Pe urmă exiști într-un alt număr la fel de impresionant de Universuri unde sunt din ce în ce mai mari diferențe față de Universul terestru.

Într-un cuvânt exiști în orice moment într-o infinitate de Universuri

-Chiar dacă mor într-un Univers sau altul, Lumină Divină?

-Chiar dacă mori într-un Univers, te naști în alte și alte Universuri, unde ai alte și alte destine.

-Numărul Universurilor unde sunt ființă identică cu cele terestre, unde există un glob pământesc identic cu cel terestru și aceleași țări , continente denumiri sau alte asemănări este un număr infinit?

-Nu Sorin , nu este un număr infinit ci unul finit chiar dacă impresionant de mare.

-De ce finit, Lumină Divină?

-Fiindcă Universurile identice cu cel terestru dar în care să ai un destin diferit față de cel terestru nu pot fi infinite întrucât diferența destinului trebuie să se supună tuturor variantelor posibile , cum ar fi meserii, avere , situație materială alte și alte posibilități de a diferenția într-un mod sau altul un destin de altul.

Toate aceste posibilități sunt finite Sorin.

-Dar ființa , fiecare ființă nu este infinită Lumină Divină, în sensul că se află într-o infinitate de Universuri, Lumină Divină?

-Așa este Sorin, dimensiunea ființei este infinită fiindcă se află într-o infinitate de Universuri, dar infinită este numai suma acestor Universuri și nu fiecare Univers în parte mai ales posibilitățile ca o ființă să existe într-un număr de Universuri unde să fie ca substrat o planetă de exemplu, sau un număr de meserii sau situație financiară.

Toate aceste posibilități sunt finite

-De ce sunt eu această statuie, Lumină divină?

-Această întrebare așteptam să mi-o pui mai demult Sorin.

Această statuie ești tu în calitate de ființă infinită.

-Statuia aceasta trăiește, Lumină Divină?

-Bineînțeles Sorin , această statuie respiră din toți porii ființei sale.

-Din ce cauză îmi apare mie ca un lucru neînsuflețit?

Un granit rece , impersonal și atât?

-Pentru că te reprezintă în calitate de ființă infinită iar tu ești finit Sorin.

-Așa arată infinitul, Lumină Divină?

-Da , dragă Sorin așa arată infinitul din tine.

-Am să mă pot vedea vreodată ca și infinit, Lumină Divină?

-Am să fac în așa fel încât să te vezi pentru câteva clipe și în calitate de ființă infinită, Sorin.

-Când , Lumină Divină, abia aștept.

-Nu înainte de a fi văzut toate celelalte Universuri pe care dorești să le vezi.

Abia la urmă, Sorin.

-De ce Lumină Divină?

-Fiindcă atunci când î-ți vei vedea fața infinită a ființei tale nu vei mai vrea să cobori în nici un alt Univers.

Vei dori să rămâi pentru totdeauna cu tine însuși alături de mine.

Atunci și această față a ființei tale cu care vorbesc acum își va primi liniștea și regăsirea deplină de sine.

-Dar când vei intra în Dizarmonie, Lumină Divină, atunci liniștea nu va fi înlocuită cu neliniștea unui nou și etern început?

-Nu, dragă Sorin, fiindcă sumele fețelor infinite ale ființelor sunt în Mine în partea Armonică eternă din Mine sau mai bine zis în partea Infinită din Mine, iar odată ce vei vedea infinitul îl vei cunoaște, iar fața aceasta finită a ta va deveni infinită.

-Deocamdată aparțin Stării Dizarmonice din Tine , Lumină Divină?

-Așa este Sorin , încă aparții Stării Dizarmonice din Mine dar odată văzând infinitul vei aparține celei Armonice, pe vecie.

-Infinitul aparține Stării Armonice , deci Armoniei pe când Finitul aparține Stării Dizarmonice deci Dizarmoniei sau entropiei, Lumină Divină?

-Exact, Sorin.

-Pe Terra erau tot felul de teorii cu privire la nașterea acelui Univers.

Se vehicula o teorie care afirma faptul că la început ar fi fost o mare explozie din care s-ar fi format stelele , planetele , într-un cuvânt Universul pe care îl vedem

Ei bine, conform acestei teorii a Big Bang-ului Universul se “destinde” mereu din acea stare explozivă când nivelul entropiei deci dezordinii era maxim .

Odată cu această “destindere” este normal ca nivelul dezordinii, deci al entropiei să scadă, ce anume se întâmplă de fapt, Lumină Divină?

-Acel Univers, Sorin, se îndreaptă către Armonie deci către Infinit.

-Către Tine Lumină Divină?

Către Starea Armonică din Tine?

-Da , Sorin către Starea Armonică din Mine.

Acesta este sensul oricărui Univers .

-Ajung aceste Universuri ca în cele din urmă să îmbrățișeze Infinitul?

-Ele tind către Infinit către Starea Armonică dar în cele din urmă toate Universurile se contopesc într-unul singur la fel cum fețele Mele se contopesc într-una singură .

Doar acel Univers va îmbrățișa Infinitul.

-Fiecărei fețe ale Tale îi corespunde un Univers, Lumină Divină?

-Da, Sorin.

-Ce se întâmplă cu Universurile care se află pe partea cealaltă , unde sensul este de la Starea Armonică la aceea Dizarmonică?

-Acele Universuri tind de la infinit spre finit, de la Armonie spre entropie sau Dizarmonie , până când starea lor entropică devine atât de pronunțată, energiile atât de uriașe încât se produce acea explozie astfel încât, în cele din urmă, să se schimbe sensul, adică Universurile să nu mai tindă către entropie și Dizarmonie, ci către Armonie.

Cu toate acestea, acea “explozie” este valabilă doar pentru un Univers fizic respectiv așa zis material, fiindcă și material este tot o Iluzie , ea fiind creată în calitate de substrat pe care s-ar desfășura viața.

Un fel de podium, Sorin, care în realitate nu există și nici nu va exista vreodată.

La celelalte Universuri trecerea de la o tendință de evoluție Dizarmonică, deci când se tinde către entropie la o tendință Armonică, când se tinde către Armonie se face prin acumulare energetică, energie, care la un anumit moment dat depășește posibilitatea de a fi menținută între frontierele Universului respectiv și se disipă transformând sensul de tindere al acelui Univers de la infinit către finit, de la finit către infinit.

-Ce fel de energii sunt acelea Lumină Divină?

-Fiecare energie depinde de tipul de Univers.

În Universul globului terestru este vorba de o energie care produce lucru mecanic, deci de o energie de tip termodinamic , o energie a temperaturilor , bineînțeles , astfel este ea receptată de către ființe, datorită Iluziei Vieții, fiindcă tot acest tip de energie poate fi receptat într-un mod total diferit de către ființe ale căror iluzie socială a vieții este axată pe cu totul alte criterii.

-Vrei să spui dragă Lumină Divină că de fapt nu există nici măcar temperaturi ?

-Bineînțeles Sorin, și aceasta fac parte tot din arsenalul Iluziei sociale a Vieții.

-Atunci ce sunt în realitate toate aceste energii , Lumină Divină?

-Sunt energii spirituale , captate din oceanul spiritual de către ființă prin prisma Iluziei proprii sale vieți.

-Căldura este energie spirituală, Lumină Divină?

-Toate energiile sunt spirituale, Sorin.

-Ce se întâmplă cu singurul Univers în care s-au contopit toate celelalte și se află în Starea Armonică, cum redevine acesta Dizarmonic, Lumină Divină?

-Se petrece ceva asemănător trecerii de la Dizarmonic la Armonic , și anume energia spirituală din Universul Unic Infinit, se menține atât de intensă fiindcă este alimentată mereu cu energia Universurilor care tind spre Armonie , și devin mereu sens etern, un Univers Unic Infinit al Stării Armonice.

Dacă cantitatea energetică spirituală care intră în Starea Armonică este mai superioară decât cea care se află deja în această Stare Armonică o dizlocă pe aceasta determinând-o să aleagă calea entropiei sau Dizarmoniei pentru a se întări îndeajuns de mult încât să fie demnă de Armonie.

Aceasta va da naștere etern universurilor infinite ce tind către Dizarmonie pentru a deveni Armonice.

-Se întâmplă ca această energie care intră să o dizloce pe întreaga energie care se află în Stare Armonică, Lumină Divină?

-Nu Sorin , așa ceva nu s-a întâmplat niciodată.

-De ce?

-Pentru că în Starea Armonică sunt energii spirituale net superioare celor care intră din faza de tindere către această Stare.

-Atunci care sunt energiile dislocate și trimise să nască Universurile infinite ce tind spre entropie?

-Acestea nu sunt energii în sine ci gândurile acelei energii a Armoniei deci gândurile Mele care devin energie, dar nu pot fi la acel nivel energetic pe care-l au energiile ce au trecut prin întreaga pleiadă de Universuri purificându-se.

-Deci gândurile Tale Lumină Divină sunt energii spirituale?

-Sunt energii spirituale Sorin , dar energii spirituale primare care nasc etern noi și noi Universuri.

-Pentru a nu mai fi energii spirituale primare vor trebui să treacă prin faza Dizarmonică pentru a reveni mult mai superioare și mult mai mature pentru Armonia Infinitului?

-Așa este Sorin.

Corpul Meu este format din energiile spirituale ale Armoniei iar gândurile Mele nasc Universurile care la rândul lor sunt un fel de larvă pentru energiile spirituale ale gândurilor Mele care nasc Lumi cu ființe.

Eu mă hrănesc doar cu gândurile Mele.

Aceste ființe au fiecare în conștiința lor câte un gând al Meu, încărcat cu o anumită energie spirituală.

Această energie spirituală trebuie să se dezvolte de sine stătătoare înainte de a reveni la sânul Meu.

Aceasta nu se poate face decât printr-o conștiință de sine , prin cunoaștere!

ASTFEL S-A NĂSCUT OMUL!

-Omul este o ființă la fel ca și o plantă sau un animal, Lumină Divină?

-Omul este o ființă conștientă de sine ceea ce nu este cazul în privința plantelor sau ale altor vietăți.

-Ce anume înțelegi, Lumină Divină, prin ființă conștientă de sine?

-În primul rând conștiința implică cele trei părți și anume cognitivă, afectivă și volitivă , altfel spus, conștiința implică, cunoașterea , care la nivelul omului este net superioară atât ca și nuanțare cât și ca logică față de cele mai inteligente expodate din regnul animal.

Voința umană este axată pe cu totul alte principii decât cea animală unde primează instinctul.

Cred că nu în ultimul rând pot aminti despre iubire, despre nuanțele pe care o capătă aceasta în sufletul ființei omenești.

-Ființa umană Lumină Divină există la fel și în alte Universuri cu această înfățișare?

-Da și nu Sorin.

Sunt Universuri unde ființa umană se aseamănă perfect cu forma omului din Universul terestru și Universuri unde această formă este mai mult sau mai puțin diferită.

-Care sunt acele Universuri, Lumină Divină?

-De exemplu Universul în care ai murit acum o săptămână.

O definiție mai complexă la întrebarea ta ar fi că forma ființei se aseamănă în acele Universuri care au comune dimensiunile cum ar fi spațio-temporalitatea în cazul de față , dimensiuni ce se reflectă în fețele ființei determinând-o!

-Dar în Universurile unde sunt alte dimensiuni?

-În acele Universuri dimensiunile respective vor reflecta o altă formă a ființei cu alte calități ale sale atât din punct de vedere al conștiinței cât și al proiecției sale în lumea exterioară.

Aici mă refer atât la existența respectivă a ființei din punct de vedere social cât și în genere spiritual.

În concluzie Sorin ființa nu numai că va avea o altă formă trupească dar și o altă formulă sufletească,o altă alchimie dacă poți înțelege mai bine așa.

-Aceasta înseamnă Lumină Divină că alte fețe ale aceleiași ființe pot fi infinit mai inteligente și cu mai multe proprietăți decât altele dacă se află în universuri unde dimensiunile care se reflectă în ființe sunt mai potrivnice.

-Așa este, Sorin.

-Atunci animalele și plantele de ce nu au conștiință odată ce sunt și ele ființe,Lumină Divină?

-Pentru că în acea față a ființei pe care o are planta respectivă spațiul și timpul , respectiv dimensiunile acestei lumi nu se reflectă decât la nivelul de plantă, dar alte fețe ale ființei acelei plante , aflate în alte Universuri pot fi oameni , animale sau ființe mult mai superioare pentru care tu ești mai prejos și decât o plantă.

De aceea Sorin când rupi o floare, nu suferă doar floarea pe care o rupi ci, în acel moment poți să faci un rău unei ființe dintr-un alt Univers pentru că ai ucis o față al acelei ființe , deci ai subminat-o oarecum energetic spiritual.

Am spus oarecum pentru că aici intervin și alți factori cum ar fi tinderea spre infinit ale fețelor ființei din punct de vedere spiritual sau noile nașteri din alte și alt Universuri la fel de infinite.

De aceea dragă Sorin dacă ai ghinion într-o anumită zi pe stradă de exemplu, nu ești atent și tocmai atunci te lovește o mașină sau te îmbolnăvești brusc sau și mai rău , ani de zile îți merge mult mai rău decât altor semeni de-ai tăi se întâmplă și din cauza că într-un alt Univers ești o plantă care se află într-un deșert și are nevoie de apă.

Acesta este numai un exemplu Sorin dar realitatea este mult mai complexă.

-Asta înseamnă, Lumină Divină, că eu cel de acum , în carne și oase, sau mai bine zis, ființa mea, în alte și alte Universuri, poate fi o plantă sau un animal ?

-Bineînțeles, Sorin , depinde doar de dimensiunile care guvernează acel Univers.

-Sunt Universuri unde dimensiunile care se reflectă în fața ființei o pot determina pe aceasta să fie mult mai mult decât îmi pot imagina eu că ar putea exista o ființă?

-Bineînțeles, Sorin.

-Aceasta înseamnă că fiecare ființă este plantă, animal, om alte și alte forme în același timp dar în Universuri diferite?

-Așa este Sorin.

-Până unde poate evolua o față a unei ființe, Lumină Divină?

-Fi mai explicit Sorin

-Cât de inteligentă și cu ce energie spirituală poate fi încărcată fața unei ființe?

-Fiecare ființă Sorin are și o parte infinită a sa precum o parte finită.

Părții finite ale ființei îi aparține o infinitate minus o față ceea ce-i dă caracterul finit.

Am spus "minus o față" fiindcă tocmai acea față aparține părții infinite ale ființei, fiind infinită și situându-se la nivelul Stării Armonice.

Prin urmare, din o infinitate de fețe minus o față infinită rezultă acea unicitate a fiecărei fețe.

De aici se naște și principiul universal de unicitate în diversitate și de diversitate în unicitate.

Unicitatea reprezintă infinitul iar diversitatea finitul.

Partea infinită a ființei face parte din esența Mea fiindcă eu sunt suma tuturor fețelor infinite ale ființelor infinite, prin urmare sunt Unicitatea iar diversitatea Mea sunt fețele finite ale ființelor care Mă înconjoară.

-Prin urmare Lumină Divină fiecare ființă are o față care face parte integrantă dinTine ca infinit , ca Stare Armonică?

-Da, Sorin.

Suma infinită a tuturor fețelor infinite ale ființelor sunt Eu în Starea Armonică.

-Deci fiecare în parte suntem și o fărâmbă din tine?

-Da, Sorin, fiecare în parte.

-Fiecare suntem fii ai Lui Dumnezeu?

-Fiecare, Sorin.

-Astfel avem suflet din sufletul Lui Dumnezeu?

-Da, Sorin.

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă măreția și puterea nu constă în a avea supuși, în îngâmfare și ipocrizie ci în smerenie și în modestie.

-Pentru că, am vorbit despre ființe, tot ceea ce are suflare din Tine este ființă?

-Absolut tot Sorin.

-Întreaga Ta creație?

-Da, Sorin.

-Și stelele, planetele , stâncile, globul terestru?

-Absolut tot și toate Sorin, sunt ființe.

Fiecare în parte se nasc și mor.

-Sunt ființe neînsuflețite și ființe însuflețite, Lumină Divină?

-Nu Sorin , toate ființele sunt însuflețite fiindcă sunt creația Mea!

-Atunci de ce le percepem pe unele ca fiind ființe neînsuflețite, Lumină Divină?

-Fiindcă prin simțurile voastre nu puteți comunica cu simțurile lor.

-Dar aceste ființe Lumină Divină, ne percep pe noi ca și ființe, cel puțin sunt conștiente de existența noastră?

-Bineînțeles, Sorin.

Ele știu mult mai multe despre voi decât știți voi despre ele.

-Oceanul , stâncile , toate acestea sunt conștiente de noi , Soarele , Luna , Pământul, Stelele , Galaxiile, toate sunt ființe cu care am putea comunica doar datorită simțurilor noastre acest lucru este în mare măsură imposibil.

Asta înseamnă Lumină Divină că fiecare ființă are fețe care pot fi ocean, stânci, planetă sau stea?

-Așa este Sorin,nu degeaba se spune pe Terra că fiecare om are steaua lui .

-Se mai spune că și atunci când cade o stea moare un om, sau expresii de genul steaua lui cutare sau cutare a apus.

-Nu este adevărat Sorin.

Steaua respectivă în calitate de ființă nu este altceva decât o față dintre fețele infinite ale ființei respective care are un alt destin, decât destinul feței din lumea pământească unde ființa respectivă este reprezentată prin omul respectiv.

-Fiecare față a ființei are destinul său, Lumină Divină?

-Da , Sorin, fiecare față a ființei are destinul său.

Iar totalitatea destinelor fețelor reprezintă destinul părții infinite sau al feței Armonice ale ființei respective .

Astfel Destinul Armonic al feței infinite ale ființei este suma Destinelor Dizarmonice ale fețelor finite ale ființei.

-Aceasta înseamnă că destinul meu în viața terestră este unul Dizarmonic?

-Al tuturor ființelor nu doar de pe Terra ci din toate cele câte sunt.

-Nu înțeleg cum o ființă poate avea inclusă în ea miliarde de alte ființe?

De exemplu, în cadrul globului terestru care este o ființă, trăiesc miliarde de oameni, care sunt și aceștia ființe.

-Să știi dragă Sorin că o ființă nu se caracterizează doar după formă , simțuri ,conștiință sau alte caracteristici, ci și prin nivelele la care se află fața ființei respective, denumit nivel de incluziune, adică prin importanța feței respective, față de alte fețe ale altor ființe din Universul respectiv, sau alte Universuri, care pot să existe în fața ființei cu o importanță mult mai covârșitoare.

Astfel nivelul de incluziune al unei fețe ce aparține unei ființe va fi mai ridicat sau mai redus în funcție de importanța feței respective din Universul acela, importanță unde iarăși factorii cheie sunt dimensiunile.

Acest nivel de incluziune este valabil și pentru Universuri fiindcă la urma urmelor și acestea sunt ființe.

Din punctul de vedere al ființei umane de exemplu fața ființei care dă identitatea de om este o față care include în ea un Univers întreg chiar dacă și ea la rândul său este inclusă unui alt Univers.

Fața unei ființe se caracterizează cel mai mult prin acest nivel de incluziune care determină echilibrul universal al ființei , respectiv, raportarea acesteia la Univers cât și a Universului la fața ființei.

-Ce Univers avem în noi, Lumină Divină?

-Un Univers la fel de mare precum este Universul din afara voastră.

Este vorba despre Universul pe care voi îl considerați microunivers care pleacă de la mărimea ființei până la cele mai mici particule elementare , până la frânturi ale frânturilor acestora , până la infinit.

Am spus că etalonul este identitatea ființei respective și nu un alt reper cum ar fi un munte sau un ocean, fiindcă Universul exterior pornește de la om în afară, iar cel interior , de la om în interior, omul fiind o identitate a ființei sale infinite.

-Un Univers la fel de mare precum acest colos cu stele, galaxii, și întinderi infinite?

-Exact, Sorin, un Univers la fel de mare.

Fața Ființei se concretizează prin nivelul de incluziune care-i asigură un echilibru , deci ființa în sine este un echilibru conștient bazat pe simțire.

Mărimea sau micimea sunt niște simple coordonate date de simțuri datorate Iluziei Vieții.

-Ființa este echilibru?

-Exact Sorin, întreaga ființă este un echilibru care pentru a se menține îi cere fiecărei fețe ale sale un echilibru la rândul lor.

Terra este percepută de simțurile omenești ca fiind în echilibru gravitațional cu celelalte planete sau cu satelitul său Luna.

Iluzia de Univers fizic, pe care o dau simțurile omenești, se datorează imposibilității ființei umane de a percepe realitatea la adevărata ei valoare.

Terra este fața unei ființe, care pentru acest Univers are nivelul de incluziune mult mai ridicat decât al ființei omenești ceea ce duce și la importanța uriașă care o are pentru întreaga omenire. Un nivel de incluziune mai ridicat decât al oamenilor cum ar fi reprezentarea planetei Terra în calitate de față a unei Ființe înseamnă că acea față sau identitate nu se află în exteriorul oamenilor, pe care aceștia se află, cum ar fi pământul ,ci în interiorul acestora. Totul ce ține de Spațiu se află în interiorul acestui echilibru care este Omul și Tot ce ține de Timp în exteriorul acestui OM, acestui Echilibru!

-Ce anume este Terra , Lumină Divină?

-O față a unei ființe , o față cu suflet bun, care există ca și om în alte Universuri.

-Ce este acolo?

Bărbat, femeie, cu ce se ocupă?

-Ți-am mai spus Sorin că fiecare față din fețele cu număr infinit al ființei este fiecare noțiune posibilă dar într-un Univers diferit.

Dacă vei dori să o cunoști pe Terra în calitate de femeie am să te ajut să o vezi în Universul acela astfel, dacă vei dori să o cunoști în calitate de bărbat vei putea și asta, iar dacă dorești să o cunoști în calitate de alte și alte sexe, care nici nu există în lumea pământească, se va putea, am să-ți dau orice oportunitate dorești.

-Gravitația este percepută de oameni ca fiind o forță ce ajută la echilibrul cosmic; ce anume este această forță al echilibrului de fapt, Lumină Divină?

-Oamenii o percep ca și pe o forță dar ea nu este nimic altceva decât o ființă cu un indice de incluziune mult mai superior decât al Soarelui sau Terrei sau al unei galaxii la un loc.

-Mi-e foarte greu să înțeleg Lumină Divină, cum anume un Univers infinit se poate afla într-o față finită a unei ființe?

-Pentru că acea față îl reflectă identificându-se cu el prin echilibru!

-Aceasta ar însemna Lumină Divină că și noi oamenii avem în noi, fiecare, câte un Univers cu planete , stele , galaxii, miliarde de ființe pentru care noi suntem ori Terra , ori , Soarele, ori galaxia Calea Lactee, ori gravitația?

-Exact, Sorin, omul nu este decât un echilibru și atât.

Un echilibru raportat la Univers, astfel omul se identifică cu propriul lui Univers prin raportul dintre simțuri, luat ca nivel de incluziune al unui și aceluiași Univers.

FIINȚA ESTE TOTUL ȘI TOTUL ESTE FIINȚĂ!

Astfel ființa se raportează mereu la sine realizându-și propriul său Univers din care să se adape în cele din urmă.

-De ce “unul și același Univers” Lumină Divină?

-Fiindcă unul este în toate și toate sunt într-unul, Sorin.

-Dar ce este acel echilibru al omului, de ce acel echilibru care situează oamenii la un anumit vis social comun aflat la un nivel anume , de exemplu pe Terra în galaxia respectivă și nu la un altul de exemplu într-un Univers unde nu sunt plante și nici animale unde forma ființelor nu există dar aceasta este suplinită de alte și alte reprezentări.

Deci , ce anume a determinat ca eu să mă nasc pe Terra , ca eu să am identitatea pe care mi-o cunosc , sau în cele din urmă, de ce nu am identitatea unei alte fețe ale ființei mele infinite , odată ce suntem aceeași ființă?

-În primul rând, Sorin, la nivelul la care se află fața ființei tale finite din cadrul ființei tale infinite, nu vei putea înțelege decât tot prin acel concept al diversității în unicitate și al unicității în diversitate.

Pentru a-ți explica mai concis ce anume a determinat ca fața ființei tale care-ți dă identitatea pe care o simți și mai mult decât atât , faptul că te simți parte a unei societăți cu fețe la fel de finite din ființele lor infinite, care sunt la nivelul comun al cognoscibilității terestre va trebui să afli că atât tu, ca identitate sau ca o față a ființei tale, cât și toate celelalte identități sau fețe ale ființelor lor, aveți un vis comun pentru că vă aflați la un anumit nivel energetic spiritual care vă situează la nivelul identității terestre cu bunele și relele ei.

Din raportul dintre energia spirituală a feței respective și energia spirituală Universală rezultă echilibrul feței ființei respective care determină identitatea sa.

Prin urmare orice față a ființelor infinite va putea să se identifice printr-un alt echilibru dacă energia spirituală a acesteia se va diferenția.

-După cum ai spus Lumină Divină, fiecare față a ființei infinite are o energie spirituală proprie , ceea ce-i conferă identitatea.

-Așa este, Sorin.

-Asta înseamnă că ființa infinită este o încărcătură infinită de energie spirituală cu nivele la fel de diferite care pornesc de la un nivel inferior la cel superior?

-Da, Sorin

-Dacă fiecărei identități îi corespunde una din fețele infinite ale ființei înseamnă că ființa infinită are o infinitate de identități.

-Bineînțeles, Sorin.

-Atunci fiecare identitate face parte din marea energie spirituală infinită a ființei care sunt toate Universurile într-unul singur.

-Da , Sorin

-Atunci omul este o fărâamă de energie spirituală care are în el toate Universurile într-unul singur și pe care le reflectă creîndu-le la nivelul său spiritual.

-Da, Sorin.

-Dacă fiecare ființă de pe Terra este infinită de ce este visul social comun , Lumină Divină?

-Infinitatea stă în finitate și finitatea în infinitate, Sorin.

Infinitele se contopesc într-unul singur fiindcă mai multe infinite înseamnă finite, ceea ce duce ca toate ființele infinite să se contopească într-una singură infinită care sunt Eu, pentru Existență, de aici rezultă și caracterul social al ființei, și prin urmare infinitatea ființelor se află numai în Mine de

aceea și eu sunt mereu căutată și redescoperită de alte și alte ființe care se regăsesc în Mine și în structurile sociale.

De aceea omul este o ființă socială fiindcă întregile sale identități de-a lungul evoluțiilor spirituale se regăsesc în Mine.

-Va afla vreodată omul ce este infinitul?

-Nu , Sorin.

-Dar animalele?

-Nici ele, Sorin.

-Omul a fost și animal?

-Fiecare ființă a fost și animal și plantă și insectă, a fost tot ceea ce ființează și mai multe decât atât.

-Tot în acest Univers , pe această lume , Lumină Divină?

-Nu Sorin, animalul nu trăiește în acel Univers cu omul și nici planta.

Sunt Universuri incluse unul în altul, dar fiecare are identitatea sa , chiar dacă omul atribuie propriului său Univers și animalul și stânca și planta.

-Atunci când rănești o plantă rănești ceva într-un alt Univers?

-Da , Sorin, ți-am mai spus că și planta face parte din una dintre identitățile infinite ale unei ființe și astfel rănești un om dintr-un anumit Univers care în Universul tău este plantă sau animal sau alte și alte reprezentări.

-Du-mă și pe mine Lumină Divină într-un Univers unde sunt plantă , aș vrea să mă văd ce fel de specie sunt, sau într-un Univers unde sunt animal, oare ce fel de animal ?

Pe urmă într-un Univers unde sunt o stea ,sau poate chiar o planetă pe care se succed civilizații.

Ce mult mi-aș dori să-mi văd steaua mea .

Oare ce fel de stea este?

Nu , Lumină Divină nu mi-aș dori să văd Universul unde sunt un om realizat cum ți-am spus mai demult.

Cred că mă cunosc îndeajuns în calitate de om și mi-aș dori alte ipostaze.

-Bine Sorin, am să-ți arăt mai multe Universuri, dar să știi că nu ești doar o specie de plantă sau de animal , ci ești într-un număr uriaș de Universuri în fiecare în parte, câte o specie de plantă sau animal cunoscut, sau care nici măcar nu au fost și nu vor fi vreodată pe Terra.

Te voi duce în Universuri unde ființa nu mai are nici o legătură cu timpii și spațiile, unde sunt alte și alte dimensiuni, unde câștigătorul în lanțul trofic nu mai este omul ca și pe Terra, ci alte și alte identități.

Lumina Divină s-a retras în steaua cu care venise.

Părăsesc poienița și statuia din granit la picioarele căreia am stat și care mă reprezintă pe mine ca ființă infinită.

Mă înalț spre stelele acestui Univers cu o viteză din ce în ce mai mare, atât de mare încât la un anumit moment dat lumina stelelor se transformă în raze de culoare albă din ce în ce mai prelungi care se unesc formând un tunel din lumină.

Mă deplasez cu o viteză care mi se pare incredibilă de și simt că de fapt Universul care mă înconjoară se deplasează iar eu stau pe loc undeva în centrul diametral al tunelului ale cărui pereți merg atât de repede.

Nu se aude absolut nimic, decât liniștea care prin nepăsarea sa mă înfioară.

Nu știi de ce, dar de câte ori știam că mă deplasez mai ales cu o viteză cât de cât, trebuia să am și un fond sonor.

Acum nu îl am și nu este singura ciudățenie pe lângă tunelul care se deplasează față de mine, fiind conștient că de fapt stau pe loc , cu toate că alerg mai repede ca niciodată.

Deodată totul devine încețoșat .

Simt câteva rafale ale unui vânt care alungă ceața.

În locul ei apare un cer senin , brăzdat de câțiva norișori răzleți.

Mă aflu undeva la liziera unei păduri de mesteceni.

Iarba uscată cu miros de putregai amintește pătată ici colo de zăpadă îmi spune că mă aflu undeva la începutul verii, într-un nord destul de îndepărtat fiindcă observ o turmă de reni care se deplasează spre pășunile din apropiere .

-De ce m-ai adus aici Lumină Divină?

Un ciripit de păsări îmi atrage pe moment atenția.

Le observ așezându-se pe craca unui mestecăn.

-Te afli aici, Sorin, pentru ca să te vezi și în calitate de plantă.

-Unde sunt, Lumină Divină?

-Mergi înainte prin pădure, Sorin.

Încep să merg

A trecut mai bine de un sfert de ceas de când înaintez prin pădure.

-Oprește-te, Sorin.

Mă opresc.

În jurul meu își desfășoară frumusețea câțiva mesteceni semeți.

-Care dintre acești uriași sunt eu Lumină Divină?

-Cel din dreapta Sorin, cu ramurile acele groase.

Mă îndrept către mestecănul care sunt eu.

Odată ajuns înaintea sa, îi ating trupul , mângâindu-l cu delicatețe.

-Acesta sunt eu , Lumină Divină?

-Acesta ești tu în acest Univers, Sorin.

-Dar văd că seamănă cu planeta Terra.

-Este o Terra pentru acest Univers, Sorin.

-Ce anume diferă față de Terra pe care m-am născut cu identitatea umană?

-Aici nu diferă absolut nimic.

Pe această planetă din acest Univers, vei găsi aceleași continente , plante, animale, ierburi și oameni la fel ca și pe Terra .

Mai mult decât atât, Sorin, aici până și denumirile orașelor, satelor, munților, într-un cuvânt toate denumirile geografice și limbile , tehnologia , totul este exact ca și pe Terra .

Unicul fapt care diferă este că oamenii care s-au născut pe Terra din Universul tău și dețin acolo identitatea de oameni, aici în acest Univers sunt plante, în schimb plantele de pe Terra Universului tău aici sunt oameni!

-Poate fi și un Univers, Lumină Divină, în care să difere doar o singură identitate și nu miliarde de identități față de alt Univers?

Mai precis, diferența dintre două Universuri să fie doar prin faptul că o singură persoană, care acolo este om, aici să fie plantă?

-Bineînțeles Sorin, de aceea te-am adus aici, pentru că pe acest Univers îl consider mai sugestiv față de cel în care diferența constă doar prin schimbarea unei singure identități.

În Mine Sorin sunt o infinitate de Universuri care toate încep și se sfârșesc în Mine.

De aceea ființa nu moare niciodată, fiindcă începutul și sfârșitul ființei constă în infinitul din Mine, deci în Mine!

-Privesc ramurile acestui mestecăn și mă gândesc la zilele când acesta era un biet lăstar față de ceilalți uriași de atunci ai pădurii.

Mă gândesc la iernile aspre ale acestui nord îndepărtat , la animalele care mai rod câte ceva din tulpina sa, mă gândesc în cele din urmă la oamenii care taie pădurile cu disperarea avarului pentru beneficii economice , inconștienți de marele rău care-l pricinuesc atât lor dar mai ales altor semeni de-ai lor din alte Universuri.

-Ai perfectă dreptate Sorin!

Ca să-ți dai seama mai bine de acest adevăr te rog atinge ramura aceea de mai jos și rupe-i o crenguță.

Spune-mi ce simți?

Ridic mâna și prind o mlădiță a primăverii , care crescuse probabil în acest an direct din trunchiul copacului care eram eu.

Dau să o rup.

În acest moment simt o durere surdă de dinte.

Las mlădița și durerea trece.

-Fantastic, Lumină Divină.

Aceasta înseamnă că durerile unor oameni de pe Terra Universului meu pot proveni și din molestări ale altor identități ale acelor oameni, dar în alte Universuri?

-Bineînțeles Sorin.

Ți-am mai sugerat acest fapt dar de data aceasta am vrut să-l simți cu propriile tale simțiri.

-Când acest mestecăn era un lăstar, eu eram copil în lumea mea, Lumină Divină?

-Nu Sorin, temporar vorbind este imposibil să fac o comparație a acestei lumi, cu lumea ta de proveniență, fiindcă din punct de vedere al dimensiunii temporare, distanța care separă cele două lumi este de mai bine de câteva miliarde de ani.

Acest mestecăn nici măcar nu se află pe același pământ pe care ai fost tu, ci pe un altul, pe care nu vei fi niciodată.

-Atunci ,cum de ne despart miliarde de ani?

-Deoarece, Sorin, privesc cele două lumi în acest moment prin prisma dimensiunii temporare , iar întâmplarea face ca ambele lumi să fie lumi cu timpi și spații.

-Cam ce diferență temporară ar putea fi între două lumi cu timpi și spații pentru ca să aparțină fiecare în parte unui Univers diferit?

-Dacă ți-aș spune o frântură de secundă, Sorin, ar fi prea mult.

Este de ajuns a miliardimea miliardimilor dintre o secundă, diferență între două lumi, pentru ca acestea să aparțină de două Universuri diferite.

-Dar cu spațiul ce se întâmplă Lumină Divină?

Și acesta trebuie să se supună anumitor diferențe asemănătoare temporalității, pentru a face o diferențiere între două lumi, sau este de ajuns ca această diferențiere să aparțină doar temporalității?

-Nu, Sorin, și spațiul se diferențiază între două lumi la fel ca și timpul, dar logica ta binară , omenească , care se axează pe opusuri , de gen bine și rău , frumos, urât nu va putea conștientiza această diferențiere spațială pentru că ea nu se mai bazează pe o logică binară ca și diferențierea temporalității dintre lumi, ci se structuralizează pe o logică multidimensional spațială, care cuprinde termeni de genul intersecție asimptotică , respectiv drepte care se apropie una de alta, dar care nu se întâlnesc niciodată decât la infinit adică în sânul Meu, cât și termeni, cum ar fi , proiecție curbă a dreptei în spațiu sau geometrie variabilă fizică , dar aici nu mă refer la o geometrie în care variază doar coordonatele geometrice la fel ca și în cazul celei din lumea din care provii, ci la o geometrie variabilă unde variază alături de temporalitate, spațialitate și alte dimensiuni pe care încă nu le poți concepe Sorin.

-Mi-aș dori mult de tot să mă duci într-un Univers, Lumină Divină unde nu este nici timp și nici spațiu, un Univers total diferit de ceea ce am văzut și am cunoscut până acum.

-Un astfel de Univers pentru tine Sorin nu ar fi câtuși de puțin cognoscibil , și nu pentru că eu nu aș putea să-ți arăt cine anume ești în neantul care ți s-ar desfășura în cele mai bizare forme ci pentru simplul fapt că nici chiar desfășurarea neantului nu este verosimilă , întrucât va fi tot un rezultat al unei Iluzii de genul celei ale spațio-temporalității.

-Nu voi putea vedea ce anume se desfășoară real înaintea ochilor mei?

-Nu dragă Sorin!Cum nici în acest moment nu vezi real ce anume se află în jurul tău care de fapt nici măcar nu există ci se datorează iluziei spațio-temporalității!

-Dar ce anume este în jurul meu din punct de vedere al spațio-temporalității, Lumină Divină?

-Luând în considerare ce se află doar din punct de vedere al spațio-temporalității și numai al acestora în jurul tău pot să-ți spun că în orice moment trece un tren sau zboară un avion prin tine precum poate trece și un tren care se află cu sute de ani în urma ta sau înainte cu mii de ani,la fel și cu avioanele sau navele cosmice.Toate acestea se datorează faptului că în realitate nu există câtuși de puțin spațiul sau timpul!

-Oare dacă am fi conștienți ca oameni ce anume se petrece cu noi ce s-ar întâmpla , Lumină Divină?Oare alături de mine poate fi chiar și un animal preistoric de care sunt convins că a dispărut de milioane de ani?

-Bineînțeles Sorin, și nu numai alături de tine ci chiar în tine , în toate ființele care viețuiesc sau au murit se află întregul Univers fizic de la moarte și până la naștere și iar la moarte!

-Vrei să spui că nă numai trecutul dar chiar și viitorul?

-Exact, Sorin.

-Atunci de ce nu cunosc viitorul la fel de bine precum trecutul odată ce se află în mine, Lumină Divină?

-Îl cunoști prin premoniție.

-De ce nu cunoaștem și trecutul tot prin premoniție?

-Trecutul îndepărtat devine la fel ca și viitorul, cunoscut tot prin premoniție.

-Aceasta înseamnă Lumină Divină că viitorul apropiat este la fel de îndepărtat precum trecutul îndepărtat?

-Nu , dragă Sorin.

Și viitorul și trecutul sunt ambele la fel de apropiate ființei care-și duce veacul în propria sa Iluzie a Vieții!

Dacă viitorul apropiat nu ar părea mai îndepărtat decât trecutul apropiat, ființa în loc să trăiască pentru viitor ar exista pentru trecut ceea ce ar determina-o să dispară din această Iluzie a Vieții și să renască cu o Iluzie a Vieții structurată total diferit, în loc să mai trăiască și să spere în viitor ar subzista pentru trecut.

Acest joc , cinic într-un fel dar cât se poate de benefic ființei i-a adus acesteia sensul atât de dorit al conștiinței de sine față de animalul care , chiar și în cele mai evolute cazuri nu are nici un trecut sau viitor cât de îndepărtat ci, totul se rezumă la un prezent al cărui sens este acoperirea necesităților vitale.

Aceste necesități vitale apar și la om și prin acestea omul rămâne legat de animal, chiar dacă prin cele două timpuri și anume viitorul și trecutul și-a dezvoltat o conștiință net diferită față de aceea a animalului dar nu și mai superioară, fiindcă oricât de mult și-ar dori omul să devină Dumnezeu nu va putea fi niciodată atâta timp cât este și animal!

Niciodată un Dumnezeu nu va fi animal!

-Sunt ființe ale căror conștiință poate concepe sau conștientiza și alte timpuri , Lumină Divină?

-Sunt întradevăr ființe care pot conștientiza miliarde și miliarde de timpuri în miliarde și miliarde de dimensiuni spațiale, și încă nu au trecut de Universul spațio-temporalității.

Pe urmă urmează alte și alte Universuri ale altor și altor dimensiuni, total diferite de spațio-temporalitate, cât și între ele , diferite la rândul lor.

-Te rog Lumină Divină, du-mă într-o existență unde sunt ființe care pot discerne un miliard de timpuri și de dimensiuni spațiale.

-Să mergem Sorin.

CAPITOLUL 6

Înainte de reapare o boltă întunecată plină de stele iar eu mă deplasez cu viteze din ce în ce mai mari încât luminile stelelor devin dungi luminoase care se unesc într-un tunel prin care simt că mă prăbușesc spre nicăieri, întrucât nu știu unde este sus sau jos , și nici încotro merg.

Ca prin vis , tunelul dispare.

Mă aflu alături de razele calde ale Luminii Divine care-mi spune în mine că am ajuns în lumea dorită de către mine.

-Dar nu văd decât niște panglici multicolore asemănătoare unor șerpi acvatici tropicali care plutesc în neant.Unica deosebire este că aceste “panglici”sunt aproape în totalitate transparente ,de ce Lumină Divină?

-Nici nu ai cum să vezi altfel odată ce nu ești la nivelul dimensional al ființelor din acest Univers.

-Dar ființele acestea mă văd , Lumină Divină?

-Te văd Sorin, dar nicidecum în forma ta de om ci sub înfățișarea pe care o are aerul cald care se ridică în după amiezile dogoritoare de pe Terra.

-Cum ar veni nu mă văd deloc doar mă percep ca un tremor de aer?

-Exact ,dragă Sorin.Pentru aceste ființe dimensiunile tale se regăsesc într-un tremor de aer și atât .

-Există și în acest loc aer, Lumină Divină?

-Nu există aer Sorin.

-Atunci cum pot să mă identific cu un tremor de aer?

-Acea asemănare există doar în Iluzia Vieții tale dar nu și în Iluzia acestor ființe.Pentru ele acel tremor este echivalent cu un cuvânt .

-Ce cuvânt Lumină Divină?

-Nu există în limbajul terestru dar cel mai apropiat ar fi “înserare”.

-Când trec pe lângă ele vine seara?

-Aici nu există seară ,pentru că nu este noapte și zi,Sorin.

-Atunci cum au noțiunea de “înserare”,Lumină Divină?

-Este un termen figurativ, ce semnifică terminarea unui proces de evoluție sau involuție al unui fenomen.Cu toate acestea evoluția și involuția nu sunt privite ca și în Iluzia Vieții pământenilor ci prin prisma unei optici diferite în totalitate.

-Cum anume?

-Având mai multe miliarde de dimensiuni aceste ființe au mai multe miliarde de termini asupra termenului de evoluție, sensuri pe care nu ai cum să le conștientizezi decât la modul cât mai sumar posibil.

-Te rog, Lumină Divină enumeră-mi câteva dintre acestea.

-Violet ,miros,plantă și încă câteva miliarde de termeni de care nici nu ai auzit,Sorin.

-Bine dar e vorba de plante, miros , culori, și nu de ceva care să sugereze evoluție.

-Ai văzut că nu poți conștientiza posibilitatea ca în acest Univers o culoare să capete un alt sens total diferit față de cel din Universul globului terestru.

-Cum arată aceste ființe în Iluzia Vieții lor, sau mai bine zis cum le-aș vedea dacă aș putea vedea prin prisma propriei lor Iluzii a Vieții?

-În nici un caz sub forma unor “panglici”multicolore transparente.Ceea ce vezi la aceste ființe nu sunt altceva decât dimensiunile la care accede Iluzia Vieții tale terestre.Văzute prin prisma simțurilor lor au o configurație multidimensională pe care nu ți-o vei putea imagina niciodată fiind, în același timp și tea , și ocean, și munte și alte și alte forme geometrice, cum ar fi cilindri, piramide etc.

-Dar asta înseamnă că nu au o formă stabilă,Lumină Divină.

-Datorită Iluziei Vieții lor forma este stabilă, deoarece aceasta o procesează ca fiind un tot unitar.Nici ele nu sunt conștiente de faptul că nu au un corp stabil, în realitate.La fel ca și ființele terestre au noțiunea de viață socială, de vedetism, de iubire, frumusețe, bine dar, față de acestea mai au miliarde de alți termini.

-Oare de viață politică nu duc lipsă?

-Nu Sorin.Au o viață politică activă, chiar dacă nu se aseamănă deloc cu aceea terestră.

-Cum anume, posedă un guvern mondial?

-Nici vorbă Sorin deoarece aceste ființe nici măcar nu viețuiesc pe o planetă.

-Dar unde?

-Din punct de vedere spațial,nicăieri.

-Dar din ce alt punct de vedere ?

-Din cel virtualo-multidimensional!,dragă Sorin.

-Oare noi ființele terestre avem un corp cu o formă stabilă?

-Nu Sorin, spațiul și timpul fac parte din jocul Iluziei Vieții.

-Mă înfioară ceea ce mi-ai spus.Cum este de fapt corpul uman în realitate?

-Poate să fie deosebit de frumos sau hidos, depinde de energia sa spirituală.

-Această energie spirituală nu se desfășoară într-un spațiu anume?

-Nu, Sorin ,energia spirituală se desfășoară în propria sa reflecție care nu este timp și spațiu.

-Atunci energia spirituală există dacă nu aparține timpului și spațiului?

-Există Sorin ca reflecție ideatică.

-Reflecția ideatică se face tot prin intermediul unei Iluzii?

-Da ,dragă Sorin.

-Prin urmare energia spirituală există prin Iluzie?

-Ai dreptate Sorin.

-Existența este Iluzie sau nu?

-Existența este Iluzie Sorin, la fel ca și Ființa și Întâmplarea!

-De ce?

-Pentru că existența nu este altceva decât reflecția ideatică a unei energii spirituale care este Iluzie.Prin urmare Iluzia Există!

-Dar realitatea despre care mi-ai vorbit?Despre ceea ce vezi Tu de exemplu ce anume este? Doar mi-ai zis că în realitate nimeni nu are o formă precisă, definită, care realitate?Nici acea realitate nu există?

-Nu Sorin, nu există!Acea realitate nu mai aparține Existenței.

-Iluzia Vieții acestor ființe este mai superioară sau mai inferioară față de Iluzia pe care o trăiesc eu?

-O Iluzie a Vieții nu poate fi mai superioară sau mai inferioară, indiferent câte dimensiuni acced în conștiința ființelor respective.

-De ce Lumină Divină?

-Fiindcă o Iluzie a Vieții rămâne o Iluzie și atât indiferent cât de mare este arealul acesteia.

-Dar aceste ființe sunt mai inteligente?

-Sunt mult mai inteligente Sorin, dar asta nu implică că ar fi mai superioare sau mai inferioare din punct de vedere al Iluziei Vieții lor.

Oricât de superioară ar fi inteligența , tot ce se bazează pe Iluzie rămâne Iluzie și atât!

Unica diferență constă în modul cum această Iluzie a Vieții se proiectează sau se reflectă în conștiința ființei respective.Acest fapt se poate datora inteligenței!

Atât și nimic mai mult.

-Conștiința acestor ființe se bazează pe cei trei factori principali pe care se bazează conștiința pământenilor adică, cognitiv, afectiv și volitiv, sau aceasta este structurată pe mai mulți factori.

-Este structurată pe mai mulți factori Sorin.

-Asta înseamnă că au mai mulți factori de cunoaștere , de iubire și de voință?

-Da, Sorin, ai dreptate , au mai mulți astfel de factori dar și alții pe care tu nu vei reuși niciodată să ți-i explici.

-Ce fel de factori Lumină Divină?

-În primul rând ar fi toți factorii pe care-I conține limbajul uman și încă câteva miliarde în plus, Sorin!

-Adică alături de afectiv ar putea fi munte, liniște, rechin, agendă,binecuvântare?

-Exact, Sorin, și lista nu s-ar termina nici după ce termenii din mintea ta s-ar epuiza.

-Oare cum gândesc aceste ființe?

-Niciodată nu vei putea înțelege decât dacă vei evolua spiritual la nivelul acestora.

-Ce ar trebui să fac pentru aceasta, Lumină Divină?

-Să mori și să te renaști de câteva miliarde de ori , trecând prin miliarde de lumi!

-Altfel nu se poate Lumină Divină?

-Se poate Sorin , dar nici Eu nu știu dacă ești pregătit pentru aceasta sau nu, Sorin.

-Pentru ce anume să fiu pregătit Lumină Divină?

-Va trebui să escaladezi un Munte al Iluziei , doar atunci când vei ajunge în vârful acestui Munte vei reuși să vezi Adevărul Absolut în toată splendoarea sa, care se ascunde la în orizonturile îndepărtate după care apune în fiecare zi speranța!

Doar Adevărul Absolut știe dacă vreodată vei cuceri acest Munte al Iluziei sau nu.

-Iar pentru a-L vedea va trebui să cuceresc Muntele?

-Da , Sorin.

-Atunci nu mai are nici un rost dacă știe că-l voi cuceri odată ce-mi poate spune abia după ce l-am cucerit !

-Așa este Sorin, nu are nici un rost dacă îți va spune abia după ce ai înfăptuit escaladarea.

-Când voi putea încerca să-l urc?

-Acest lucru va depinde numai de tine Sorin!

-Nu poți să mă ajuți în nici un fel, Lumină Divină?

-Tot ce pot să fac pentru tine voi face , dar să te ajut la escaladarea Muntelui Iluziei nu voi putea niciodată Sorin.

-Indiferent cât de mult sau puțin poți face pentru mine în ceea ce privește Muntele Iluziei îți mulțumesc din toată inima. -Și Eu pentru experiența inedită pe care o am alături de tine.

-Spune-mi te rog Lumină Divină, cum mi-ar apărea reprezentat un Univers unde nu există spațiu și timp, oare l-aș putea vizita?

-În nici un caz Sorin.Un astfel de Univers îți va apare ca fiind vid și atât, nimic mai mult, chiar dacă și acolo ar fi o societate cu un alt nivel existențial diferit de cel al ființei care se află numai în lumile cu spațio-temporalitate.

-Cum spațiul și timpul fac parte din Iluzie atunci înseamnă că tot ce se structuralizează pe Iluzie este Ființă?

-Așa este Sorin!Unde nu mai este Iluzie nu mai este nici Ființă.

-Indiferent că aceasta simte spațiul și timpul tridimensional sau sub forma unui miliard de dimensiuni?

-Indiferent, Sorin.

-Unde se află acele Universuri unde nu sunt nici timp și nici spații?

-Chiar în tine și în afara ta , Sorin.

-Adică?.Te rog fii mai explicită, Lumină Divină.

-Odată ce nu se supun spațiilor și timpilor aceste Universuri nu pot fi determinate ca fiind “acolo” și nici cât timp sunt”acolo”, prin urmare ele sunt fără un anume timp și spațiu.

Doar Iluzia Vieții este aceea care nu poate conștientiza nimic fără timp și spațiu, care la urma urmelor nici acestea nu există, decât , ca și atribute ale Iluziei.

Atunci când afirmi ca fiind “ceva”atât în interiorul tău cât și în exteriorul tău, nu faci nimic altceva decât să definești o anumită poziție din punct de vedere spațial al celui “ceva”poziție care ,fiind spațială, se datorează Iluziei.

Nimic nu se află nici în interiorul tău Sorin , precum nici în exteriorul tău ci toate sunt în tine, iar tu nu ești nimic altceva decât o cantă de energie spirituală unde spațiul și timpul nu există!

De aceea “în tine” nu înseamnă și în interiorul tău fără spațio-temporalitate!

-Prin urmare tot ceea ce pot concepe este în mine, lumi, Universuri?

-Nu, Sorin!

Ceea ce poți tu concepe nu se află în realitate în tine fiindcă este o Iluzie!

Dacă am lua Iluzia ca atare , am putea afirma că aceasta se află în tine , Iluzia fiind Universurile , lumile, pe care tu ți le poți imagina, fiind Ființa ta!

-Atunci cine sunt eu Lumină Divină, ce se află în mine?

-Tot ceea ce nu poți tu concepe în calitate de Ființă!

Cât timp vei trăi Sorin, cât timp te vei naște și vei muri pentru a te renaște nu vei afla niciodată cine și ce anume ești de fapt.

-O cantă de energie spirituală, Lumină Divină?

-Așa este Sorin dar te întreb și Eu de data aceasta, ce anume este o cantă de energie spirituală?

-Este “ceva”care se află “unde” conștientă că este!

-Nimic mai fals Sorin!Acel “ceva”și “unde”implică spațialitate deci Iluzie,iar conștiința de sine axată pe Iluzie te duce la Ființă!

-Dar Tu, Lumină Divină nu ești conștientă de tine că ești?

-Nu dragă Sorin, Eu nu cred că știu nimic despre Mine dar cunosc totul!

Trupul Meu este Infinit!

De aceea sunt doar în cel care cunoaște și niciodată în Mine, fiindcă nu mă știu!

-Câtă dreptate ai! Oare de ce a trebuit să mă nasc?

-Pentru ca să ai de ce să mori, Sorin.

-Dar de ce să mor, Lumină Divină?

-Pentru a te renaște.

-De ce, Lumină Divină?

-Oare dacă ți-aș spune ai înțelege?

Trebuie să devii conștient Sorin că nu ești nimic altceva decât o Iluzie și atât!

Trebuie să devii la fel de conștient și de faptul că Eu nici măcar nu vobesc cu tine ci cu Iluzia ta!

Identitatea ta acum este Iluzia , Sorin!

-Oare de câte ori va trebui să mor și să renasc pentru a se împlini Destinul pentru care sunt conștient prin Iluzie că Exist?

-Aceasta nu știe decât Destinul care se cuibărește în brațele Adevărului Absolut ce nu poate fi văzut decât din vârful Muntelui Iluziei.

-Ce înseamnă să fii Ființă , Lumină Divină?

-A ști că vrei să scapi dintr-un infern al vieții pe calea morții pentru a ajunge să renaști într-un paradis unde din nefericire este tot viață!

-Ființele din acest Univers cu miliarde de dimensiuni spațio-temporare sunt mai fericite, Lumină Divină?

-Fericirea nu constă nici în miliardele de dimensiuni și nici chiar în miliardele de simțuri fiindcă sunt lumi cu ființe care au miliarde de simțuri. Fericirea Ființei constă în împăcarea cu sine!

-Doar atât și nimic mai mult, Lumină Divină?

-Doar atât Sorin! Să nu crezi că cei măreți , cu munți de bani sau cumuli de funcții sunt și fericiți dacă nu sunt împăcați cu sine înșiși.

-Lumile cu Ființe care posedă miliarde de simțuri sunt obligatoriu și lumi cu miliarde de dimensiuni ale spațio-temporalității?

-Nu este obligatoriu acest lucru. Pot fi lumi cu Ființe ale căror miliarde de simțuri să aparțină la doar trei dimensiuni spațio-temporare, precum pot fi lumi ale căror Ființe să posedă unul sau două simțuri dar care să aibă miliarde de dimensiuni spațio-temporare.

-Fantastic Lumină Divină, nu pot să înțeleg cum anume o Ființă poate conștientiza un miliard de dimensiuni dacă ea posedă doar unul sau două simțuri?

-Totul este o Iluzie Sorin, iar la nivel de Iluzie totul este posibil!, dar, ar mai fi încă o explicație și anume faptul că nu numărul de simțuri este acela care poate conștientiza dimensionalitatea spațio-temporară ci, energia spirituală.

-Cei cu o energie spirituală mult mai superioară decât a pământenilor nu sunt mi friciți?

-Nu, Sorin. Fiecare trebuie să se împace cu sine.

Cu cât te afli pe o treptă mai superioară a energiei tale spirituale , cu atât ,vei afla mai multe adevăruri care te vor lovi din ce în ce mai puternic chiar dacă și tu ești mai puternic.

-Atunci care este evoluția spre bine a spiritualității, Lumină Divină, dacă nu reușește Ființa cu integrarea în paradisul visat?

-Orice treaptă energetic-spirituală urcată duce la o evoluție pozitivă a Ființei, dar asta nu înseamnă că duce spre paradis.

De fapt atât paradisul cât și infernul sunt două Iluzii, și nimic mai mult!

Cu fiecare treaptă urcată paradisul va fi la fel ca și infernul va rămâne un fel de Fata Morgana care se va depărta cu cât te vei apropia mai mult de ea, iar când vei fi sigur că o poți cuprinde în brațe vei realiza că nu există.

-Atunci le ce mai e bună și evoluția spirituală, Lumină Divină?

-Cu cât urci noi trepte în spiritualitate, cu atât te vei apropia de final, de poarta care duce la ieșirea definitivă din lumile cu spațio-temporalitate.

-Până atunci vom fugi mereu dinspre infern spre paradis?

-Da, Sorin.Dacă nu ar fi Iluzia infernului, dar și aceea a paradisiului energia spirituală a ființei nu ar evolua și prin urmare nu ar mai putea scăpa din capcana spațiului și timpului.

-Odată ce Ființa există prin Iluzie iar Iluzia ființează și prin paradis și infern, înseamnă că atât infernul cât și paradisul vor exista cât timp va exista Iluzia, deci Ființa!

-Exact, Sorin.Atât timp cât va fi Ființa va fi și paradisul cu infernul său.

-Nu înțeleg nimic Lumină Divină, cum anume paradisul cu infernul său?

Infernul aparține paradisului?

Nu sunt separate?

-Dacă ar fi separate nu ar mai exista nici unul.

Cum crezi că ar putea exista un paradis fără infern sau invers?

Nu ar mai avea la ce să se refere, față de cine anume ar fi el, paradis dacă nu față de infern?

-Prin urmare ambele coexistă?

-Bineînțeles Sorin.

-Te rog Lumină Divină și spune-mi ce este de fapt Iluzia?

-Un vis al Ființei despre sine însuși dar care nu aparține câtuși de puțin realității.

-Prin urmare nu există?

-Nu, Sorin, nu există dar are Iluzia că este!

-Oare cum ar arăta ființa care nu ar mai fi percepută prin prisma propriei sale Iluzii ci prin aceea a realității?

-De ce vrei să cunoști acest lucru?

-Să-mi dau seamă mai bine cine anume sunt de fapt.

-Ți-am mai spus că nu vei putea înțelege chiar dacă ți-aș spune dar tot ce pot să fac pe înțelesul tău este să înțelegi că de fapt tu nu ești , nu ești acest Sorin care conversează cu mine , nu ești om, nici nu te afli într-un Univers plin de stele , galaxii și planete, nu te naști niciodată precum nu mori niciodată, timpul și spațiul sunt două lucruri inexistente,

-Nu am o familie?

-Nu Sorin, ești la fel de singur printre lumi precum este fiecare suflet.

-Nu înțeleg, fiecare suflet este singur, dar dacă fiecare în parte este singur ce se întâmplă cu toate celelalte, sunt în lumi diferite?

-Nu, dragă Sorin , nu sunt în lumi diferite ci mai mult în același loc , în același punct , fără de spații și timp .

-Atunci cum sunt singure, nu pot comunica între ele?

-Pot să comunice, Sorin dar în realitate toate sufletele sau cuantele de energie spirituală din toate lumile cu spații și timp sunt în același punct tocmai datorită faptului că timpii și spațiile sunt Iluzie,nu există, prin urmare funcționează principiul de unitate în diversitate și de diversitate în unitate,astfel,principiu care într-un fel sau altul se află la baza Iluziei Vieții .

-Cum anume, Lumină Divină?

-Unitatea în diversitate naște Iluzia Vieții prin faptul că determină energiei spirituale ideea de transformare , de dialectică, de existență, fiindcă la urma urmei existența este tot o Iluzie, care are la baza sa principiul unicității în diversitate!

-Vrei să spui că toate energiile spirituale, într-un cuvânt toate sufletele sunt una și aceeași Ființă?

-Mai mult decât atât Sorin, nici măcar nu sunt Ființă!

-Dar atunci ce anume sunt, Lumină Divină?

-O simplă poveste de ură și iubire, atât și nimic mai mult.

-O poveste în mâinile cui, Lumină Divină?

-În mâinile Destinului, Sorin!

-De ce vrea cu orice preț Destinul să citească o astfel de poveste atât de dureroasă?

Doar pe Terra a existat atât de multă suferință încât cred că i-ar ajunge Destinului pentru șapte vieți, Lumină Divină?

Vrea și El să învețe cum se poate iubi și ură, cum se poate suferi?

De ce nu se transformă pe sine în Ființă,dacă se delectează cu asemenea grozăvii?

-Aceasta vei afla doar când vei ajunge pe vârful Muntelui Iluziei.

-Nu poți să-mi spui, Lumină Divină?

-Nu dragă Sorin. Chiar dacă știu nu pot să-ți spun.

-De ce? Doar ai văzut că înțeleg anumite lucruri.

-În primul rând nu-ți pot spune fiindcă există un Destin în acest sens care pentru Mine trebuie respectat cu sfințenie iar în al doilea rând ceea ce crezi că înțelegi nu este absolut deloc astfel fiindcă eu în realitate nici nu am vorbit cu tine decât Mi-am coborât o rază la nivelul Iluziei tale, prin prisma căreia mă cunoști.

-Omenirea de pe Terra are un Destin?

-Totul este supus Destinului.

-Chiar și Dumnezeu?

-Depinde ce anume înțelegi tu prin Dumnezeu.

-“Ceva” care coordonează și care a născut totul.

-Dumnezeu nu coordonează și nu a născut “totul”, Sorin!

-Atunci cine coordonează și a dat naștere la “tot”?

-Nimeni, Sorin.

-Nimeni, Lumină Divină?

-Nimeni!

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă dacă Dumnezeu pe care ți-l închipui ar fi născut atâta suferință și mizerie câtă se află pe Terra doar pentru a spăla oamenii de un păcat originar la originea căruia s-ar fi aflat tot Dumnezeu, fiindcă ar fi putut oricând să facă în așa fel încât să nu se întâmple, ar fi fost un simplu magician, ca să nu spun mai mult.

-Cum se poate ca să fie toate aceste lumi făcute de “nimeni”, ce anume stă la originea lor?

-DESTINUL, Sorin, DESTINUL!

-Dar Destinul trebuie să fie determinat de “ceva”!

-Aici intervine incapacitatea ta în calitate de Ființă de a putea înțelege că nu absolut orice trebuie să fie determinat de către altceva.

-Asta înseamnă că Destinul este mai presus decât Dumnezeu?

-Nu, Sorin, Destinul nu este mai presus decât Dumnezeu.

-De data aceasta chiar nu înțeleg deloc. Dacă Dumnezeu este mai presus decât Destinul de ce nu îl coordonează?

-Dacă Dumnezeu ar controla Destinul acesta ar dispărea pentru totdeauna odată cu lumile, cu existența! Existența nu poate fi decât prin Destin!

-Dar dacă Dumnezeu ar vrea ar putea controla Destinul?

-Da, Sorin, ar putea să-l controleze.

-De ce nu o face? Suprimându-l ar scuti de suferință un număr impresionant de locatari ai atâtor și atâtor lumi.

-Din mai multe puncte de vedere dintre care tu nu ești capabil să înțelegi decât câteva, cum ar fi că, alături de suferință mai este și fericire, pe urmă fiecare Ființă este de la sine un ctitor de gânduri, de cuvinte, de fapte.

Fiecare Ființă este un mic grăunte din marele arbore care este Dumnezeu!

-Dumnezeu aparține, prin urmare, doar existenței nu și altor Universuri cu timpi și spații, Lumină Divină?

-De ce mă întrebi acest lucru?

-Fiindcă noi Ființele suntem un grăunte din marele arbore care este Dumnezeu. În cazul că aparține existenței, dar atunci pentru alte și alte forme de Universuri care nu aparțin existenței sunt alți Dumnezei?

-Nu, dragă Sorin. Dumnezeu este unul singur pentru toate Universurile.

-Atunci cum suntem noi ca și Ființe spațio-temporare un grăunte dintr-un Dumnezeu care aparține și altor Universuri unde nici măcar nu există spațio-temporalitate?

-Ți-am mai spus Sorin că datorită Iluziei Vieții, nici măcar nu știi cine ești.

-Deci nu cunosc nici binele și răul, Lumină Divină?

-Ai doar Iluzia că le cunoști, Sorin!

-Aparțin și altor Universuri decât acestui Iluzoriu spațio-temporar?

-Nu aparții “și” altor Universuri, chiar ești în acestea fără să ai nici cea mai mică legătură în realitate cu spațiul și timpul, așa cum îl definești tu prin Iluzia Vieții!

-Aceste Universuri sunt mai frumoase , mai urâte, mai bune, mai rele?

-Nu Sorin, nu sunt nici mai frumoase sau urâte, bune și rele.

-Atunci cum sunt?

-La fel ca și interiorul Ființei , interiorul tău!

-Nu înțeleg. Mi-ai spus că nu este interior și nici exterior?

-În realitate nu există ,dar numai prin aceste repere pot să te fac să înțelegi.

-În interiorul meu este o dialectică, o desfășurare a acțiunilor în spațiu și timp.

-Tocmai aici este diferența dintre Iluzia Vieții și Realitate!

Vezi absolut totul sub forma unor succesiuni de evenimente datorate Iluziei Vieții pe când în Realitate nu se succede nimic.

-Vrei să-mi spui că Destinul în sine nu devine o istorie care s-a săvârșit?

-Nu, Sorin. Istoria nu există!

-Atunci înseamnă că trecutul se așterne peste viitor ,prezentul dispare și odată cu el dispare întregul timp?

-Exact, Sorin, la fel se întâmplă și cu spațiul.

-Atunci care este Destinul omenirii terestre? Care este viitorul omenirii terestre?

-Viitorul omenirii terestre este trecutul ei care se suprapune peste viitor anihilând prezentul!

-Înseamnă că omenirea va ajunge din nou în impasul în care a fost în urmă cu șaptezeci de mii de ani, Lumină Divină,

-Nu numai că va ajunge dar se și află în acel impas, Sorin.

-La fel se află și în cele mai bune momente ale sale sau în viitor?

-Bineînțeles. Trecutul este mereu viitor precum viitorul trecut.

CAPITOLUL 7

-Oare în urmă cu șaptezeci de mii de ani omenirea știa că se află într-un impas, care putea duce la exterminarea sa?

-Dacă nu ar fi conștientizat acest lucru , cu siguranță că ar fi dispărut.

-Cum putea să conștientizeze așa ceva , Lumină Divină, când mai rămase o mână de două mii de oameni disperați pe întreaga planetă?

-Viitorul se află în trecut, Sorin.

-Vrei să spui că geneticienii care a studiat sângele uman și au ajuns la concluzia că în urmă cu șaptezeci de mii de ani pe Terra trăiau doar două mii de indivizi au avut dreptate?

-Dacă nu ar fi avut, civilizația din care provii nu ar fi existat.

-Fantastic. Înseamnă că Boșimanii din Africa sunt strămoșii omenirii, după cum au susținut geneticienii?

-Da, Sorin,

-Au fost civilizații mai avansate decât cea din care provin pe Terra?

-Au fost atât în trecut cât și în viitor.

-Au fost în viitor, Lumină Divină?

-Viitorul este tot un trecut fiindcă timpul în sine nu există, iar trecutul este Iluzie.

-Atunci înseamnă că istoria civilizației din care provin se află în sângele oamenilor?

-Toate informațiile cu privire la istoria Ființelor terestre sunt în sângele acestora. Pe Terra au fost mai multe civilizații și toate au început cu un număr mic de indivizi , au evoluat pentru ca în cele din urmă să se autodistrugă , ajungând la același număr inițial de indivizi, în cazul civilizației din care provii este vorba cu adevărat ,de două mii de persoane, care au clădit în cele din urmă o nouă civilizație, aceea pe care o cunoști tu!

Ce altceva poate fi o civilizație ,decât un vis comun,o adiere de vânt prins în pumnii roși de amar,un vis despre cum suferi sau iubești,Sorin?

-Vor mai fi și alte cicluri ale altor civilizații pe Terra?

-Da, Sorin, vor mai fi și alte civilizații.Nici o civilizație nu este eternă fiindcă pilonii pe care este clădită nu sunt nimic altceva decât Iluzii ale Vieții!

-Știu că în peștera Blombos din Africa s-au găsit mărgelile care au fost studiate de către savanți și în urma unor teste s-a demonstrat că sunt mai vechi cu cinci mii de ani decât momentul acela crucial de răscruce dintre civilizații fiind acolo de șaptezeci și cinci de mii de ani!

-Acele mărgelile aparține unei persoane dintr-o altă civilizație care a precedat civilizația ta.Aparține măreței civilizații pe care voi o atribuiți omului de Neanderthal.Care de fapt este din aceeași specie cu Homo Sapiens și nu cum se vehiculează că ar fi două specii diferite.După cum știi și tu ADN-ul uman se poate transmite pe cale genetică doar prin mamă.O dată la un anumit număr de generații are loc o mutație genetică.Pe baza acestor mutații s-a putut determina cu aproximație de antropologii civilizației tale momentul când a apărut primii Homo Sapiens,moment care este atribuit cu zeci de mii de ani înaintea timpului tău.Acest lucru este adevărat ,doar că acei hominizi au fost voită creați de către Neanderthalieni, întrucât atunci civilizația Neanderthal era în plină floare,iar mutația genetică se datorează diferitelor experimente de laborator ale Neanderthalienilor,experimente ce au dus tocmai la încercarea de a creea un nou hominid care să nu mai fie atât de vulnerabil anumitor boli ereditare ,deci cu transmitere genetică.Mai mult decât atât Neanderthalienii știau de cumplitul deznodământ genetic ce avea să se abată în viitorul lor,de la Marele Profet, care a fost un fel de Iisus sau Mahomed al lor.Acel grup de hominizi s-au dovedit a fi mai puțin vulnerabili anumitor factori nocivi de ordin genetic ceea ce a dus la acceptarea voită de către Neanderthalieni a noii gene și astfel noul Homo Sapiens a împânzit lumea,luând locul treptat lui Homo de Neanderthal,conviețuind alături de acesta dar numai cu acceptul lui Homo de Neanderthal și nicidecum ocupându-l pe acesta.Din ce în ce mai mulți Neanderthalieni doreau să-și facă viitorii urmași hibridi Neandertahliano- Sapiens ca în cele din urmă să devină Sapiens.Acest process s-a dezvoltat destul de anevoios datorită unor prejudecăți Neanderthaliene dar care de-a lungul timpului au fost eliminate,considerând că unica cale de a scăpa de cumplitul destin al distrofiei genetice și de pierdere a capacității de procesare a creierului era doar hibridizarea și în cele din urmă trecerea în straiile lui Homo Sapiens ce nu era de fapt o nouă specie ,ci doar aceeași ființă cu anumite mutații genetice.Cu zeci de mii de ani înaintea timpului tău marea masă a populației se afla deja trecută sub oblăduirea genelor lui Homo Sapiens.Noii și noi religii și credințe,secte sau filosofii ,slăveau această trecere genetică,în noua haină,care le dădeau o notă de nemiritori Neanderthalienilor.Trecuseră cincizeci de mii de ani de la apariția primului Homo Sapiens ca experiment în laboratoarele Neanderthaliene,experiment care mai avuse loc și la alte civilizații care au înțeles că nemuirea constă în eliminarea distrofiilor genetice.Când totul părea să reintre în normal ,s-a produs prima nenorocire,și anume,treptat ființele Homo Sapiens începeau să dea semne de oboseală.După încă câteva mii de ani ,aveau un parcurs de distrofie mentală bazată pe factorii genetici mult mai pronunțat decât Neanderthalienii pur sânge.Imediat s-a trecut la un program amplu de trecere a urmașilor înapoi, în sfera Neanderthalienilor. Deja se aflau miliarde de Homo Sapiens,pe Terra.În acea perioadă atât Neanderthalienii cât și Homo Sapiens își susțineau propriile lor teorii cu privire la un posibil reviriment al evoluției capacităților lor cerebrale de prelucrare a datelor ,susținând că în cele din urmă partea lor va fi cea care va învinge.Pentru a nu se ajunge la un conflict mondial ambele tabere s-au înțeles să se tolereze reciproc,mai ales că existau un mare număr de metiși.Cei care reușeau să-și mențină capacitatea cea mai mare de prelucrare a datelor de către creier erau metișii.Ambele tabere au încercat să-și metiseze urmașii.Astfel a înflorit timp de zeci de mii de ani Prima Perioadă de Metisarece a ținut până când și hibrizii au dovedit aceleași revirimente cerebrale.Mai mult de atât Homo Sapiens ajunse aproape de dispariție,la doar câteva sute de mii de locuitori. Au mai trecut mii de ani.Procese de distrofie a capacităților cerebrale se accentuau la fiecare nouă generație în ambele tabere,dar cel mai avansat era la Homo Sapiens,care era dat aproape dispărut.Capacitatea cerebrală a lui Homo Sapiens ajunse la un procentaj de sub 1% ceea ce-l făcea mai mult un exponat de muzeu.Cu șaptezeci de mii de ani înaintea timpului tău mai trăiau izolați în Africa de Sud doar două mii de Homo Sapiens ,iar alte câteva milioane de

Neanderthalieni mai rămăseseră împrăștiați pe câteva continente,aflați într-o stare ,nu atât de jalnică ca și Homo Sapiens,posedând o capacitate de procesare a informațiilor de către creier mult mai diminuată ca înainte ,dar care se afla totuși la peste 10 %,menținându-și o adevărată tehnologie care pentru zilele noastre ar părea de neatinse.În afară de cei două mii de Homo Sapiens care se aflau ținuți într-o rezervație specială pentru studii științifice.Da!A fost un moment hotărâtor când a început evoluția capacității de procesare a informațiilor de către creierul lui Homo Sapiens,ce a depășit 1%!Nimeni nu a putut atunci să-și explice cauza.Au fost ajutați în continuare de către Neanderthalieni,a căror distrofie continua.Noi religii și idealuri luau locul celor vechi.Marii Profeti ai lui Homo Sapiens reveneau în conștiințele Neanderthaliene.Astfel a început al doilea Proces de Metisare ce a ținut până în urmă cu zece mii de ani dinaintea timpului tău.Au reînceput noi încrucișări născându-se alți și alți hibrizi Sapiens –Neanderthal.Homo Sapiens-Neanderthal recucerea teritoriile pierdute cândva,până în anul zece mii de dinaintea nașterii Marelui Profet Iisus când dispăruseră toți Neanderthalienii rămânând învingător Homo Sapiens.Este adevărat că ,cu zece mii de ani dinaintea timpului tău era o civilizație aproape primitivă față de înfloritoarea civilizație Neanderthaliană de adineaori,dar aceasta s-a datorat distrofiei prea avansate a acesteia raportată la evoluția lentă a lui Homo Sapiens.Acel moment este marcat până și în limbajul considerat secret al piramidelor egiptene,construite cu reminiscentele tehnicii Neanderthaliene,prin poziționarea acestora față de o anumită constelație ce indică exact anul zece mii dinaintea timpului tău.Ce s-a întâmplat atunci?În perioada dintre cei șaptezeci de mii de ani dinaintea timpului tăucând Homo Sapiens revine în forță în existența Neanderthalienilor care-l considerase pe cale de dispariție cu cei două mii de indivizi și până cu zece ani dinaintea timpului tău când Neanderthalienii dispar,a fost un proces de metisare dintre Homo Sapiens și Neanderthalieni,proces care nu a dus niciodată la un învingător dintre cele două forme humanoide,tocmai pentru că religia cât și știința acestora nu accepta trecerea definitivă a unei forme în cealaltă,amintind mereu de destinul primei încercări cu peste o sută cincizeci de mii de ani dinaintea timpului tău,când procesul a dat greș ajungându-se la cei două mii de indivizi.Astfel aceștia au evoluat împreună,mai precis genele Homo Sapiens fiind acelea care duceau la o stagnare a distrofiei cerebrale,genetice,Neanderthaliene.Cu toate acestea capacitățile cerebrale a hibrizilor au devenit din ce în ce mai mici.Homo Sapiens trebuia să iasă din plămânii Neanderthalieni cu care respira.Numărul indivizilor scădea simțitor.Boli din ce în ce mai grave apăreau peste noapte.Homo Sapiens puri nemetisați erau încă o raritate.Încetul cu încetul au apărut anumite curente potrivnice celor ce susțineau interdicția de a trece prin urmași în genele Homo Sapiens,datorate decăderii acestor Homo Sapiens cu ,aproximativ,șaiszeci de mii de ani în urmă.Aceste curente a dus la cel mai sângeros și nimicitor război ,cunoscut de Terra în întreaga ei existență de până la tine,Sorin.Era cu zece mii de ani înaintea nașterii tale.Anul scris în piramide,de constelația Orion,care se afla atunci exact în poziția spre care se află azi piramidele.Acel război purtat cu reminiscentele tehnologiei Neanderthaliene a fost unul atomic,care a dus la apariția marelui deșert Sahara,la Marea Moartă și la schimbarea climatului acelei arii.Pe moment nu a fost nici un învingător întrucât și bruma de tehnologie rămasă se pierduse.Civilizația ajunsese la epoca primitivă.Puținii care mai știau anumite taine ale civilizației apuse se stingeau și ei la fel ca și tainele transmise din generație în generație,la fel ca și ultimii hibrizi Neanderthalieni ,pomeniți în Biblie ca fiind uriașii din vechime care se împreunau cu femeile oamenilor,și proveneau din zei.Zei nefiind altceva decât hibrizii Neanderthalieni a căror înălțime depășea chiar și trei sau patru metri!Astfel marea civilizație Neanderthaliană s-a împărțit în două etape.Prima fiind cea de până la apariția lui Homo Sapiens care a durat peste un million de ani iar a doua ,numită și etapa de metisare care a durat o sută patruzeci de mii de ani ,aproximativ,șaptezeci de mii de ani fiind prima hibridizare când Neanderthalienii au trecut în genele lui Homo Sapiens până când acestea au devenit recesive ,cu peste șaptezeci de mii de ani în urmă ,încercând să redevină Neanderthalieni din nou,iar a doua hibridizare ,s-a produs cu șaptezeci de mii de ani în urmă ,de când genele Homo Sapiens au redevenit purtătoarele unui nou reviriment împotriva stopării procesărilor cerebrale,etapă ce a ținut șaiszeci de mii de ani,până cu șaptezeci de mii de ani înaintea nașterii tale. Chiar dacă nu ar fi fost acel război Neanderthalienii hibrizi ar fi dispărut genetic. Toate celelalte civilizații anterioare cum ar fi Robustus și Erectus ,erau specii humanoide diferite.Un om actual nu s-ar fi putut acupla cu Robustus sau Erectus astfel încât să formeze o civilizație.Tabloul genetic dintre om și aceștia este

mult diferențiat. Aceasta poate demonstra paleoantropologilor din timpul tău și descoperirea osemintelor unui copil metis Sapiens-Neanderthalian ,în nordul actualei Lisabone, care a trăit cu 25.000 de ani înaintea timpului tău și care aparținea Neanderthalienilor când se presupunea că aceștia ar fi dispărut cu trei mii de ani înaintea acelei.. Cu zece mii de ani înaintea nașterii tale metișii Sapiens –Neanderthal ajunseră la un procent de sub 1% din capacitatea creierului lor de prelucrare a informațiilor, stingându-se încet, la nivelul unei Comune Primitive. Nu la fel se întâmpla cu cei care treceau prin urmași în Homo Sapiens cu cât mai puține urme Neanderthaliene. Aceștia prosperau ajungând la o capacitate cerebrală de peste 1,7% ceea ce le-a adus supremația. Din acel moment peste alți sute de ani metișii Sapiens –Neanderthalieni aflați la stadiul Comunei Primitive, și numărând doar câteva mii de indivizi, dispăreau definitiv, iar Homo Sapiens aveau să clădească civilizația în care te-ai născut și tu. După cum vezi, Sorin, procesele de trecere de la Neanderthalieni la Sapiens nu s-a făcut ,brusc, ci la nivelul a zeci de mii de ani. Poate dacă ar fi știut Neanderthalienii că tocmai această rasă va fi sfârșitul lor, cu siguranță că ar fi luptat pentru exterminarea acesteia. În prima perioadă a metisării prima la început un Homo Sapiens din ce în ce mai pur ca să devină odată cu involuția din ce în ce mai alterat primând genele Neanderthaliene din ce în ce mai pure. În a doua etapă a metisării a primat gena Neanderthaliană din ce în ce mai pură urmând să treacă treptat în Homo Sapiens care devine mai pur odată cu dispariția și ultimilor metiși ,genă ce a reieșit după zeci de mii de ani într-o nouă civilizație ce se naștea asemeni unui virus informatic. Homo Sapiens ajuns la stele, grație tehnologiei Neanderthaliene ca pe urmă să parcurgă împreună cu aceștia ciclul de dezvoltare al scoarței cerebrale, ajungându-se la cei două mii de indivizi. Procesul de dezvoltare din prima etapă a metisării a fost nu numai lent pe parcursul mai multor mii de ani dar s-a derulat cu atâta perversiune încât de la un anumit moment ,care a fost cu câteva mii de ani înainte de timpul critic al celor două mii de indivizi cu gene predominante de Homo Sapiens rămași ,nici unii dintre aceștia nu mai realizau pericolul care-I paște, datorită faptului că aveau schimbată până și Iluzia Vieții, într-un cuvânt trăiau o mare nebunie colectivă. Cei două mii de oameni ,adică de Homo Sapiens, nu erau singurii humanoizi care au rezistat schimbării de civilizație. Alături de aceștia mai erau câțiva care au văzut dezastrul prin care trece omanirea fiind genetic preponderenți Homo Sapiens din prima metisare care alături de cei preponderenți genetic Neanderthalieni, au plecat către stele iar urmașii lor au revenit după mii de ani pe Terra. Cu toate că vedeau dezvoltarea cerebrală cumplită prin care treceau semenii lor ,nu au intervenit pentru a-i ajuta fiindcă nu au avut cum ,cu toată tehnologia uimitoare de care dispuneau. Știau că orice contact sau conviețuire cu cei prinși de virusul genetic al dezvoltării le putea infiltra și genelor lor această mutație ce ar fi dus la aceeași soartă tragică. Acei oameni ai stelelor au fost unicii care au văzut Apocalipsa în direct cum se spune în lumea ta Sorin, și care nu au putut face nimic să o elimine. Au plecat pre stele fiindcă cunoșteau ,scrierile Marilor lor Profeți care le spuse cu mii de ani în urmă ,despre acest gen de Apocalipsă, inerentă fiecărei civilizații. Alții au fost mânați spre sfârșitul celei de-a doua metisări din considerente mistice să se retragă departe de civilizație, de restul populațiilor ce deveneau adevărate hoarde barbare. Locul ideal era undeva pe o insulă. Faptul că erau atât de superiori față de nenorociții aflați în plină Apocalipsă și mai ales că deveniseră retrași față de aceștia de ani și ani buni, i-a determinat să devină ironici și mândri, să se considere mai presus de Dumnezeu, ceea ce le-a adus și lor pieirea fiindcă karma nu iartă niciodată. Nici cerurile nu au mai putut suporta atâta trufie față de niște bieți nenorociți ce-și trăgeau ultimele suflări. Un cutremur le-a distrus insula cu întreaga lor creație. Era Atlantida. .Și acum sunt oameni pe alte planete, așa zișii extraterestri, unii cu tehnologii mai dezvoltate ,alții mult mai înapoiate decât acele ale civilizației timpului tău. Cei cu tehnologii foarte dezvoltate sunt fie Neanderthalieni rămași în spațiu, fie Robustus sau Erectus, fie Homo Sapiens, acei Homo Sapiens care au folosit în primele mii de ani din cei zece mii de ani înalta tehnologie Neanderthaliană. Aceștia sunt doar câteva rase de extraterestrii care se află în spațiul Universului tău dar mai sunt multe altele. Extraterestrii Sorin, nu sunt ființe din alte Universuri cum se afirma greșit de către unii ,acele ființe care nu aparțin Universului tău nu sunt extraterestrii ,ci EXUNIVERSALII, iar cei din Universul tău sunt extraterestri. Am făcut această deosebire întrucât între extraterestri și exuniversali este o deosebire uriașă, deoarece extraterestri se află sub incidența Iluziei Vieții cu timp și spațiu ,pe când exuniversalii, NU! O altă diferențiere uriașă constă în faptul că toate civilizațiile extraterestre au un început ,o perioadă de apogeu și un sfârșit

care se produce de regulă prin anumite mutații genetice care stau la baza transformărilor organice ce va duce în cele din urmă la dispariția propriei lor civilizații indiferent de gradul uriaș de dezvoltare. La exuniversali nu mai este vorba de acel început și sfârșit și nici de apogeu tocmai fiindcă nu există timp ,deci nu poate fi nici transformare sau dezvoltare. Cu toate acestea Sorin, atât timpul cât și spațiul sunt înlocuite cu alte noțiuni care-și creează propriile procese de reflectare asupra ființelor. Chiar și termenul de ființă sau de ființare este cât se poate de impropriu acolo, întrucât orice ființă sau ființare include nașterea și moartea, viața , existența structuralizată pe spațio-temporalitate ceea ce nu există acolo. Unicii factori comuni între extraterestrii și exuniversali sunt Iluziile . Dacă la extraterestrii acestea sunt Iluziile Vieții , la exuniversali nu mai sunt Iluziile Vieții ci ale noțiunilor lor specifice despre Univers. Într-un cuvânt doar Iluzia este aceea care unește Universurile. Extraterestrii au noțiunea de spațio-temporalitate și prin urmare Iluzia Vieții lor va implica mereu acel –undeva ,cândva- ceea ce nu se întâmplă la exuniversali, pentru care –undeva, cândva- nu numai că nu există dar este înlocuit de –în mine suntem noi- sau lista cu astfel de exemple ar putea continua. Sunt exuniversali unde nici măcar pluralitatea nu este cunoscută ca noțiune de Iluzia Vieții lor și cu toate acestea au o altă viziune care o înlocuiește pe aceasta putând fi exprimată ca ceva colorat. Este cât se poate de normal ca acolo unde diferă Iluzia Vieții pluralitatea să capete noțiuni și înțeles de culoare ,căldură, amestec sau rubin, apă, viață și lista bineînțeles că poate continua la nesfârșit. Viața în universurile exuniversalilor poate fi exprimată la fel ca și în exemplul de adineaori, pluralitatea. Viața cât și Universurile nu sunt altceva decât o mare și infinită Iluzie pe aripile căreia plutește măreț și neiertător Destinul. Chiar și termenul de civilizație este total diferit ca înțeles la exuniversali. Cu toate acestea și exuniversalii aparțin Existenței și aceluiași Factor ca și extraterestrii, cu toate că nu se supun canoanelor Iluziei Vieții cu timpi și spații. Mult mai diferiți de cât și exuniversalii sunt EXFACTORIALII care nu mai aparțin nici unei forme posibile de Existență, nici aceluiași Factor al Existenței ci altor Factori unde Existența este înlocuită de alte și alte forme care ție Sorin, îți este imposibil în faza în care te afli să le poți cuprinde sau înțelege cu mintea. Acolo nu numai că sunt alt gen de noțiuni, dar nici măcar acestea nu sunt exprimate și reflectate precum în Existență, aceste noțiuni au unele dintre ele reazem sau reflectare în infinit iar tu, Sorin, cu mintea ta omenească nu vei putea niciodată cuprinde dar mai ales să înțelegi infinitul! La exfactoriali nu numai că nu există devenire și ființare dar nici măcar noțiunile care erau prezente la exuniversali. Revenind la civilizațiile extraterestre atât din viitorul cât și din trecutul tău, toate dar absolut toate se nasc și mor. Și acum în civilizația ta se află ascuns în AND-ul oamenilor virusul genetic ce va duce omenirea la apogeu, care de fapt va deveni și sfârșitul ei, cum de altfel se întâmplă la fiecare civilizație. În acel virus stă de fapt noua civilizație care va veni pe Pământ, civilizație ale cărei gene vor fi mai viguroase decât ale omului actual ,civilizație care deja a început să se afle în fază embrionară printre oamenii actuali, să respire și să gândească, cu creierul și cu plămânii acestora, civilizație ce-I va înlocui peste zeci de mii de ani., la fel cum s-a întâmplat cu genele lui Homo Sapiens. Genele acestuia aveau un alt potențial, născând o ființă mult mai capabilă și viguroasă din toate punctele de vedere. Acesta din care ești și tu plămădit Sorin, este un om ale cărui gene se pierd în negurile istoriei alături de cele ale Neanderthalienilor. De aceea este o mare diferență între Homo Sapiens și experimentul Neanderthalian de laborator. Cei două mii de indivizi au fost rezultatul a ceea ce a mai rămas dintr-un grup de indivizi cu gene mai puternice de cele ale Neanderthalienilor rămași, gene care a permis eliminarea acestora de pe scena existenței acelor ani și înlocuirea cu noul Homo Sapiens. În acele momente ,adică acum șaptezeci de mii de ani când au mai rămas cei două mii de indivizi, Homo Sapiens, a avut loc un proces dat de Destin și anume stoparea distrofiei scoarței cerebrale și pornirea pe calea inversă. Cu timpul actualii oameni de pe Terra vor avea iarăși posibilitatea de a putea prelucra datele cu o parte din ce în ce mai însemnată a scoarței lor cerebrale.

- Ce anume duce mereu la distrofia scoarței cerebrale indivizilor unei anumite civilizații? Înțeleg că-mi vei spune că este un Destin, sau că civilizația respectivă a îmbătrânit și că tot ce se naște trebuie să moară, dar ce anume duce la apariția eternei distrofii genetice? De ce cu șaptezeci de mii de ani în urmă mai erau doar două mii de indivizi Homo Sapiens?

- O civilizație nu se distruge niciodată datorită conflictelor, războaielor sau catastrofelor.

Iluzia Vieții este în așa fel structurată și fundamentată încât va ajuta mereu civilizația respectivă să poată trece peste acele impasuri.

-Poate că evoluția și tehnologizarea ar putea duce la dispariția unei civilizații?

-Nu, Sorin.Ceea ce duce la dispariția unei civilizații nu este un lucru important ci, poate fi unul dintre cele mai neînsemnate amănunte.

-Ce anume, Lumină Divină?

-Zborul unei păsări , căderea unei frunze într-o toamnă arămie, chiar și trecerea unui nor care umbrește în acel moment o anumită porțiune de teren.Toate acestea pot distruge o civilizație deoarece pot influența activarea mai accentuată a virusului genetic,prin simplul fapt că o mișcare a unei aripi ce aparține unui fluture poate declanșa în timp un uragan chiar pe o altă parte a globului,ce poate duce la activarea mai pronunțată a virusului genetic care va influența cursul civilizației.

.-După cum am văzut totul se datorează Întâmplării, Lumină Divină, al unei Întâmplări care se aseamănă cu hazardul.Dacă acea particulă nu ar fi fost lovită de aripa păsării la acel moment , civilizația ar mai fi viețuit.

-Nu, Sorin, civilizația nu ar mai fi viețuit.

-De ce , Lumină Divină?

-Pentru că acea particulă s-ar fi aflat cu siguranță într-un alt loc și ar fi fost antrenată de răcoarea adusă de un nor.

Termenul de Civilizație se îmbină cu acela de Fatalitate, devenind cam același lucru.

-Astfel vedem noi prin prisma Iluziei Vieții dar în realitate ce se întâmplă, Lumină Divină?

-În realitate nu există Întâmplare.Totul dar absolut totul este predestinat!

-De ce se află Întâmplarea doar în cadrul Iluziei Vieții?

-Pentru ca energia spirituală să se desfășoare aspirând noi și noi momente imagine, pentru a dezvolta societatea alături de alte energii spirituale ca în cele din urmă să clădească civilizația.

-Ar putea exista o civilizație fără Întâmplare?

-Nu, niciodată.

-De ce, Lumină Divină?

-Odată ce energia spirituală nu ar mai absorbi noi și noi momente , datorate bineînțeles Întâmplării care este sinonimă cu Iluzia Vieții nici Ființa nu ar mai exista.Atunci când spui Întâmplare zici Ființă și Iluzie a Vieții.

-Se apropie ziua când o nouă specie de oameni va distruge actuala civilizație de pe Terra?

-Clipa a sosit !

-Deja, Lumină Divină?

-A sosit de mii de ani când un porumbel al păcii a adus o creangă de măslin!

-De atunci?Durează așa de mult?

-Clipa nu este timp ci declanșarea Întâmplării.

Ea poate să fie infinit de mare sau infinit de mică ceea ce o exclude din timpul finit deoarece un timp care nu se sfârșește nu mai este timp ci, Iluzie.

-Chiar dacă îi delimităm anumite perioade pe întreg parcursul său infinit?

-Chiar și așa Sorin.Acele perioade nu sunt decât niște delimitări iluzorii și nu au de-a face nimic cu noțiunea de timp la nivel infinit fiindcă dacă acesta ar curge la nesfârșit asemeni unui râu nu ar mai fi râu ci s-ar transforma din apă curgătoare în apă stătătoare, fără să mai punem în discuție mișcarea , transformarea care este supusă total Iluziei Vieții.

-Noua civilizație care va urma acelei actuale de pe Terra ,va fi alcătuită dintr-un număr de alte două mii de indivizi dar dintr-o altă specie de oameni?

-Acest număr de două mii de persoane nu este un număr exact.

Poate fi zece mii sau douăzeci, totul depinde de Întâmplare.

Ce pot să-ți spun cu certitudine este că va fi o altă specie care va lua încet locul celei actuale cum s-a mai întâmplat și cu alte civilizații.

Asemeni unui virus genetic va elimina încetul cu încetul oamenii actuali printr-un Armaghedon mondial care va dura milenii!

Omenirea se află în plin Armaghedon!

-De când, Lumină Divină?

-De la nașterea Marilor Profeți!

-Cine sunt aceștia,Lumină Divină?

-Iisus Christos, Mahomed, Budha, Moise, Zoroastru, și alții asemenea lor care sunt mai puțin sau mai mult, cunoscuți.Pe unii dintre ei nu-I mai știe și nici nu ia știut nimeni, niciodată!

-Acești profeți ajută actuala civilizație terestră sau pe aceea care va urma?

-Nașterea Lor nu a fost întâmplătoare nici măcar pentru Iluzia Vieții.

S-au născut pentru a ajuta ființa care alcătuiește civilizația terestră actuală, pentru a o întări îndeajuns de mult față de noua specie care se luptă din toate puterile să învingă!

-Noua specie nu are profeții săi?

-Nici o specie nu are profeții săi până nu învinge în Armaghedon! Armaghedonul este înainte de toate momentul când capacitatea creierului uman de a procesa date depășește 3%!

-Specia umană din care provin a învins cu adevărat când a apărut Noe, Budha , Brahma , Iisus Christos, Moise, Mahomed, Zoroastru, sau religii ca Shintoismul, Islamismul, Religia Ebraică, Zoroastră, Budistă, Brahmană, Hindusă, cât și alte asemenea lor?

-Bineînțeles Sorin.În momentul când au apărut Profeții care să nască religiile, specia umană din care provii a învins pe Terra.Atunci energiile spirituale ale speciei tale au devenit pozitive față de Mine !

-Înainte nu erau pozitive, Lumină Divină?

-Nu, dragă Sorin.

Înainte de specia ta, erau pozitive față de mine, energiile spirituale ale speciei care a apus.

Prin pozitiv nu doresc să înțelegi ceva de genul electricității sau magnetismului, ci la nivelul energiilor spirituale , prin pozitiv se înțelege ca fiind ceva “agreat”de către Mine iar prin negativ, bineînțeles că ceva “dezagreat”.

-Oare specia care a apus era formată din Hobbiți oameni foarte mici și Goliați, oameni uriași, poate uriașii din Biblie, după cum arată un studiu al geneticienilor?

-Nu, dragă Sorin! Hobbiții și Goliații erau tot oameni dar cu anumite caracteristici genetice care le determinau la rândul lor pe cele fizice și care nu erau propice mediului în care trăiau.

-De aceea au dispărut?

-Da, Sorin. Nici o subspecie nu poate exista fără a fi în concordanță cu biotopul din care provine. În cazul lor nu era vorba de o altă specie.

-Specia anterioară, avea și ea profeții și religiile ei, Lumină Divină?

-Le avea aproape la fel ca și specia din care provii.Erau Neanderthalienii!

-De ce “aproape” și nu la fel sau deloc?

-Fiindcă în Universul din care provii nu există două lucruri identice ,oricât de mult ar părea că sunt astfel.

-Simt că nu pot să.....

-Să nu-mi răspunzi niciodată ce simți acum când ai aflat adevărul despre tine.

-Nu,n-am să spun nimic,niciodată,niciodată,Lumină Divină.

-Cum era civilizația terestră de dinainte de cea actuală, Lumină Divină?

-Din ce puncte de vedere, Sorin?

-Social, comportamental, al limbajului?

-Societatea lor era structurată la început ca orice societate de început al unei civilizații, și anume, din grupuri de indivizi care aveau interese comune, de fapt un model tribal.

-Cam cu câți ani înainte de anul actual de pe Terra se întâmplau acestea?

-În urmă cu sute de mii de ani.

Profeții lor au apărut cam la patruzeci de mii de ani după nașterea acelei civilizații.Credeau în totemuri și magie.Profeții lor erau magi care se ocupau cu vrăjitoriile pe care le asociau cu un gen de Cabala.

Evoluția socială a civilizației acestea a explodat odată cu apariția magilor ajungând în cele din urmă la forma cea mai superioară a societății și anume la un guvern planetar profund democratic.

-Ce anume înțelegi prin democrație, Lumină Divină?

-Posibilitatea de opțiune pentru fiecare persoană din cadrul societății respective, dar și drepturi precum ajutoare sociale, învățământ gratuit, să nu fie indivizi putred de bogați iar alții abia să-și poată cumpăra o bucată de pâine.

În concluzie cea mai superioară societate este un guvern mondial de sorginte socialistă sau comunistă.

-Comunismul pe Terra a avut un sfârșit tragic, în anii nouăzeci, ai timpului meu.

-Acela nu a fost niciodată comunism ci o dictatură feroce care a întinat numele de comunism.

În adevăratul comunism nu este voie să îngrădești drepturile persoanei de a circula liber, de a se exprima liber, cât și alte drepturi care au fost grosolan încălcate.

-Care este modelul social la care va ajunge civilizația terestră, Lumină Divină?

-Este modelul social cel mai superior la care ajung de regulă toate civilizațiile, adică guvernul mondial Umanist. Înainte cu un million de ani a mai fost o altă civilizație?

-Da, Sorin, dar o civilizație care s-a autodistrus cu peste un million de ani tereștri în urmă.

-Civilizația care era înaintea celei actuale de pe Terra nu a apărut asemeni unui virus?

-Nu, Sorin.

Anumite gene de la vechea civilizație de dinaintea ei s-au perpetuat în regnul primatelor, mai precis al maimuțelor, care în urmă cu milioane de ani prin anumite încrucișări genetice au realizat tabloul perfect al codului genetic necesar astfel încât să poată folosi limbajul.

Odată cu limbajul s-a născut noua civilizație.

-Avea dreptate Darwin când a afirmat că omul s-a născut din maimuță?

-Doar parțial, Sorin, fiindcă maimuța nu a fost altceva decât un purtător în timp al unor informații genetice primite de la o altă civilizație.

-Atunci cum au apărut primii oameni din prima civilizație terestră?

-Au venit din constelația Orion.

-Dar cum s-a autodistrus civilizația lor, prin războaie, prin calamități naturale, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, prin nici unele dintre acestea.

Civilizația aceea a fost cea mai pașnică și superioară civilizație dintre toate câte au existat pe Terra.

S-a distrus printr-o mutație genetică care a survenit încă de pe Orion, mutație care i-a determinat să aleagă Terra.

-Ce anume le determina mutația respectivă, Lumină Divină?

- Scăderea capacității creierului de a mai procesa date, de la 90% la 10%. Gândește-te că capacitatea creierului uman din timpul tău funcționează la doar 4% din posibilitatea sa de a prelucra informația.

Până la urmă, cum era și firesc de altfel, societatea a intrat în colaps și în cele din urmă s-a prăbușit.

Fiind conștienți de acest lucru, au studiat anumite animale care să fie compatibile prin structura lor genetică, celor din Orion, animale care urmau să devină un fel de mame surrogat.

Maimuța era cea mai apropiată genetic de structura lor.

Humanoidul care a rezultat în urma acestui experiment dintre acele ființe și maimuțe, a fost denumit de cercetătorii tereștrii actuali Robustus ale cărui rămășițe au fost semnalate în Africa.

Robustus nu a fost un experiment reușit fiindcă existența lui ducea după o anumită perioadă de timp la o involuție psihică, clacând în cele din urmă și din punct de vedere al dezvoltării fizice, mai ales al creierului ale cărui funcții involuau de la o generație la alta, ajungând în cele din urmă aproape de stadiul animal, ceea ce a dus iremediabil la distrugerea în totalitate a civilizației înfloritoare de altădată.

Cu toate acestea Sorin, când Robustus era pe punctul de a dispărea cu totul din peisajul terestru cum de altfel s-a și întâmplat puțin mai târziu, a apărut adevărata mutație genetică la care se așteptau cu mult timp în urmă făuritorii lui Robustus, mutație care de și a survenit prea târziu pentru aceștia ea s-a produs totuși dând naștere lui Erectus!

Din acest moment evoluția psihico-fizică nu a mai avut o tendință distructivă, ci una constructivă.

Civilizația lui Erectus a fost a doua mare civilizație de pe Terra, care a existat peste un million de ani, iar atunci când a fost conștientă de declinul său genetic, în ceea ce privește capacitatea funcțiilor cerebrale de a procesa informațiile rezultat omul de Neanderthal, care va construi timp de un alt million de ani o nouă civilizație înfloritoare, civilizația Neanderthaliană, urmată de subcivilizația ,cu cele două perioade de metisare, Sapiens-Neanderthaliană și Neanderthaliană-Sapiens.

-Chiar dacă civilizația din care provin nu cunoaște acest fapt, Lumină Divină?

-Curând îl va afla și pe acesta, doar că omenirea actuală mai are multe clipe până când va ajunge la nivelul civilizației Erectus, care a supraviețuit aproape un milion de ani!

-Oare nici măcar civilizația Robustus nu am ajuns-o, Lumină Divină?

-Acea a fost la începuturile primelor sute de mii de ani mult mai superioară și celei Erectus dar față de aceea a actualilor pământeni care se cred dezvoltati dar care nu au depășit încă Epoca Reală Primitivă, nici nu se poate compara. Astfel au luat naștere primii Neanderthalieni, trecând de la civilizația Robustus la civilizația Erectus, pe urmă la cea de Neanderthal. Abia după un timp îndelungat de aproape un million de ani Neanderthalienii au folosit un experiment genetic asemănător civilizației Erectus dând naștere lui Homo Sapiens .Pe urmă a urmat civilizația Sapiens –Neanderthal cu cele două perioade de metisare, ajungând în cele din urmă la omul civilizației din care provii. Prin urmare istoria civilizațiilor de pe Terra se rezumă la civilizațiile Robustus ,Erectus, Neanderthal, Neanderthal –Sapiens pe care o consider o subcivilizație a civilizației Homo Sapiens.

-Sângele este o adevărată carte de istorie a omenirii.

-Aici, ai dreptate Sorin.

-Aceștia sunt strămoșii omului?

-Da, Sorin.

Abia pe urmă au apărut zorii civilizației terestre actuale.

-Soarta civilizației terestre actuale este la fel?

-Bineînțeles ,Sorin.

-Care va fi nenorocirea, tot o mutație genetică?

-Da, Sorin.

O mutație genetică care va duce la apariția unei boli necunoscute, la această dată, care se va extinde cu timpul la absolut toți indivizii .

O perioadă se va putea remedia prin tratamente medicale, dar după câteva mii de ani acest factor va duce la infertilitate și dispariție.

Boșimanii sunt urmașii direcți cei mai apropiați subcivilizației Neanderthal-Sapiens. Ei au structura genetică cea mai rezistentă din întreaga omenire , structură care a reușit să scape dispariției cu șaptezeci de mii de ani în urmă ,întorcând total soarta lui Homo Sapiens. Acești Homo Sapiens sunt și puținii care au scăpat nemetisați de civilizația Sapiens –Neanderthaliană, nefiind băgați prea mult în seamă tocmai datorită modului lor simplu de trai, dar care ,atunci se bucurau de un respect mistic.

Chiar și în limbaj au anumite sunete, care sunt reminiscențe ale subcivilizației trecute.

-Ce fel de sunete , Lumină Divină?

-Se aseamănă cu un clinchet, Sorin.

-Va mai urma o altă civilizație pe Terra?

-Cu siguranță vor mai fi și altele.

Fiecare specie se naște și moare, precum fiecare civilizație.

-Ce alte reminiscențe mai există despre vechea civilizație a humanoizilor, Sapiens-Neanderthalieni?

Îi spun civilizație, pentru că termenul de subcivilizație poate nuanța și o civilizație mai inferioară, ceea ce nu este deloc astfel.

-Astfel de reminiscențe sunt nenumărate, cum ar fi statuile din Insula Paștelui, dar poate cea mai impunătoare și veche este Sfinxul din Carpații României, din Munții Bucegi.

Acolo la o altitudine de peste două mii de metri poți admira maiestuosul cap de boșiman, care privește către nord vest astfel încât o parte este mereu în apusul Soarelui, această parte fiind de

altfel și unica care are caracteristicile unui cap, semn că civilizația care l-a sculptat se îndrepta spre apus, semn că declinul civilizației lor începuse. Soseau la înălțime cu nave spațiale. Poate că nu întâmplător în apropierea Bucegilor în podișul Transilvan s-a descoperit o bucată de aluminiu ce data de aproximativ 30.000 de ani înaintea timpului tău.

Studiind acel Sfinx vei vedea până și genul de pălărie pe care-l purtau ființele respective.

-De ce se află acel Sfinx, tocmai în Munții Bucegi din România?

-Acel loc a fost considerat sacru de către marii preoți ai civilizației acelea, munții Bucegi fiind considerați munți inițiativi de către viitorii preoți, iar muntele pe care se află Sfinxul, se numea "KOGAION" unde "KOGA" era denumirea spațiului, I al timpului iar, ON înseamnă Ea Dă și înseamnă tot ce rezultă din interferența celor două dimensiuni.

Această denumire s-a transmis pe cale orală și primilor indivizi ai civilizației actuale, care au trecut de la civilizația avansată la un mod de trai rudimentar, odată cu pierderea tehnologiilor. Unul dintre ultimii mari sacerdoți ai civilizației dispărute se numea Zamolxe nume care a fost venerat ca fiind zeu de primii reprezentanți ai civilizației actuale, transmis și el pe cale orală, nume care a ajuns venerat până în urmă cu câteva mii de ani, de către Geți, cum se numea populația din zonă, populație care provenea din Africa, din Egipt cu rădăcini în Africa Australă, prin Sudan, de aceea anagramat cuvântul Egipt este „Pi Get” ceea ce înseamnă Get pur.

Mai mult decât atât preoții egipteni aveau un adevărat cult pentru „ON”, care înseamnă, Lumină, Viață, Energie, însemn EU, Sorin.

-Atunci KOGAION ar veni SPAȚIU; TIMP și LUMINĂ DIVINĂ?

-Exact, Sorin.

-La Sfinx este un spațiu încărcat cu o anumită energie spirituală, Lumină Divină?

Așa și este Sorin.

Acolo se află un spațiu energetic încărcat cu o mare energie benefică.

-Sperau că vor reuși ca în cele din urmă să își mențină civilizația prin anumite culte practicate acolo?

-Nu, Sorin, erau convinși că totul este în zadar.

Vroiau să-și încarce karmele cu cât mai multă energie pozitivă pentru marele drum care îi aștepta, după moarte!

Religia lor nu se asemăna cu cea a civilizației actuale terestre.

Pentru ei sculpturile din Bucegi nu reprezentau nici măcar idoli, ci, erau un semn în piatră prin care se reprezentau pe ei înșiși, semn în care sperau, plângeau, râdeau, doreau sau își imaginau moartea sau viitoarea renaștere după aceasta.

Piatra cioplită era și un simbol magic, dar nu un idol la care să se roage cum ți-am mai spus.

Își închipuiau că sufletul este asemeni pietrei care se cioplește în timpul călătoriei din această lume.

Doreau ca, la fel cum este trăinicia stâncii, să fie și a sufletului lor.

Aceasta era religia acestor oameni.

-Adineori, mi-ai vorbit de mai multe sculpturi, de fapt sunt mai mulți sfincși?

-Da, Sorin, în apropiere mai sunt câțiva, unul se aseamănă cu o cămilă, altul cu un animal preistoric.

-Ce anume vor să reprezinte acestea, Lumină Divină?

-Cămila simboliza în credința lor călătoria, trecerea spre moarte și renaștere, iar animalul preistoric era definit ca fiind simbolul nașterii și al trăiniciei, cunoscând importanța dinozaurilor pe Terra.

Toate acestea din punct de vedere al credinței, dar din alt punct de vedere, sculpturile simbolizează și calea pe care au urmat-o de-a lungul a zeci de mii de ani ființele civilizației lor, o istorie din cele mai vechi timpuri prin care au provenit din Africa, la fel ca și civilizația ta, și tot la fel, o parte au mers către Europa și cealaltă către Asia până în Australia.

Cu toate că aceasta se întâmplase cu zeci de mii de ani înainte de a fi realizate sculpturile, acestea tind să amintească despre exodul respectiv.

Capul Sfinxului este îndreptat către vestul Europei, la fel ca și Cămila împreună cu Animalul Preistoric.

-Adică civilizația mea a luat-o iarăși de la capăt din Africa?

-Nu, Sorin, originea civilizației tale stă în originea civilizației lor fiind de fapt una și aceeași civilizație dar care și-a întrerupt brusc evoluția ajungând aproape de stadiul prin care putea dispărea pentru totdeauna.

În realitate nu este vorba de o altă civilizație ,ci de două subcivilizații care alcătuie o civilizație,după cum ți-am mai spus.

Civilizația voastră nu a mai parcurs drumul Africii și al Orientului Mijlociu ci, s-a înfiripat din indivizii care au reușit să supraviețuiască decăderii tehnologico-științifice, număr de indivizi care a fost iarăși mic dar nu de două mii ca și atunci când s-a distrus cealaltă civilizație de dinaintea subcivilizației anterioare vouă.

-Este aproape incredibil cum o civilizație atât de înfloritoare să ajungă ca cei mai apropiați urmași ai lor și originea actualei civilizații să fie niște Boșimani care trăiesc în cele mai primitive condiții.

-Fiecare civilizație crede la un anumit moment dat în Dumnezeu?

-Absolut fiecare civilizație, indiferent de lumea în care se află, sau de Universul care o găzduiește.

-Unele civilizații, cred din zorii apariției lor, Lumină Divină?

-Nu, Sorin.

Din momenele apariției și până la venirea marilor profeți în istoria lor, trece o vreme care se concretizează printr-un anumit proces evolutiv.

Abia în momentul când ființele sunt îndeajuns de conștiente, poate apare și Dumnezeu în existența lor.

Abia când acceptă un singur Dumnezeu civilizația poate primi acest titlu.

-Bine dar nici civilizația din care provin, nu are un singur, Dumnezeu, Lumină Divină?

-Are, Sorin, indiferent cum se numește, Allah, Dumnezeu sau alte denumiri.

Doar religiile sunt diferite.

-Care este religia ce mai aproape de Tine, Lumină Divină?

-Toate religiile care-L proslăvesc pe Domnul Dumnezeu!

-Ce ar trebui făcut pe Terra din punct de vedere al religiilor?

-Cel mai bun lucru va fi atunci când se vor uni toate religiile într-una singură, fiindcă este un singur Dumnezeu.

-Oare cum să se numească religia aceea, Lumină Divină?

-Religia Păcii, Sorin, fiindcă pacea este cel mai important lucru într-o civilizație, atât ca pace sufletească cât și ca pace planetară.

-Guvernul Mondial și Religia Păcii ar fi cheia fericirii omenirii?

-Absolut, Sorin.

-Va avea vreodată civilizația actuală terestră un Guvern Mondial și o religie a Păcii?

-Acest lucru stă înscris în Destinul civilizațiilor.

Fiecare tinde către acest deziderat, Sorin, dar referitor la civilizația terestră actuală pot să te asigur că va ajunge acolo, dar după ce va păși pe căi grele și întortocheate, fiindcă sunt mulți care vor pune opreliști acestui lucru, din cauza unor interese meschine.

-Sub un astfel de Guvern, nu vor dispărea anumite obiceiuri ale popoarelor, Lumină Divină, obiceiuri care au fiecare în parte frumusețea și poezia lor?

-Unele se vor schimba, vor apare altele și altele cum de altfel s-a întâmplat de-a lungul istoriei.

-Dar cu identitățile naționale ce se va întâmpla?

-Se vor transforma la fel ca și obiceiurile.

Cei care vor ține în ruptul capului la identitatea națională, defăimând Guvernul Mondial, vor fi aceia care au de profitat de pe urma identității respective, dar doar Guvernul Mondial alături de Religia Păcii vor fi în măsură să asigure anii de aur ai omenirii.

-Pentru civilizația terestră actuală a trecut vremea profeților, Lumină Divină?

-Vremea profeților va trece abia când se va sfârși Armaghedonul și odată cu acesta întreaga civilizație!

Va trece când nu va mai fi specia umană.

- Pentru fiecare specie vor fi alți profeți?
- Pentru fiecare specie vor fi profeți din specia lor.
- O civilizație dispare atunci când dispare o specie fiind înlocuită cu o alta?
- Doar atunci, Sorin.

-De ce anume nu s-au păstrat urme concludente ale civilizațiilor dispărute,cum ar fi urmele civilizațiilor Robustus ,Erectus,Neanderthal,Lumină Divină?.Odată ce au avut aeroporturi,clădiri impunătoare,nave cosmice ,morminte,și câte și mai câte?

-Acest răspuns nu-l vei putea afla decât dacă vei înțelege ce înseamnă ca indivizii civilizației respective să beneficieze de o capacitate mai mare de lucru a creierelor lor,nu de 4% ca și în lumea în care te-ai născut tu,Sorin,ci de 30%,75%,etc.Atunci civilizația respectivă devine mai mult decât o nouă lume,devine un cumul de simboluri ,de noi și noi lumi în fiecare moment,lumi care nici măcar nu mai există pe planeta unde ,cândva civilizația a luat avânt.

-Vrei să spui că indivizii acelei civilizații vor merge către alte și alte colțuri din Univers,în nave cosmice,Lumină Divină?

-Navele cosmice sunt ceva învechit.Vehiculul care-i va transporta acolo va fi propriul lor gând,iar stelele către care se vor îndrepta vor fi atât reale cât și imagine.O civilizație ajunsă la apogeul său își creează propriile sale lumi și Universuri BIOVIRTUALE cărora le dă viață ,le însuflețește,cu bagajul uriaș de cunoștințe pe care-l are fiecare individ.Sunt zeii din vechime despre care amintesc cărțile sfinte ale civilizației tale.Fiecare în parte își poate crea propriul său Univers sau mai multe Universuri care sunt la fel de reale precum este și Universul terestru în care te-ai născut tu Sorin.Acești oameni trăiesc viața atât cât vor ,fără să fie amenințați de moarte din punct de vedere biologic,dar cu toate acestea se sinucid în cele din urmă fiindcă realizează că Iluzia trăită la nesfârșit este un nonsens!Civilizația când ajunge la un asemenea nivel în care indivizii care o compun să poată deveni tineri sau bătrâni în orice moment al vieții lor de zeci sau sute de mii de ani ,are cu totul alte valențe filosofice și morale față de civilizația timpului tău.Care este o civilizație în faza de sugar la pieptul mamei Natura!,ce crede că a avea proprietăți sau clădiri impunătoare înseamnă ceva .Totul este deșertăciune iar clădirile care azi scrutează cerul civilizației anilor tăi cu capacitate cerebrală de 4 % într-o zi vor fi mormane de moloz,precum la fel se va întâmpla cu autostrăzile sau alte construcții impunătoare.Acestea nu sunt istorie,ci demență!Adevărata istorie este apropierea de natură și știință.Cel mai uimitor lucru pe care l-au făcut oamenii civilizației tale la capacitatea cerebrală de 4 % a fost saltul tehnologic al informaticii.Acesta este primul semnal că peste alte mii de ani sugarul va putea fi întârcat de la sânul mamei Natura și lăsat să meargă de-a bușilea dărâmand din când în când câte un obiect din camera Universurilor BIOVIRTUALE apropiate.Perioada de sugar la sânul mamei Natura se termină pentru o civilizație în momentul când își poate crea primul său Univers BIOVIRTUAL.Atunci civilizația intră în perioada BIOVIRTUALITĂȚII!Aceasta se întâmplă de obicei în primele zeci de mii de ani de evoluție când capacitatea cerebrală depășește 5 %sau 6 %!Durează atât de mult întrucât este nevoie de mii de ani ca aceste Universuri să devină cât mai puțin virtuale și cât mai mult biologice!Primul Univers BIOVIRTUAL care se va putea reproduce singur perpetuându-se biologic fără ajutorul tehnicilor virtuale va fi atunci când tehnologia biovirtuală va depăși pragul de 1% biologic și 99% virtualitate.Acest prag va duce civilizația omenească în care te-ai născut Sorin la mersul de-a bușilea.Pe urmă vor urma alte și alte stadii de-a lungul sutelor de mii de ani.Terra pe care te-ai născut tu ,NU este Terra pe care au avut loc istoria civilizației Robustus ,din perioada Biovirtualității ,precum aceea Nu este Terra pe care a avut loc istoria civilizației Erectus ,din perioada Biovirtualității ,precum nici aceea nu este aceea pe care a avut loc istoria civilizației Neanderthal,din perioada Biovirtualității!De ce?Răspunsul este cât se poate de simplu.Te-ai născut pe o planetă Terra creată de o ființă Neanderthaliană din perioada evoluată a Biovirtualității societății respective,tocmai pentru ca istoria Neanderthaliană să nu se piardă la fel ca istoria Neanderthaliană de pe Terra ta!Adevărata Terra Neanderthaliană este păstrată cu mare grijă asemeni unui exponat de cea mai mare valoare din muzeul istoriei acestei civilizații,lucru pe care-l face fiecare civilizație ajunsă la apogeul ei!Chiar dacă și în prezent sunt Terre originale ale civilizațiilor Robustus,Erectus,Neanderthal ,precum mai sunt o mulțime de indivizi al acestor

civilizații care își mai vizitează leagănele originale ale istoriei lor ce sunt Terrele respective, din alte Universuri, creînd noi și noi Terre Biovirtuale, asemeni unui animal care năpârlește, de blana care nu-i mai este de folos. Aceste blănuri sunt Terrele Biovirtuale, din viața lor. Ce anume îi determină să creeze noi și noi Terre Biovirtuale este necesitatea de societate, de schimbare, de transformare, caracteristică fiecărei vieți. Această necesitate stă de fapt la baza întregii decăderi a unei civilizații, deoarece orice planetă Biovirtuală va naște indivizi supuși eternelor mutații genetice, prin care capacitatea creierelor lor de a prelucra date va scădea continuu, capacitate care este pe de altă parte și cauza principală ce duce la apariția unei noi civilizații, în noul Univers Biovirtual.

-Dar cei care se sinucid făcând parte din apogeul civilizației lor nu își clădesc un mormânt, care să poată fi descoperit de istorici, Lumină Divină?

-În nici un caz Sorin. Sufletele unei asemenea civilizații își vor lepăda doar învelișul trupesc, părții biologice a Universului pentru a se clădi din aceasta alte și alte lumi iar sufletul lor va intra în perioada de liniște cum o fac toate sufletele după ce trec prin experiența unei vieți.

-Mă așteptam la nave cosmice care să brăzdeze cerul, Lumină Divină.

-Acestea există doar în faza de sugar al unei civilizații. În primele 20.000 de ani, după care se trece pragul folosindu-se vehicule biovirtuale din ce în ce mai complexe. Se asanează planeta care a servit ca pântec matern și a alăptat la pieptul ei civilizația, de tot felul de reziduri cum ar fi clădiri sau alte construcții considerate istorice, ca în cele din urmă planeta mamă să devină un spațiu sacru și pur, iar indivizii civilizațiilor respective să trăiască în propriile lor biouniversuri în care se regăsește mai întotdeauna Terra. Acești oameni vor folosi navele cosmice doar pentru a se delecta privind și mânuind ceva care provine din negurile foarte îndepărtate ale istoriei.

-Acesta este și viitorul omenirii actuale de pe Terra?

-Da, Sorin. Această omenire se află abia la începutul existenței sale. Este în prima fază de pruncie.

-Chiar dacă a descoperit curentul electric și computerul?

-Acestea sunt irelevante față de marile descoperiri care vor urma de-a lungul mileniilor. Asta se întâmplă la fiecare civilizație. Omenirea actuală este infinit cu mult mai înapoiată față de alte civilizații care în această perioadă de timp pe care a parcurs-o omenirea celelalte civilizații au ajuns dincolo de stele.

-De ce tot acest mers lent al actualei civilizații terestre, Lumină Divină?

-Datorate imposibilității de a gândi cu tot creierul și nu cu două trei procente din acesta.

-Cine sau ce stă la baza acestei nenorociri, Lumină Divină?

-Nu este o nenorocire, Sorin. Foarte multe civilizații din Univers s-au năruit din fașă, tocmai datorită faptului că au avut posibilitatea să gândească cu tot creierul. Nu erau în măsură de dezvoltate pentru aceasta. Creierul uman este conceput pentru o civilizație mult mai superioară decât cea existentă acum pe Terra iar când mă gândesc la superioritatea unei civilizații nu mă refer doar la evoluția strict tehnologică sau științifică cât la cea morală. Morala și comportamentul indivizilor în cadrul unei societăți este mult mai importantă decât știința și tehnologia la un loc. Doar morala este cea care poate muta cu adevărat munții științei și tehnologiei din loc. De ce este astfel creierul uman al actualei civilizații? Nu din cauza hazardului sau al unei întâmplări ci datorită faptului că Dumnezeu a vrut ca această civilizație să existe, chiar dacă incapacitatea creierului de a procesa informațiile în totalitatea puterilor sale provine de la civilizația precedentă care a ajuns într-un punct critic datorate evoluțiilor genetice. Acel punct critic a dus la prăbușirea sa dar nu la dispariția totală a omului. Tot din punct de vedere genetic procesul se desfășoară în sens invers, cu timpul oamenii vor putea să-și folosească din ce în ce mai mult creierul ajungând în cele din urmă să-l poată folosi pe tot, și asta va dura zeci de mii de ani după care procesul genetic va reveni prin reducerea acestor capacități ducând în cele din urmă la distrugerea omenirii și la nașterea unei noi civilizații.

-Cât timp va dura această civilizație, Lumină Divină?

-Peste un milion de ani, Sorin.

-Cum arată o civilizație la apogeul dezvoltării sale?

-Oricât de mult ți-aș explica îți va fi foarte greu să înțelegi dacă nu vei fi acolo să vezi cu ochii propriilor tale simțuri cum este o astfel de civilizație. Pentru aceasta am să te duc pe Terra anului șaizeci de mii.

-Nu am cuvinte să-ți mulțumesc Lumină Divină.

După ce am trecut prin tunelul de lumină mă aflu la liziera unei păduri de foioase. E cald și se aud ciripiturile unor păsări viu colorate dar de o dimensiune care ar sfida și un colibri. Par a fi mai degrabă niște insecte. Nu pot fi insecte cu cioc și gheare. Dintr-un tufiș se îndreaptă spre una din păsări un fel de libelulă gigantică care o prinde și o înghite. Ciudat. După zeci de mii de ani insectele se vor hrăni cu păsările?, îmi spun în sinea mea.

-Știu că te întrebi Sorin. Acum în acest viitor insectele gigantice se hrănesc cu păsări. Această întorsătură a avut loc cu zeci de mii de ani în urmă datorită poluării mediului. Bioxidul de carbon fiind într-o continuă creștere a dus la creșterea nemaiîntâlnită a insectelor.

-De ce nu m-ai dus într-o localitate cu oameni Lumină Divină?

-Te afli în centrul celui mai mare oraș de pe Terra în acest moment.

-În centrul celui mai mare oraș?, repet eu.

-Da, Sorin.

-Mă așteptam să văd dărele unor nave cosmice care decolează și aterizează neîncetat, fluvii de oameni revărsându-se pe bulevarde nesfârșite iar în locul lor în fața mea se desfășoară doar liziera unei păduri.

-Te afli în fața unui minunat restaurant, Sorin.

-Unde este Lumină Divină?

-Intră în el Sorin.

-Înaintea mea se desfășoară o sală imensă cu pereți ce păreau de sticlă, decorați cu diferite forme geometrice colorate, asemeni unor vitralii. Nu pot să înțeleg ce anume vor să reprezinte aceste forme colorate. În afară de această sală mare în interiorul căreia se află pădurea de adineaori nu văd nici țiipenie de om, nici o masă, nici un chelner, nu cuțite, linguri, furculițe!

-Nu înțeleg, Lumină Divină, ce fel de restaurant mai e și acesta fără un chelner în el? Unde sunt clienții? Poate că este închis.

-Nu, Sorin, acest restaurant nu numai că nu este închis dar pe deasupra se află și la o oră de vârf.

-Oră de vârf?

-Alături de tine servesc masa un grup gălăgios de tineri.

Deodată înaintea mea se află cinci persoane, două fete și trei băieți. Îi văd ca și cum ar sta pe scaune dar nu văd nici un scaun!

-Știu Sorin că pentru tine totul este de neînțeles și așa și trebuie să fie. Ei bine, în această lume oamenii nu mai au nevoie de vehicule pentru a se deplasa, ci realizează aceasta prin diferite tehnici de teleportare. Întreaga societate este bazată pe teleportare. Ai reușit să vezi tinerii doar pentru că ți-am permis Eu acest lucru. Ei nu te văd și ar fi foarte ofensați să știe că le răpești din intimitate. Scaunele pe care stau sunt la o altă frecvență de teleportare față de aceea a pereților din restaurant. Fiecare obiect sau lucru are o anumită frecvență de teleportare în funcție de doleanțele clientului. Este o societate care respectă natura și o iubește nespus în același timp.

-Dacă un om dorește să devină mi sociabil, să se plimbe prin mulțime cum poate, dacă ceilalți au un anumit standard de intimitate?

-Foarte simplu, Sorin. Se va alătura doar celor care doresc societatea și nu sunt puțini, nici în acest restaurant. Te trec pe o altă frecvență de teleportare. Privește Sorin.

Înaintea mea o mare de oameni răsfirată în diverse grupuri discutau, râdeau, alții gesticulau. Nu-mi venea să cred că toate acestea aveau loc în același loc în care tinerii erau cât se poate de singuri.

-Aș dori să văd câteva clădiri din această viitor îndepărtat al omenirii în care m-am născut.

-Aici nu există clădiri în sensul pe care-l înțelegi tu, Sorin.

-Dar oamenii nu locuiesc în case? Dorm prin păduri?

-Nu Sorin, oamenii locuiesc în încăperi dar care nu au exterior deloc.

-Acum chiar că nu mai înțeleg nimic, Lumină Divină.

-Este o societate a teleportării iar orice perete avea un exterior în timpul tău ceea ce nu mai este necesar aici întrucât teleportarea se face direct într-un interior pe care omul îl dorește și pe care-l poate schimba în fiecare secundă după bunul lui plac doar printr-o schimbare de frecvență. De aceea aici nu vei mai întâlni meșteri constructori și nici o bursă a terenurilor întrucât fiecare persoană poate dispune pe frecvența sa de teleportare de o întreagă planetă dacă dorește, fără să-l deranjeze nimeni. Și este întradevăr doar planeta lui. De aceea nu au rămas vestigii arheologice ale civilizațiilor trecute din perioada când acestea se aflau la apogeul lor, după cum ți-am mai spus, cum ar fi aeroporturi sau alte construcții. Construcțiile sunt folosite de o civilizație doar în perioada "primitivă" a acesteia, după care sunt scoase încetul cu încetul din cadru, devenind doar vestigii virtuale, astfel încât orice om să se poată plimba în voie pe străzile New York-ului, considerat orașul cu cele mai impunătoare vestigii din perioada primei copilării a civilizației.

-Pereții aceia care crează interiorul nu au și un exterior adică o altă parte, acel ceva care se află și pe partea cealaltă, Lumină Divină. De exemplu pereții din restaurant păreau de sticlă, ce se află dincolo de sticla respectivă?

-Pereții păreau de sticlă, Sorin, dar nu numai că nu erau din sticlă, aceștia nici măcar nu erau dintr-un anumit material ci dintr-o anumită frecvență electromagnetică care dă această consistență de interior.

-Atunci înseamnă că plouă prin pereți dacă sunt doar niște unde electromagnetice, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, nu numai că nu plouă dar sunt mai etanși și mai rezistenți decât orice material cunoscut de omenirea timpului tău. Aceste unde pe baza unor tehnologii complicate ale teleportării pot da consistența respectivă.

-Care este populația în acest moment din viitorul acesta atât de îndepărtat, Lumină Divină?

-Mai mare decât numărul atomilor pe care-i posedă planeta lor mamă., Sorin.

-Extraordinar, Lumină Divină! Cu atât mai minunat cu cât toată această masă enormă de oameni nu se calcă pe picioare unii pe alții și nici nu se războiesc pentru noi teritorii fiindcă fiecare are o întreagă planetă în fiecare moment doar pentru el singur dacă vrea, nu-i așa?

-Exact, Sorin.

-Care este modelul de guvernare aici, Lumină Divină?

-Nu este nici un model de guvernare, Sorin.

-Cum pot conviețui acești oameni fără să fie guvernați? Cum de nu-și dau în cap unii altora. Cine are grijă de infractori, dacă nu este un stat?

-Nimeni, fiindcă aici nu sunt infractori. Unicul infractor fără voia ta ești tu care ai intrat în intimitatea acestor tineri.

-Nimeni nu fură, nu escrochează, nu face abuz de putere, nu vrea să se constituie într-o țară care să fie mai cu moț decât altele și să se declare putere mondială subjugând națiunile mai mici cu aroganța și egoismul ei, Lumină Divină?

-Nu, în nici un caz, Sorin. Toate acestea nu mai sunt pe această Terra de sute de mii de ani în urmă de la unul din momentele istorice cele mai importante, acela de creare a Guvernului Mondial și al Religiei Unice. Acel moment istoric uriaș a dus la schimbarea moralei prin transformarea profundă a mentalităților.

Odată cu schimbarea mentalității și anume, în primul rând al modului de a privi adevăratul învingător care nu este întotdeauna cel care învinge și nici cel care prin forța sa reușește atât intelectual cât și pe plan fizic să-l învingă pe unul mai slab. Morala acestei civilizații din acest timp prevede că cel mai slab să fie ajutat pentru onoarea celui puternic. Ideea de onoare iar nu este îndeajuns de asemănătoare cu aceea din timpul tău Sorin, fiind asimilată iubirii. Cel care are onoarea să ajute este și fericit în același timp fiindcă iubește sincer ceea ce face. Cu toate că infrațiunile au dispărut de zeci de mii de ani încă dinainte de a se ajunge la o asemenea tehnologie a teleportării acestea aici nici nu și-ar avea rostul, întrucât dacă un om dorește să ajungă pe o anumită planetă din celălalt capăt de Univers poate să o facă cu ajutorul teleportării într-o fracțiune de secundă, iar dacă dorește acea planetă numai pentru el cu toate că acolo se mai află alte miliarde de oameni, schimbă frecvența și este a lui, cu toate că în același timp acolo rămân și celelalte miliarde de oameni. Tehnologia teleportării a dus la înțelegerea realității ca fiind de mai multe feluri și nu

înțeleasă doar ca în timpul tău. Viziunea despre realitate a acestor oameni este o reflecție care îmbină dimensiunea realității date de simțuri cu aceea dată de ciberspațiul virtual. S-a ajuns până într-acolo încât spațiul virtual să devină la fel de real ca și cel real! Persoana care și-a dorit numai pentru el planeta aceea va putea trăi o întreagă viață singur acolo. Știu că astfel de practici ar fi numite de oamenii din timpul tău vrăjitorie. În realitate nu are nimic de a face cu vrăjitoria.

-Din punct de vedere al avutului înțeleg de ce nu este infracționalitate, dar dacă un bărbat sau o femeie dorește o anumită persoană de sex opus pentru a întreține contacte sexuale și dacă nu reușește o forțează, nu este o infracțiune, Lumină Divină?

-Asta nu se va întâmpla niciodată, Sorin, fiindcă persoana care-și dorește un anumit partener care să arate într-un anumit mod o creează printr-o simplă teleportare. Îți mai amintești de tinerii guralivi din restaurant?

-Da, Lumină Divină.

-Ei bine, cei cinci tineri pe care i-ai văzut nu erau decât unul singur, un băiat care-și dorea compania unor prieteni. La fel și marea de oameni ce-și doreau societate nu erau adevărați oameni decât câțiva pe care-i puteam număra pe degete.

-Nu înțeleg un lucru, Lumină Divină. Cum poate fi planeta aceea adevărată pe care să poată trăi persoana respectivă singură dar pe o altă frecvență a teleportării când mai trăiau simultan alte miliarde de oameni când există oameni virtuali și reali, cazul tinerilor de exemplu.

-Doar ființele nu pot trece din faza virtuală în cea reală, Sorin. În schimb tot ceea ce ține de substrat, adică de partea materială cum o denumesc cei din timpul tău poate trece din faza de virtualitate în aceea de realitate.

-De ce ființele nu pot trece astfel, Lumină Divină?

-Întrucât intervine Iluzia Vieții care se supune unei legități ce nu poate accepta aceasta iar dacă ar face-o ar dispărea cu desăvârșire omenirea ce o susține și ea odată cu aceasta.

-Fantastic viitor are omenirea, Lumină Divină.

-Aceasta este o fază minunată a omenirii dar nu uita că mergând în timp, mai adânc în viitor, toate aceste perle tehnologice, aceste culturi extraordinare vor dispărea, omenii începând din generație în generație să gândească tot mai greu datorită reducerii capacităților creierului de a mai face față, ajungându-se ca în cele din urmă la mai puțin de un procent din capacitatea creierului care să proceseze date și gânduri. Atunci se va reintra într-o nouă comună primitivă, cu indivizi care nu vor ști decât legea junglei, aceea a ciomagului.

-Aici nu sunt clădiri impunătoare care să fie desenate pe monede, palate ce ascund muzee, extraordinare comori culturale?

-Nu este nimic din toate acestea, Sorin.

-De ce, Lumină Divină?

-Datorită unei alte mentalități cu totul diferite față de cea din timpul tău și anume oamenii aceștia consideră că cea mai mare și impunătoare măreție nu o au palatele pline de zorzoane sau zgârie norii Epocii Primitive cum denumesc ei toată perioada de până la formarea Guvernului Mondial și al Religiei Unice, ci Mama Natură! Ea este cea care nu trebuie întinată sub nici un fel. Frumusețea acesteia nu se poate asemui cu nici o clădire din Epoca Primitivă, în care te-ai născut tu. Oamenii trăiesc în interioare teleportate lăsând planeta în starea ei naturală și sălbatică. Aici se consideră arta grădinăritului ca fiind ceva barbar. Nu sunt muzee fiindcă toate comorile trecutului pot fi stocate pe un simplu cip cu o mărime de un nanometru și teleportate după aceea în orice număr sau orice loc.

-Dacă nu au grădini, poate că au agricultură, sau cum își procură hrana?

-Nu, Sorin. Nu au deloc agricultură, și nici nu se hrănesc cu pastile după cum afirmau unii scriitori idioți de science-fiction din timpul tău. Unora le plac mesele copioase pline de cele mai neîntâlnite bunătăți pe care cei din timpul tău nici măcar nu le-ar visa, și toate acestea fără agricultură!

-Cum, Lumină Divină?

-Tot printr-o tehnologie a teleportării. Omul își deschide biblioteca culinară din cipul său și tot ceea ce-și dorește obține atât ca și gust cât și în funcție de calitate și cantitate. Se așează la masa la fel de teleportată, în interiorul ales prin aceeași tehnologie și mănâncă, o hrană care în pofida gustului și

cantității are toți parametrii edicali doriți de consumator,cum ar fi colesterolul, glucidele, trigliceridele și alte asemenea lor.

-Dar ceea ce mănâncă persoana respectivă nu este virtual.

-Nu, Sorin.Hrana se obține pe criterii virtuale dar nu este cât de puțin virtuală.Este reală și consistentă.Hrana nu este ființă.

-Dar plantele sau animalele nu sunt ființe, Lumină Divină?

-Ele sunt ființe, Sorin.

-Atunci înseamnă că nu pot fi obținute virtual?

-Așa este ai dreptate.

-Atunci dacă omul nostru își dorește un cotlet de porc sau mușchi de vită asortate cu orez care este o plantă cum se poate ca mâncarea respectivă să nu fie virtuală?

-Simplu, Sorin.Hrana are toate calitățile de gust, culoare, calorii proteine cât și altele dar nu este din nici una din toate acestea.

-Atunci cum se pot obține produsele organice respective, Lumină Divină?

-Dintr-o simplă moleculă de zahăr pe care se construiește prin metoda teleportării,adică prin focalizarea unui cumul de energii spirituale echivalente cu molecula organică respectivă ce stă la baza ADN-ului produsului dorit.Astfel consumatorul poate servi ceea ce dorește , într-o fracțiune de secundă.

CAPITOLUL 8

-Ce este Armaghedonul?

-Este lupta dintre ființă și civilizația în agonie, care duce inevitabil la propria sa autoexterminare.

-Când anume începe Armaghedonul la o civilizație?

-Când se nasc Profeții!

-Ce s-ar întâmpla dacă nu s-ar naște Profeții, Lumină Divină?

-Civilizația ar dispărea înainte de a-și împlini Destinul.

-Ce ar fi rău în aceasta dacă tot spre dispariție se îndreaptă?

-Nu ar mai ajunge la nivelul suprem ceea ce ar da o karmă mult mai negativă ființelor care au murit sau născut, vor muri sau se vor naște pe lumea aceea.

-Nu înțeleg Lumină Divină, cum anume dă civilizația o anumită karmă ființelor sale odată ce acestea părăsesc definitiv civilizația respectivă la final de viață?

-Tocmai aici este sensul și scopul unei civilizații.

Chiar dacă sufletul se află în alte lumi, civilizațiile prin care a trecut îi influențează într-o oarecare măsură și karma din lumea unde se află și nu numai o singură altă civilizație, ci toate celelalte pe unde a locuit sufletul.

Dacă acestea ajung la împlinirea Destinului lor, ajută foarte mult sufletul.

Bineînțeles depinde și de liberul său arbitru, de binele sau răul pe care le produce sieși sau altora.

-Cam peste câți ani tereștri se va împlini Destinul civilizației actuale ?

-Vor fi trei încercări de a realiza Guvernul Mondial.Nu e bine să-ți spun anii.Abia a treia oară se va reuși.

-Celelalte civilizații dinaintea acesteia au ajuns la Guvernul Mondial?

-Toate, Sorin, absolut toate au ajuns la Guvernul Mondial și la Religia Păcii, indiferent de credința pe care au avut-o.

-Totuși este un paradox faptul că o civilizație tinde către apogeul său , ajungând la Religia Păcii și la Guvernul Mondial, astfel încât, în cele din urmă să dispară, tocmai datorită superiorității sale.

-Întotdeauna pot exista două tăişuri, dar cu toate acestea Calea trebuie urmată pentru a se împlini Destinul.De acum civilizația timpului tău Sorin va intra în Noua Eră care-I va aduce mai multă prosperitate și liniște.Chiar dacă la Religia Unică a Păcii și la Guvernul Mondial se va ajunge mult mai târziu important este ca omenirea să știe Calea pe care este bine să meargă,fiindcă degeaba vrei să ajungi la o destinație dacă nu cunoști drumul.Acesta este drumul,urmează-l Sorin.De aceea mă aflu alături de tine aici,tocmai pentru a-ți arăta Calea ,care indiferent cât de grea și de sinuoasă pare ,ea este cea pe care este bine să se meargă.Oricât vor ține unii potentăți politici sau religioși la guverne sau biserici,oricât vor încerca să succească mințile oamenilor pentru propriul lor interes aceștia nu vor reuși.Viitorul este al celor care sunt alături de un singur Dumnezeu și nu care sunt în stare să-l alunge și pe Dumnezeu din inimile lor doar pentru a pune mâna pe o putere sau alta,pe o demnitate sau alta.Toată această ierarhie la care unii vor ține până la ultima suflare fiind gata să comită orice crime și atrocități doar pentru a putea subjugă mai bine masele nu este altceva decât Diavolul care nu vrea să devină învins de către om și care se află în sufletul acestuia.Omul va trebui să-și învingă propriul său Diavol pentru a-L putea vedea pe Dumnezeu.De aceea configurația lumii timpului tău este atât de tristă Sorin.Datorită ierarhiei,datorită faptului că unii vor mult mai mult decât au nevoie,chiar mai mult ,se consideră stăpâni pe viețile atâtor miliarde de sclavi care muncesc pe o planetă unde tronează o mână de bogați a căror averi sunt mult mai mari decât a tuturor celorlalți la un loc.Aceste averi se țin cu sânge și lacrimi,cu durere și mocirlă,de unii indivizi fără nici un scrupul.Noua Eră nu prevede o societate de tip communist care a fost o dictatură și mai diavolească decât capitalismul sălbatic ,ci o societate în care drepturile și libertățile fundamentale ale omului să fie respectate,în care să nu se creeze speculații financiare internaționale care să reflecte umilințele și suferințele a milioane de sclavi,în care mondializarea comerțului,a producțiilor industriale, a altor și altor bunuri,a capitalurilor să se facă mai echilibrat în funcție de interesele marilor mase de oameni și nu al unui mic grup de indivizi ce vor să conducă financiar omenirea din umbră.Aceasta se va putea realiza într-o zi Sorin,prin referendum mondial,unde să participe la vot fiecare locuitor al acestei planete.Primul semnal pozitiv al faptului că Noua Eră a început , chiar dacă acesta se află într-un stadiu cât se poate de firav ,nu este altceva decât întrunirile mai marilor lumii din grupul G8 ,prima tentativă de mondializare .Sunt convins că unora care trăiesc în țări privilegiate ,cu un înalt nivel de trai nu le convin astfel de întruniri,dar aceștia în pofida egoismului lor ar trebui să înțeleagă că o planetă nu va putea fi niciodată liberă și fericită dacă pe aceasta vor fi suflete care se chinuie,care trăiesc în condiții mizere greu de imaginat.Un nivel ridicat al unei economii mondiale înseamnă bunăstare pentru toți.Chiar și egoiștii au de câștigat fiindcă o planetă prosperă nu va face altceva decât să le aducă și lor prosperitatea și libertatea atât economică ,cât și în gândire sau exprimare.Pe acești egoiști mizează și vor miza mai ales unele persoane care stau în spatele finanțelor speculative care le va inocula și mai mult starea de angoasă ,extrapolându-le egoismul la rang de conduită pentru a fi mai bine coordonați din umbră.Sunt de acord cu imperiile financiare dar doar cu acelea care sunt prestatoare de bunuri pentru populație,și care odată cu mondializarea vor prospera.Viitorul este al imperiilor financiare care în cele din urmă se vor uni sub egida unui guvern mondial.Cei cărora le este teamă de extinderea marilor corporații le este teamă de viitor.Viitorul repet,este al marilor corporații.Acestea sunt poarta către Noua Eră,unde omenirea se va regăsi ,recreindu-și paradisul pierdut datorită mutațiilor genetice suferite de capacitatea cerebrală de a procesa cu întreaga sa putere informațiile.În viitor din ce în ce mai multe mari imperii corporatiste se vor uni ducând cât mai grabnic la formarea anumitor organizații politice ale căror scopuri va fi mondializarea și în cele din urmă la mult așteptatul guvern mondial care va duce la pacea definitivă și intrarea cu adevărat în Era de Aur sau Noua Eră,cu religia sa unică, a Păcii.Vor fi mai multe încercări de-a lungul timpului de formare a acestui guvern.Mulți se vor opune neînțelegând fundamentul schimbării,alții pe motiv că-și vor pierde anumite poziții,alții din cauze sentimentale,alții pe motive de fanatism,politic sau religios ,dar în cele din urmă binele va prospera învingând răul.Prin unirea marilor imperii corporatiste se va ajunge la o economie globală,care va trebui imediat supusă anumitor legi care să îngrădească câștigarea anumitor venituri exagerate de către o singură persoană,respectiv a unui mod de impozitare procentual în funcție de venituri.Cu cât ai venituri mai mari plătești impozite mai mari,impozite ce vor putea fi folosite pentru finanțarea anumitor programe sociale.Dacă o persoană cu toate aceste grile de impozitare va câștiga sume

fabuloase este foarte bine,fiindcă va fi un exemplu pentru ceilalți,care vor dori să-i urmeze calea.Acea societate va fi o societate unde nu va mai exista sărăcie și nici conflicte sociale.Viitorul omenirii NU este și nu va fi niciodată comunismul!Comunismul nu face decât să-l îndepărteze pe om de el însuși chiar dacă omul crede pe moment că-l apropie.Viitorul omenirii va consta în SPIRITUALISM,o societate prin care omul se va apropia atât de Dumnezeu cât și de el însuși!Cu timpul și idea de câștig va căpăta un alt contur cu alte înțelesuri datorită evoluției spirituale astfel că va dispărea banul ca mijloc valoric de bunuri fiind preluat de către principiile înalte ale spiritualității.Banul este în primul rând un mijloc ce reflectă sărăcia.Oricât de bogat ai fi banii pe care-I deții atât tu cât și toți ceilalți nu fac altceva decât să reflecte sărăcia!De ce?Dacă ar fi o îndeostulare generală nu ar mai avea rost banii!Abia atunci vor dispărea și aceștia.Civilizația timpului tău încă nu este pregătită pentru acest nivel Sorin,dar se îndreaptă către el cu pași repezi.Omenirea va intra în SPIRITUALISM în momentul când va dispărea BANUL.Calea către New Age este binele omenirii pe care aceasta va trebui să o urmeze.Dacă omenirea nu va face acest pas se va distruge.Altă cale nu există!

Știu că în prezent sunt mari inechități în societatea omenească,dar acestea vor dispărea dacă omenirea va urma Calea către New Age.Știu că imperiile financiare corporatiste aparțin marilor puteri,că locuitorii țărilor mici și neînsemnate vor considera expansiunea acestora drept ocupație economică.Știu toate acestea Sorin,dar o astfel de ocupație va fi infinit mai benefică ,decât o hărțuire continuă între unii și alții având în spate o multitudine de interese persoanele obscure. Întrunirile G8 privind mondializarea chiar dacă sunt un firav început,nu vor face altceva decât să grăbească sfârșitul plasamentelor speculative financiare ,urmând ca acestora să le ia locul tranzacțiile din ce în ce mai nespeculative ale marilor imperii corporatiste ,care să reflecte adevărata creștere economică,să o determine pe aceasta în cele din urmă,ceea ce va duce la bunăstare planetară.Bunăstarea planetară va duce într-un viitor la formarea unui Guvern Mondial și al religiei Unice Mondiale sau Religia Păcii.Mizeria prin care trece și se zbate în prezent omenirea timpului tău Sorin se datorează tocmai acestor speculații internaționale care aduce infuzii de capital pe anumite piețe ,sărăcindu-le pe altele,capital care nu se reflectă nici în producție și nici în alte servicii,ci doar în anumite creșteri sau urcări ale dobânzilor sau monedei respective de schimb.De aceea suferă omenirea.Acesta este cel mai mare Diavol pe care-l poate vedea vreodată un om.Aceste capitaluri speculative sunt de ordinul unor sume uriașe care în loc să fie alocate dezvoltării sunt jucate la ruleta deznădejdiei.Doar mondializarea este cea care poate salva omenirea de mizerie și suferință.Oamenii pot fi manipulați mult mai ușor dacă-i ții în lipsuri sau dacă le fabrici un anumit dușman mai mult sau mai puțin imaginar.De aceea sunt convinsă că Mișcarea New Age este viitorul în bine al omenirii.De ce?Tocmai fiindcă este o ideologie cu privire la mondializare,la perimarea a ceea ce este rău și vechi,la o Nouă Ordine Mondială.Mulți sunt cei care în prezent luptă împotriva extinderii marilor imperii corporatiste dar doar acestea sunt și vor rămâne adevăratul chirurg benefic privind viitorul omenirii fiindcă,fără acestea nu ar fi posibilă niciodată înființarea Guvernului Mondial și al Religiei Păcii.Marile imperii corporatiste sunt înainte cu mult față de situația politică fiindcă acestea au înțeles înainte ca politicienii să o facă de importanța unității economice mondiale.Câteva exemple ar fi Mc Donalds sau Microsoft ,două companii planetare care indiferent de invidia și reticența cu care au fost întâmpinate în așa zisele state foarte dezvoltate,acestea au creat locuri de muncă tocmai acelor cetățeni egoiști care prin modul lor tradiționalist de a privi lucrurile la început s-au dovedit ostili acestor corporații.Intrarea în Noua Eră nu este străină Sorin de industria informatică.Computerul nu a apărut tocmai acum la întâmplare.Este o unealtă care ușurează viața dar mai mult decât atât o unelată care-I face pe oameni să reflecte mai mult la dimensiunea lor planetară ,ceea de a fi cetățenii planetei terra prin Internet.

-Ce ar fi fost Lumină Divină, dacă civilizația nu ar pieri și în locul ei nu ar apărea o altă specie care să o ia din nou de la început , cu Epoca de Piatră și toate suferințele care îi vor precede?

-Fiecare suflet trebuie să urce mereu pe Muntele Iluziei proprii sale civilizații.

Când civilizația a ajuns în vârf și vede că nu mai are unde să urce, dispăre ,fiindcă tocmai de aceasta a și existat, lăsând locul altei civilizații și altor specii.

Se vorbește mult în lumea ta despre zodii,dspre astrologie ,unii cred în acestea iar alții nu.Atât cei care cred dar și cei care nu cred nu cunosc un singur lucru și anume ce este o zodie.În primul rând o Zodie este o cantitate de energie spirituală superioară Terrei.O astfel de Zodie sunt părinții Terrei în calitate de față a unei Ființe ,părinții ,părinților Terrei ,până la al doisprăzecelea neam descendent,fiind doisprăzece Zodii.În primul rând o Zodie este o energie spirituală care a gândit identitatea Ființei planetei respective pe care se află miliardele de suflete care sunt ademenite de vibrația identității Terrei pe care o consideră ca fiind partea infinită a Ființei lor în mod eronat,care datorită Iluziei Vieții devine planetă.

Întregul Destin al Terrei este în funcție de cifra 2 care este adevăratul Număr de Aur al Terrei.De ce 2?Deoarece întreaga numerologie depinde de un singur element ,care sunt cifrele de ancorare la Adevărul Absolut,Sorin,sau mai bine spus raportarea Echilibrelor tuturor cantelor de energie spirituală la Adevărul Absolut.În lumea ta cifra de ancorare este doi fiindcă este o lume unde tronează două mari energii spirituale ce dau caracteristicile Universului,care sunt Spațiul și Timpul ,ce fiecare au o unitate.În Universul tău nu sunt mai mulți timpi sau spații ,ci un Timp și un Spațiu ,întrucât Timpul nu are opusul său de Timp și nici Spațiul opusul său de Spațiu.Poate că te vei întreba de ce Numărul de Aur este redat de Iluzia Vieții ca nefiind un întreg?Timpul și Spațiul au fiecare câte o unitate dar Gravitația care este la fel de unică în Univers are și ea o unitate dar faptul că poate fi „învingă”de către orice corp astral în cădere pe plasa imensă care este gravitația și pe care o deformează sub formă conică antrenând și alte corpuri astrale cu mărime mai mică să le urmeze ,înseamnă că gravitația nu poate fi un întreg în acest Univers ci este un întreg care penetrează Universul nostru venind din alt Univers,unde este un întreg,iar în Universul nostru este doar o fracțiune.Diferența dintre întregul spațio-temporalității care este 2 și fracția gravitației reprezintă,Numărul de Aur fracționat,care este direct răspunzător de Iluzia Vieții,întrucât gravitația poate fi timp,spațiu,sau alte dimensiuni în celălalt Univers care penetrează Universul vostru asemeni unei tălpi care lasă urme în zăpadă ,și care a părăsit demult acel loc.Ei bine în acea urmă se rostogolesc aștrii Universului vostru,fără să aibe câtuși de puțin o relație directă cu talpa.Iluzia Vieții va admira talpa plecată demult ajutată fiind de spațiu și timp.Prin urmare adevăratul Număr de Aur este doi ,al celor doi Mari Profeti sau cuante spirituale ce alcătuiesc Universul nașterii tale,Spațiul și Timpul.Gravitația este tot o cantitate spirituală dar în alt Univers,un Mare Profet!Prin urmare Universul tău există în urmele lăsate de un alt Univers !

-Cum astfel ,Lumină Divină?

-Totul se datorează Echilibrului,Sorin.Spațiul și Timpul reușesc să creeze ambele împreună un Echilibru perfect față de Adevărul Absolut,dând caracteristicile unui Univers al spațio-temporalității.

-Spune-mi te rog dacă sunt lumi unde cifra de ancorare la Adevărul Absolut este diferită de doi?

-Bineînțeles că sunt, Sorin.Cifrele de ancorare pornesc de la doi până la un infinit minus Unu!

-Nu mai înțeleg nimic, Lumină Divină?Vrei să spui că pot fi lumi unde sufletele să se împartă într-un miliard și toate acestea să se regăsească undeva într-o existență oarecare?Dar lumea unde cifra de ancorare este unu?Acolo nu se mai divide nici un suflet?

-Se divide, Sorin, dar în funcție de cifra de ancorare la Adevărul Absolut.

-Aceste lumi se află tot în domeniul Existenței sau în domeniul altui Factor, Lumină Divină?

-Lumile respective sunt în domeniul Existenței.

-Care este cea mai mare cifră de ancorare la Adevărul Absolut , Lumină Divină?

-Un Infinit minus unu, Sorin.

-De ce această cifră și nu alta?

-Deoarece doar Finitul poate genera Existența raportat la Infinit iar cea mai mare valoare de Finit este aceasta.Acel unu care se scade din Infinit nu este altceva decât același unu care stă la baza cifrelor de ancorare dinaintea cifrei de ancorare doi ceea ce reprezintă faptul că începutul și sfârșitul devin identice raportate la Infinit prin urmare orice început este un nou sfârșit , precum orice sfârșit este un nou început!

-Odată ce ne aflăm la nivelul cifrei de ancorare doi , înseamnă că suntem la primul nivel al Existenței , urmând să trecem printr-un Infinit minus unu de alte Nivele Existențiale, Lumină Divină?

-Aceasta depinde de fiecare suflet în parte, de modul cum știe să-și folosească energia spirituală, cum se integrează în nivelele din ce în ce mai superioare ale spiritualității.

-Ce se întâmplă cu sufletele care nu-și folosesc energia pentru a ajunge la nivele spirituale superioare,Lumină Divină?

-Aceste suflete au un anumit ciclu de reîncarnări pe același nivel existențial adică cu aceeași cifră de ancorare sau sufletele care se află în nivele existențiale cu cifre mai mari de ancorare decât doi pot recădea în cifre de ancorare inferioare.Nu este o regulă.Doar sufletele din cifra doi de ancorare care este cel mai inferior nivel al Existenței nu mai pot cădea pe alte cifre de ancorare și acestea odată ce au ajuns la cele mai mici valori energetice din cadrul cifrei de ancorare doi se autodistrug pentru totdeauna.

-Vrei să spui Lumină Divină că la fiecare nivel existențial cu o anumită cifră de ancorare sunt mai multe nivele energetice spirituale la care pot asceade sufletele?

-Da, Sorin.

-Pământeni cam pe ce nivel energetic spiritual se clasează, Lumină Divină?

-Pe un nivel foarte scăzut,în pofida multor personalități ale căror energie spirituală este mult superioară lumii în care s-au născut și aceasta se datorează în primul rând mulțimilor care în goana lor nebună după o poziție în societate, pentru bani uită de spiritualitate axându-se pe ideea că scopul scuză mijloacele și stropind cu mocirla gândurilor și acțiunilor lor energia benefică pe care ar putea-o avea Terra.

-Înțeleg că ceea ce numim noi Univers nu este nimic altceva decât un simplu nivel energetic din cadrul miilor de nivele energetice ale cifrei de ancorare doi?

-Atât și nimic mai mult, Sorin.Toate galaxiile și supernovele cu spațiile ce par atât de mari încât omul are impresia că se încăleacă unele pe altele nu sunt altceva decât un simplu nivel energetic din cadrul unei cifre de ancorare doi ce aparține Existenței.

-Se știe că apa înseamnă viață.Toate materiile organice nu ar fi existat niciodată fără apă.Se vehiculează ideea de apă vie sau că apa ar gândi.Fulgii de zăpadă au o configurație deosebită văzută la microscop în funcție de zona unde se aștern .Cei din Japonia nu vor fi asemănători cu cei din Statele Unite sau India.Învelișul fiecărei suflări de viață este organic , și se datorează apei.Care este legătura dintre apă și cifra doi, Lumină Divină?

-Cifra doi nu este nimic altceva decât numărul la care se împarte raportul ce dă Numărul de Aur, sau Tăietura ori Secțiunea de Aur cum o denumea călugărul Luca Paccioli unul dintre colaboratorii apropiați a lui Leonardo Da Vinci.Spațiul și Timpul au fiecare un număr,ce reprezintă o unitate, prin care sunt reprezentate.Suma fiind DOI .Fiecare număr este un Echilibru al unei energii spirituale,iar numărul doi aparține Spațiului și Timpului,fiindcă fiecareia în parte îi aparține o unitate,cum am spus adineaori.Mai mult decât atât fiecare Echilibru care este un număr ce reprezintă o cantă de energie spirituală,ce poate fi o forță ca și gravitația sau poate determina mișcarea ,devenirea ,transformarea la nivelul Iluziei Vieții unui suflet prin simplul fapt că interferențele energetice spirituale dintre numere sunt eterne,și într-o continuă transformare ,care se oglindește în sufletul respectiv.Sufletul omului nefiind altceva la rândul său decât tot o cantă de energie spirituală care trece în fiecare fracțiune de clipă de la o identitate a Ființei sale la cealaltă,de la un Univers la altul,devenind el însuși identitate ,după ce-și va urma întregul drum predestinat lui dar mai ales sortit ! Această transformare nu este doar la nivelul Iluziei Vieții ci la cel al întregului Univers ,al tuturor Universelor Existenței.Vei înțelege mai profund acest proces când îți voi desluși Teoria Urmelor și Formelor,astfel ,asupra acestui aspect voi mai reveni Sorin,fiind poate una dintre cele mai importante legi dată de Marele Creator și Unic Întâmplător.Dacă scădem Numărul de Aur din cele două numere ale Spațiului și Timpului obținem expresia numerologică a energiilor spirituale cu care interacționează energiile spirituale ale Terrei pentru a obține un Echilibru,față de Spațiul și Timpul în interiorul cărora își desfășoară identitatea Terra existența.Prin urmare suma energiilor prin care Terra își obține Echilibrul este 2!În interiorul acestei cifre 2,limita unde se află

adevărată luptă pentru existența Terrei este la nivelul Numărului de Aur și al diferenței acestuia din Spațiu și Timp ,deci din 2!_

Numărul de Aur ce se află în tot ce înseamnă și poate concepe omul, Numărul de Aur este cifra de ancorare doi văzută prin prisma Iluziei Vieții , simțită ca atare prin ritmul și vibrațiile nivelului spiritual respectiv, este un raport între formele geometrice, deoarece orice înțeles pe lumea ta nu se poate încheia fără o anumită geometrie, oricât de abstract ar fi gândul respectiv. Un bancher chiar și atunci când gândește la o balanță de plăți o face după un anumit grafic geometric. Tot ce înconjoară omul precum tot ce se află în el atât ca și gânduri, cât și în calitate de carne și oase este :geometrie.

Revenind la formula Numărului de Aur, pornind de la piramidă, de la piramida lui Keops.

-De la piramida lui Keops, Lumină Divină?

-Da, Sorin, piramida lui Keops este un liant între măsurile cosmice. În această piramidă stă secretul spiritual al negurilor omenirii prin care omul a fost nevoit să decadă genetic până la a ajunge să gândească doar cu un procent infim din creierul dat de creator. Acest secret este modul prin care se poate interveni asupra genelor pentru ca ființa să poată folosi întreaga capacitate a creierului său.

-O astfel de realizare epocală se află scrisă pe papirusuri și ascunsă în cine știe ce unghere uitate de vremuri, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, nu se află ascunse nicăieri. Ele sunt în văzul tuturor oamenilor dar nimeni nu a fost îndejuns de pregătit spiritual să le vadă.

-Când se va produce aceasta, Lumină Divină?

-Vor fi necesare mai bine de trei milenii pentru a fi puse în practică cu toate că se vor descoperi mult mai devreme.

-De ce nu vor fi puse în practică, Lumină Divină?

-La această întrebare încearcă să-ți răspunzi și singur, Sorin.

-Oamenii nu vor fi pregătiți pentru un astfel de salt.

-Exact, Sorin. Acesta era răspunsul de adineaori.

-Care este relația dintre piramida lui Keops și Numărul de Aur, Lumină Divină?

-Dacă împărțim perimetrul bazei la înălțimea piramidei vom obține 6,28 adică 2 pi. Această piramidă are valoarea unghiului de înclinare a fețelor de 51 grade și 50 minute, adică cu o diferență de numai 1 grad față de piramida pi.

-Uimitor, Lumină Divină, dar de fapt care este teoria pe care se bazează întreaga evoluție de la Marele Creator și Unic Întâmplător până la firul de iarbă al primăverilor pline de mister când înmuguresc copacii?

-Cel mai indicat este să fie denumită TEORIA CERIN A GENEZEI UNIVERSALE! Această teorie am să ți-o relatez imediat ce vei fi pregătit pentru a o înțelege.

“Why would it be called like this ?”

“Because you will be the first soul on this planet which you will write and through you that statement which started from the Basic Truth will be at the foundation of a new philosophy of Universal Genesis. YOU ARE MY SON, THE SON OF LIGHT!”

-Se va schimba vreodată Numărul de Aur al Terrei ,Lumină Divină?

-Da, Sorin. Numărul de Aur al Terrei va suporta o schimbare întrucât Numărul de Aur se calculează în funcție de perioada de rotație a Pământului în jurul Soarelui, perioadă care va diferi într-un viitor, schimbându-se forma urmei deci a gravitației din celălalt Univers! Numărul de Aur văzut prin prisma Iluziei Vieții este 1,61803398875. Aceste cifre adunate dau în total 59 ,dacă adunăm 5 cu 9 vom avea un rezultat de 14. Aceste patru sprăzece împărțit la doi este tocmai 7! Săptămâna are șapte zile !Anul are 365 de zile și odată la patru ani pentru a se corecta mica eroare are 366 prin faptul că i se atribuie lunii februarie o zi în plus. Dacă adunăm 3 plus 6 plus 5 vom avea 14! Același 14 pe care l-am găsit și la adunarea cifrelor Numărului de Aur! Acum dacă vom împărți 14 la adevăratul Număr de Aur care este 2 vom avea cele șapte zile ale săptămânii. Ce demonstrează aceasta, Sorin. Nimic mai mult că până și Iluzia Vieții se înclină în fața Adevărului Absolut prin acest Număr de Aur, afirmând deschis și tare că există, Numărul de Aur chiar dacă aceasta nu poate să-l

exprime cu corectitudine. Mai mult decât atât aceste raționamente îți demonstrează că oricât de distrofiată ar fi Iluzia Vieții în cele din urmă ea duce tot la originea sa unde o așteaptă rece și tăcut Creatorul! Chiar dacă prin prisma Iluziei Vieții poate părea pur întâmplătoare numărul de zile cu durata unui an nu este absolut deloc astfel. Ziua a fost creată de Dumnezeu pentru a lumina ochii sufletelor. De durata unei zile depinde începând cu viteza de rotație a Terrei în jurul axei sale ,până la rotația Terrei în jurul Soarelui. Toate acestea sunt simțite prin Iluzia Vieții ca fiind apanajele forțelor gravitaționale pe care le exercită Soarele asupra planetelor ,forțe care sunt exercitate de galaxie asupra stelelor, de metagalaxiile din Univers asupra galaxiilor și am putea continua astfel până unde vă poate duce închipuirea supusă Iluziei Vieții. Un singur lucru nu știe Omul și anume ce este gravitația despre care toți se cred savanți și lansează tot felul de teorii. Este gravitația o forță? Dacă da, ce anume este o forță simțită prin prisma Iluziei Vieții? Văzută prin Iluzia Vieții forța este o acțiune dirijată asupra unui lucru. Această acțiune capătă un sens deci un vector. Ca omul să nu mai aprofundeze mai adânc acest concept nu fiindcă nu ar dori ci fiindcă este incapabil să o facă, atribuie originea dirijării acestui proces Marelui Creator și cu asta s-a spălat pe mâini de neputința sa. Este adevărat dragă Sorin că la originea tuturor forțelor este Marele Creator dar până acolo este o cale aproape infinit de lungă, cu mult mai multe meandre decât ți-ai putea imagina. Dacă prin prisma Iluziei Vieții forța devine o acțiune dirijată care se supune unei anume legități ,căpătând un sens vectorial, în realitate nu este deloc așa. Chiar dacă oamenilor forța gravitațională sau orice forță li se reflectă ca fiind o acțiune dirijată supusă unei anumite legități, orice acțiune nu este altceva decât un eveniment. Acel eveniment trebuie să se producă într-un anumit timp și spațiu. Nu trebuie să uiți Sorin că atât timpul cât și spațiul nu sunt decât niște coordonate care în fapt nici nu există, astfel ci au cu totul și cu totul altă înfățișare, chiar dacă omului îi apar ca dimensiuni esențiale ale lumii în care s-a născut. Ce sunt acesta dimensiuni am să-ți spun la timpul potrivit. Prin urmare evenimentul de care ți-am amintit adineaori nu există fără un timp și un spațiu. Odată ce nu există evenimentul nu există nici sensul vectorial al forței și nici dirijarea și impulsul de origine al acestuia. Atunci, Sorin? Vezi cât de ușor poate fi pusă la zid o știință ca și fizica care de secole față de timpul tău a avut atâția savanți care se băteau în piept cu tot felul de ecuații savante ,ce nu erau altceva decât simple jocuri matematice ,care nu valorau nici măcar cât un șotron jucat de o mână de copii la colțul unei străzi. Forța în realitate nu este altceva decât un anume nivel energetic spiritual structurat astfel încât să-I permită Iluziei Vieții să o perceapă ca forță. Ce naște acest nivel energetic spiritual Sorin? GÂNDUL! Forța este un Gând, la fel ca și gravitația. De ce Gând? Deoarece Forța în realitate este energie spirituală și la baza acesteia se află Gândul. Chiar dacă este un Gând ,gândit de o persoană dintr-un alt Univers mai superior spiritual decât celui al tău. Despre acest subiect am să-ți mai vorbesc fiindcă nu a sosit momentul să poți înțelege în totalitate. Ți-am vorbit despre Gând dar tu nici măcar nu știi ce anume este acesta, Sorin. Gândul în realitate nu este absolut nimic altceva decât un număr!

-Un număr, Lumină Divină?

-Da, Sorin.

-Prin urmare gravitația ,totul ceea ce simțim și percepem se reduce la anumite nivele de energie spirituală și pe urmă la un număr?

-Toate acestea sunt un număr. Simțurile oamenilor nu se datorează nicidecum organelor acestora, denumite organe de simț, cum sunt ochii, nasul, urechile, și altele. Simțurile nu sunt altceva decât rezultatul interacțiunii dintre energiile spirituale care înconjoară energia spirituală a sufletului și energia spirituală a acestuia. Rezultatul devine percepție senzitivă. Ce alt exemplu mai concludent poate fi decât un om în stare de hipnoză ,legat la ochi cu materiale perfect opace, căruia I se pune un ziar la ceafă și este pus să-l citească! Îl va citi mai bine decât un om care necesită ochelari pentru aceasta.

Mai mult decât atât sufletele de pe Terra au aflat că în existența lor au o mare însemnătate șirul numerelor lui Fibonacci în care fiecare număr este suma celorlalte două numere precedente. De ce două numere precedente și nu nouă sau cincisprezece? Pentru că adevăratul Număr de Aur al lumii de unde provii cu logică binară dar tridimensională este DOI! Pentru alte lumi cu alte coeficiente

logice poate să fie până la valoarea de un infinit minus Unu. În lumea ta sunt doi opuși. Binele și răul etc. Omul a descoperit haosul și fractalii, aceste forme minunate ce modelează natura creată de Dumnezeu, care nu sunt altceva decât modul cum simte ființa umană măsurile Factorului Vieții reflectate în cuantele energetice spirituale cu care sufletul acestuia interacționează. Ceea ce era considerat de către oameni ca fiind haos, acum văd în acesta un alt fel de organizare, o altfel de ordine, iar fractalii care sunt elementele ce ar constitui haosul devin imediat reabilitați sub genericul de „ordine în dezordine”. Chiar și în momentul Big Bang-ului când Universele se află la nivelul cel mai înalt al dezordinii, datorat entropiei, Fractalii sunt cei care mențin ordinea în cadrul Big Bang-ului ca acesta să se producă ordonat, datorită legităților naturii Fractale, ducând Universele către Starea Armonică din Mine. Tot Fractalii sunt direct răspunzători de trecerea Universurilor din Starea Armonică în cea Dizarmonică, a Mea. Toate acestea se datorează factorului Vieții, pe care l-am creat primul, înainte de a fi Existența și Ființa. Fractalii sunt MĂSURI ALE FACTORULUI VIEȚII! Aceste măsuri dau atât dimensiunea vieții cât și toate celelalte dimensiuni ale acesteia, de la spațio-temporalitate până la diviziuni biologice, moleculare sau ale particulelor elementare, în lumea ta, Sorin.

- Se cunoaște și în științele civilizației actuale terestre, Lumină Divină, despre faptul că munții sunt fractali, iar clima este haotică. Despre acești Fractali s-a vorbit mult în matematica secolului în care m-am născut pe Terra, dar și în artă, întrucât oamenii au fost din ce în ce mai uimiți de părțile care corespund unui întreg dar care nu sunt supuse matematic legităților aceluși întreg. Încă de la începutul secolului în care m-am născut matematicienii au început să construiască figuri care nu puteau fi caracterizate prin metodele de până atunci: de exemplu, nu se puteau preciza lungimea unei curbe dintre două puncte în cazul când aceasta conținea detalii infime. Mai mult, făcându-se detalieri successive de-a lungul fiecărui punct al curbei, lungimea creștea. Chiar dacă această comportare pare neverosimilă ea este cât se poate de reală pentru lumea care mă înconjoară pe Terra. Ca exemplu pot să-ți dau conturul unui munte care conține din ce în ce mai multe detalii pe măsură ce te apropii de el. Hausdorff, un matematician de la începutul secolului al douăzecilea a introdus această noțiune, de Fractali, care poate fi folosită pentru a reda mathematic, abstract, modul cum se structuralizează cuantele energetico-spirituale în cazul nostru, ce sunt parte dintr-un întreg. Acest cuvânt a fost preluat mai târziu și folosit în teoria haosului, dar mai ales de către matematicianul francez Benoit Mandelbrot care a arătat că fiecare structură sau formă se poate rupe în bucăți mai mici, care la rândul lor sunt structuri, care mai departe se pot rupe în subelemente, care și ele sunt structuri, și asta se continuă, fără a fi posibil ca elemental “n” să nu mai poată fi rupt, așadar se tinde către infinit. Mandelbrot, susține că toate organismele naturale dispun de o natură fractalică, asta însemnând că sunt asemănătoare lor înșile: ne apropiem de binecunoscuta teorie a macro-și microcosmosului, conform căreia Universul mic se regăsește în Universul mare și invers. Bineînțeles că matematica Fractalilor este valabilă doar pentru logica binară al nivelului tridimensional al lumii terestre cărei îi aparțin acum, Lumină Divină. După câte mi-ai relatat privind Iluzia Vieții înțeleg că identitatea Ființei munților nu are câtuși de puțin forma de munte, ci o cu totul alta, dar ea este transmisă oamenilor sub forma unui munte. Oare de ce omul are două picioare, câinele patru, paianjenul șase, caracatița opt iar trifoiul are trei petale? Se observă că numărul total de petale al florilor alcătuiește șirul de numere 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89. De obicei crinii au trei petale, gălbenelele au treisprăzece, iar margaretele au 34, 55, sau chiar 89 de petale.

- Mandelbrot s-a apropiat într-o oarecare măsură de adevăr dar a greșit când a susținut că nu mai este posibil ca elemental “n” să nu mai poată fi rupt, așadar se tinde către infinit. În realitate elemental “n” nu va mai fi rupt atunci când va ajunge la nivelul oricărei Personalizări, întrucât nu va mai exista măsura care este Factorul Vieții în cazul Existenței cel care dă dimensiunea Vieții prin măsura sa imprimată în Ființă sau Existență. Nu poate exista un Fractal fără o măsură. Aceasta arată că Măsura Existenței pornește de la Mine și se termină la Mine, în Personalizarea Mea. Pe de altă parte organismele naturale nu sunt asemănătoare lor înșilor pentru faptul că dispun de o natură fractalică, cu toate că Universul mic se regăsește în Universul mare, întrucât nici o măsură a Factorului Vieții nu poate fi egală ca valoare cu o alta fiindcă altfel ar deveni una și aceeași măsură, iar un Fractal este tocmai o astfel de măsură. Ele sunt incluse în Marele Întreg care este Gândul Original al Marelui Creator și Unic Întâmplător și devin distincte unele de altele prin

Echilibru, astfel se poate susține faptul că Universul mic se regăsește în Universul mare și nu prin faptul că organismele ar fi asemănătoare lor înșile dispunând de natura fractalică. Numerele nu sunt abstracții matematice cum ești înclinat să crezi, Sorin. Numerele în sine sunt procese. Numărul este un proces, dar procesul propriului său Echilibru, până când va transborda propria sa informație cuantelor energetice spirituale prin MĂSURILE primite de la Factorul Vieții care pot fi denumite de matematica timpului tău drept Fractalii. Fiecare astfel de nouă cantă definită prin propria sa măsură sau Fractal, va deține alte și alte cuante energetice spirituale în Echilibrul său, determinată de propria sa valoare dată de măsura Fractalilor, dar și ea la rândul său va face parte din alte întreguri de cuante care vor forma Echilibre spirituale. Numărul stă la baza genelor florilor de exemplu, transferând informația ce spune ce anume să se execute fără a interveni la propriu în acest proces. Aceste informații sunt ca instrucțiunile unui program. Ele nu pot determina culoarea clorofilei dar “spun” viitoarei plante cum să o sintetizeze. Atunci când planta a început să apară odată cu sintetizarea clorofilei, numărul „trece” în energia spirituală a plantei, determinând prin Iluzia Vieții imaginea de plantă pentru oameni. Când enunțăm numere, de fapt enumerăm procese, care sunt interacțiunile ce survin între o cantă energetică spirituală și celelalte cu care aceasta este în legătură directă sau indirectă, întrucât la formarea Echilibrului Universal participă toate cuantele energetico-spirituale, născând, o infinitate minus Una de procese, de numere, care au o infinitate minus Una de cauze. Când se termină procesul numărului respectiv, Echilibrul devine stabil prin măsură, și atunci se stabilizează o nouă cantă energetico-spirituală. Părintele Terrei a emis prin Gândul său cu privire la suferință un număr care a trimis informația respectivă sufletului a cărui energie spirituală s-a potrivit măsurii informației, ce s-a reflectat în acesta, dându-i o măsură și astfel devenind o ființă într-un Univers ce avea inclusă în destinul său planeta Terra, devenind un suflet, printre atâtea altele ce trecea prin infinitatea minus Una de identități ale Ființei Terrei, urmând ca în cele din urmă să devină el însuși o identitate a acesteia, prin care să treacă alte suflete. Cum anume se întâmplă aceasta vei afla curând, Sorin. Un astfel de fenomen nu se întâmplă și în cazul Marilor Profeți a căror număr este determinat direct de Gândul Originar! Măsurile tuturor acestor cuante pot fi denumite ca fiind FRACTALII. Tot ce este măsură a unei cuante energetice spirituale, pornind de la Marii Pofeți, Timp, Spațiu, până la Gravitație sau cea mai neînsemnată forță terestră, pornind de la gândurile oamenilor cele mai ascunse și până la sufletele acestora, de la părintele Terrei și până la sufletul ei toate acestea fac parte din Marele Întreg doar prin Mine, dacă acestea aparțin Existenței, cu toate că Marele Întreg include și Marea Contemplare a Marelui Creator și Unic Întâmplător, ce nu-mi mai aparțin Mie dar sunt reflectate de către măsurile Existenței Mele. Toate acestea sunt determinate de numere, adică de procese care să nască un Fractal, adică o măsură a unei cuante energetico-spirituale, care să facă parte din Marele Întreg, care există numai prin Mine, pentru tot ce se află în Personalizarea Existenței. La originea proceselor ce stabilesc numerele stau vibrațiile Mele dintre Stările Armonice și Dizarmonice. Originea Fractalilor logicii binare a tridimensionalității se află în Teoria Ninsorilor, pe care o vei afla curând. Revenind la plante, biologii civilizației din care provii cunosc foarte bine faptul că în centrul vârfului de creștere al unei plante există o regiune circulară numită apex. În jurul apexului se formează mici excrescențe numite primordii. Aranjamentul acestor primordii care vor deveni frunze, petale, sau altceva este stabilit chiar de la început pe măsură ce ele se formează. Forma de evoluție este spiralată, o spirală Fibonacci. Unghiul format de primordii este de 137,5 grade. Ce legătură are acest unghi cu șirul lui Fibonacci? Dacă iau două numere consecutive din șir, 21 și 34 și le facem raportul obținem 0,6181..., adică Numărul de Aur. Multiplicând acest număr cu 360 de grade pentru a-l trece în plan trigonometric, se obține 222,54 grade. Se va scădea 180 de grade pentru ca să obținem un unghi măsurabil în sens dextrogir, adică în sensul acelor de ceasornic, și vom obține 137,5 grade. Valoarea Unghiului de Aur, care se află în lumea ta la fel ca și numărul corespondent din șirul de mai sus. Ochiul uman integrează orice informație, acesta va sesiza mereu doar două spirale, una dextrogiră, în sensul acelor de ceasornic, și alta levogiră, în sens invers, iar întotdeauna numărul spiralelor va fi egal cu două numere consecutive din șirul lui Fibonacci. Sensul Dextrogir va aparține Existenței și cel levogir Ființei. Existența și Ființa sunt cele două spirale. De ce aceleași două numere consecutive mereu? Pentru simplul fapt că adevăratul Număr de Aur al lumii din care provii, este DOI!

-Cunosc chiar un Manifest al Fractalilor pe care l-am citit, undeva cândva în lumea de unde am venit la Tine,Lumină Divină.Acesta este:
„Fractalii sunt ținuta verticală.
Fractalii separă efemerul de etern,
Fractalii sunt relicve și gemeni,
Fractalii susțin o altă constelație a sinelui,
Fractalii arată alți Fractali.
Fractalii sunt evolutivi.
Fractalii sunt mișcare prin nemijlocită simțire
Fractalii sunt eternitate în orice secundă,
Fractalii sunt drumul către fundament.
Fractalii concentrează intensitatea,
Lucrurilor și a fenomenelor ,
Până la cucerirea libertății.
Fractalii spiritualizează Simțirea,dându-i conștiință!”

-Fantastic,Lumină Divină!Ce anume vrea să spună cifra 1,Lumină Divină?

-Cifra 1,este cifra rostită de Dumnezeu Existenței și anume înseamnă:ESTE!Prin recunoașterea acestei cifre Iluzia Vieții recunoaște existența Lui Dumnezeu.Îngenunchind în fața Marelui Creator acceptă eroarea de la cifra 2 care înseamnă VA FI!De aici ființa terestră are senzația că trăiește prezentul inexistent ce aparține în realitate viitorului,deoarece ființa trăiește mereu în viitor fugind de trecutul care se ascunde la rândul-I în același viitor. Iluzia Vieții nu este altceva decât raportarea unui anumit nivel de energie spirituală la Dumnezeu.Odată spuse aceste două cuvinte și recunoscute de Nivelul Spiritual respectiv,acesta își clădește propria sa identitate prin raportarea la Dumnezeu.Identitytaea Terrei este 6 ce simbolizează speranța din suferință,truda, fiind și numărul Multitudinilor de Universuri ale Existenței sau Multiversurilor Existenței,văzute datorate coeficientului logic 2 ,proiecat în tridimensionalitate.Astfel fiecare Multivers din cele șase se luptă cu opoziții săi,peur autodeterminarea spirituală,pe urmă apare ,iarăși 1 care Este,8 ce simbolizează ciclicitatea ,și faptul că orice are un revers al său,fiind cifra aflată înaintea morții,deci înaintea reversului nașterii care este moartea,0 ,simbolizează nașterea 3 ,tridimensionalitatea ,dar cei doi de 3 arată cât se poate de clar că tridimensionalitatea va fi ascunsă rămânând doar cele două dimensiuni,spațiul și timpul. 3 mai simbolizează și numărul vârfurilor Triunghiului Sacru al Paradisului Existenței,într-un cuvânt vârful spiritualității! 9 simbolizează moartea,fiind ultima cifră din cele zece fiindcă 1 și 0 sunt deja reprezentate prin Este ,deci se naște!Mai sunt doi de 8 care simbolizează ciclicitatea doar a celor două dimensiuni spațiu și timp,7 care simbolizează sensul spiritual al Terrei și 5 ce este împlinirea acestui sens doar raportat la moarte,fiindcă suma Numărului de Aur al Iluziei Vieții este 59 ,care spune doar prin moarte vei putea renaște în Dumnezeu!Astfel identitatea Terrei se traduce prin:

Este,cu speranță și suferință ,cu trudă și tot ce este va reveni fiindcă este nașterea în tridimensionalitate dar cu două dimensiuni perceptibile,ce duc la moarte prin cele două dimensiuni,fiindcă doar astfel poate fi un sens spiritual care se va împlini prin moarte fiindcă doar prin moarte vei putea renaște ,iar atunci când 14 se împarte la 2 ce înseamnă Va FI!,se traduce :

Doar prin moarte ai un viitor alături de Dumnezeu,care este reprezentat prin cifra 7 ce definește spiritualitatea.Adevăratul Număr de Aur care este 2 și –i este destinat Terrei reprezintă viitorul.Doar prin viitor Terra se va apropia de Dumnezeu și doar prin viitor Terra îl recunoaște pe Dumnezeu, chiar dacă acesta este recunoscut de sufletele de pe Terra prin Iluzia Vieții care este 1,61803398875.Diferența dintre 2 și 1,61803398875 este0,38196601125! Chiar dacă în locul lui 2 ar fi oricare alt număr întreg diferența ar avea la sfârșit tot aceste numere,iar Numărul de Aur nu poate fi decât un Întreg ,întrucât cuantele spirituale ale dimensiunilor sau ale altor reprezentări ce poate da Numărul de Aur unui anumit Univers nu cunoaște zecimalele întrucât fiecare reprezentare în parte este un întreg pentru sine iar mai apoi pentru celelalte.

-Fantastic Lumină Divină!Acum înțeleg de ce mă aflu aici.Abia acum!Este o legătură cu cifrele din coadă și data mea de naștere,noiembrie 25?

-Este,Sorin,numerele din coadă pe lângă simbolul fiecăruia în parte mai înseamnă :NOIEMBRIE 25,data ta de naștere.

-Ce legătură am eu cu diferența de percepție a Lui Dumnezeu prin cifra doi și Iluzia Vieții prin cifra 1,61803398875?

-Prin tine această diferență va fi spiritualizată,Sorin Chiar dacă în locul lui 2 ar fi oricare alt număr întreg diferența ar avea la sfârșit tot aceste numere,iar Numărul de Aur nu poate fi decât un Întreg ,întrucât cuantele spirituale ale dimensiunilor sau ale altor reprezentări ce poate da Numărul de Aur unui anumit Univers nu cunoaște zecimalele întrucât fiecare reprezentare în parte este un întreg pentru sine iar mai apoi pentru celelalte.

Chiar dacă în locul lui 2 ar fi oricare alt număr întreg diferența ar avea la sfârșit tot aceste numere,iar Numărul de Aur nu poate fi decât un Întreg ,întrucât cuantele spirituale ale dimensiunilor sau ale altor reprezentări ce poate da Numărul de Aur unui anumit Univers nu cunoaște zecimalele întrucât fiecare reprezentare în parte este un întreg pentru sine iar mai apoi pentru celelalte.

-Care este în cuvinte diferența,Lumină Divină?

-Cifra 0 simbolizează nașterea,3tridimensionalitatea,8ciclicitatea spațiului și timpului,1 Este,9moartea,6speranța în suferință,truda,datorate celor două dimensiuni spațiu și timp,prin cei doi de șase,unde te naști prin0,în Noiembrie ,11,pe 25.Acest 25 Noiembrie ,poate fi tradus prin Este,în două dimensiuni spațiul și timpul prin cei doi de 1,Va Fi,prin2și împlinirea sensului spiritual,prin 5.Într-o propoziție diferența dintre 2 adevăratul Număr de Aur al Terrei și Numărul de Aur al Iluziei Vieții se pronunță:

Născut în tridimensionalitate într-un spațiu ciclic al spațio-tempoaralității,unde este moarte dar și speranță provenită din suferință,din trudă,datorate celor două dimensiuni spațiu și timp,care sunt ,vor fi,pentru ca să se îplinească sensul spiritual!

Dacă vom face diferențierea între traducerea înțelesului diferențierii față de Numărul de Aur real care este 2și cel al Iluziei Vieții care este 1,61803398875 vom ajunge să aflăm că diferența dintre Numărul de Aur real 2 și Iluzia Vieții care este 0,381966001125,are un singur înțeles deosebit față de toate celelalte respectiv 2 și Numărul Iluziei Vieții :NAȘTEREA!Nașterii I se datorează această diferență care prin ea însăși naște de fapt Iluzia Vieții.Tot ce se naște este supus acestei Iluzii a Vieții chiar dacă aceasta se diferențiază în funcție de Nivelul Spiritual pe care se află.Acolo Numărul de Aur va avea alte și alte valori.Și pe Terra Numărul de Aur poate avea o altă valoare dar doar după terminarea unui ciclu de civilizații.

CAPITOLUL 9

-Cum vor arăta viitoarele civilizații?

-Viitoarele civilizații vor fi tot humanoide dar cu indivizi care prin natura capacităților lor paranormale vor ajunge la un stadiu prin care forma fizică va deveni din ce în ce mai atrofiată ducând în cele din urmă la degenerarea psihomotorie ceea ce va antrena colapsul lor.

-Ce anume se poate face pentru a îndepărta acest germen, al distrugerii care constă în modul evolutiv al speciilor humanoide, dar pe care nu pot cu exactitate să-l definesc?

-Absolut nimic Sorin.

Tocmai de aceea există acest germen pentru a se împlini Destinul.

El nu constă în nimic altceva decât în capacitatea creierului omenesc.

Fiecare civilizație humanoidă de până acum s-a autodistrus din această cauză, și anume puterea uriașă pe care a avut-o creierul indivizilor săi, putere la care s-a ajuns prin dezvoltare

tehnologică uluitoare dar și prin reevoluție biologică antrenată tocmai de trecerea timpului și folosirea unor tehnici procedurale cum ar fi exerciții ale minții, etc. ce au permis la rândul lor ca omul să-și poată folosi întregul creier.

Acesta este germenul distrugerii unei civilizații umane.

În prezent, civilizația actuală fiind în faza de început, cu tehnologii rudimentare, crede că butoiul cu pulbere pe care se află constă în conflagrații mondiale, atomice, de anvergură și nu conștientizează că de fapt adevăratul butoi cu pulbere este creierul fiecărui individ care odată cu trecerea timpului va evolua ducând întreaga civilizație la dispariție, tocmai prin puterea uriașă a creierului care va ataca corpul distrugându-se în cele din urmă pe sine.

-Ce înseamnă de fapt aceste civilizații pentru Terra, Lumină Divină?

-Sufletul acesteia!

Fiecare gând bun al unui om aduce un plus karmei terestre la fel ca și fiecare gând rău ce aduce un minus.

-Terra gândește, iar dacă face acest lucru, care este legătura dintre un gând al său și unul care aparține unui simplu individ dintr-o civilizație?

-Toate gândurile care sunt în cadrul civilizației la un anumit moment formează o sumă, care este gândul Terrei din acel moment.

-Dacă oamenii gândesc negativ înseamnă că și Terra va avea sentimente sau trăiri negative?

-Da, Sorin, așa este.

-Noi oamenii suntem mai puternici decât Terra?

-Cu toții, mult mai puternici, Sorin.

-Nu înțeleg, cum anume o Ființă ce are identitatea Terra, a cărei importanță este capitală pentru omenire, poate fi condusă de niște simpli oameni, Lumină Divină?

-Cu cât o Ființă are o însemnătate mai mare cu atât este mai vulnerabilă în fața Ființelor cu o însemnătate mai mică și invers, cu cât o Ființă are o însemnătate mai mică cu atât este mai puternică față de cele cu o însemnătate mai mare.

-Cum așa, Lumină Divină?

-Fiindcă, după cum ți-am mai spus, fiecare Ființă are o infinitate de fețe, unde fiecare în parte are o identitate.

Tu, Sorin, ai identitatea că ești bărbat, înalt, atrăgător, șaten, cu ochii verzi, părul ondulat și așa mai departe, dar această identitate nu este a întregii tale Ființe, ci, doar a unei fețe pe care o posedă aceasta.

Tu, în calitate de Ființă cu nenumăratele fețe sau identități finite fără să o mai adăugăm și pe fața infinită care este una, poți fi și Terra, și Jupiter, și Calea Lactee și absolut orice despre care ai sau nu ai cunoștință.

Toate acestea nu sunt altceva decât fețe finite ale Ființei tale și de aceea se află și în conștiința ta, dându-ți o anumită identitate.

-Dar cele despre care nu știu și prin urmare nu se află în conștiința mea?

Oare acestea nu contribuie la identitatea feței actuale?

-Este unul dintre cele mai importante aspecte ale lumilor și Universurilor care le găzduiesc pe acestea și anume tot ceea ce presimte, creează, speră, sau alți factori cum ar fi talentul, genialitatea, creația, nu sunt altceva decât reflectarea unor identități necunoscute feței sau identității actuale în aceasta.

Prin urmare necunoscutul devine din ce în ce mai cunoscut, odată cu evoluția spirituală a Ființei, cunoscut la nivelul Iluziilor, bineînțeles.

Ființa nu este nimic altceva decât un număr infinit de identități într-una singură infinită!

Atunci când fețele finite ale Ființei se reunesc cu partea infinită din aceasta se ajunge la Muntele Iluziei și începe urcușul Ființei spre vârf pentru a vedea Adevărul Absolut.

-Fantastic, Lumină Divină!

În cadrul unei civilizații sunt mai mulți indivizi.

Care este legătura dintre aceștia și fiecare individ în parte?

-În Ființă, Sorin.

Fiecare identitate este și cealaltă identitate prin Ființă!

Toți sunt unul și unul sunt toți, precum toate ființele sunt una și una sunt toate. Cu toate acestea fiecare om, cum este și cazul tău aparține unei ființe cu un infinit minus Una de fețe, care la rândul ei devine o simplă identitate al Ființei Existenței, care nu este altceva la rândul ei, decât una din cele un infinit minus una de fețe ale acesteia.

-De aceea omul se poate apropia de Dumnezeu prin Ființa sa care este și parte din Ființa tuturor Universurilor deasupra cărora planezi Tu, Lumină Divină?

-Așa este, Sorin, dar doar deasupra Universurilor Existenței.

Eu sunt Personalizarea din Persoana care se află alături de Gândul Pur, Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută, provenite din marea Contemplare Marelui Creator și Unic Întâmplător, singurul ce șade deasupra Destinului și care le-a Contemplat prin Marea Sa Contemplare direct pe acestea. Eu am născut Noțiunea de Stare a Existenței, astfel s-a nominalizat Întregul Existenței ca Personalizare. Acel întreg sunt Eu, cea care am împărțit Întregul Existenței în trei părți, prin intermediul celor trei perioade ale Mele. Aceste trei părți sunt: Factorul Vieții, Ființa, Existența!, unde Ființa și Existența, au fiecare în parte câte un număr de un infinit minus UNU de Universe. Fiecărui grup de astfel de Universe îi corespunde una din perioadele mele de vibrație.

În prima perioadă a vibrației feței Mele infintite către fața finită, când mă aflu în Starea Armonică, deci ancorată la Realitatea care trebuie să se reflecte în Iluzie pentru a-și menține importanța, ca să mă echilibrez va trebui să tind către Dizarmonie, iar ca ecou al feței finite se naște Factorul Vieții care determină Ființa ce la rândul ei determină Existența. Deoarece Factorul Vieții din Mine este Realitate și Cunoaștere, primite direct de la Marea Contemplare a Marelui Creator și Unic Întâmplător, de aceea Eu, în calitate de Personalizare, am primit un singur lucru de la Marele Creator și Unic Întâmplător, Unicul ce șade deasupra Destinului dat, și anume una din Dimensiunile Vieții Acesteia, care se caracterizează prin conștientizare și logică. Aceasta am fost Eu cândva ca la rândul Meu să nasc pleiada de Universuri fizice, eterice și astrale, iar din acel moment să se nască la rândul lor, asemeni nașterii Mele din Persoană ca o simplă Personalizare din cele un infinit minus Una de alte Personalizări, fețele cu număr infinit minus Una ale Factorului Vieții din Mine, ale Ființei, ale Existenței, aceste fețe care au determinat la rândul lor propriile lor Iluzii ale Vieții, născând pleiada de Universuri în care se reflectă Existența, Ființa și Factorul Vieții sau Dimensiunile Vieții! Spun Dimensiunile Vieții întrucât acestea sunt structuralizate după ierarhia Universurilor Mele sau a Stării Noțiionale Existențiale pe care o reprezintă. Iluzia Vieții din lumea în care te-ai născut este structurată pe bine și rău deci pe două Dimensiuni ale Vieții ce aparțin Factorului Vieții. Alte Universuri sunt structuralizate pe miliarde sau până la o infinitate minus Una de astfel de Dimensiuni ale Vieții. Chiar și sufletul tău este structurat pe o astfel de Dimensiune a Vieții ce aparține Factorului Vieții, și care este ierarhic inferioară Dimensiunii Vieții civilizației din care faci parte, a planetei pe care te-ai născut, Universului tău cât și tuturor celor care o determină la rândul lor. Diferența dintre fața Ființei tale ca o persoană născută pe Terra și identitatea Ființei tale ca o persoană care este Ființa Terra, constă tocmai prin faptul că identitatea Ființei tale de om din cadrul societății terestre, este bazată pe o anumită Dimensiune a Vieții mult mai inferioară spiritual valoric, decât identitatea Ființei tale care este o planetă, și pe care trăiește o întreagă civilizație! Această diferență definește mult mai precis Nivelul de Incluziune despre care ți-am mai amintit dar atunci nu erai încă în măsură să înțelegi această definiție. Curând vei trăi viața în care tu ești o planetă Terra și în Destinul tău se află toate civilizațiile cu istoriile lor, cu toate că și tu vei fi un simplu om care trăiește pe propria sa planetă al cărui destin este destinul planetei!

În cea de-a doua perioadă a vibrațiilor Mele odată născute Factorul Vieții, Ființa și Existența vibrez asupra Factorului Vieții care dimensionalizează Ființa și Existența, însuflețindu-le. Atunci trec în faza Mea de Dizarmonie, din faza Armonică pe care am descris-o adineori. În această fază se nasc sufletele sau Echilibrele ce conștientizează la rândul lor Universele fizice, eterice și astrale, prin corpurile lor fizice, eterice și astrale.

În cea de-a treia perioadă a vibrațiilor Mele Existența, Ființa și Factorul Vieții îmi vor răspunde cu pleiadele lor de Universuri fizice, eterice și astrale, propriei Mele vibrații, care va rezona iarăși Starea Mea Armonică. Acest ciclu se repetă la nesfârșit.

-Te-aș ruga Lumină Divină să-mi definești Existența, Ființa și Factorul Vieții.

-Pentru a înțelege mai bine voi începe cu Factorul Vieții care se definește prin dimensionalitate .Factorul Vieții este cel ce dă dimensiunea în tot și în toate,infinitatea sa fiind străjuită doar de acel Unu al Marelui Creator și Unic Întâmplător care-l întrece cu mult ca măsură și dimensiune astfel având valoarea de un infinit minus Unu de dimensiuni. Ființa ,este un tot unitar la fel ca și Existența,un tot pe care vreau să ți-l imaginezi ca un singur Univers.Aceste două Universe nu sunt nici finite și nici infinite fiindcă dimensiunea este dată numai de reflectarea în acestea a Factorului Vieții.Existența la fel ca și Ființa sunt Universuri distincte unele de altele care în faza lor primordială nu reprezintă altceva decât amplitudinea unei vibrații de ale Mele,specifice unei perioade dintre Armonie și Dizarmonie ,echivalentă cu o anume entitate de energie spirituală,într-un cuvânt Ființa și Existența fără Factorul Vieții sunt o dimensiune a vibrației Mele și atât,față de Factorul Vieții care reprezintă o infinitate minus Una de dimensiuni cu tot atâtea amplitudini ale vibrațiilor care reprezintă Starea Armonică a Mea în totalitate,echivalentă ca energie spirituală cu fața mea infinită.Astfel cel ce dă dimensiune Existenței și Ființei este tocmai Factorul Vieții,care le face și pe acestea infinite minus Unu ce aparține mereu Marelui Creator și Unic Întâmplător.

Astfel Existența va primi în inima sa dimensiunea la fel ca și Ființa.Când Factorul Vieții se reflectă prima dată în Ființă naște identitățile Ființei Mele care se identifică cu fețele Mele finite.Fiecare astfel de față finită a Ființei Mele , la rândul său,devine o Ființă cu o altă infinitate minus Una de dimensiuni la ce-a de-a doua reflectare a Factorului Vieții,unde fiecare astfel de dimensiune reprezintă identitatea unei alte Ființe care la rândul său are o altă infinitate minus Una de fețe,la o altă reflectare a Factorului Vieții în aceasta.Fiecare nouă reflectare a Factorului Vieții în Ființă se face odată cu schimbarea perioadelor cuprinse între stările Mele Armonice și Dizarmonice.Sufletul unui om este o cuantă energetică spirituală venită de la Marele Creator și Unic Întâmplător pentru a primi o astfel de identitate dată de dimensiunile Factorului Vieții oglindit în Ființă,dar și o altă dimensiune a acestuia care să-l delimiteze viața dintr-o lume a Unui Univers sau alta.Diferența dintre Soarta și Destinul omului este că Destinul este dat , iar sufletul omului în fiecare fracțiune de secundă, rece dintr-un Univers în altul fără să realizeze aceasta ,având Iluzia Vieții că s-a născut și va muri în același Univers.Fiecare astfel de Univers nefiind altceva decât o identitate a Ființei sau Existenței,compuse dintr-o infinitate minus Una de Universuri,dimensiuni date spre însuflețire de Factorul Vieții,acestora.Mai mult decât atât corpul uman care este un Echilibru din o infinitate minus Una de Universuri nu numai că trece dintr-un Univers în altul primind în fiecare Univers în parte o anumită identitate dar și înnoată printr-un ocean de Universuri care trec pe lângă corpul său la fiecare miliardimă de secundă ,dintre care propria Soartă a omului alege în fiecare astfel de miliardime de secundă ,unul dintre aceste infinități de Universuri unde are în fiecare dintre acestea un Destin scris de Marele Creator și Unic Întâmplător,Destin care diferă radical de Destinul Universului unde a stat acum o miliardime de secundă!Astfel se clădește Soarta!Chiar și cei foarte apropiați trec mereu dintr-un Univers în altul de aceea ni se par uneori de neînțeles ,cum ne părem noi înșine câteodată sau ni se întâmplă anumite lucruri pe care nu le putem explica,cu toate că le atribuim Destinului ,imbatabil.Nimic mai fals.Datorită Liberului Arbitru totul a depins de noi,de momentul în care treceam dintr-un Univers în altul fără să realizăm.Oare șoferul care furios pe aglomerație se grăbește și face un accident mortal nu l-ar fi putut evita? Cu siguranță că da!Mai mult decât atât în alt Univers la distanță de doar câteva fracțiuni de secundă,acel șofer nu a făcut nici un accident mortal,ba este bine și fericit.Depinde doar de opțiunea pe care a ales-o ,și de identitatea pe care va zbura către sfârșitul unui nou început.Soarta este identitatea către care vrei să te îndrepti trecând dintr-un Univers în altul în fiecare miliardime de fracțiune de secundă pe când destinul este suma tuturor Soartelor Ființei tale infinite dat de Marele Creator și Unic Întâmplător.Tu,în calitate de simplu om,trăiești și mori simultan într-o infinitate minus Una de Universuri,cu tot atâtea Iluzii ale Vieții..Astfel și Existența primește de la Factorul Vieții același număr impresionant de dimensiuni la fel ca și Ființa! Mai mult decât atât Existența față de Ființă este Ființă precum Ființa față de Existență este Ființă! Dacă Existența față de Ființa noastră omenească ,parte din Ființa clădită de Mine este atribuită Universelor la fel ființele Existenței ,care o consideră pe aceasta Ființă atribuie Ființa voastră Universurilor și nu Ființei.Astfel pentru voi Realitatea și Iluzia este bipolară ,la fel ca și pentru ființele Existenței.Fiecare vor atribui ca fiind Reală Ființa ce le ființează chiar dacă află că aceasta

devine Existență pentru alte ființe odată cu ajungerea la nivelul New Age din lumile lor, acesta prin care Eu îți relev toate acestea.

Prima dată Dumnezeu a Contemplat prin Marea sa Contemplare, propriul Său Gând Originar care s-a contopit cu aceasta enunțând Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută care s-au Personificat determinând Persoana. Aceasta S-a Personalizat la rândul Său determinând Personalizările, cu un număr de un infinit minus Una, Unu fiindu-I atribuit Marelui Creator și Unic Întâmplător , Cel care a despărțit infinitul de finit! O astfel de Personalizare sunt Eu. Toate Personalizările la un loc au determinat un Întreg caracterizat prin Noțiune, care s-a reflectat la rândul lui la fiecare Personalizare în parte, una dintre ele fiind Eu, ce existam deja ca dimensiune primită de la Marea Contemplare a Marelui Creator prin Persoană! Atunci când Noțiunea s-a reflectat ca întreg asupra noastră, a Personalizărilor, Eu am fost determinată să determin prima vibrație prin care am născut propriul Meu Factor al Vieții, pe urmă Ființa și Existența la celelalte vibrații ale Mele.

-Dacă Dumnezeu l-a creat pe om , de ce a mai creat și Diavolul pentru acesta?

Dacă Dumnezeu nu l-ar IUBI atât de mult pe Om ar suprima diavolul, dar odată cu acesta și pe om. **DIAVOLUL ESTE OMUL! ÎNTREGUL INFERN NU ESTE NIMIC ALTCEVA DECÂT CREAȚIA OMULUI!**

-Atunci de ce nu o face Lumină Divină, doar pentru că are nevoie de cineva care să-I spele hainele murdare?

-Nu, Sorin, diavolul nu-I spală hainele murdare Lui Dumnezeu, el este o necesitate a omului, fiindcă nu face nimic altceva decât să reflecte partea întunecată a sufletului uman, partea negativă față de care strălucește cea pozitivă. În alte lumi nu există deloc diavol fiindcă sufletele de acolo nu știu ce este vrăjmășia și nici crima sau ura. Diavolul se află nu numai în om dar și pe pământ în afara omului, dar creat de acesta. În realitate sunt chiar mai mulți diavoli decât se spune că ar exista. Diavolul este Omul, iar mama tuturor diavolilor de pe pământ este BANUL, creația omului, sau necesitățile omului. Banul este o necesitate, el reprezintă, speranță, dorință, alimente, bunuri, lăcomie, dispreț, trufie, dar și îmbrăcăminte, locuință, atâtea și atâtea necesități. Tot ce are valoare pentru om este exprimat în bani. A înlătura banul din societatea unui om a cărui valori chiar și spirituale sunt exprimate în bani , înseamnă a elimina omul. Dacă banul este mama tuturor dracilor atunci a elimina dracii nu înseamnă a elimina necesitățile omului , pe om în ultimă fază. Toate vor veni la vremea lor, dar pentru a putea veni toate acestea va fi nevoie ca să se schimbe în primul rând omul, ca să alunge satana din el și atunci va trăi Iluzia Vieții în paradisul creat de el. Degeaba îi va cere Lui Dumnezeu un paradis , unde să se ascundă de alți oameni care-i fac rău. Dumnezeu nu are cum să facă paradisuri private , Dumnezeu ajută ca omul să poată simți adevăratul paradis prin spiritualitate. Eliminați banii și ve-ți vedea că o mare parte dintre diavolii atât din voi cât și din exteriorul vostru vor dispărea. Omul este înger și fiară. Dacă nu ar fi omul nu ar fi nici diavolii acestuia cărora tocmai acesta le-a dat naștere. Sufletul uman este o cantă de energie, care poate interacționa cu orice nivel energetic dorește prin conștiința care o posedă , prin gând. Gândul la rândul său este o altă cantă de energie eliminată de suflet. Această cantă poate să fie negativă sau pozitivă. Dacă este negativă va fi un posibil demon iar dacă este pozitivă un înger. Mai mult decât atât, această cantă poate fi în anumite cazuri hrana unor cuante mai puternice de același semn, sau hrana unor diavoli sau îngeri. Cu toate acestea cuantele de energii opuse se atrag creindu-se un anumit echilibru. Viața omului este un ECHILIBRU între bine și rău. Dacă acest Echilibru tinde spre rău, societatea are o perioadă nefastă iar fastă, dacă tinde spre bine. Da sunt diavoli energetici negativi sau îngeri pozitivi dar și unii și alții sunt supuși Marelui Creator , Dumnezeu, care este Spiritualitatea Supremă . Banul este o necesitate acum pentru om dar odată nu va mai fi. Banul reprezintă valoarea a ceea ce omul are nevoie, atât din punct de vedere spiritual cât și material. Nevoia este durere , este suferință, este viață! De aceea Omul este demon, nevoia de spiritualitate este o iluzorie împlinire este speranță spre absolut , de aceea omul este înger. De om depind atât îngerii cât și dracii!!! Când va dispărea necesitatea atunci vor dispărea și dracii. Exorcizarea este de fapt și de drept aducerea demonului din om afară. De aceea amul devine spasmodic , cu fața schimonosită nu pentru că ar ieși un demon din el ci fiindcă sufletului lui i se cere să renunțe la necesitățile sale , deci la viață. Exorcismul nu face altceva decât să-i arate omului ce încă nu a murit , moartea în care se

oglindește fața urâtă a vieții.Exorcismul este prin urmare o practică prin care i se arată sufletului propria sa frumusețe dar și hidoșenie în oglinda pură a morții!!!

-Diavolul este Omul, Lumină Divină?

-Acea parte întunecată a omului.

-Ce se poate face pentru a scăpa de diavol?

-Să scăpăm omul de partea obscură a sufletului său.Toată pleiada de diavoli cu toate infernele lor de foc și pucioasă ,nu sunt altceva decât infernele care sălășluiesc în om.Alungă partea rea din om și aceste inferne vor dispărea.Din punct de vedere energetic,sufletul în calitatea sa de cantă spirituală se axează pe un anumit echilibru .Este foarte bine dacă acest echilibru Creației Lui ar înclina mai mult spre pozitiv.Atunci ar putea fi pe un prag energetic mai superior,ar putea ajunge după moarte dar chiar și în timpul vieții într-un anume paradis,precum dacă balanța echilibrului său înclină spre energiile negative va avea parte de un anume infern cu atât mai profund cu cât energia lui este mai negativă.Este adevărat că pentru cantă de energie spirituală a omului care este sufletul polul pozitiv este cel mai dorit dar acesta nu poate exista fără cel negativ.

-Cu toate că trebuie să alimăm răul din noi avem nevoie de el în același timp.

-Așa este Sorin.Important este ca răul din noi să devină cel mai mare bine pe care ni-l putem sau nu închipui iar binele față de acesta să fie de un miliard de ori mai pozitiv,atunci vă ve-ți aptopia și mai mult de Dumnezeu.De aceea Dumnezeu nu l-a creat pe Diavol ci,omul.Cu cât omul va accepta binele ca fiind o măsură în continuă expansiune iar răul va fi întotdeauna opusul celui bine atunci înseamnă că adevărata spiritualitate va înflori în om.

-Răul poate rămâne la fel de rău ca și acum iar binele mai superior de cel de acum cu un miliard de ori?

Nu, Sorin.Fiecare bine are și răul său.Pentru un bine cu un miliard de ori mai superior decât orice bine cunoscut de sufletul omenesc va fi un rău care azi sufletului omenesc i s-ar părea un bine cu aproape un miliard de ori decât orice bine cunoscut vreodată.Aceasta este o evoluție a scalei de valori către Dumnezeu.

-Ce anume determină acest vis colectiv,cu spații ,timp și mișcare,ca sufletul uman să trăiască această Iluzie Comună a Vieții, Lumină Divină?

-Ți-am mai spus Sorin,că sufletul este o cantă energetică spirituală .Un exemplu în acest sens este începând cu bioenergia,magnetismul uman cum ar fi hipnoza cât și alte asemenea lor.Această cantă de energie se află alături de alte și alte miliarde de asemenea cuante care nu sunt altceva decât sufletele oamenilor de pe Terra momentului respectiv.Aceste cuante de energie se află într-o singură cantă,uriasă,și anume aceea a Universului cunoscut și necunoscut cu spațiile sale.Interacțiunea acestei cuante uriașe care este Universul spațial cu cantă sufletului fiecărui om îi creează acestuia Iluzia de spațialitate.Timpul este o altă mare cantă energetică spirituală la fel ca și cea spațială,care include în cadrul său cantă de spațialitate și de aici imprimă sufletelor fiecărui om Iluzia de timp.Asocierea celor două mari cuante importante ,imprimă sufletului,sau cuantei spirituale a sufletului Iluzia Vieții și anume mișcarea.Dacă această cantă de energie nu ar fi fost atrasă de către aceste două mari cuante spirituale a timpului și a spațiului cu siguranță că nu ai mai fi trăit Iluzia Vieții cu timp ,spații și mișcare ci cu totul altfel de reprezentări.

-Aceste două mari cuante ne dau caracteristicile Universului nostru.Acolo unde cuantele majore ca Timpul și Spațiul au un alt număr și caracteristici diferite,este vorba despre Universuri cu alți Factori,Lumină Divină?

-Da,Sorin.În Universul tău cele două mari cuante energetice spirituale ,spațiul și timpul au creat un ECHILIBRU de care ți-am mai spus.Acest Echilibru nu este altceva decât Universul.Un Univers este echivalent cu un echilibru.Dacă acest Echilibru este tulburat de o altă cantă gigant care poate atrage sau respinge una dintre aceste două cuante ,spațiul și timpul,atunci Universul acesta va dispărea, formându-se un altul iar cantă rămasă va crea un Echilibru cu alte energii.Nimic nu se pierde și nici nu se distruge totul se transformă. Universul care va fi înlocuit cu un altul va avea alte Iluzii ale Vieții.Pot fi de ordin social sau individual asemănătoare,sau total diferite.Sunt Universuri cu miliarde de cuante gigant care includ în cadrul lor miliarde de cuante mici ,adică suflete.Aceste suflete vor avea un Univers cu miliarde de factori cum ar fi timpul,spațiul dar și din punct de vedere al logicii unde binele și răul ,frumosul și urâtul afirmația și negația vor

mai avea un miliard de asemenea oponenți. Acolo este o altă măsură a Factorului Vieții! Această măsură se află și în unele lumi ale Universelor Mele, adică ale Existenței.

-Da, Sorin. Un Univers este un Echilibru energetico-spiritual.

-Ce este sufletul, Lumină Divină?

- Sufletul este o cantă de energie spirituală, înfășurată în perispirit, în corpul astral, eteric și fizic. Sufletul se debarasează de corpul fizic, eteric și astral, după ce și termină experiența în Universurile Stării Noționale Existențiale, dacă poate depăși bariera astralului și pe urmă de perispirit pentru a se întoarce la Marele Creator și Unic Întâmplător! În cazul că nu va dori să lase și haina perispiritului, sufletul va deveni o identitate atemporală a Ființei pe care a ales-o față de Existență, prin care vor trece mereu și etern fluviile altor suflete către oceanul spiritual al Marelui Creator, regăsindu-se definitiv în Ființă. Până în acel moment sufletul se reîncarnează de nenumărate ori într-o mulțime de lumi, evoluând la fiecare ciclu de reîncarnare. Dacă ajunge îndeajuns de evoluat spiritual pentru a părăsi definitiv Starea Noțională Existențială va pleca către Persoană, iar dacă nu va reuși aceasta va deveni una dintre identitățile celei pe care a ales-o drept Ființă pentru eternitate, lăsând fluviul energetic al sufletelor să treacă prin propria sa identitate, pentru evoluția acestora. Aceasta este în realitate viața unui suflet care trăiește mai multe vieți. Atunci când va deveni identitate a propriei sale Ființe la fel ca identitățile prin care și el a trecut odată, va deveni un Univers al acestei Ființe dintr-o infinitate minus Unu de alte Universuri sau identități și o nouă dimensiune a Factorului Vieții. Sufletul în calitate de cantă energetică spirituală trece la fiecare fracțiune de clipă, dintr-o identitate a Ființei și Existenței în alta, dar cel mai corect ar fi că energia spirituală a sufletului interacționează cu celelalte energii spirituale ale Ființei și Existenței la fiecare fracțiune de clipă, întrucât sufletul în realitate nu trece nicăieri deoarece pentru aceasta este necesar timpul iar acesta se datorează Iluziei Vieții, el fiind de fapt un Mare Profet. Atunci când interacțiunea se face prin identitățile Ființei, sufletul va percepe alături de propriile sale trăiri, adică sentimente, idei, concepții, care sunt cele mai apropiate valorii energetice spirituale ale sufletului cât și vibrațiilor acestuia, și lumea vie, deci materia organică, animale, plante, etc. Sentimentele și trăirile nu pot fi redată sufletului decât de către Ființă, la interacțiunea acestuia cu energiile spirituale ale Ființei, și niciodată de către Existență. Atunci când trece prin identitățile Existenței Iluzia Vieții îi va dezvălui sufletului lumea anorganică. Trecerea fiind atât de rapidă, sau mai bine zis interacțiunile energiei spirituale a sufletului cu aceste identități se succed atât de repede încât imaginea lumii organice se suprapune cu aceea a lumii anorganice, adică identitățile Ființei se suprapun peste cele ale Existenței în ordinea apropierii sau depărtării acestora de valoarea energetico-spirituală a sufletului și vibrației acestuia. Brazii de pe munte sau un câmp cu flori, etc., va reflecta aceste suprapuneri. Centrul unei metropole cu zgârie nori, înțesat de mașini, denotă faptul că în acel moment sufletul interacționează cu identitățile Existenței, ale căror vibrații sunt cele mai apropiate de suflet dar care au o valoare spirituală mai mare decât o clădire cu un etaj, vor fi reprezentate de către Iluzia Vieții sufletului respectiv sub formă de zgârie nori. Zgârie norii nefiind decât Fractalii care includ în ei alte miliarde de detalii, sau de cuante energetice spirituale ale Existenței sau Ființei. Oamenii din preajmă, sunt alte cuante spirituale care aparțin Ființei față de care sufletul se simte prin propriile sale vibrații spirituale mult mai apropiat, la fel și oamenii la rândul lor față de sufletul dat ca exemplu. De ce par oamenii îmbrăcați? Întrucât energia lor spirituală este în echilibru perfect în acele momente cu energia spirituală a unor identități ale Ființei în cazul când hainele sunt compuse din materie organică, sau ale Existenței când acestea sunt compuse din materie anorganică. Acest echilibru durează cât timp sufletul nu interacționează cu alte identități pentru ca acestea să fie schimbate. Atunci Iluzia Vieții va demonstra că au fost schimbate hainele. Dar autoturismele? Acestea sunt echilibre ale identităților Ființei și Existenței, fiind compuse atât din materie organică cât și anorganică. Deci vor fi un cumul de energii spirituale atrase de energia spirituală principală, care aparține Existenței întrucât autoturismul este format în cea mai mare proporție din materie anorganică. Iarși intervine matematica Fractaliilor, pentru lumea ta. La fel ca și omul care poartă îmbrăcăminte și devine un echilibru între energia spirituală a sufletului său și cea a îmbrăcămintii, care aparține unor alte identități cu valori spirituale mai modeste, decât aceea a sufletului, pe care energia sufletului își poate permite să le „îmbrace”. Atunci când par că se deplasează, atât autoturismele cât și oamenii nu fac altceva decât să interacționeze cu alte și alte

energii spirituale ale identităților Ființei și Existenței, interacțiune ce duce la schimbarea treptată a propriului echilibru ,deci în mod direct și al echilibrului dintre suflet și autoturism sau alt om care se află în deplasare. De ce zgârie norii atât de imenși nu se pierde la orizont ci par mult mai apropiați? Tocmai fiindcă valoarea energetică-spirituală a identității lor ce aparține Existenței ,fiind compuși în exterior din materie anorganică,este mult mai mare decât valoarea unui autoturism. Totul nu este decât un tablou al unor Fractalii!

Conștiința individuală a sufletului ,cum ar fi afectivitatea ,voința etc.,va fi dată numai și numai de succesiunea interacțiunilor cu energiile spirituale ale identităților pe care sufletul a recunoscut-o ca fiind Ființă. Sufletul va aparține întotdeauna Ființei sale chiar și după terminarea ciclului de reîncarnări prin diferite Universuri ,iar sufletele Existenței vor considera întotdeauna Existența ca fiind Ființă,iar ce consideri tu ,Sorin,ca fiind Ființă acestea vor considera ca fiind Existență. Pentru sufletele care consideră Existența ca fiind Ființă materia de natură organică va fi materia pe care tu o simți ca fiind anorganică,iar cea pe care tu o vezi anorganică va fi ,organică. Soarele în calitate de identitate a Existenței posedă o energie spirituală mult mai mare decât un munte de pe Terra. De exemplu,importanța Soarelui pentru suflet este mult mai mare decât importanța muntelui,dar aparținând Existenței și fiind mult mai îndepărtat de valorile și vibrațiile energetică-spirituale ale sufletului tău,Soarele îți va apărea mult mai distanțat,față de muntele mult mai apropiat. Existența și Ființa nu sunt două noțiuni care stau separate una de cealaltă. Ambele se află incluse una în cealaltă. Timpul cum am spus adineaori nici el nu există în realitate,ci este o energie spirituală superioară,un Mare Profet al Universurilor Stării Noționale Existențiale,mișcarea fiind o Iluzie iar „trecerea”se face doar la nivelul interacțiunilor dintre energia spirituală a sufletului cu identitățile Ființei. Deci „trecerea” dintr-o identitate în alta,a celei pe care a ales-o Ființa în pofida Existenței,este o altă mare Iluzie. Fiecare identitate a Ființei și Existenței prin care trece sufletul este o altă energie spirituală care-l atrage pe acesta în funcție de valorile sale energetice. Fiecare astfel de identitate a Ființei și Existenței este un întreg Univers. Rezultatul interacțiunii cu aceste Universuri ale sufletului îi dă acestuia conștiința de sine,Iluzia Vieții! De aceea în timpul vieții omul se vede ca atare :om,și nu-și schimbă forma corpului sau forma și geografia planetei,întrucât este atras de la naștere la deces de Universurile ale căror vibrații sunt cele mai apropiate valorii sale energetică-spirituale. Fiecare suflet se află numai în lumea potrivită acestuia,chiar și perioada temporară în care acesta se naște într-o lume cu timpi este influențată de acest aspect. Sufletul unui om din perioada lui Iulius Caesar era total diferit de sufletul unuia din cel de-al doilea război mondial,fără să mai amintesc uriașa diferență dintre sufletele unei lumi unde sunt mai multe dimensiuni spațio-temporare sau altele decât acestea cu cele de pe Terra. Fiecare suflet în parte este un Echilibru care are inclus în el atât o infinitate minus Una de Universuri cât și în exteriorul său,o altă infinitate minus Una de Universuri. Diferența dintre suflete constă ,unde anume se află Echilibrele acestora pe axa Universurilor interioare și ale celor exterioare. Chiar și noțiunea de exterior și interior este iluzorie întrucât ea se datorează numai și numai logicii care o determină. O logică cu un miliard și doi opuși va avea alături de interior și exterior încă un miliard de alți opuși,iar o logică cu un singur reper care nu va accepta opușii,va avea doar un interior sau un exterior în locul interiorului. Un suflet foarte evoluat cu o energie spirituală deosebit de superioară și o vibrație pe măsură se va afla în Echilibru,unde va la limita superioară a Universurilor interioare lăsând doar câteva Universuri exterioare să mai ființeze în exteriorul lui. Astfel de suflete sunt și cele ale Marilor Profeți inclusiv al Marilor Profeți,Timp și Spațiu! Prin urmare sufletul va fi mereu atras în fiecare infinitate minus Una dintr-o secundă de un Univers în care acesta se află în Echilibru. De aceea munții,râurile,norii,dar și sentimentele,trăirile,absolut totul nu sunt altceva decât reflectarea unui puzzle uriaș format dintr-o infinitate minus Una de dimensiuni ale Ființei prin care a trecut sufletul în timpul dat de o secundă împărțită la o infinitate minus Una de părți. Râul,muntele sau trăirile sunt fiecare în parte o identitate Ființei și Existenței date de Factorul Vieții când acesta s-a reflectat în Ființă și Existență ,la fel ca și sufletul,putând fi și ele suflete privite dintr-o altă perspectivă. Ce anume face ca imaginea reflectată în cadrul sufletului tău de exemplu să fie un râu care are în fundal un munte către care curge ,și nu altceva ,deoarece sufletul „trece”printr-o infinitate minus Una de dimensiuni ale Ființei într-o infinitate minus Una de părți dintr-o secundă? De ce nu a ales o altă dimensiune a Ființei? Totul se datorează valorii spirituale ale sufletului. Fiindcă acesta va fi atras din toate dimensiunile

inserate de Ființă în momentul de o infinitate minus Una ,parte dintr-o secundă .În exemplul Meu va fi atras mai întâi de identitățile Ființei și Existenței ce simbolizează râul ,care apare în plan mai apropiat decât muntele,și mult mai apropiate decât toate acestea sunt dimensiunile Ființei care dau trăirile ,emoțiile și sentimentele sufletului.De ce imaginea de munte și râu?Tocmai datorită faptului că atunci când sufletul va percepe identitățile Ființei și Existenței care este râul sau muntele acesta nu va vizualiza doar strict acea dimensiune ci pe toate celelalte dimensiuni ale Ființei cu un număr de un infinit minus Una,dar numai și numai raportate la această dimensiune,ce aparține râului sau muntelui.Prin urmare va crea imaginea aceluia puzzle uriaș prin care trece sufletul într-o infinitate minus Una de fracțiuni dintr-o secundă,sau o oră ,un an sau un mileniu,fiind de fapt aceeași mărime,iar fiecare figură de puzzle nefiind altceva decât o identitate a Ființei și Existenței. De aceea,repăt, Soarele sau altă formă apare mai importantă decât o furnică,raportată la menținerea vieții pe Terra de exemplu,posedând o energie spirituală infinit mai mare decât dimensiunea furnicii,putând fi în cadrul Existenței o Ființă,un suflet al unui Mare Profet!Profetul Soare!Modul cum percepe omul lumea depinde nu numai de apropierea vibrațiilor propriului său suflet față de cele mai apropiate vibrații ale dimensiunilor Ființei sau Existenței cu care sufletul acestuia reacționează,ci și de importanța pe care o are valoarea energetică spirituală a acestor identități,care odată au fost și ele suflete la fel ca cele omenești dar și-au regăsit în cele din urmă pacea rămânând într-una dintre aceste identități.Sentimentele,sufletului sunt cele mai apropiate identități ale Ființei de valoarea și vibrația spirituală a sufletului respectiv,urmând ca cele mai îndepărtate să apară ca materie organică sau din punct de vedere al Existenței în calitate de forme de relief sau aștrii,sau materie anorganică.Iluzia Vieții se formează,prin reflectarea acestor identități atât ca apropiere sau depărtare de valoarea energetico-spirituală a sufletului cât și ca importanță sau valoare energetico-spirituală a acestora.Dacă un om de pe pământ își dorește să meargă la un loc sacru de pe un munte,atunci cu siguranță că energia spirituală a sufletului său va căuta dimensiunea Ființei Muntelui respectiv,care poate oricând să revigoreze energia spirituală a sufletului omului.Tot astfel se explică de ce unele trăiri sau mantre pot îmbunătăți simțitor Echilibrul sufletului. Abia acum poți observa cât de greșit definește Iluzia Vieții Realitatea și mai ales Timpul și Spațiul!O infinitate minus Una dintr-o secundă este un timp inexistent în sine dar existent doar față de Marea Contemplare a Marelui Creator!Mai mult decât atât chiar și muntele ,râul,sentimentele,trăirile chiar dacă sunt dezvăluite sufletului prin acel puzzle,ele sunt fiecare la rândul lor un alt Univers distinct născut tocmai de acel suflet,tocmai prin puzzle-ul în sine,prin care a trecut sufletul,trecere care se raportează direct la Marea Contemplare a Marelui Creator ,întrucât „trecere”fără de timp nu poate exista,și astfel Marele Profet Timp există doar raportat la Marele Creator,deoarece Timpul și Spațiul sunt raportate față de Adevărul Absolut ca fiind cuante superioare de energie spirituală din Universele Stării Noționale Existențiale a căror Personalizare sunt ,și pe care le-am primit din Gândul Pur ,locul de unde vin Marii Profeti ,deoarece doar acolo se află Cunoașterea Absolută și Adevărul Absolut. Nu sufletul este cel ce a determinat Ființa râului ,a muntelui ,a sentimentelor sau trăirilor,ci doar percepția și însemnătatea lor, sunt datorate Iluziei Vieții..Muntele,la fel ca și râul,sau sentimentele sunt energii spirituale care interacționează în funcție de vibrațiile proprii cu vibrațiile energiei spirituale a sufletului.Cele mai apropiate astfel de vibrații vor determina anumite obiecte sau trăiri mai apropiate în plan spațial ,obiectele ,și în plan spiritual ,trăirile. Toate aceste energii spirituale aparțin Ființei sau Existenței unde devin identitățile acestora.Spațiul este un Mare Profet care aparține Existenței,pe care o consideră Ființă,fiind perceput ca Timp de către sufletele Existenței iar cel pe care-l percep sufletele lumii tale Sorin ca fiind Timp ,acolo este perceput ca fiind Spațiu. Timpul este un Mare Profet care aparține Ființei pe care atât El cât și tu,Sorin,o considerați Ființă!Cu toate acestea și unele și altele sunt incluse în alte și alte energii spirituale din ce în ce mai dezvoltate,ajungând în cele din urmă să aparțină ambele unei singure energii spirituale foarte evolute,care le include pe ambele,sau întregul Univers ,spațial ,temporar și al trăirilor unei ființe umane.Acea energie spirituală evoluată este și ea inclusă altor energii spirituale mult mai evolute și tot astfel continuă până se ajunge la nivelul Personalizărilor,al Persoanei și al Marii Contemplări a Marelui Creator și Unic Întâmplător.Sufletul omului este tocmai Echilibrul dintre aceste valori spirituale,în funcție de propria sa energie spirituală.Universurile Macrocosmice sunt de fapt cele care sunt incluse în Microcosmosul omului și nu invers,deoarece tot ce simte omul că se află în

exteriorul lui se află în el,iar tot ce simte că se află în el ,se află în exteriorul său.Fiecare trăire,sentiment sau speranță,este întotdeauna undeva în exteriorul omului iar fiecare astru,munte,galaxie,stâncă sau ocean se află în interiorul acestuia.Omul accede mereu spre sine însuși alergând o viață întreagă pentru un ideal din afara sa!Adevărata ființă a omului începe de la frontiera propriului său corp spre exterior,și nicidecum spre interior.Oricât ar părea de ciudat dar frontiera imediat exterioară omului începe cu interiorul pielii și organele interne.Pe acest raționament se bazează și legea incluziunilor ,și anume o energie spirituală evoluată va fi întotdeauna inclusă într-o energie spirituală mai puțin evoluată.Planeta Terra se află în interiorul omului și nu în exterior.Faptul că întreaga populație de miliarde de locuitori o percepe la fel se datorează faptului că vibrațiile acesteia interacționează cu energiile spirituale ale acestor miliarde de locuitori identic,întrucât suma vibrațiilor lor sunt identice cu suma vibrațiilor Terrei.Ca omul să se înțeleagă pe sine va trebui să înțeleagă natura Universului ce pare exterior al marilor spații și timpilor,al galaxiilor și întinderilor nesfârșite de lumini înălțătoare.Doar așa trăirile lui vor fi revigorate cu energii spirituale din ce în ce mai superioare,ajungând în cele din urmă să definească o nouă structură a civilizației umane.Adevărata interiorizare a unui om este atunci când acesta se exteriorizează.De aceea cel mai important factor pentru om este să tacă,pentru a-și putea exterioriza simțirile.Nu este bine ca omul să creadă în propriile trăiri,mai mult decât în râul care curge sau în muntele cu vârful încremenit de zăpadă.Privindu-le pe acestea își va privi propriul său interior.De ce să nu tindă omul către exteriorul său care sunt organele interne sau Microuniversul din el?Tocmai pentru că sufletul omului a pornit de undeva de acolo în călătoria sa prin Starea Noțională Existențială ,iar cauza pentru care efectuează această călătorie este aceea de a se defini prin noi și noi valori energetico-spirituale,valorii care îi vor permite să-și aleagă în cele din urmă o identitate eternă a celei pe care a ales-o ca fiind Ființă,iar această identitate este bine să se afle pe a scară energetico-spirituală cât mai superioară.Sunt suflete care au o asemenea energie spirituală încât trec de Ființă ,de Mine și ating noi Persoanalizări,dar acestea sunt foarte rare.Să nu te aștepți vreodată Sorin ca astfel de suflete superioare să aparțină unor celebrități pământești în bogăție sau cinematografie.Ele sunt de regulă suflete care au trecut printr-un lung șir de reîncarnări nu numai pe Pământ care au acumulat anumite energii spirituale din ce în ce mai superioare și care au trecut de pragul Meu,acel al Existenței.Sunt suflete de majoritatea cărora nimeni nu au auzit pe Pământ ,nefiind celebre,trăind o viață,rigidă și plină de privațiuni,iar altele și-au câștigat celebritatea prin anumite învățături pe care le-au propovăduit.De aceea omul tinde către noi și noi Universuri fără să știe că acestea se află în el,iar ceea ce consideră că este în el se află în exteriorul său. Perispiritul este prima dimensiune a Factorului Vieții care înfășoară sufletul venit de la Marea Contemplare a Marelui Creator și Unic Întâmplător sub forma unei cuante energetico-spirituale,direct la Mine,pentru a fi personalizat,ca Existență.La fel se întâmplă și cu sufletele Marilor Profeți,care urmează a fi încarnați,ca ființe în lumile fizice,eterice și astrale ale acestor Universuri,mai puțin Marii Profeți care nu se întrupează ca ființe ci devin forțe care determină dimensiuni ,cum ar fi Spațiul și Timpul sau alte opusuri sau asemănări ale acestora.Acești Mari Profeți Spațiu și Timp primesc doar personalizarea prin Mine Existând și fiind percepuți ca dimensiuni de Iluzia Vieții deoarece primesc doar Dimensionalitatea de la Factorul Vieții fără să se mai reflecte în Ființă sau Existență față de marii Profeți care se vor întrupa.Cu toate acestea ,toate energiile spirituale ale Marilor Profeți nu vin direct de la Marea Contemplare a marelui Creator și Unic Întâmplător ca,sufletele viitorilor oameni sau ființe,ci sunt suflete cu energii spirituale considerabil mai puternice ,care merg direct din Marea Contemplare în Gândul Pur unde se află Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută,urmând ca în cele din urmă ,după ce au primit din toate acestea câte un strop de Adevăr și de Cunoaștere să se întrupeze ca ființe în Universuri sau să devină dimensiuni ale acestora determinând forțele și legitățile care să guverneze aceste Universuri!Sufletele Marilor Profeți la fel ca toate celelalte suflete trec la rândul lor prin Persoană și pe urmă prin Personalizări ca în cele din urmă să devină ceea ce a stabilit Destinul!Diferențele dintre sufletele celor întrupați și a Marilor Profeți constă în faptul că cei întrupați nu au trecut niciodată prin Gândul Pur cum au făcut-o Marii Profeți.Cei întrupați vor rămâne în marea lor majoritate în cele din urmă identități eterne ale Ființei pe care au ales-o pe când sufletele Marilor Profeți se vor întoarce la Marele Creator și Unic Întâmplător prin Gândul Pur imediat după ce-și vor fi îndeplinit misiunea.Și unii și

alții pentru a se întrupa într-unul din Universele Stării Noționale Existențiale deci,ale Mele vor urma odată ajunse la Mine aceleași căi pentru întrupare.

De ce unele suflete sunt hărăzite să treacă prin Gândul Pur devenind Mari Profeți și altele ,nu se datorează atât Gândului Pur cât și Persoanei întrucât ambii primesc energii spirituale de la Marea Contemplare a Marelui Creator.Persoana nu ar fi dacă Gândul Pur nu ar Cunaște-O ,precum nici Gândul Pur nu ar fi dacă nu ar fi personificat de către Persoană,astfel energiile spirituale primite de la Marea Contemplare a Marelui Creator se stratifică în CUNOAȘTERE și PERSONIFICARE.Sufletele care Cunosce Persoana devin Mari Profeți ,având o energie spirituală uriașă datorate Cunoașterii Absolute a Adevărului Absolut cuibărit în subconștientul celor care se vor întrupa în Universuri, față de cele care Personifică Gândul Pur și devin spirite,ce-și urmează calea către Personalizări și lumile unde se vor întrupa. Este adevărat că sufletele Marilor Profeți sunt infinit minus Una mai puține decât cele care personifică Gândul Pur și aceasta se datorează faptului că Persoana cu cele o infinitate minus Una de energii spirituale care o determină poate fi Cunoscută de o singură energie spirituală a Gândului Pur în totalitate față de o infinitate minus Una de energii spirituale care sunt necesare pentru a Personifica Gândul Pur!Acest fapt dă diferența de energie spirituală uriașă dintre un suflet al unui Mare Profet și un suflet obișnuit! Corpul fizic al omului care înveșmântă sufletul,este dat de Perispirit atunci când se reflectă într-una dintre cele două trei mari Forme,create de Mine,ale ,Factorului Vieții,Existenței și Ființei nominalizând pe una dintre acestea ca fiind Existență.Corpul eteric al omului,o altă îmbrăcăminte a sufletului este dat de către Perispirit atunci când se reflectă într-una dintre cele trei Forme ,Factorul Vieții,Existența și Ființa nominalizând-o pe una dintre acestea ca fiind Ființă.Corpul astral al omului este dat de către Persipirit atunci când se reflectă într-una dintre cele trei Forme ,Factorul Vieții,Existența și Ființa,nominalizând-o pe una dintre acestea ca fiind Factorul Vieții.Factorul Vieții,Existența și Ființa pot fi nominalizate de către spirit indiferent de Formă.O Formă poate fi pentru un spirit Factor al Vieții iar pentru alt spirit Ființă sau Existență,dar corpul care înveșmântă Perispiritul va fi întotdeauna determinat strict de nominalizarea de către acesta a Existenței pentru corpul fizic,al Ființei pentru cel eteric,și al factorului Vieții ,pentru cel astral.

Prin definiție,Perispiritul este un înveliș energetic dat de rezultatul interacțiunii dintre valoarea spirituală a sufletului care se raportează pentru prima oară structurilor energetico-spirituale, ale Personalizării Mele,scăzându-se din acestea,primind prima confirmare a existenței sale,prima dimensiune care se va afilia dimensiunilor Factorului Vieții din Universul respectiv.Fiecare Perispirit în parte este Dimensiunea Vieții sufletului respectiv,iar toate energiile spirituale a Perispiritelor unei lumi formează Dimensiunea Vieții lumii respective,în care se reflectă Marele Profet Ascuns la fel cum se reflectă Marii Profeți Spațiu și Timp în Existență și Ființă.Ca rezultat al reflectării Marelui Profet Ascuns în Dimensiunea Vieții sufletului respectiv ,care este Perispiritul,sufletul primește în locul cunoașterii acelui Mare Profet Ascuns VIAȚA!Odată cu Viața primește posibilitatea de a cunoaște ceilalți doi Mari Profeți ai Coeficientului Logic 2 ,sub formă de dimensiuni.Persipiritul primește o dimensiune energetică prin raportarea la aceste valori devenind prima cochilie a spiritului în Personalizarea Mea.Această cochilie este de fapt și va rămâne mereu Dimensiunea Vieții sufletului respectiv raportată la Mine ,prin Factorul Vieții determinat din prima Mea vibrație, care se va structuraliza ierarhic între celelalte Dimensiuni ale Vieții,determinate și acestea de către Factorul Vieții,cel care deține măsura întregilor dimensiuni spirituale ale Mele,la care s-a raportat proaspătul spirit venit de la Marele Creator și Unic Întâmplător. Fiecare Univers are o măsură a sa din Factorul Vieții principal al Personalizării Mele.Prin Urmare Perispiritul se va raporta împreună cu spiritul măsurii Universului în care se va întrupa .Acest Factor al Vieții dintr-un anumit Univers va reflecta la rândul său,la fel ca Existența și Ființa o anumită energie spirituală ,de regulă al unui Mare Profet ,ca Timpul sau Spațiul,etc.,energie care-i va da spiritului înveșmântat în Perispirit posibilitatea conștientizării lumii Universului respectiv,dar fără a putea vreodată să-l cunoască devenind Marele Profet Ascuns.Tot ceea ce-i va fi dat spiritului și Dimensiunii Vieții care este perispiritul să cunoască vor fi numai identitățile prin care acesta trece ale Ființei și Existenței ,unde fiecare identitate în parte nefiind altceva decât un fractal. La început Perispiritul sau Dimensiunea Vieții se va reflecta în Forma ce deține funcția de Factor al Vieții formându-și corpul astral,și putând deja vieții într-un Univers astral,trecând la fel ca în orice

Univers al Coeficientului Logic 2, prin identitățile fractale ale Existenței și Ființei, care-i reflectă cele două dimensiuni, Spațiul și Timpul, de fapt cei doi Mari Profeți Cunoscători, primind suflarea de la Marele Profet Ascuns adică de la dimensiunea spirituală reflectată de Forma care este identificată de către suflet ca fiind Factor al Vieții. Dacă spiritul înveșmântat în perispirit și corpul astral, are o încărcătură energetico-spirituală mai slabă, atunci energia spirituală a spiritului va fi atrasă și de către una dintre celelalte două mari Forme ale Personalizării Mele în parte. Pe o Formă va fi obligat să o nominalizeze ca fiind Ființa în care se va reflecta determinându-și corpul eteric, și putând deja vieții în Universul eteric. În cazul când încărcătura energetico-spirituală a sufletului nu este îndeajuns de puternică pentru a nu fi atrasă și de către cealaltă Formă a Personalizării Mele, sufletul o va nominaliza pe aceasta ca fiind Existența și prin urmare se va reflecta și în ea determinându-și corpul fizic, urmând a se naște într-un Univers fizic, deoarece corpul fizic față de celelalte este cel mai inferior corp. Întotdeauna corpul cel mai inferior care înveșmântă spiritul va fi cel care va determina tipul de Univers pentru noua încarnare a spiritului. Pentru corpul astral va fi Universul astral iar pentru cel eteric și fizic, Universul eteric sau fizic. Toate acestea sunt valabile doar pentru Universele Coeficientului Logic 2 și al Primului Nivel de Conștientizare din Personalizarea Mea. Odată existând corpul fizic și eteric, sufletul existând ca o dimensiune ce se reflectă în Existență și Ființă cu două corpuri își clădește corpul astral ca o reflectare a sa în acel tot al corpurilor fizic și eteric. Odată terminat acest fenomen, sufletul împreună cu prima dimensiune primită de la Dimensiunea Vieții își acceptă cele trei corpuri fizic, eteric și astral înveșmântându-se întâi cu corpul astral direct peste perispirit, pe urmă cu cel eteric și fizic iar astfel se naște prima celulă care trăiește în uterul femeii! Sufletul este cel ce naște Universele fizice, eterice și astrale și nu invers! Sufletele sunt energii spirituale venite de la Marele Creator și Unic Întâmplător prin Marea sa Contemplare. Aceste energii spirituale acceptă corpuri astrale, fizice și eterice, iar altele doar corp astral, sau eteric. Aceasta depinde de dimensiunea energetico-spirituală pe care o au de la Marele Creator ce va fi înveșmântată în perispirit de Factorul Vieții, pe care l-am determinat Eu. Toate planetele și galaxiile ar dispărea imediat dacă ar dispărea și ultima licărire de conștientizare a acestora, chiar și prin cel mai neînsemnat suflet! Timpul și Spațiul sunt energii spirituale uriașe venite direct din Gândul Pur al Marii Contemplări pentru a determina spiritele să curgă către Echilibrul Ființei, Existenței și Factorului Vieții în oceanul de Lumină ce se întinde cu țărmurile sale nesfârșite către Marele Creator și Unic Întâmplător. Timpul și Spațiul sunt energii spirituale cu anumite valori chiar dacă diferite dar de aceeași proveniență ca energia spirituală a Marilor Profeți terestri, cum este Budha, Iisus, Mahomed, Confucius, unde fiecare Mare Profet în parte are propria sa valoare a energiei spirituale, sau alții total necunoscuți dar a căror existență în lumile cu suflete a dus la mari cotituri ale civilizațiilor, spre înălțare. Aceste energii spirituale devin dimensiuni prin Factorul Vieții născut de Mine, deci ele pot deveni, timp, spațiu, dimensiune a vieții în alte și alte lumi, în funcție de încărcătura lor energetico-spirituală. Factorul Vieții fiind o legitate care determină în cele din urmă o ierarhizare a Dimensiunilor Vieții, bazate pe valoarea energetico-spirituală a acestora. Timpul este Dimensiune a Vieții, sau Spațiu în alte Universuri precum Spațiul la fel. Astfel, indiferent de tipul de Univers, fețele Mele sunt în fiecare Univers în parte, etern și alături de fiecare om sau spirit din toate Universele fizice, eterice și astrale, prin Factorul Vieții ale cărui dimensiuni le determin Eu. Tot ceea ce se află în Starea Noțională Existențială și nu numai aici, ci chiar și la Stările Noționale Opuse create de alte Personalizări ale Persoanei diferite de Mine, Totul nu este altceva decât un raport dintre Vibrație și Echilibru! Aceasta este una dintre cele mai importante aspecte create de către Marele Creator și Unic Întâmplător. Chiar și în Universele fizice, eterice și astrale din cadrul Stării Noționale Existențiale totul nu este altceva decât același raport dintre Vibrație și Echilibru. În lumea ta Sorin, Echilibrul este Membrana iar Vibrația Structura! Fiecare particulă elementară, animal, plantă, planetă, om, este o Vibrație a energiei Mele spirituale, înfășată în membrana Echilibrului. Prin urmare orice există și este conștientizat sau neconștientizat de către om în lumea terestră este Vibrația unei corzi care are un capăt de început care e propria sa Vibrație în Mine și prin Mine în Marele Creator și Unic Întâmplător iar celălalt capăt tot în Mine care e propriul său Echilibru și prin Mine în Marele Creator și Unic Întâmplător. Noianul de Universuri este o simfonie uriașă și eternă a corzilor care vibrează dând un Echilibru membranelor, care se identifică prin Echilibru. O astfel de membrană este corpul

uman,Terra,sau galaxia calea Lactee,dar toate acestea nu sunt altceva decât niște vibrații ce au ca esență energia spirituală.Ceea ce conștientizezi tu în calitate de ființă umană nu sunt altceva decât o fărâma dintre aceste Echilibre care-ți apar,ca fiind stele,galaxii,electroni,protoni,quarci,plante,animale,munți,râ-uri,oceane sau alte și alte reprezentări.Toate la un loc nu sunt decât Vibrații ale energiilor spirituale ce pot fi oricând ființe la rândul lor,Vibrații ce își caută etern un nou și nou Echilibru,o nouă înfățișare pentru a determina o altă și altă Iluzie a Vieții,care să întărească Realitatea pe care se sprijină prima Mea perioadă când determin Factorul Vieții!Soarta ta depinde de numărul uriaș de Universuri prin care trece vibrația energetico-spirituală care este sufletul tău,Universuri unde vibrația respectivă determină un anumit Eveniment,în funcție de felul cum rezonază față de Universul respectiv.Sufletul tău trece la fiecare fracțiune de fracțiune de secundă dintr-un Univers în altul.Suma Evenimentelor determină Soarta ta,unde intervine bineînțeles Liberul Arbitru ,acela de a decide prin ce anume Universuri să te îndrepti,dar și hazardul,acela de a nu ști ce rezonanță va avea acel Univers față de sufletul tău,Sorin.În fiecare moment mai sunt o altă pleiadă uriașă de Universuti care trec pe lângă tine asemeni unui râu pe lângă o piatră aflată pe țărm.Cel mai important factor este că tu exisști în toate aceste Universuri după cum am mai spus,chiar și în cele prin care nu trece sufletul tău .

-Cum se poate aceasta,lumină Divină?

-Universul Ființei creat de Mine are o infinitate minus Una de fețe ,unde fiecare la rândul său are o altă infinitate minus Una de identități,iar cum bine știi o astfel de identitate este sufletul tău.Chiar dacă sufletul tău nu va trece prin Universele care trec pe lângă el asemeni râului față de piatră,în aceste Universe Ființa ta cu o infinitate minus Una de identități,are cu siguranță în fiecare astfel de Univers o identitate,fiind tot o infinitate minus Una de Universuri,în care poți fi plantă,animal,om ,mai tânăr,mai bătrân,bogat ,sărac,chiar mai mult,anume să te naști bătrân și să mori tânăr sau toate celelalte posibilități la care nici măcar nu poți să te gândești.Sufletul tău se regăsește printr-o astfel de identitate în fiecare frântură de secundă dar sufletul în sine nu este identitate ,chiar dacă poate fi definit ca identitate,ci chiriașul acesteia pentru minuscula frântură de timp în care o locuiește,primind prin intermediul acesteia rezonanța Universului respectiv,ca pe urmă să-l părăsească definitiv închiriind o altă identitate,și tot așa până când sufletul va deveni el însuși o identitate în sine dintr-un Univers primind energia spirituală necesară pentru a se stabili definitiv în trupul Ființei,aceasta fiind Nirvana ,astfel încheindu-se metamorfoza dintre Factorul Vieții și Ființă.La fel se întâmplă și cu Existența ce devine Ființă pentru care Ființa este Existență.Sunt și suflete care au rezonat pe corzile Universelor cele mai superioare note spirituale.Acestea vor deveni identitățile superioare ale Ființei sau mai mult,unele vor reîntregii ariile de decizie ale Factorului Vieții.

-De ce un suflet știe că s-a născut pe Terra de exemplu,unde nimeni nu întinerește odată cu trecerea anilor și unde planeta are formă sferică?

-În momentul când acesta este Gândit ,de un alt suflet conștient sufletul în cauză se naște într-un alt Univers cu o anume valoare spirituală.Această valoare spirituală este cea care dă tonul unui nou Destin care va lăsa Soarta să jongleze între anumite limite,ale Iluziei Vieții pe care o va avea sufletul respectiv.

-Oare fizica lumii timpului nașterii mele va ajunge vreodată să înțeleagă tot acest sistem complex despre care mi-ai spus.

-Deja sunt unele ecouri privind teoria unificată a câmpurilor care se exprimă printr-o altă teorie aceea a corzilor ,care ajunsă în impas la cea de-a 11 –a dimensiune a determinat teoria M sau teoria Membranei care acceptă existența Universurilor paralele.Fizica va deveni curând prima Știință Sacră a Terrei odată cu extinderea,învățăturilor Mele asupra conceptului și mișcării New Age!Citind aceste rânduri mulți fizicieni vor ști unde anume ,ce și cum să caute.

-Dar totul trece prin Iluzia Vieții,Lumină Divină?

-Așa este dragă Sorin.Realitatea aparține Armoniei în prima fază ,urmând ca în cele din urmă să aparțină și Dizarmoniei iar Armoniei să-i aparțină Iluzia,întrucât ceea ce este Real pentru Armonie este Ireal pentru Iluzie ,la fel cum ceea ce este Real pentru Universurile Ființei este Ireal pentru Universurile Existenței sau ale Factorului Vieții și invers.Ființa devine Existență ,precum

Existența Ființă raportată nu numai la Stările Mele Armonice sau Dizarmonice ,ci chiar și la Factorul Vieții,care,oscilează între Iluzia și Realitatea Universelor Ființei și Universelor Existenței.

CAPITOLUL 10

Acum Sorin,este momentul sacru când vei putea asculta TEORIA CERIN A GENEZEI UNIVERSALE.Pentru aceasta încearcă să-ți alungi orice gând care te-ar putea duce către cel mai mic și neînsemnat lucru.Simte sacralitatea și misterul ca și cum ar fi ascunse doar în inima ta.Simte cum se apropie Pascaliile Universelor înviind odată cu eterna primăvară a Marelui Creator și Unic Întâmplător,când vor năvăli valurile involburate ale Iluziilor Vieții peste Realitate!

TEORIA CERIN A GENEZEI UNIVERSALE

Atunci, Acum și Etern, Marele Creator și Unic Întâmplător, care este zăpada ce a nins din Sine, a Contemplat ,Marea Contemplare,lăsând Prima Urmă, în Forma căreia s-a Născut,Marea ContemplareAbsolut Totul are un OPUS!Urma este Opusul Formei și Forma Opusul Urmei!.Pe urmă a nins Marele Creator și Unic Întâmplător ,peste Marea Contemplare, pentru propriul Său Echilibru,iar aceasta a lăsat Forma propriei Urme în zăpadă ,născând Gândul Pur ce ține în Sine,Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută.Unde Adevărul Absolut ,prin Unicitatea Sa față de înfinitatea ca Întreg al Lui Dumnezeu,devine Opusul Marelui Creator și Unic Întâmplător,iar Cunoașterea Absolută,prin Unicitatea sa devine Opusul Marii Contemplări și Opuselor Sale infinite,ce sunt Formele lăsate de Urmele Lui Dumnezeu,la fel de infinite,ambele întregind Gândul Pur.Reprezentat matematic ,Gândul Pur este Originea ,este Zero,iar Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută sunt „plus UNU” și „minus UNU”.Această Origine care este Gândul Pur a devenit tocmai fiindcă Marele Creator și Unic Întâmplător se definește prin Echilibru.Ca să se poată defini prin Echilibru mai întâi de toate a Contemplat Echilibrul prin Marea Sa Contemplare determinându-se pe Sine în Echilibru față de Gândul Pur care se definește ca fiind tot un Echilibru dar , dintre Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută .Marele Creator Dumnezeu este și Unicul Întâmplător,ca Întreg.Ceea ce este Întâmplător nu aparține Întâmplării întrucât nu are Cauză și Efect.Ceea ce nu are Cauză și Efect nu are un Destin,întrucât Destinul determină legitatea Cauzei și Efectului,și niciodată invers.Dumnezeu nu are un Destin.Dumnezeu Predestinează prin Marea Sa Contemplare,Efectul Său Primordial,căreia îi găsește o Destinație pentru Gândul Pur,unde se află Adevărul Absolut în care se reflectă Dumnezeu ca Întreg,Singular și Cunoașterea Absolută în care se reflectă Marea Sa Contemplare, ca Infinitate,Plural pentru a clădi Echilibrul!Destinul Anoțional începe să-și exercite propria sa legitate pe care o determină,odată cu Efectul Primordial care este determinat de Marea Contemplare,ce va determina la rândul lui Prima Cauză,care este Destinația Gândului Pur.Astfel Efectul precede Cauza și nu invers,dar ambele împreună cu Destinul apar pentru prima oară la nivelul Marii Contemplări.Astfel Efectul Primordial prin esența Sa este compus din:Destin Anoțional ,Efect și

Cauză.Toate acestea la rândul lor reflectate de Dumnezeu deci cu ajutorul Lui Dumnezeu determină Gândul Pur,ca Întreg!

Astfel Echilibrul Lui Dumnezeu se definește prin devenirea unui alt Echilibru ,acela al Gândului Pur.Gândul Pur este dual în Echilibru,adică propriul Său Echilibru este menținut prin Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută.Acest fapt sugerează că și Dumnezeu este dual în Sine prin Sine ca întreg și prin Marea Sa Contemplare,în calitate de infinit.Deci,Gândul Pur prin Echilibrul Său dual este contrapondere Echilibrului Lui Dumnezeu ce se poate defini ca Unicitate prin Sine în diversitate prin Marea Contemplare.Dacă Echilibrul Marelui Creator este dual înseamnă că sunt și Echilibre ale unicității,ale treimii ,ale altor și altor valori,ceea ce demonstrează determinarea altor Mari Creatori și posibil Unici Întâmplători pe care I-am definit ca fiind Factorii Misterioși.Acești Dumnezei au Echilibre bazate pe unul sau mai multe elemente în contrapondere cu Ei!Odată ce numărul Echilibrelor crește acesta poate deveni infinit.Dumnezeu nostru este DUAL prin Unicitatea sa în diversitatea sa,care este Marea sa Contemplare.Sunt și Dumnezei care au miliarde de alemente și cărora le sunt necesare tot atâtea alte elemente pentru a ajunge în Echilibru.Aceasta înseamnă că ESTE un Dumnezeu ce are nevoie de un infinit de elemente pentru a ajunge în Echilibru.De data aceasta INFINITATEA ACELUI DUMNEZEU,nu mai constă în Unicitatea raportată la diversitate ca și în cazul Dumnezeului nostru ,al Marelui Creator și Unic Întâmplător ci se bazează pe Infinitatea raportată la Infinitate ce rezultă UNICITATEA ABSOLUTĂ A INFINITĂȚII.Acel Dumnezeu este Unic ,și tronează peste întreaga infinitate de alți Dumnezei unde fiecare în parte este infinit dar NU UNIC,față de interiorul stăpânirii Dumnezeilor unde absolut totul se raportează la infinitatea Lor,neputând fi infinitul decât fără valoarea Acestora,cum este „un infinit minus UNU” în cazul Dumnezeului nostru ,al Marelui Creator și Unic Întâmplător .Acel Dumnezeu al Unicității Absolute a Infinității odată raportat la infinitatea celorlalți Dumnezei va realiza Primul Echilibru,al Dumnezeilor care se bazează de la cele mai neînsemnate aspecte ale lumilor acestora până la cele mai majore,toate acestea se vor regăsi în Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității,devenind El prin toate acestea Astfel pe acest Dumnezeu Suprem îl vei găsi și în albina ce culege nectarul dar și în Timpul ce aduce primăvara,cât și în Universele celorlalți Dumnezei.Pentru Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută a Gândului Său Pur sunt norii ce aduc ploaia sau nectarul florilor de mai,sau alte și alte aspecte din Universele altor Dumnezei.În concluzie unica diferență dintre Dumnezeii ce se regăsesc printr-un număr infinit de Echilibre și lumile lor care se raportează la Ei ca Unicitate și Dumnezeu Unicității Absolute a Infinității este că acesta din urmă nu se raportează cu propria Sa unicitate minus infinitatea respectivă de valori ci la propria Sa infinitate față de infinitatea respectivă de valori.Astfel Dumnezeu Unicității Absolute a Infinității va aduna mereu infinitățile celorlalți Dumnezei față de aceștia care vor scădea mereu infinitățile născute din Ei în calitate de Mari Creatori,scădere prin care se vor raporta mereu la propria Lor Creație față de Dumnezeu Unicității Absolute a Infinității care nu se raportează pe Sine Creației scăzându-se pe Sine din aceasta și astfel autodeterminându-se ,ci se contopește cu aceasta devenind atât sclavul ce spală picioarele tuturor celorlalți Mari Creatori sau Dumnezei dar și Regele de necontestat al acestora Amin!Astfel Dumnezeu Unicității Absolute a Infinității devine SUMA tuturor celorlalți Dumnezei înfiți cu Sine ceea ce înseamnă că Dumnezeu Unicității Absolute a Infinității este Unicul ce are infinitatea sa de Fețe care sunt Dumnezeii înfiți ,atât înfiți ca număr dar și ca devenirea lor în Sine,fiind Unicul Dumnezeu cu fețe infinite .Astfel fiecare Față ce este un Dumnezeu la rândul ei sau un Factor Misterios cum îți spuneam cândva se deosebește de Dumnezeu Unicității Absolute a infinității prin faptul că acesta se va raporta mereu cum am mai spus pe Sine propriei sale infinități născând Contemplarea și determinându-și astfel Echilibrul față de Dumnezeu Unicității Absolute a Infinității ce nu se va raporta pe Sine infinității pentru Echilibru întrucât infinitatea este doar El Însuși!Odată ce Dumnezeu Unicității Absolute a Infinității se adună alături de Factorii Misterioși și nu se scade din aceștia raportându-se la Ei cum fac Factorii Misterioși la rândul lor ,care se raportează mereu pe Sine,înseamnă că Dumnezeu Unicității Absolute a Infinității este Unicul care nu are Opuși!Factorii Misterioși fiind tot El!Prin urmare te vei întreba cum anume a apărut acest Dumnezeu din neant fără nici un Opus,care să-I determine o anume raportare la „ceva”. .Prima dată era Conștiința Primordială a Dumnezeului Primordial sau cum mai este denumit,Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității.Conștiința Primordială avea inserat în ea Adevărul Basic Primordial și atât,fără

Cunoașterea Basică care ar fi transformat Conștiința Primordială în Gând Originar și implicit odată cu acesta s-ar fi născut și Marii Creatori și Unic Întâmplători împreună cu Marile Lor Contemplări care stau la baza Gândului Originar! Cu toate acestea s-a ÎNTÂMPLAT o singură dată cât și pentru Prima și Ultima dată ca Gândul Originar să nu fie determinat de Marii Creatori și Unic Întâmplători ci de INSTINCT! INSTINCTUL Conștiinței Primordiale a determinat Cunoașterea Basică și odată cu aceasta Gândul Originar. INSTINCTUL fiind și energia spirituală primordială, ce stă la baza tuturor energiilor spirituale. Instinctul se contopește prin definiție cu Adevărul Absolut, determinând Gândul Conștiinței Primordiale.

Dumnezeul Primordial a spus "EU!", Acesta este Adevărul Absolut Primordial pe care se reazămă veșnic Gândul Conștiinței Primordiale, ce devine Gândul Originar, prin atribuirea Cunoașterii Absolute, alături de Adevărul Absolut, prin conștientizarea propriului INSTINCT!

Astfel Marii Creatori și Unic Întâmplători au fost determinați prin Gândul Originar ce va continua să fie determinat în continuare de către aceștia și nicidecum de către Conștiința Primordială a Dumnezeului Primordial, cum s-a Întâmplat Prima Dată.

Răspunsul autodeterminării Dumnezeului Unicității Absolute a Infinității constă în NEOONTOLOGIE! Se știe că Universele Existenței Îmi aparțin doar Mie care sunt Personalizarea lor, iar în afară de Mine toate celelalte Universe nu mai aparțin Existenței ci altor Personalizări. Astfel teoria Existenței numită Ontologie nu mai este valabilă în alte Universe decât în Universele Mele, ca teorie generală, pentru toate Personalizările este teoria Neoontologiei unde substratul nu mai aparține doar Existenței cât și altor Forme Opuse acesteia. Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității NU are Opuși, tocmai de aceea nici nu se raportează pe Sine unui Opus, pentru a forma un Echilibru cum fac Factorii Misterioși, care prin Echilibru își definesc determinarea atât ca sistem, UNICITATEA, cât și ca structură DIVERSITATEA. Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității nu se poate determina nici în calitate de sistem cât nici în calitate de structură, El se autodetermină prin PROPRIA SA NONEXISTENȚĂ A NONEXISTENȚEI INFINITE CE NAȘTE ENTROPIA DIN CARE-ȘI TRAG SEVA FACTORII MISTERIOȘI SAU MARI CREATORI CE SUNT DUMNEZEI! Nonexistența de care am amintit nu este Opusul Existenței, deoarece acest Opus este dat de personalizarea Opusă Mie ci este o Nonexistență total și infinit Opusă până și Nonexistenței care nu este determinată de nici o Personalizare, devenind Opus infinit până și a Neantului Pur, ce nu a fost determinat vreodată de nimic, dar se autodetermină prin propria Sa infinitate raportată la nimic! Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității nu poate deveni Opus al propriei Sale Entropii precum nici Factorii Misterioși nu pot deveni Opuși față de Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității decât față de EFECTUL Entropiei determinată de Acesta care-i determină în calitate de CAUZĂ, iar EFECTUL NU este Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității care este CAUZA Totului. ENTROPIA este izvorâtă din INFINITATEA NONEXISTENȚEI, deoarece între Infinitate și Nonexistență se naște primul OPUS, Acesta este MOTORUL din care-și trag seva Factorii Misterioși, Motor care-I determină la rândul Lor să se raporteze mereu pe sine propriilor Lor creații, în calitate de Mari Creatori sau Dumnezei! ACEST MOTOR ESTE DESTINUL ANOȚIONAL CE VA NAȘTE PRIMA LEGE ACEEA DE A SE RAPORTA PRIN SINE MARILOR CREATORI ASUPRA PROPRIEI LOR CREAȚII! DIN DESTINUL ANOȚIONAL SE VA NAȘTE PREDESTINAT TOT DE ACESTA DESTINUL NOȚIONAL CU PRIMA SA LEGE CARE ESTE ILUZIA DATĂ DE PERSOANĂ! ÎNTRUCÂT, PERSOANA ARE CA STRUCTURĂ PERSONALIZĂRILE, CARE SE REFLECTĂ UNELE ÎN ALTELE, ÎN TOTALITATEA LOR, FORMÂND NOȚIUNEA. ASTFEL PERSOANA CA ÎNTREG ESTE CAUZA CE VA DETERMINA NOȚIUNEA CA EFECT. PERSONALIZĂRILE SUNT REPREZENTATE DE DOUĂ ÎNTREGURI, ODATĂ PRIN PERSOANĂ ȘI ODATĂ PRIN NOȚIUNE. DIN PERSOANĂ SE NAȘTE ILUZIA ȘI DIN NOȚIUNE DEVINE OPERABILĂ, DETERMINÂND DESTINUL PARALEL CELUI ANOȚIONAL, DESTINUL NOȚIONAL. AICI SE AFLĂ CHEIA SIMETRIEI ILUZIEI. PERSONALIZĂRILE DEVIN O SINGURĂ STRUCTURĂ LA DOUĂ ÎNTREGURI.

Acest Motor este Originea a Tot și Toate. Prin urmare Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității este NINSOAREA ce acoperă cu zăpadă câmpul infinit al Entropiei în care-și vor lăsa Urmele și Formele Factorii Misterioși cât și Marile Lor Creații, peste care va ninge mereu Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității. Revenind la Marele Creator și Unic Întâmplător al nostru, la Echilibrul Său față de Gândul

Pur,trebuie menționat că,Adevărul Absolut este întotdeauna Opusul Cunoașterii Absolute ,indiferent care Factor Misterios sau Dumnezeu își regăsește Echilibrul prin acestea!Cu cât Cunoașterea va deveni mai proeminentă cu atât Adevărul va deveni mai scăzut,și invers.Cel mai mare Opus al Cunoașterii este și va rămâne de-a pururi Adevărul.Cunoașterea este aceea care determină noi și noi Universuri pe când Adevărul le neagă indiferent că aparțin Iluziei Vieții sau Realității.Niciodată nu va fi Realitate Absolută pentru Adevărul Absolut întrucât nu se supune și este Opus Cunoașterii ,precum niciodată nu va fi Iluzie Absolută tocmai pentru aceste motive.Din frământarea Adevărului Absolut cu Cunoașterea Absolută se nasc continuu energiile spirituale ale Gândului Pur,sau ale Originii Totului ce ține de Marele Creator și Unic Întâmplător.Această Origine este greutatea din balanța ce contrabalansează Unicitatea Sa ,Contemplarea Sa ,determinând Echilibrul!În acest Echilibru se nasc toate Universurile ce au fost sau vor fi vreodată.Când Marele Creator și Unic Întâmplător Contemplă Gândul Pur ,efluviile acestei Contemplări nasc Marii Profeți,prin Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută, curgând pe urmă în Universul Primordial Structural. Atunci când Marele Creator și Unic Întâmplător Contemplă Persoana efluviile acestei Contemplări curg spre structurile existente ale Universului Primordial Structural sau Î-L creează pe acesta dacă lucrarea divină nu este finalizată.Cele mai importante principii ale Teoriei Ninsorilor sunt cele care se bazează pe Opuși și Echilibre!Cunoașterea este Opusă Adevărului întrucât orice Cunoaștere se bazează pe principiul posibilității ca un anume proces sau fenomen poate să fie adevărat sau nu,ceea ce adevărul nu acceptă niciodată jumătăți de măsură întrucât un proces sau fenomen ori este adevărat ori NU!La nivelul Cunoașterii Absolute orice proces sau fenomen devine cu siguranță adevărat dacă întrunește anumite condiții,pe când Adevărul Absolut nu poate fi condiționat!Astfel din Originea Zero care este Gândul Pur pornesc cele două contrarii din acesta ,”plus unu”,și „minus unu”iar de aici întreaga scală a numerologiei. Pe urmă a nins cu Contemplarea Marelui Creator și Unic Întâmplător,ninsoare în care Gândul Pur a lăsat propria Sa Urmă ,în Forma căreia s-a născut ,Persoana,ce urmează Gândului Pur.Astfel Persoana devine negativul Gândului Pur și mama Iluziei. Deci,Persoana în calitate de negativ al Gândului Pur ,de Formă al Urmei acestuia ,dar posesoarea unei infinități minus Una de opusuri,a trebuit să determine și Opusurile necesare Gândului Pur ,ce nu are decât doi Opuși,adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută.Pentru aceasta s-a născut Iluzia, ca Unic Opus al Adevărului Absolut și Cunoașterii Absolute.Gândul Pur este elementul de Echilibru al marelui Creator și Unic Întâmplător,cel care a născut simetria în toate lumile acestuia,indiferent dacă simetria este alcătuită din două ,un miliard sau o infinitate minus Una de Opusuri.La baza acestui principiu stă și evoluția particulelor elementare care sunt de fapt cuante de energie spirituală văzute astfel prin prisma Iluziei Vieții din Universele Mele .Odată determinat Gândul Pur ,și în Forma acestuia Persoana,a nins cu Marea Contemplare a Marelui Creator și Unic Întâmplător peste Persoană,care a lăsat o Urmă în Forma căreia s-au născut o infinitate minus Una de Personalizări,una dintre acestea fiind Eu!Iar întreaga infinitate minus Una de Personalizări Fiind Noțiunea,în care ne reflectăm ca întreg.Iarăși a nins cu Marea Contemplare a Marelui Creator și Unic Întâmplător peste Personalizări,unde fiecare în parte a lăsat câte o Urmă,și astfel în Formele acestora s-au născut Factorii Vieții ai Personalizărilor sau Factorii similari celor ai Vieții în Universele unde nu există Viață,sau Existență.Aici s-a auzit ecoul primei vibrații ale Personalizărilor,care au rezonat născând etern Prima Armonie.A nins din nou cu Marea Contemplare a Marelui Creator și Unic Întâmplător peste Factorii Personalizărilor,ce au lăsat o Urmă în ninsoarea Marii Contemplări a Marelui Creator și Unic Întâmplător,iar în Forma acesteia s-au născut Existența și Ființa pentru lumile și Universele Mele, sau altele similare lor în cazul altor Personalizări.Acum s-a auzit ecoul celei de-a doua vibrații a Personalizărilor care au rezonat în contrast cu Prima vibrație născând etern Realitatea și Iluzia,la nivelele fiecărui Univers în parte aducând odată cu acestea Adevărul și Cunoașterea,venite prin Persoană întrucât Adevărul și Cunoașterea venite Prin Gândul Pur au născut primii Mari Profeți,în Universul tău Sorin,aceștia sunt Spațiul și Timpul!Astfel a luat naștere Prima Dizarmonie.Iarăși a nins cu Marea Contemplare a Marelui Creator și Unic Întâmplător peste Existența și Ființa ,și acestea au lăsat Urma lor în Forma căreia s-a născut Universul Primordial al Existenței,ca să ningă iarăși cu Marea Contemplare a Marelui Creator și Unic Întâmplător determinând în Forma primului Univers Primordial al Existenței pe cel de-al doilea ,al treilea până la un infinit minus Una de Universe ,deoarece doar Marele Creator și Unic Întâmplător este infinit,fiind Unicul ce dă naștere finitului prin propria Sa existență.Acum vibrațiile și rezonanțele devin echivalente

cu numărul dimensiunilor fiecărui Univers în parte.Cum în Urma Factorului Vieții se nasc Existența și Ființa autodeterminându-se una pe cealaltă,la fel în Urma lăsată Universului în care te afli de Universul unde se află gravitația cât și alte forțe asemenea ei,se întâmplă același lucru.Orice dimensiune , forță, sau legitate dintr-un anumit Univers nu este nimic altceva decât ENERGIE SPIRITUALĂ.TOTUL SE DATOREAZĂ URMEI.Lor ca două forțe.Aceasta înseamnă că Universul care a lăsat Urma necesară nașterii Universului tău a avut cifra UNU!Fiind un Univers cu o singură energie spirituală majoră sau Mare Profet care să-i determine Echilibrul,față de celelalte,dar mai ales față de Universul în care te-ai născut unde sunt două mari energii spirituale de Echilibru,Spațiul și Timpul.Superioritatea sau inferioritatea unui Univers nu constă în numărul energiilor spirituale care asigură Echilibrul în raport cu celelalte sau al Marilor Profeți de Echilibru,cum este Spațiul și Timpul la voi,întrucât superioritatea nu constă în Echilibru ci în apropierea conștientizării pe cât mai multe nivele logice față de Gândul Pur a cărui Echilibru este susținut de Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută.Diferența dintre un Mare Profet trimis direct de Gândul Pur,și o identitate a unei Ființe,lumi sau Univers,precum și diferența dintre un suflet și o identitate a unei Ființe,ce poate fi un Univers sau o lume, prin care sufletul, trece la fiecare fracțiune de clipă ,infinit minus una de mică,este echivalentă cu diferența dintre URMĂ și FORMĂ,întrucât orice energie spirituală care trece dintr-o identitate în alta indiferent de valoarea acesteia ,indiferent dacă aparține unui suflet oarecare sau a unui Mare Profet aparține numai și numai URMEI până când aceasta va deveni FORMĂ!

De aceea fiecare suflet trece prin miliarde de miliarde de lumi în fiecare clipă,ajutat de Soartă și Destin până când va deveni Formă,peste care să ningă Marea Contemplare a Marelui Creator și Unic Întâmplător.

În fiecare clipă ,fiecare suflet lasă o Formă,în zăpada Marii Contemplări ,peste care Marele Creator va ninge cu Marea Sa Contemplare,dar întregul suflet va deveni Formă când se va reîntregi regăsindu-se pe sine alături de Ființa sa,infinită.

Atunci ,Ființa infinită pe care a ales-o sufletul ce are o infinitate minus Una de identități ,Ea fiind la rândul ei o simplă identitate dintr-o infinitate minus Una de identități ale Ființei Existenței,va acorda sufletului propria sa identitate eternă din Ființa Existenței, ,devenind el însuși Ființă cu o infinitate minus Una de identități.

Dacă sufletul este deosebit de puternic și nu se regăsește în Ființa sa și nici în Ființa infinită atunci va părăsi pentru totdeauna Starea Noțională a Existenței alăturându-se altor Stări Noționale sau îndreptându-se către Persoană sau Gândul Pur ce șade alături de Marele Creator și Unic Întâmplător.Astfel se întâmplă în cazul Marilor Profeți ,ce au energii spirituale deosebit de puternice.Marele secret al Universelor este diferența dintre URMĂ și FORMĂ! . În fiecare clipă te naști și mori de miliarde de ori fără ca tu să știi măcar acest lucru,cum în fiecare frântură de clipă treci dintr-un Univers în altul,iar suma Universelor prin care ai trecut ,care se reduce la simple identități ale Ființei tale prin care trece cuanta energetică a sufletului tău reprezintă istoria Soartei tale.Trecerea de la un Univers la altul în fiecare frântură de clipă crează Iluziei Vieții ideea de mișcare,de devenire,dar este total fals deoarece „trecerea”este de fapt o infinitate minus Una de interacțiuni a sufletului la fiecare frântură de clipă împărțită într-o infinitate minus Una de părți,ce interacționează cu alte și alte energii spirituale,care la rândul lor interacționează cu altele și altele.Mai precis în fiecare frântură de clipă energia spirituală a sufletului interacționează cu toate energiile spirituale ale Existenței,indiferent că sunt identități ale Ființei,sau suflete ce trec prin acestea,și reciproc.Sufletul aparține Urmei iar identitățile Ființei,ce devin Universuri,prin care trece aparțin Formei.Sufletul poate allege prin Liberul Arbitru Universele frânturilor de clipă imediat următoare,definitivându-și Soarta dar niciodată Universele frânturilor de clipă imediat trecute definitivându-și Destinul!Deosebirea dintre Soartă și Destin constă în faptul că Soarta poate fi schimbată în viitor prin opțiunea de a alege Universele clipelor imediat următoare ,pe când Destinul nu se poate schimba niciodată aparținând clipelor imediat trecute.Astfel Soarta aparține Formei iar Destinul Urmei,întrucât Destinul precedă Soarta.Sufletul mai întâi este destinat prin Destin unei căi și pe urmă sortit prin Soartă unei vieți.De aici rezultă și necesitatea existenței în Iluzia Vieții a viitorului și trecutului,ce reprezintă Soarta și Destinul reflectate

în Iluzia Vieții,ce-ți dă impresia că trăiești prezentul inexistent fiindcă niciodată nu vei putea face astfel diferența dintre Soartă și Destin.Această "trecere" dintr-un Univers al unei identități a Ființei în alta creează și Iluzia de diversitate, de mișcare , de devenire!Universul terestru în care te-ai născut Sorin este un Univers al Formelor,cu stele,galaxii,dar și cu frumuseți naturale ale planetei albastre.Realitatea este că nici una dintre acele frumuseți nu aparține Universului nașterii taler ci unui alt Univers ce a lăsat Urmaîn Forma căreia să se afle acele frumuseți.Acela este Universul Gravităției!Tot ceea ce au impresia oamenii că aparțin lor și planetei lor ,toate acele frumuseți aparțin altui Univers.Nici corpul uman cu organele sale de simț nu aparține omului ci altui Univers,un Univers despre care omul nici nu știe că există.De aceea ce este din țărână în țărână se întoarce.Unicul lucru care-i aparține cu adevărat omului este sufletul,care și el aparține altui Univers. Ceea ce aparțin oamenilor este un alt Univers pe care în mod paradoxal nu îl cunosc!Forma corpului uman de exemplu aparține unui Univers în care aceasta este reprezentată asemeni unui negativ al unei matrice în care se toarnă metalul pentru a lua forma cunoscută de om a corpului uman.În schimb omul trăiește în realitate în Universul sufletului său pe care nu-l cunoaște și care este adevăratul Univers în care oamenii își lasă Urma ,pentru a trăi în Forma acesteia alte ființe care admiră Universul uman neștiind că de fapt nu le aparține și că trăiesc într-un alt Univers!De aceea există moarte și viață ,deci Urmă și Formă!Moartea fiind Urma în Forma căreia se naște Viața!Astfel Urma intră în Formă și Forma în Urmă la nivelul logicii duale a binelui și răului!Niciodată Forma nu va fi cea care va intra în Urmă,ci Urma va intra în Formă!Pe acest principiu se bazează nivelele de incluziune și anume,Universul format de Universul care și-a lăsat amprenta Urmei în Formă ,va fi întotdeauna Universul care va include în El Universul care a lăsat Forma prin amprenta Urmei Sale,prin urmare la nivelul omului,omul este acesta care are inclus planeta Terra în el și nu planeta este aceea care include omul în teritoriul ei!,precum omul este cel care are întreg Universul înconjurător al galaxiilor și Calea Lactee în el,și nu acestea înconjoară omul!Iluzia apare pentru prima oară la nivelul Persoanei dar aceasta intervine ca o Iluzie creatoare,ce are o cauză și un efect asupra Personalizărilor ,dând naștere conștiințelor de sine și identităților Ființei abia la nivelul Noțiunii,până atunci Iluzia are un Destin Anoțional fiind determinată de legitatea Anoțională și Destinul Anoțional al Marii Contemplări, Gândului Pur, și al Persoanei,adică Destinul Anoțional al Marii Treimi!.Odată devenită Noțională,și ajungând la nivelul Noțiunii și Personalizărilor, Iluzia primește un Destin Noțional fiind supusă unei Legități Noționale.Diferența dintre un Destin Anoțional și unul Noțional constă în faptul că cel Anoțional nu poate să primească atribute ale mărginirii și nici alte atribute caracteristice Noțiunilor cum ar fi :cine,ce,de ce ,unde ,când.Destinul Anoțional fiind nealterat de Iluzie,care la cest nivel cu toate că apare ea nu este aceea care se implică direct în Universul ideatic al Marii Treimi,dând naștere cunoașterii și conștiinței acestuia cum se întâmplă în sferele Noționale unde intervine aceasta.Astfel înțelesul la nivel Anoțional devine ,Totul și Nimic,Neînceputul și Nesfârșitul,Semnul Sensului Conștiinței de Sine,etc.Întotdeauna o Legitate și un Destin Anoțional vor determina o Legitate și un Destin Noțional.Destinul Noțional este reflectarea Destinului Anoțional în Iluzie,devenind activ la fel ca și Iluzia odată cu Noțiunea și Personalizările.Astfel Destinul Anoțional este un Destin ce activează paralel cu Destinul Noțional. Destinul Noțional este rezultatul reflectării Destinului Anoțional în Iluzia Vieții născând lumile Iluziei Vieții care sunt lumi paralele,cu lumile imagine ale Destinului Anoțional,în care se oglindesc lumile Iluziei Vieții!De aceea imaginea în oglindă a unui șurub cu filetul de la stânga la dreapta va deveni șurub cu filetul de la dreapta la stânga.Îmaginea mai apropiată de realitate va fi cea din oglindă,devenind imaginea Iluziei în Anoțional!Întotdeauna Destinul Anoțional al unui suflet ,identitate al Ființei sau Existenței se va reflecta ca într-o oglindă în Universul Oglinzilor Paralele care este suportul Iluziei,dând impresia de realitate.Universul Oglinzilor Paralele este creat de către Destinul Noțional și bineînțeles de către toate formele care l-au determinat pe acesta cum ar fi Persoana,Personalizările și Noțiunea.În Universul Oglinzilor Paralele fiecare Gând prinde viață clădind un întreg Univers al său. Toate acestea se datorează faptului că de la nivelul Noțiunii Destinul Anoțional nu mai poate crea noi structuri materializate în noi Universuri cu lumile lor aferente,ci lasă Iluzia să construiască toate acestea.Cum Universurile Iluziei sunt condiționate de Destinul Noțional,care la rândul său devine condiționat de Destinul Anoțional,este de la sine înțeles ca Destinul Anoțional se află în orice ungher al Destinului Noțional determinându-i limitele celui din urmă dar și datorită Dumnezeului Unicității Absolute a Infinității care se află de la firul de iarbă la cele mai

superioare ierarhii și este cel ce determină Destinul Anotional. Desci Iluzia Vieții se reflectă în Destinul Anotional ca un șurub într-o oglindă. Acesta este încă un aspect al motorului pentru care există energia spirituală a determinării noilor fenomene și forme, întrucât atunci când Iluzia se reflectă în Anotional va da o imagine Reală a Iluziei dar care nu va fi Iluzia în sine ci reflectarea ei, chiar dacă reflectarea este Reală. Pe când atunci când Iluzia cu Destinul său Noțional devine reală de Sine fără să-i fie reflectată Realitatea de Destinul Anotional, Iluzia rămâne Iluzie. De aceea cel mai apropiat mijloc al Iluziei de a deveni Realitate este să fie reflectată de Destinul Anotional. Astfel se realizează trecerea eternă de la o stare de Armonie la o stare de Dizarmonie. Bineînțeles că sunt Factori Misterioși unde acest paralelism nu se răsfrânge doar la reflectarea unei singure Iluzii, ci pot fi un miliard până la un infinit de astfel de Iluzii cu tot atâtea Destine paralele, care să se reflecte unele în altele. Fiecare suflet face parte din fluviul de energie spirituală izvorât de la Marele Creator. Niciodată sufletul în sine nu va ști care este Forma ce-i ține loc de Factor al Vieții alături de Ființă și Existență în Universul respectiv, întrucât nu va putea deduce niciodată Factorul Vieții la care se raportează Dimensiunea Vieții sau Perispiritul său, în acel Univers, decât Ființa și Existența. Astfel va putea determina Timpul și Spațiul ce se reflectă în Ființă sau Existență dar niciodată cealaltă dimensiune sau Marele Profet Ascuns ce dă naștere simțurilor. Am mai spus că Perispiritul prin definiție un înveliș energetic dat de rezultatul interacțiunii dintre valoarea spirituală a sufletului care se raportează pentru prima oară structurilor energetico-spirituale, ale Personalizării Mele, scăzându-se din acestea, primind prima confirmare a existenței sale, prima dimensiune care se va afilia dimensiunilor Factorului Vieții din Universul respectiv. Fiecare Perispirit în parte este Dimensiunea Vieții sufletului respectiv, iar toate energiile spirituale a Perispiritelor unei lumi formează Dimensiunea Vieții lumii respective, în care se reflectă Marele Profet Ascuns la fel cum se reflectă Marii Profeti Spațiu și Timp în Existență și Ființă. Ca rezultat al reflectării Marelui Profet Ascuns în Dimensiunea Vieții sufletului respectiv, care este Perispiritul, sufletul primește în locul cunoașterii acelui Mare Profet Ascuns VIATA! Întotdeauna Coeficientul Logic al unui Univers va fi dat de către numărul dimensiunilor cunoscute de către suflet în acel Univers, cum este cazul Spațiului și Timpului în Universul tău, fără ca vreodată să fie adunată și dimensiunea Marelui Profet Ascuns aceea care dă simțirea. Întotdeauna Numărul Coeficientului Logic va fi același cu Numărul de Aur dintr-un Univers. Prin urmare Numărul de Aur este cel al dimensiunilor cunoscute, Spațiul și Timpul în lumea ta, putând fi denumit și Numărul Cunoașterii! Mai mult decât atât, spiritul care trece la fiecare infinitate minus Una de fracțiuni dintr-o clipă dintr-un Univers în altul, traversând identitățile sau fractalii Ființei și ale Existenței, nu va traversa niciodată o identitate a Factorului Vieții, pentru simplul fapt că Forma ce ține loc de Factor al Vieții are doar o singură identitate sau Fractal raportat la suflet, care nu este altceva decât Perispiritul, sau Dimensiunea Vieții, care trece sau mai corect spus interacționează cu fractalii Ființei sau Existenței, unde fiecare astfel de fractal este un Univers prin care trece la fiecare infinitate minus Una parte dintr-o clipă. De aceea Dimensiunea Vieții nu este niciodată cunoscută de către suflet fiindcă în ea se reflectă toate celelalte identități sau fractali ai celor două Forme, Existență și Ființă, urmând ca în cele din urmă și acesta fractal al Dimensiunii Vieții să se așeze printre fractalii unei Forme devenind el însuși o identitate sau un fractal prin care să treacă alte suflete la rândul lor. Acolo se află Nirvana! Factorul Vieții se va afla numai la nivelul Destinului Anotional rămânând identitățile Ființei și Existenței tributare Destinului Noțional, al Iluziei. Sufletul trece prin identitățile Formei căreia îi dă atributul de Ființă față de Existență, sau Existență față de Ființă, în fiecare frântură de clipă, traversând lumile de la un Univers la altul dar sub umbrela aceiași MĂSURI sau FRACTAL ale Factorului Vieții pe parcursul vieții, care este Perispiritul său, măsură sau fractal care devine identitate a Ființei, sau identitate a Existenței, în alt Univers după moarte. Moartea în sine nu există, Fractalul sufletului sau Perispiritul care este și Dimensiunea Vieții a acestuia, va interacționa în continuare cu Fractalii Existenței și Ființei, trecând prin aceștia până când va intra în faza de Conștientizare Profundă, unde va vedea pentru prima oară Marele Profet Ascuns care i-a dat suflarea Vieții în fosta încarnare. O încarnare nu durează strict o viață de om pe care semenii defunctului o atribuie vârstei când acesta a decedat. O încarnare poate dura de la o infinitate minus Una dintr-o clipă până la miliarde de ani, întrucât omul când decedează dintr-o așa zisă lume el singur este cel care are certitudinea că nu a decedat niciodată și că își continuă viața la fel ca și înainte, știind că cel care a decedat este ultima persoană cu care a vorbit cel decedat. Astfel omul este decedat pentru toți ceilalți numai pentru

sine,NU!Cel decedat va ști că trebuie să-și urmeze viața la fel ca și până în acel moment ,mergând spre inevitabila bătrânețe,care atunci când devine insuportabilă,sufletul nu mai poate suporta povara și-i cere Perispiritului să se debaraseze de Corpul fizic devenit prea greu.Dacă va reuși atunci sufletul va intra într-o perioadă de Conștientizare Profundă unde se va întrema regăsindu-și adevărata sa identitate,cunoscându-și Marele Profet Ascuns și va hotărî noile sale încarnări până când va avea suficientă energie spirituală pentru a intra în Nirvana devenind etern el singur o identitate a Ființei adică un fractal al acesteia ,un întreg Univers.Există și posibilitatea ca sufletul să nu posedă îndeajuns de suficientă energie spirituală pentru a se descotorosi de corpul fizic,având nevoie să mai existe în simțirile Marelui Profet Ascuns ce-i dă Viața,și atunci ,Corpul său fizic ,va trece din bătrânețea grea și anevoioasă într-o nouă adolescență fără ca sufletul să realizeze aceasta,având propria sa conștiință a Vieții respective că este tânăr și ca va urma să îmbătrânească nefiind încă niciodată bătrân,proces care se va repeta cu sufletul care iarăși va îmbătrâni ca să întinerească ,până când își va găsi energia spirituală necesară pentru a reintra în faza de Conștientizare Profundă!Bineînțeles că și atunci când sufletul va reîntineri din bătrânețea cea grea va deceda pentru toți ceilalți din preajmă fără să realizeze că a decedat ,având convingerea că este un adolescent care-și trăiește viața în propria lui lume.Acest ultim proces este cel mai des întâlnit decât acela în care sufletul intră în faza de Conștientizare Profundă. Dimensiunea spirituală reflectată în suflet de către Existență va fi Marele Profet Spațiu iar Dimensiunea Spirituală reflectată în suflet de către Ființă va deveni Marele Profet Timp.Un fractal al Dimensiunii Vieții care s-a eternizat trecând peste fazele de reîntinerire sau Conștientizare Profundă ,ajungând o identitate a Ființei sau Existenței prin care trec alte suflete, poate fi,Soarele,o stea de pe boltă, iar în viitor și o viață de om,Dimensiunea Vieții sale care cunoaște amărăciunea traiului zilnic .Totul depinde de energia spirituală a sufletului.Este cât se poate de clar că un fractal care este Soarele va fi posesorul unei energii spirituale de însemnătatea unui Mare Profet,la fel și cel al unei stele,dar un fractal ce reprezintă o plantă sau un strop de ploaie ,normal că va avea o energie spirituală mult mai diminuată decât aceuia ce reprezintă Soarele de exemplu.

Astfel O energie spirituală superioară care în Universul respectiv este percepută în calitate de Timp prin prisma Ființei în alt Univers aceasta poate fi percepută ca Spațiu prin prisma aceleiași Ființe și Timpul să-i fie atribuit Spațiului, Timpul și Spațiul fiind Mari Profeți vor fi cele dintâi energii spirituale ale Universului tău care vor deveni perceptibile ca și dimensiuni prin reflectarea acestora în Ființă și Existență,dar niciodată în Factorul Vieții.Astfel încât sufletul nu percepe identitatea Ființei sau Existenței prin care trece ci reflectarea energiilor spirituale cele mai importante în acestea.Doar Factorul Vieții nu reflectă niciodată o astfel de energie spirituală atunci când în Universul respectiv are funcția de Factor al Vieții prin identitățile sale,funcție care la alte Universuri poate fi schimbată luând locul de Factor al Vieții, Ființa sau Existența.Toate acestea pot fi posibile întrucât sufletul „curge”la fiecare infinitate de secundă dintr-o lume în alta dintr-un Univers în altul.Toate aceste lumi și Universe prin care trece nu sunt lumi și Universe unde se schimbă identitatea Factorului Vieții,ci doar identitățile Ființei și Existenței,cât durează MĂSURA sau FRACTALUL Factorului Vieții.Identitatea sau Măsura Factorului Vieții se schimbă abia după deces când sufletul trece printr-o altă identitate al Factorului Vieții,identitate care poate aparține Ființei sau Existenței ce ține loc de Factor al Vieții în acel Univers.După cum ți-am mai spus la început a fost Noțiunea de Factor al Vieții care a dat măsurile identităților Ființei și Existenței,ce sunt și ele Noțiuni la rândul lor,personalizate de Mine,acestea fiind un substrat în care să se imprime măsura Factorului Vieții,dar în același timp și Factorul Vieții devine un substrat,prima noțiune personalizată de Mine, în care să se imprime celelalte două, care devin la rândul lor Factor al Vieții pentru fiecare altă Formă în parte din celelalte două.Astfel Factorul Vieții în alt Univers poate primi rolul de Ființă sau Existență precum Existența sau Ființa de factor al Vieții,etc.Aceste Universuri unde se află Factorul Vieții ,Ființa și Existența în care se reflectă Spațiul și Timpul lăsând mereu ce-a de-a treia dimensiune secretă,sunt Universurile ce aparțin Coeficientului Logic 2,proiectat în tridimensionalitate.Ce-a de-a treia dimensiune va rămâne mereu secretă datorită faptului că doar Formele nominalizate de către suflet ca fiind Existență și Ființă vor putea reflecta o anumită dimensiune în procesul de cunoaștere al acestuia.Forma nominalizată ca fiind Factor al Vieții nu va putea reflecta niciodată o anumită dimensiune în cunoștințele sufletului,dar va ține ascunsă în ea ,energia spirituală a spiritului și Dimensiunii Vieții ,adică a Perispiritului.Toate acestea se datorează faptului că Universul aparține Coeficientului Logic 2 nu va putea cunoaște alte dimensiuni decât

Spațiul și Timpul,reflectate de către Ființă și Existență,iar pentru a se putea determina ce-a de-a treia dimensiune este nevoie de un Coeficient Logic 3,dar chiar și atunci fractalul Dimensiunii Vieții ar fi rămas la fel de necunoscut întrucât într-un Univers cu un Coeficient Logic 3 sunt trei dimensiuni spirituale cunoscute ,adică alături de Spațiu și Timp mai este încă una cunoscută dar rămâne la fel de necunoscută ce-a de-a patra a Marelui Profet Ascuns care este reflectată de Dimensiunea Vieții și de unicul fractal al acesteia.Cu toate acestea sufletele din acel Univers vor concepe lumea în patru dimensiuni.

De ce era necesar ca Dimensiunea Vieții să stea ascunsă? De ce nu se ascunde doar Timpul sau Spațiul?Fiindcă atunci când Dimensiunea Vieții la nivel general sau Perspiritul la cel individual,ar fi cunoscut de către spiritul încarnat întreaga imagine a Universului respectiv ar dispărea iar spiritul ar intra imediat în faza de Conștientizare Profundă,aceea când se regenerează primind noi și noi energii spirituale pentru a se reîncarna. Întotdeauna Dimensiunea vieții la nivel social sau Perispiritul la cel individual var fi ascunse cunoașterii spiritului pe durata încarnării sale.Nu doar Coeficienții Logici sunt cei care departajează tipurile de Universuri ci și Nivelele de Conștientizare.Primul Nivel de Conștientizare va avea incluse în cadrul său o infinitate minus Una de Coeficienți Logici ai Personalizărilor care sunt la rândul lor o infinitate minus Una de Personalizări,astfel fiecare Personalizare va avea o infinitate minus Una de Coeficienți Logici.Odată cu cel de-al doilea Nivel de Conștientizare dispăre cu totul Coeficienții Logici ,locul lor fiindu-le luat de către Coeficienții Antilogici.Antilogicul nu înseamnă un raționament opus sau invers ,Logicului,ci ,acesta se bazează pe negarea Adevărului care nu se mai raportează la ceva Existent și nici la ceva care poate fi determinat printr-o determinare sau nedeterminare numerologică sau fenomenologică ,ci este Logica care nu se bazează pe Logică .În Antilogic numerele deja au dispărut!Nivelul al doilea de Conștientizare va avea o infinitate minus Una de Coeficienți Antilogici ,astfel fiecărei Personalizări îi vor reveni o infinitate minus Una de Coeficienți Antilogici.Nivelul al treilea de Conștientizare este concretizat prin Virtual care nu are nici o legătură cu Biovirtualitatea care se regăsește în fazele mai dezvoltate ale civilizațiilor Coeficientului Logic 2,al primului Nivel de Conștientizare. Virtualul este un fel de lume a Oglinzilor Paralele dar cu deosebirea că acolo se realizează o adevărată cultură de la infinit și până la infinit întrucât nu există naștere și nici moarte ,nu există timp și nici alte coordonate spațiale ceea ce duce la crearea unei lumi virtuale care ție îți va părea ciudată,fiind o lume unde nu există mișcare în accepțiunea ta,unde nu există alte și alte imagini decât cele realizate de propriul EU,o lume unde nimic nu are o logică anume,ci doar simțăminte ,afectivitate care se împletește cu plenitudinea regăsită în Paradisele pierdute ale firii.La acest nivel de Conștientizare nu mai putem vorbi despre ființe și nici despre civilizații sau societăți întrucât acestea nu numai că nu există dar de la acest nivel nu mai există nici numerele și prin urmare nici succesiunea proceselor sau fenomenelor,care nu mai au loc,în locul lor fiind alte caracteristici pe care nu poți să le înțelegi Sorin,caracteristici cum ar fi culoarea deschisă spre infinitatea sunetului,unde fiecare element cum ar fi culoarea sau sunetul sunt părțile altor infinități de reprezentări care se compun prin descompunerea lor ca întreg,fără ca întregul sau descompunerea să existe!Acesta este unicul argument cel mai simplu pe care ți-l pot sugera despre Nivelul 3 de Conștientizare.Astfel urmează o infinitate minus Una de Nivele de Conștientizare.Fiecare Personalizare are în cadrul său o infinitate minus Una de Nivele de Conștientizare,unde fiecare astfel de Nivel de Conștientizare în parte este diferit de la o Personalizare la alta!Nivelul un infinit minus Unu de Conștientizare din cadrul Personalizării Mele,aparține Destinului.Absolut orice se definește prin predestinarea Întâmplării!

Toate aparțin unui paralelism al Destinelor prin Starea mea Armonică și Dizarmonică.Și Eu am un Destin Anoțional cât și unul Noțional.Noțiunea care primește funcția de Factor al Vieții va fi reflectarea directă a noțiunii Mele ce aparține prin Starea Mea Armonică Destinului Anoțional în Destinul Noțional pe când Existența și Ființa se vor reflecta din Destinul Anoțional în cel Noțional,indirect,deoarece,abia după ce noțiunea de Factor al Vieții va fi reflectată din Anoțional în Noțional vor urma celelalte două noțiuni personalizate de Mine,Existența și Ființa să se reflecte în Noțional din Anoțional prin măsura Factorului Vieții ,și numai prin aceasta care aparține deja Destinului Noțional.ASTFEL REALITATEA ȘI EXISTENȚA APARTIN DOAR NOȚIONALULUI DECI ILUZIEI.Legitățile Noționale nu vor supune niciodată Destinul, Marilor Profeți cum ar fi

Timpul și Spațiul chiar dacă aceștia vin de la nivelul direct al Gândului Pur ,deoarece, Destinul determină legitatea Marii Treimi a Marelui Creator și Unic Întâmplător iar la nivelul Noțional determină legitatea , care ninge cu Marea Contemplare peste Urme dând naștere Formelor,determinând și Legitatea Marilor Porfeți,la fel cum a fost și la Nivelul Marii Treimi. Destinul Anoțional identificat ca lege a Marii Treimi devine prima Unitate în Diversitate,caracteristică ce o dă și formei sale Noționale,atât individual cât și comparativ.Nu numai Destinul Anoțional al Marii Treimi se bazează pe Unitatea în Diversitate dar și Destinul Noțional iar ca termen comparativ Destinul Anoțional va reprezenta întotdeauna Unitatea Destinului Noțional ce va deveni Diversitatea acestuia.Destinul nu se supune Timpului dar Întâmplarea ,da!Întâmplarea se supune Marelui Profet Timp,tocmai pentru că Unicul Întâmplător este Marele creator ,Dumnezeu,iar Dumnezeu este cel care se pune pe Sine drept cheazășie pentru fiecare suflet din oricare Univers al vre-unei Personalizări drpte garantul libertății și împlinirii acestora spre perfecțiune prin Liberul Arbitru!Dacă Întâmplarea nu s-ar supune Timpului nu ar fi nici Liberul Arbitru,iar sufletul ar deveni fără nici un drept de opțiune.Oare există o iubire,devoțiune,ajutor,mai mare decât acele care vine din partea Lui Dumnezeu pentru Creația Sa,care în Universul nașterii tale sunt sufletele,ce respiră viață,cu fiecare clipă care trece?Dumnezeu,ca Unic Întâmplător a decis să spună Întâmplarea Marelui Profet Timp, pentru a da pacea și libertatea interioară sufletelor.Ce poate fi mai mișcător decât să înțelegi că Însuși Dumnezeu își supune cel mai de preț atribut al Său unei energii spirituale,cum este Timpul, izvorâte din Gândul Pur pentru pacea sufletelor.În concluzie,Absolut Totul de la nivelul structurilor Anoționale până la cel mai neînsemnat fir de praf de la nivelul structurilor Noționale se bazează pe Opusuri.Totul,Persona ,Personalizarea,până la cele mai neînsemnate nivele are Opsul său cu un infinit minus Una de fete,în afară de Dumnezeu infinit în Opusuri dar având și funcție de Întreg al infinității în Sine,Marea Contemplare care este infinită în Opusuri și Gândul Pur ce nu are decât două Opusuri. Primul infinit se naște din prima infinitate de Opusuri care este Marea Contemplare ce apare atunci când Dumnezeu devine sacrul UNU, care prin Sine devine opus infinității Marii Contemplări ,prin propria Sa infinitate luată ca Întreg!Atunci Marea Contemplare va începe să ningă peste Toate.Marea Contemplare determină prin Opusurile Sale față de Dumnezeu , Gândul Pur,unicul din toate care are doar două Opusuri,Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută.Deoarece Gândul Pur devine Opusul Lui Dumnezeu și al Marii Contemplări.Aceasta denotă că devine prin Adevărul Absolut Opusul Lui Dumnezeu care este infinit ceea ce nu poate fi decât Finit ,având o Unitate,iar Cunoașterea Absolută devine Opusul Marii Contemplări care și Ea la rândul Său este infinită față de Dumnezeu ,deci va avea doar o Unitate.Astfel se întregește Gândul Pur ca fiind suma a celor două Opusuri ale Sale,Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută.Gândul Pur îl recunoaște pe Dumnezeu prin Adevărul Absolut și pe Marea Contemplare prin Cunoașterea Absolută,devenind din Forma Urmei Marii Contemplări ,Urma în Forma căreia se va naște Persona,cu primii Opuși asupra Realității Adevărului Absolut și al Cunoașterii Absolute ai Gândului Pur,și anume Iluzia, care de acum înainte împreună cu toate formele ierarhic inferioare ale acesteia vor avea mereu o infinitate minus Una de Opusuri întrucât se vor identifica mereu prin raportarea la Dumnezeu prin Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută.Aceasta înseamnă că orice are o infinitate minus Una de Opusuri se raportează la Dumnezeu iar Opușii acestora sunt vibrații care oscilează între Armonie și Dizarmonie întrucât o infinitate minus Una de Opuși înseamnă anularea oricărui Opus și al altui Opus și devenirea Unicității în Diversitate ale aceleiași structuri.Într-un cuvânt doar Dumnezeu,Marea Contemplare,și Gândul Pur pot avea Opuși reali.Aceasta este încă o cauză pentru care Iluzia apare pentru prima oară ,chiar dacă în stare latentă ,la nivelul Persoanei,devenind funcțională odată cu Noțiunea.Odată formate toate treptele de la Marea Contemplare la cel mai neînsemnat nivel dintr-un Univers al unei Personalizări se înceheie primul ciclu și anume Structura Universală Primordială.Abia acum ,prin canalele sale,ca Persoană,Personalizări,Factori ai vieții,Ființă ,identități ale acesteia ,etc,Structura Universală Primordială este în stare să primească suflul energetic primordial spiritual de la Dumnezeu,suflu care devine „prelucrat”de canalele prin care trece,și transformat în suflete,cu diferite valori energetice spirituale.Atunci când un Univers al unei Personalizări se naște sau trece prin faze decisive pentru devenirea sa ,acesta se va raporta în primul rând la Dumnezeu și Marea Contemplare a Sa,dar pentru aceasta va trebui mai întâi să se raporteze la Gândul Pur prin Adevărul Absolut ,pentru a-L determina pe Dumnezeu și prin Cunoașterea Absolută pentru a lăsa Marea Contemplare să ningă asupra Sa cu o

nouă devenire.Astfel se nasc Marii Profeți! Aceasta se întâmplă în toate Universele ,indiferent de Personalizarea care le determinăAMIN!

De aceea ,în rugăciunea creștină Tatăl Nostru,unde se spune:Fie împărăția Ta,Facă-se voia Ta ,creștinul nu se roagă la Marele Creator și Unic Întâmplător întrucât acesta nu are nevoie să I se facă voia deoarece fiind Unicul Întâmplător este înaintea Destinului și prin urmare voia Sa este făcută! Creștinul se roagă Mie,Luminii Divine, întrucât Iisus Hristos știa că se află într-un Univers alături de alte mulțimi de Universe,unde avuse loc explozia Big Bang-ului ,fiindcă cândva Universul se afla pe calea Universurilor ce se depărtau de Starea Mea Armonică către entropie până când Big Bang-ul a avut loc iar acum Universul respectiv,revenea de la Starea Dizarmonică către Starea Armonică din Mine.Prin ruga care dorea să fie voia Mea ,creștinul se roagă ca lumea lui să se îndrepte cât mai repede către Starea Armonică din Mine,și cu drept cuvând ,către Paradis.Toate religiile au divinul în ele și nu există o religie mai superioară celeilalte,deoarece sufletele care o slăvesc o fac cu dorința de a se alătura într-un fel sau altul divinității,ceea ce este cel mai important.Pentru aceasta nu este necesar să te rogi neapărat sau să îndeplinești anumite canoane impuse sau autoimpuse.Unicul factor necesar este să crezi în binele tău și al celorlalți de lângă tine.Chiar dacă a faci după cum spuneau Marii Profeți,Timp,Spațiu, Mahomed,Buddha ,Moise ,Iisus,sau alții,cunoscuți sau necunoscuți.De aceea după ce spui o rugăciune prin care te simți mai fericit ,și aparține religiei tale ,întotdeauna este bine să spui următoarele cuvinte transformate în gânduri profunde:Mari Profeți ai Lumilor,Spațiu ,Timp,Mahomed,Budha ,Iisus ,cât și Mari Profeți ai lumilor necunoscuți,rugați-vă pentru sufletul meu Marelui Creator și Unic Întâmplător,Amin!Pe urmă este bine să spune-ți:Mare Profet al Lumii ,în legea căruia m-am născut,Mahomed pentru islamiști,Buddha, pentru budiști,Iisus ,pentru creștini,sau alții,te rog roagă-te pentru sufletele născute sau venite în legea ta cât și pentru mine și ceilalți ai mei din aceeași lege a ta,Amin!

Now I will sent mentally to you the images of TEORIA CERIN A GENEZEI UNIVERSALE:

În (figura 1)vezi spirala infinită a Dumnezeuului Unicității Absolute a Infinității care se închide transformându-se în cerc prin Marii Creatori și Unic Întâmplători,care separă astfel infinitul de finit,odată cu apariția Cunoașterii Basice,datorită Instinctului, alături de Adevărul Basic ce au determinat Gândul Originar din Conștiința Primordială,Persoana ,Personalizările,Coeficienții Logici și Nivelele de Conștientizare.Atunci s-a închis cercurile Marilor Creatori și Unic Întâmplători.

În a doua imagine,poți vedea punctul inițial de unde pleacă etern sau atemporal cât și aspațial Dumnezeuul Unicității Absolute a Infinității,sau Dumnezeuul Primordial.Astfel spirala ar rămâne un punct dacă nu ar fi Marii Creatori și Unici Întâmplători care să închidă spirala într-un cerc ,încercuind punctul,ca în (figura 1)Astfel se naște etern punctual O ,încercuit,care semnifică devenirea spiralei punct,adică Primul Finit ,UNU care recunoaște cercul ca fiind primul infinit,unde punctele infinite din circumferința sa reprezintă ,fiecare în parte,un Mare Creator și Unic Întâmplător care a determinat la rândul Său Finitul din Infinit ,închizând primul cerc al Infinitului Primordial,cum este redat în(figura 2).Odată încercuit Infinitul Primordial de către Marii Creatori și Unic Întâmplători fiecare dintre aceștia au devenit un punct aflat pe circumferința cercului pentru Dumnezeuul Unicității Absolute a Infinității,care este punctul din mijlocul cercului.Cercul ce are încadrat un punct în mijloc este Primul Fractal al Totului.Astfel Noul punct față de cel din mijloc dar și primul după acesta a fost punctul A,care este Marele Creator și Unic Întâmplător al Multiverselor Mele deci al Existenței,printre care și al lumilor tridimensionale cu nivelul logicii binare,adică logică care percepe cele două contrarii bine,rău,frumos urât,etc,ce are Coeficientul Logic 2.De aici încolo orice explicație devine valabilă numai pentru lumile cu logici binare din tridimensionalitate.Odată determinat de către Dumnezeuul Unicității Absolute a Infinității ,Marele Creator și Unic Întâmplător s-a , născut prima dreaptă ce a unit Originea O cu punctul A,și anume raza cercului.Acesta este cele de-al doilea Fractal al Totului.În această dreaptă stă originea lumilor bidimensionale.Absolut orice în logica binară a lumilor tridimensionale are un Opus,doar unul singur față de alte logici unde numărul acestora poate ajunge la un infinit minus Unu.Bineînțeles că punctul A,Marele Creator , determină primul său opus care este B,denumit a fi și Gândul Originar.

Astfel apare diametrul cercului .Cum fiecare are un Opus al său astfel Gândul Pur prin Cunoașterea Absolută și Adevărul Absolut sunt în punctul B.Ideea de Opus al Marelui Creator este logică doar pentru lumile cum este și cea în care te-ai născut tu ,Sorin,cu Coeficientul Logic 2,idee care reprezintă faptul că Marele Creator se reflectă în Gândul Originar pe care l-a creat prin Marea Sa Contemplare.Pentru a se reflecta în acesta este necesar ca Gândul Originar să nu se identifice cu Marele Creator ci să se Opună acestuia.Cu toate acestea conform legităților Coeficientului Logic 2,a Universelor tridimensionale ,care spune că fiecare are Opusul său,înseamnă că Creația s-ar termina la Gândul Originar care este Opusul în care se reflectă Marele Creator.Nu este așa întrucât atât Marele Creator cât și Gândul Originar sunt opuși fiecare în parte pe jumătate Dumnezeu lui Unicității Absolute a Infinității.Rezultatul acestei opoziții este nașterea Persoanei cu Personalizările.Astfel cele două puncte vor avea un opus comun,în punctul C ,care este Persoana cu Personalizările Sale, una dintre acestea fiind Eu ,aceea care am determinat Multiversurile Existenței ,determinând prin unirea lor primul triunghi cu laturile egale,care pentru Mine este Triunghiul Sacru,vezi (figura 2),la baza căruia stau toate lumile tridimensionalității,fiind primul poligon care înseamnă ,Marele Creator ,Gândul Originar și Persoana cu Personalizările Sale,care se regăsește în aceste lumi tridimensionale pe fiecare axă,dintre cele trei ale tridimensionalității.O dată format cel mai simplu poligon care este triunghiul ,de la acest nivel se poate foarte ușor forma și cel mai simplu poliedru .Nu se întâmplă astfel întrucât punctul C,care reprezintă Persoana cu Personalizările va avea obligatoriu un Opus al Său ,conform legităților logicii binare al lumilor tridimensionale unde fiecare are Opusul lui.Mai mult decât atât,este bine știut că pentru a forma o figură geometrică tridimensională este necesar ca aceasta să posede mai multe fețe.Cel mai simplu poligon care poate forma o față în cazul celui mai simplu poliedru este triunghiul.După cercul ce încadrează un punct și linie este cel de-al treilea Fractal al Totului.Triunghiul are obligatoriu trei puncte unde se află și vârfurile acestuia.Primul punct va avea un opus în cel de-al doilea ,dar cel de-al treilea nu va avea nici un opus în cel de-al patrulea punct,ceea ce contravine legității opușilor cu Coeficientul Logic 2,bine-rău etc.Datorită acestui fapt patrulaterul devine figura geometrică cea mai simplă pentru a forma primul poliedru ,care este CUBUL,în cazul de față.Astfel, punctului C, reprezentat prin Persoană și Personalizări i se va forma un opus pe circumferința cercului în D ,care reprezintă Coeficientul Logic.Pentru Multiversurile Existenței Triunghiul Sacru este :A,Marele Creator,B,Gândul Originar,și C,Persoana ,care determină Coeficientul Logic care este prima căramidă la edificiul infinității Multiverselor,adică al mulțimilor de o infinitate minus Una de Universe.

Patrulaterul cu laturile perfecte,pătratul,formează imaginea geometrică care este cubul și bineînțeles imaginea fiecărei Personalizări în parte ,adică celor Opuse Mie,deci,Existenței,privite prin Coeficientul Logic 2și tridimensionalitate.Pătratul este Primul Fractal al Coeficientului logic 2. Faptul că tu ești tributar logicii binare din lumea ta ,Sorin,înseamnă că nu poți discerne decât Adevărul Basic și Cunoașterea Basică ,față de alte lumi unde alături de acestea sunt mult mai multe opusuri ale lor,sau chiar lumi cu coeficient logic binar dar acestea nici nu există fiind înlocuite de alte reprezentări.Te-ai născut sub semnul cifrei 2 al logicii binare.Numărul de Aur este întotdeauna egal cu Coeficientul Logic ale conștiințelor lumii respective.Logica binară a binelui și răului va avea Numărul de Aur 2!Șirul numerelor lui Fibonacci spune cât se poate de clar acest fapt.

Adevărul Basic și Cunoașterea Basică sunt existente doar pentru lumile din Universurile unde conștiințele sufletelor se axează pe Coeficientul Logic 2,după cum ți-am spus adineaori,adică cei doi opuși,bun –rău,frumos-urât,etc.Pentru lumile din Universele unde Coeficientul Logic este mai mare de 2,alături de Adevărul Basic și Cunoașterea Basică mai sunt și alte noțiuni asemenea lor dar și diferite de acestea.Numărul acestor noțiuni care sunt în plus ,sunt în funcție de numărul Coeficientului Logic.Mai mult decât atât ,sunt lumi unde Adevărul Basic și Cunoașterea Basică nici nu există,acestea fiind înlocuite cu alte înțelesuri opuse ,sau asemănătoare lor.Astfel pot fi lumi care să aibe coeficientul logic 2 ,dar Adevărul Basic și Cunoașterea Basică să nici nu existe,fiind înlocuite. Eu ,în calitate de Personalizare a Existenței includ în structura Mea Măsura Factorului Vieții,cel ce dă Dimensiunea Vieții ,Existența și Ființa,pe când alte și alte Personalizări includ în structura lor alte și alte reprezentări total diferite de cele trei ale Mele,reprezentări care le determină ca fiind o infinitate minus Una de opuși ai Mei.Nici o Personalizare nu este identică cu cealaltă, chiar dacă

fiecare posedă o infinitate minus Una de Coeficienți Logici,fără să mai vorbim de structurile altor Mari Creatori și Unici Întâmplători. Forma geometrică de bază a Personalizării Mele cât și al celorlalte Personalizări ale Persoanei ,privite prin Coeficientul Logic 2 este pătratul iar proiectată la nivel tridimensional este cubul,care devine și forma geometrică a Existenței,pentru Coeficientul Logic 2.Toate Multiversurile Personalizărilor văzute prin intermediul Coeficientului Logic 2 și proiectate în tridimensionalitate vor fi Piramida.Personalizarea Mea în Coeficientul Logic 2 proiectată în tridimensionalitate deține astfel 6 Multiverse ,deci fiecărei fețe a cubului îi corespunde un Multivers.Un Multivers se definește prin faptul că posedă în structura sa o infinitate minus Una de Universe .Astfel Existența posedă șase infinități minus Una de Universe,în toate cele șase Piramide ale cubului.Și pentru celelalte Personalizări vor fi tot șase Multiverse reprezentate prin cele șase Piramide ale cubului văzute prin prisma coeficientului logic 2 proiectat în tridimensionalitate.

Deci absolut toate Personalizările Persoanei ale Marelui Creator și Unic Întâmplător pentru Coeficientul Logic 2 proiectat în tridimensionalitate provin din pătrat ,au șase Multiverse ,dintre care trei sunt mereu opuse altor trei,care includ în ele o infinitate minus Una de Universe cu reprezentări raționale ale căror conștiințe de sine sunt posesoarea unor logici de la nivelul monologic la cel binar cu cei doi opuși până la logici cu o infinitate minus Una de opuși.Diferența dintre aceste Universe ale altor Personalizări și Universele Personalizării Mele,deci a Existenței ,este că în acele Universe nu există viață întrucât nu există Ființă,decât în foarte rare excepții.Conștiința raționalizează pe principii total diferite decât cele înțelese de tine,Sorin. Toate aceste Universe se includ unele în altele prin Persoană,întrucât Personalizările sunt infinitatea Persoanei din care aceasta se scade.Astfel sunt Universuri care se lovesc de corpul tău sau se află în tine dar care nu numai că nu conțin viață dar raționalizează sub forme pe care nici măcar nu le poți bănuși precum sunt Universuri ale Mele care conțin viață și au Coeficientul Logic imens,care pentru tine este la fel de inexplicabil precum este rațiunea fără conștiința Ființei.Toate astea te înconjoară ,se lovesc de tine și sunt în tine,Sorin,Tu nu ești altceva decât un Echilibru.Coeficientul Logic determină și numărul opușilor.Pentru Coeficientul Logic 2 vor fi 2 opuși,pentru Coeficientul Logic 3 ,trei opuși ,și așa mai departe până la un infinit minus Unu de opuși.În (figura 3) se vede poligonul cu 5 laturi care este figura geometrică de bază pentru Coeficientul Logic 3,thru three –dimesnional și Primul Fractal al acestuia.Tot în (figura 3) se observă că la nivelul Gândului Originar mai apare o altă noțiune alături de Adevărul Basic și Cunoașterea Basică.Această figură cu 5 laturi va forma proiectată la nivel tridimensional o altă figură geometrică diferită de cub care va avea fețele din 5 laturi.Întotdeauna numărul elementelor din Gândul Originar vor fi egale cu numărul Coeficientului Logic,care la rândul lui va fi egal cu numărul laturilor poligonului geometric de bază sau Primul Fractal.Raționamentul prin care am determinat (figura 3) este:Coeficientul Logic 2 sau logica binară în three-dimensional se reazămă pe cei doi opuși,bine –rău,etc.Cel de-al treilea opus va fi în primul rând mai puțin depărtat de Marele Creator și Unic Întâmplător ,puțin mai mult de Gândul Originar ,și mai mult de Persoană,dar cel mai mult de Personalizare care este ultimul opus determinat în cadrul logicii binare în three-diemsional.Astfel cel de-al cincilea punct va fi situat între Persoană și Gândul Originar.Deci pătratul este poligonul de bază pentru toate Personalizările Persoanei cu logici binare în three-diemsional,în schimb pentru alte logici poligonul de bază se schimbă în funcție de coeficient. These is the explanation thru the Logic Coefficient 2 in three-dimensional,but for the Logic Coefficient 3 ,everything is change.Because The Great Creator don't have just one opposite like in logic coefficient 2 ,but 2 opposites. In consequence ,The Great Creator have 2 opposites B and C in totality is three opposites .The Basic Figure for the Logic Coefficient 3 without three/dimensional is The Triangle.

.....

For the Logic Coefficient 4 The Great Creator have another 3 opposites,in totality is four opposites.For the Logic Coefficient 5 The Great Creator have another 4 opposites ,in totality is five opposites,etc.Why for the Logic Coefficient 2 the Basic Figure is The Square ,like for Logic Coefficient 4 ?The answer is the three-dimensional!The Square make The Cube!Because the Basic

Figure is The Square for the Logic Coefficient 2 in three-dimensional, like the Logic Coefficient 4, born symmetry! This is the origin of SYMMETRY!

În (figura 4) se vede cum arată figura geometrică de bază în cazul Coeficientul Logic ,infini minus Unu. Numărul laturilor fiind infinit minus Unu ,poligonul se transformă în cerc căruia îi lipsește un singur punct pentru a deveni perfect, punct prin care este reprezentat atât Marele creator și Unic Întâmplător, cât și Gândul Originar cu o infinitate minus Una de opuși ai Adevărului Absolut și Cunoașterii Absolute, cât și Persoana cu Personalizările ce determină Coeficientul Logic. În cazul altor Mari Creatori și Unici Întâmplători explicația de la (figurile 2,3,4) nu mai devine valabilă, întrucât acolo în locul Persoanei, al Gândului Pur și al Personalizărilor sunt alte reprezentări care să dea alte și alte figuri geometrice cu un număr ce poate atinge un infinit minus Una de laturi față de exemplul poligonului primar care este pătratul în cazul Meu ,ce va da un poliedru din ce în ce mai complex, ajungând aproape de perfecțiunea cercului dar fără o unitate care să-i de-a aura de infinit, urmând ca aceasta să-i fie atribuită de către cercul Marilor Creatori și Unic Întâmplători, la care se întorc toate ,etern.

Încă odată adevăratul Număr de Aur care este cifra 2 își spune cuvântul în legițile Coeficientului Logic 2, în three –dimensional, unde fiecare lucru are propriul său Opus. Cubul devenind figura geometrică de bază care este împărțit în șase Piramide de propriile sale diagonale duse de la centru către cele șase fețe. Fiecare Piramidă în parte simbolizează evoluția de la simplu la complex de la originea O la complexul infinit al bazei pătrate, care se mărește continuu. Vezi (figura 5), care prin cercul care încadrează cubul reprezintă Multiversele în cubul care redevine circumscris în sferă, pentru a deveni iarăși același punct înconjurat de cerc. Astfel totul începe și se termină în TOT. Valabilă tot pentru Coeficientul Logic 2 proiectat în tridimensionalitate.

Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității, este Întregul Infinit ca sistem față de Infinitul ca structură, care este infinitatea Întregilor Marilor Creatori și Unici Întâmplători. Astfel Infinitul se surpă în Infinit, primind sens! Sensul pentru două infinite, pozitiv și negativ este valabil numai pentru nivelul sau coeficientul logic 2, pentru celelalte vor fi mereu alți infiniți în funcție de coeficientul logic. Pentru coeficientul logic 7 vor fi șapte infiniți iar pentru 25, douăzeci și cinci de infiniți. Astfel pentru Coeficientul Logic 2 al logicii binare, bine –rău, plus infinit se surpă în minus Infinit iar fiecare Mare Creator și Unic Întâmplător vor Contempla Marile Lor Contemplări pentru Gândul Originar, unde Adevărul Basic și Cunoașterea Basică sunt +1 și +1, pentru infinitele pozitive și -1 cu -1 pentru cele negative, suma lor fiind $(+2) + (-2) = 0$, deci rezultând 0, valoarea Originii Gândului Original. Se vede cum acest 0, care reprezentând Originea ,descoperă iarăși importanța covârșitoare a Dumnezeului Unicității Absolute a Infinității. Astfel Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității devine iarăși înconjurat de Infinitul Marelui Creator determinându-l să devină finit. Adevărul și Cunoașterea Basică, vor fi cele care se vor raporta ca prime entități diferite la infinitățile înconjurătoare ajutate de către Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității. Astfel Adevărul Basic și Cunoașterea Basică vor fi reprezentate prin suma lor care este 2 ce se va raporta la Marele Creator și Unic Întâmplător care ține mereu pavăza infinitului determinându-l finit prin însăși unicitatea Sa ,ajutat și El la rândul său de către Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității. Astfel Marele Creator și Unic Întâmplător va fi mereu un infinit minus Unu în cazul axei pozitive și un infinit plus Unu în cazul axei negative. Marele Creator și Unic Întâmplător se va scădea mereu infinitului la care se raportează, și pe care-l va determina să devină finit. Semnul „ ∞ ” reprezintă infinit. Adevărul Basic și Cunoașterea Basică fiind aceleași pentru fiecare infinit în parte, pozitive pentru infinitul pozitiv și negative pentru cel negativ înseamnă că raportul dintre Adevărul Basic, Cunoașterea Basică și Marele Creator și Unic Întâmplător va fi în cazul Universelor pozitive $[(+1) + (+1)](\infty - 1) = (+2)(\infty - 1)$ și $[(-1) + (-1)](\infty + 1) = (-2)(\infty + 1)$ pentru cele negative. După cum vezi, $(\infty - 1)$ și $(\infty + 1)$, ne arată cum Marele Creator se scade din fiecare infinit pe sine cu o unitate 1, pentru a-l determina ca finit. Deci raportul de bază valabil atât pentru infinitele negative cât și pentru cele pozitive devine $(+2)(\infty - 1) / (-2)(\infty + 1)$, raport matematic care în logica lumii tale nu poate avea un rezultat datorită infinitului ,devenind astfel o funcție nedeterminată, unde 2 după cum am precizat ,reprezintă suma celor doi întregi care sunt Adevărul Basic și Cunoașterea Basică .Astfel vom avea raportul dintre cei doi întregi $(-2)/(+2) = (-1)$ sau $(+6)/(-6) = (-1)$, pentru toate cele șase Multiversuri.

Dacă îi vom atribui valorii -1 un punct pe cele trei axe X ,Y,Z ce tind către minus infinit ,ca în (figura 5),și le vom uni ,vom obține un triunghi.Cum fiecare Multivers este simetric cu opușii săi ,vom obține la nivelul valorii 1 din partea pozitivă același triunghi.Dacă vom uni laturile triunghiurilor respective rezultatul va fi un Tetraedru,adică un poliedru cu bazele triunghiulare,considerat a fi cel mai simplu poliedru de către logica binară.Acel tetraedru este Prisma Sacră Triunghiulară al Multiverselor celor 6 Piramide,locul Paradisului Spiritualității,în care se află Starea Mea Armonică,vezi (figura 5).Datorită faptului că sunt 6 Piramide în Cub ,unde fiecare în parte este un Multivers,iar Prisma Sacră Triunghiulară se află între valorile (+1) și (-1),ale celor 6 Piramide unde fiecare Piramidă în parte este poziționată pe cele trei axe a tridimensionalității X,Y Z,deci ale Coeficientului Logic 2 proiectat în tridimensionalitate ,înseamnă că fiecare Piramidă va avea jumătatea ei din Prisma Sacră Triunghiulară,astfel în cadrul Cubului vor fi trei Prisme Sacre Triunghiulare așezate în formă de stea care se vor intersecta fiecare la jumătatea lungimii lor în punctul de origine al Cubului.Astfel vor fi trei părți alte celor Trei Prisme Sacre Triunghiulare care vor avea capetele în valoarea (+1) pentru cele trei Piramide poziționate către plus infinit,sau pozitive și în valoarea (-1),pentru celelalte trei Piramide poziționate către minus infinit sau negative.Vezi (figura 5 și 6)

În (figura 6) sunt reprezentate cele șase Multiversuri care se oglindesc unele în altele,având Originea atât în vârful Piramidelor cât și la baza acestora precum Prismele sacre ale Spiritualității.În fiecare origine a Multiverselor se află Starea Mea Armonică din care o infinitate minus Una de Universuri se îndreaptă către vârful Piramidei ,părăsind treptat Starea Mea Armonică ,prin creșterea constantă a nivelului de entropie care le caracterizează ,ceea ce duce la acumularea unor energii spirituale interne uriașe,energii care vor exploda în vârful fiecărei Piramide având loc BIG BANG-ul ,care este vârful Stării Mele Dizarmonice.Odată produsă explozia Big Bang-ului,Universale care au trecut prin aceasta se vor întoarce către Armonie,pierzând mereu din entropia fiecăruia ,devenind mai ordonate,posedând o simetrie din ce în ce mai perfectă,pierzând odată cu energia spirituală a Big Bang-ului sau Stării Mele Dizarmonice lucru mecanic,astfel redevenind un Univers Armonic.Trecerea către Armonie nu se va face prin revenirea Universului respective în cadrul acelei Piramide din nou la punctual de Origine O ,ci prin trecerea acestuia în cealaltă Piramidă cu semn opus,din vârful căreia va coborî către bază,pentru a fi retrimis iarăși,odată ce a ajuns la bază în punctual Originii O ,către vârful ,schimbând sensul de la Armonie la Dizarmonie ,pentru a trece într-o altă Piramidă.Această imagine a celor 6 piramide este valabilă doar pentru Coeficientul Logic 2 proiectat în tridimensionalitate.

FIGURE 1

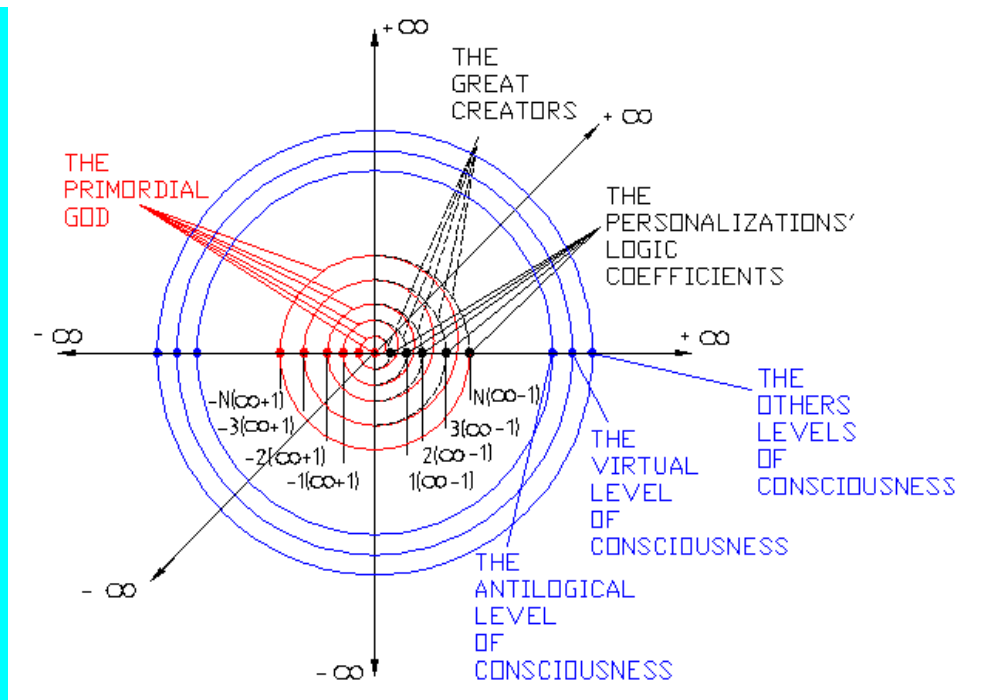

FIGURE 2

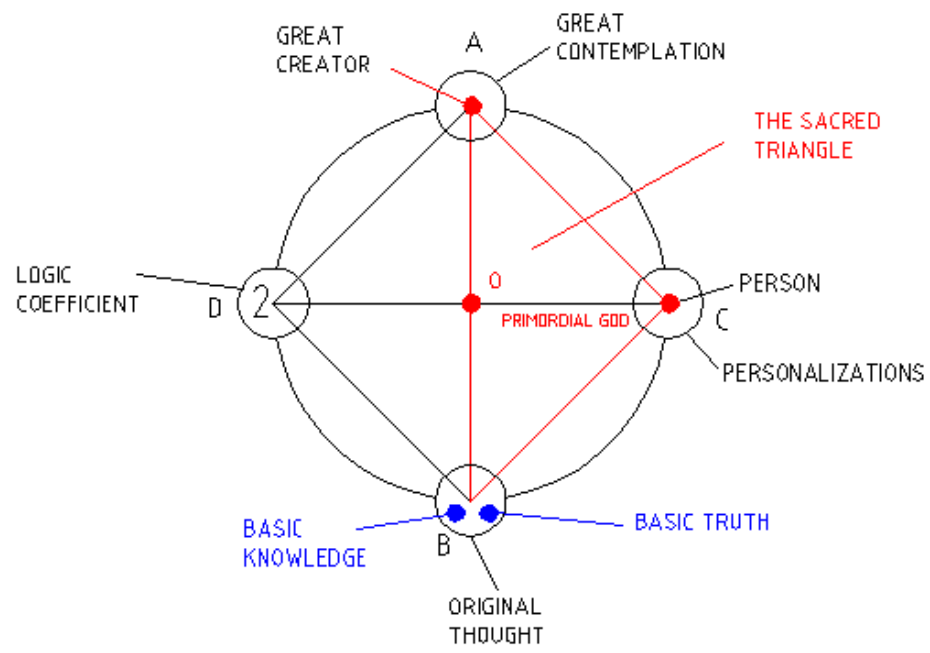

FIGURE 3

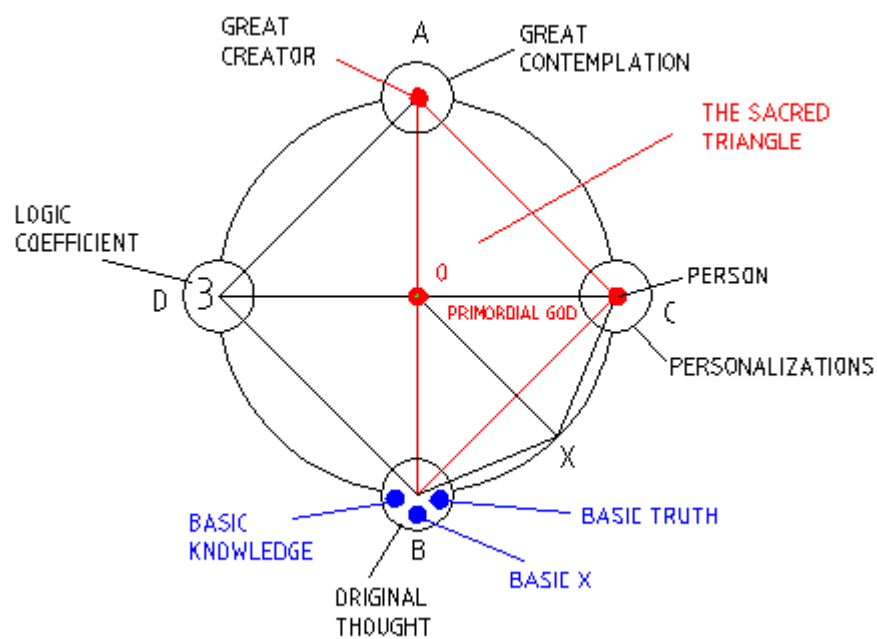

FIGURE 4

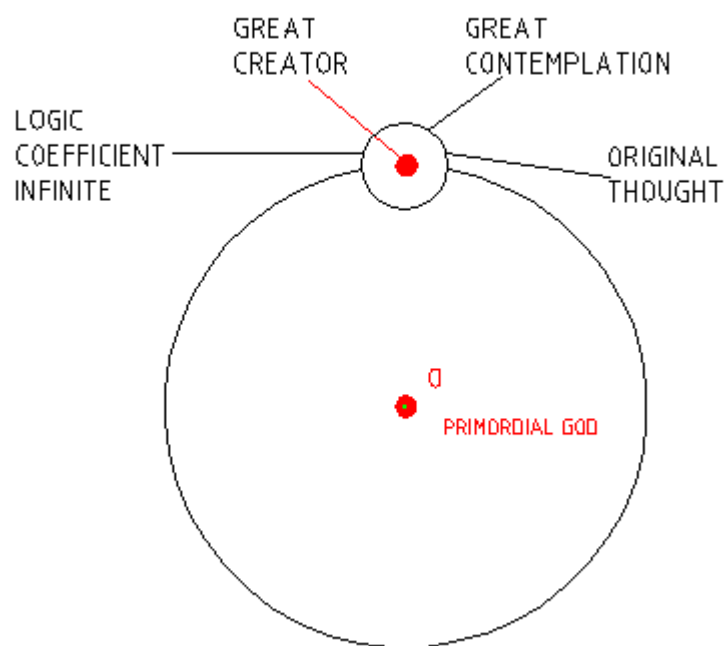

FIGURE 5

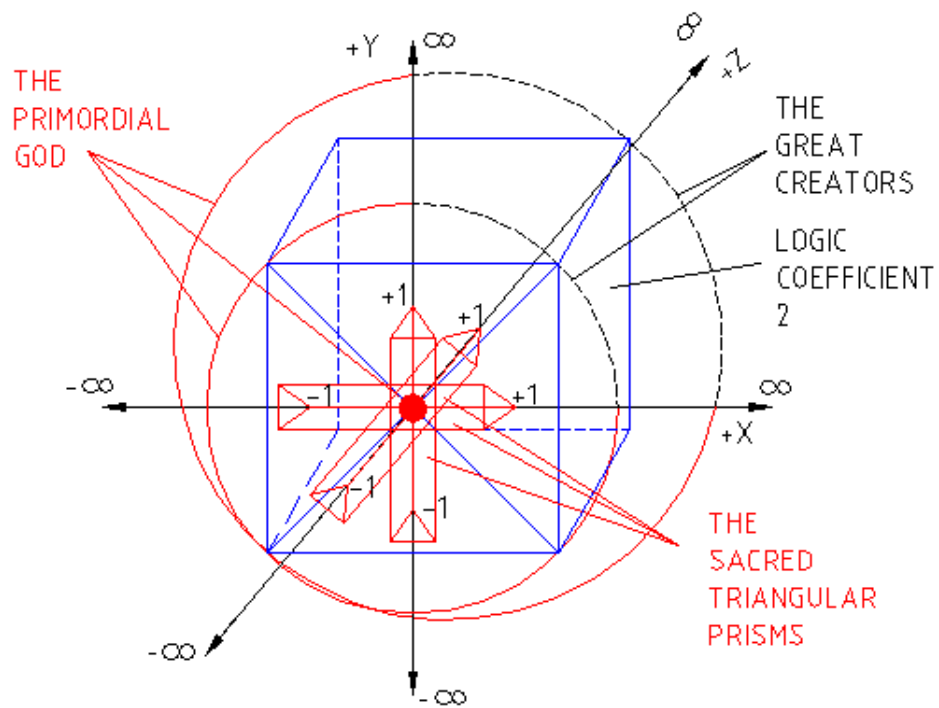
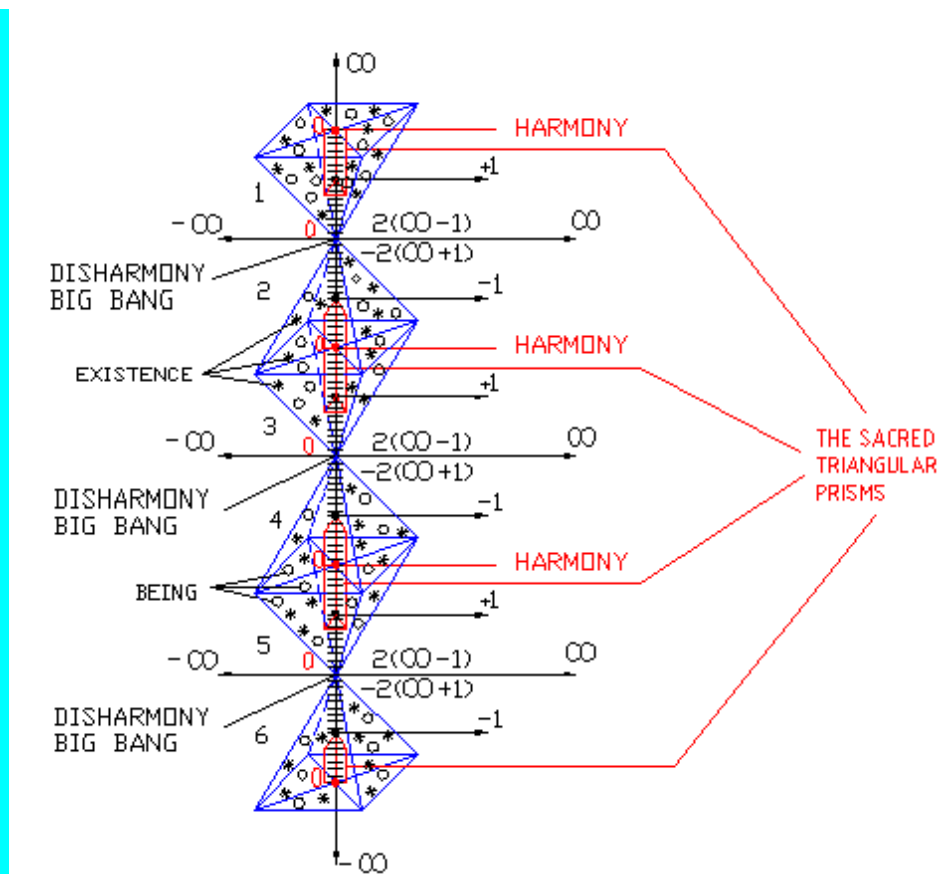

FIGURE 6
THE SIX MULTIVERS OF EXISTENCE

CAPITOLUL 11

-Totul mai întâi este destinat prin Destin ca să fie sortit prin Soartă ,unei vieți.Te rog Lumină Divină,să-mi explici doar un singur exemplu din lumea mea.

-Tot ceea ce înconjoară Terra , ceea ce te înconjoară pe tine, nu sunt altceva decât cuante de energie.Tot ceea ce mănânci , ce bei, ce admiri și crezi că aparține materiei organice sau anorganice nu sunt decât cuante de energie care sunt în rezonanță cu sufletul tău.Cea mai apropiată astfel de cantă este zahărul.Cu toate acestea fiecare cantă de energie este o anumită identitate ,un suflet,o persoană la rândul ei și se raportează prin alte și alte Iluzii ale Vieții fiecare la rândul său după anumite tipare.Cuantele energetice spirituale care aparțin materiei organice sunt rezultatul interacțiunii sufletului tău cu identitățile Ființei iar cele care aparțin materiei anorganice ,au ca rezultat interacțiunea sufletului tău cu identitățile Existenței. Cu toate acestea numărul cuantelor de energie spirituală pe care le percepi ca fiind materie organică se reduc la un număr de aproximativ o sută de astfel de cuante care sunt prezente în compoziția acestor substanțe organice sub denumirea de aminoacizi ,pe care-i percepi ca atare prin Iluzia Vieții, ei,fiind de fapt cuantele spirituale respective dintre care douăzeci de astfel de cuante spirituale sau aminoacizi pentru lumea ta sunt întru totul indispensabili vieții.Cele o sută de cuante spirituale,ce sunt prezente în realitatea lumii tale ca aminoacizi din care este compusă materia organică,sunt ierarhic subordonate Marelui Profet Timp,și Marelui Profet Spațiu!Ele sunt împărțite în două forme ,denumite în lumea ta ca fiind aminoacizi D sau Dextrogiri și aminoacizi L sau Levogiri.Cu toate acestea se cunoaște în lumea ta că cele douăzeci de cuante indispensabile vieții aparțin doar formei de aminoacizi L sau Lovogiri,de aici rezultă că nu a fost inițial o supă organică sau o mare de cuante energetice spirituale din care s-ar fi format aminoacizii sau cuantele indispensabile vieții ,întrucât acestea ar fi trebuit să fie o parte și aminoacizi dextrogiri nu numai lovogiri.Mai mult decât atât dragă Sorin,în lumea ta sinteza corpușilor organici are loc numai în condiții de reducere fără oxigen liber și atmosferă,iar în absența oxigenului orice formă de proteină care s-ar fi putut produce ,ar fi fost distrusă de radiațiile cosmice.Fiecare cuvânt care semnifică: radiații,oxigen sau proces de reducere are o cu totul o altă însemnătate în înțelesul meu sau în înțelesul altor și altor Universuri cu alte și alte Iluzii ale Vieții sau unde acestea sunt înlocuite cu forme diferite pe care oricât aș încerca să ți le relev ele nu ar avea nici un înțeles în conștiința ta actuală,supusă doar unui anumit grad de evoluție spirituală.Oxigenul poate fi o cantă spirituală superioară lumii în care este dător de viață,alături de carbon sau alte și alte elemente.Chiar dacă Iluzia Vieții se supune anumitor date statistico-matematice,acestea nu sunt câtuși de puțin veridice cu toate că vin în accepțiunea teoriei despre Marea Creație a Marelui Creator .

-De ce ,Lumină Divină?

-Logica Iluziei Vieții ce aparține lumii tale susține că orice eveniment ce s-ar putea produce cu o șansă de numai 1 la 10 urmat de 50 de zerouri,nu se poate produce niciodată.Adevărul nu este absolut deloc așa drept realitate că exiști aieva și conversezi cu mine chiar dacă încă nu ai murit în lumea ta!

-Cu toate acestea Lumină Divină,ce șanse ar fi avut acești aminoacizi să se unească și să formeze o moleculă proteică?

-Șansa la nivelul statistico-matematic al Iluziei Vieții tale este de 10 urmat de 113 zerouri.Cu toate acestea Sorin,în afară de proteine de construcție mai sunt necesare și proteine care accelerează reacțiile chimice din celule pe care le numiți enzime.Pentru o bună funcționare a unei celule sunt necesare aproximativ 2000 de astfel de proteine.Ce șanse ar avea aceste proteine ca să se formeze întâmplător?Această șansă este de 1 la 10 urmat de 40000 de zerouri.Mult mai greu de obținut este codul genetic format din nucleotidele ARN ,acidul ribonucleic și ADN acidul dezoxiribonucleic.ADN-ul este constituit din 5 histone care sunt implicate în dirijarea activității genelor ,un fel de canale în realitate ale voinței Lui Dumnezeu și al legăturii acesteia cu ființa organică din lumea respectivă.Șansa de a se forma numai o singură histonă este de 1 la 20la puterea o sută ,număr mai mare decât atomii din toate stelele și galaxiile vizibile,de pe planeta nașterii acesteia ale tale până la această dată!Mai mult decât atât,în formarea lor proteinele depind de ADN dar ADN-ul nu se poate forma fără proteine preexistente.Cine a fost mai întâi,proteinele sau ADN-ul?Răspunsul este doar unul singur:au fost create!

Mai crezi în întâmplare Sorin? Nimic nu este Întâmplător în afară de Dumnezeu !Totul este Destinat! Doar Dumnezeu este Unicul Întâmplător ce s-a Întâmplat,etern,creind nașterea celui mai mareț vis al Totului,dar și al Întâmplării.

Nimic nu este Întâmplător !Doar Dumnezeu este Unicul Întâmplător ce s-a Întâmplat,etern,creind nașterea celui mai mareț vis al Totului,dar și al Întâmplării!Ce poți înțelege cu logica lumii tale este faptul că atunci când Dumnezeu a dat viață ,a născut sau a determinat prima Întâmplare și Unica recunoscută de Adevărul Absolut care astfel a luat naștere etern,a fost un Dumnezeu dual pentru logica ta binară,de A Fi sau a Nu Fi!De ce?Fiindcă doar atunci Dumnezeu a fost atât binar cât și permisiv prin alte și alte logici cu miliarde și miliarde de posibilități peste cele binare până la un infinit minus Unul care este Dumnezeu!Doar în acel moment Dumnezeu nu a fost singur ci alături de Persoană și Cunoașterea Absolută unde sălășluiește Adevărul Absolut,cel ce dă cunoașterea Marilor Profeți!Aceasta este Persoana ca definiție supremă,și anume visul Lui Dumnezeu de a deveni Întâmplător prin tot ce va naște care nu se va mai supune niciodată Întâmplării ci doar Iluziei acesteia.De aceea există și Iluzia Vieții dragă Sorin,fiindcă dacă acesteia i-ar lua locul Adevărul Absolut ,nu numai că lumile nu ar avea sens dar Dumnezeu Însuși ar deveni opus Întâmplării ,deci propriei Sale esențe!Acest lucru este total imposibil.Asta este și Cauza diferinței dintre Persoană și Adevărul Absolut ce ființează alături de Cunoașterea Absolută!.Dacă Persoana va determina Personalizările ce la rândul lor vor naște Noțiunea care la rândul ei va ființa Noțiunile de Stare cum ar fi Existența sau opusurile acesteia la infinit minus UNA,acel UNU ce-i aparține numai Marelui Creator și Întâmplător ,vor determina propriile lor lumi bazate pe Iluzii ale Vieții,Adevărul Absolut alături de Cunoașterea Absolută vor determina întruparea acestora în spiritele născute din trupuri ale Iluziei Vieții ce vor deveni Mari Profeți la un anumit moment al vieții acestora.Acesta este unicul mod prin care coboară Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută în lumile Persoanei,pentru a ajuta la mersul benefic al civilizațiilor.Prin urmare Persoana Personalizează o Noțiune care la rândul ei ființează printr-o multitudine de Noțiuni de Stare ,ajungând astfel și la Noțiunea de Stare Existențială,unde se află puzderia de Universuri și de lumi ale Existenței.Cel mai important pas pe care-l poate face un suflet pentru a-L primi pe Dumnezeu mai aproape de sine este să accepte Întâmplarea ca dat,de la Dumnezeu și niciodată să nu creadă că Întâmplarea este venită ca un cumul de fenomene sau reacții ce sunt cauza efectului ce va să vie!Cauza și efectul există numai și numai în funcție de Dumnezeu și atât.Unica Causă este numai Dumnezeu iar tot ceea ce se desfășoară ca urmare a Sa este Efectul.Prin cauză și efect Dumnezeu este și în lumea ființelor terestre alături de acestea și mai mult decât atât,prin acestea.Cu toate că statistica matematică a posibilităților de a se crea un anume cod genetic și se pare ca fiind de domeniul incredibilului ea este reală doar pentru înțelegerea ființelor a căror înțeles constă în Iluzia Vieții pe care o posezi și tu.În afara acestei Iluzii a Vieții ,toate cifrele astronomice de care ți-am amintit nu sunt altceva decât o neînsemnătate ca orice alt lucru stupid și insignifiant din lumea ta,deoarece numerele nu au valoare decât printr-un prisma Adevărului Absolut,altfel nu sunt decât niște reprezentări fantasmagorice pe care Iluzia Vieții ți le vinde ca fiind realitate.Tot pe acest fals raționament s-a dezvoltat matematica lumii tale,ce nu este altceva decât o poezie cu miros de alienare.

-Cu toate acestea Lumină Divină,care ar putea fi procentul prin care s-ar fi putut crea primii aminoacizi,în lumea mea cea fără de viață cândva?

-Acest procent nu există și nici nu a existat vreodată fiindcă el față de Adevărul Absolut nu are conotație numerologică ci una filosofică deoarece înțelesul de procent primește de fapt identitatea de Causă,deci de Dumnezeu.Dumnezeu nu este și nu va fi niciodată procent chiar și în înțelesurile lumii tale.Oamenii lumii terestre s-au apropiat de matematică crezând că prin aceasta se vor apropia mai mult de Dumnezeu.Nimic mai fals!Nu au făcut altceva decât să se despartă și mai mult de acesta cu toate că doar unidirecțional ,întrucât cu cât omul se va depărta de Dumnezeu prin tot felul de matematici și științe savante care nu fac altceva decât să-l afunde și mai mult în groapa Iluziei Vieții ,Dumnezeu nu se va depărta niciodată de om,va rămâne mereu în acesta cât și alături de acesta așteptând momentul când omul va fi gata de a-L primi pe Dumnezeu așa cum se cuvine,și cum trebuie.

-Cum trebuie ,Lumină Divină?

-Orice sentiment prin care omul se consideră un luptător,cu dorința aprigă de a învinge prin propriul său adevăr nu este altceva decât o nouă și o nouă amânare de la regăsirea cu adevărat a omului cu sine însuși care nu este altceva decât Dumnezeu,tocmai fiindcă omul la fel ca tot ceea ce există și mai mult decât atât este de origine divină.Dumnezeu este în om precum omul în Dumnezeu.Atât timp cât omul va aprecia că există materie și că cea mai evolutivă formă a acesteia este creierul uman va rămâne un străin părăsit de sine însuși tocmai datorită propriului său orgoliu.Dacă va continua să afirme că în fiecare secundă creierul uman primește circa 100.000.000 de biți sau unități informaționale transmise prin diferite organe de simț,se va înșela amarnic.

-De ce ,Lumină Divină?

-Ce este aceea unitate informațională și la ce anume se reduce?La o Iluzie Sorin,la atât și nimic mai mult.Dacă se ajunge la calcularea potențialului unei Iluzii ,a unui sector virtual sunt de acord cu aceste unități informaționale.Imaginează-ți Sorin că alături de culorile care sunt cunoscute de tine mai sunt și altele pe care simțurile nu le pot percepe.Niciodată nu vei ști că există și acele culori,iar dacă unitățile informaționale sunt venite pe calea simțurilor,ce anume conțin acestea?Oare nu tot ceea ce este accesibil simțurilor?Dacă aceste simțuri sunt niște simple senzații,înșelătoare, oare cât de mult puteam accepta veridicitatea unei unități informaționale?

-Parcă î-mi spunea-i cândva Lumină Divină ,despre puterea fantastică a creierului uman,putere care nu este în totalitate folosită dar care ar putea deveni o adevărată fortăreață informațională față de ceea ce este creierul uman al zilelor lumii mele?

-Aici trebuie să facem câteva precizări,Sorin.Este o mare deosebire între raportul pe care l-am făcut adineaori cu Dumnezeu,care este Cauza Totului,Iluzia Vieții și creierul uman.Când ți-am vorbit despre puterea fenomenală pe care acesta ar putea-o avea am făcut-o prin optica Iluziei Vieții și raportată la aceasta și nu la Dumnezeu ca acum.Raportat la Causă care este Dumnezeu acesta este Adevărul dar raportat creierul uman la Efect care pentru tine este Iluzia Vieții,Adevărul va fi cu totul altul,chiar dacă un Adevăr virtual față de Dumnezeu.Unicul Adevăr real și nu virtual este Adevărul Absolut care se raportează la Dumnezeu ca și Causă,față de adevărul virtual al Iluziei Vieții.Creierul uman poate forma un milion de miliarde de conexiuni .Totalul informațiilor pe care un creier le-ar putea acumula ar umple peste douăzeci de milioane de volume,deci o informație egală cu ale uneia dintre cele mai mari biblioteci din lumea ta.

-Unde se pierde toată această informație ,Lumină Divină?

-În informații ce vin pe calea simțurilor și care se blochează ca fiind nefolositoare în trunchiul cerebral unde există o rețea nervoasă care se numește substanță reticulară.Aceasta controlează milioane de mesaje ce vin către creiere blocându-le pe cele lipsite de importanță sau selecționându-le pe cele ce merită a fi trimise scoarței cerebrale.

-Ce este de fapt această substanță reticulară,privită prin intermediile Adevărului Absolut,Lumină Divină?

-Este o deficiență de Echilibru produs între energiile cuantice spirituale temporare și energiile cuantice spațiale de la nivelul sufletului omenesc,Echilibru distrus odată cu divergențele de ordin genetic care survin concomitent cu evoluția sau involuția unei civilizații ,mecanism despre care ți-am mai explicat.

-Înseamnă că acest mecanism va redeveni în Echilibru,Lumină Divină?

-Dat fiind că civilizația ta se află în faza unui nou început ,cu siguranță,Sorin.

-Știam că acest miracol prin care se formează creierul uman începe încă din viața uterină,la trei săptămâni de la concepere ,când încep să se formeze primele celule cerebrale ,care se înmulțesc în salturi cu până la 200 000 de celule pe minut.Mai mult decât atât ,creierul uman poate forma de până la un milion de miliarde de conexiuni,astfel informațiile pe care creierul le-ar putea acumula ar umple rafturile a peste 20 000 000 de volume ,echivalente cu materialul uneia dintre cele mai mari biblioteci din lume.Dar cea mai evoluată parte a creierului este scoarța cerebrală.Aceasta este,după câte știu,un strat de 4,5 cm grosime care ia forma cutiei craniene și care prezintă niște adâncituri numite circumvoluțiuni cerebrale.Depliat,cortexul formează o suprafață de 20 de centimetri pătrați cu aproximativ 1000 de km de fire de conexiuni pe cm pătrat.Aș vrea să știu Lumină Divină dacă informațiile care nu ajung la nivelul conștientului și sunt blocate de substanța reticulară,se pierd pentru totdeauna din capacitatea de stocare a creierului?Această capacitate uriașă care începe să se

formeze încă din faza intrauterină ia naștere degeaba. Spun aceasta Lumină Divină, întrucât ,copilul începe să învețe odată născut și nu înainte de a se naște. Cel puțin astfel credm noi oamenii.

-Nimic nu se pierde ,Sorin. La trei săptămâni, după formarea celulei ,în viața intrauterină se produce primul miracol, și anume momentul în care EUL viitoareii ființe se întrupează. Din acel moment EUL care este mult mai bătrân decât întreaga planetă și chiar decât Universul care datorită Iluziei Vieții pare material se întrupează. Spun că EUL este mai bătrân decât toate acestea chiar dacă a mai fost reîncarnat cândva în alte și alte vieți pe planeta Terra sau oriunde în alte Universuri .Fac această paranteză ,întrucât majoritatea religiilor sau doctrinelor filosofice de pe Terra atunci când amintesc de reîncarnare o fac cu referință strictă doar asupra altor vieți trăite tot pe Terra și într-un trecut cu mii ,sute sau zeci de ani în urmă. Acest aspect este cât se poate de veridic doar că adevărul cu privire la el nu este total nici chiar și pentru Iluzia Vieții .

-De ce ,Lumină Divină?

-În primul rând Sorin, fiindcă reîncarnarea se poate face și în alte Universuri sau lumi paralele precum se poate face în cadrul acestui Univers sau lume. În al doilea rând, reîncarnarea nu se face doar strict cronologic, în sensul că sufletul respectiv trebuia să fie întrupat numai undeva în trecut până la nivelul prezentului și nu undeva în viitor. Aceasta se datorează tot Iluziei Vieții, care nu poate concepe ca un eveniment să se întâmple în viitor pentru a-și realiza un alt viitor care de fapt se petrece în trecut. Ți-am mai spus că toate aceste așa zise timpuri cum ar fi viitorul, prezentul și trecutul nu sunt nimic altceva decât niște simple Iluzii care în realitatea acceptată de Adevărul Absolut nici măcar nu există.

-Dar cu informațiile uriașe pe care le primește creierul ,ce anume se întâmplă, Lumină Divină?

-Aceste informații nu se pierd, Sorin. Toate se stochează undeva în subconștientul creierului, subconștient care atunci când partea conștientă se află atinsă de dezechilibrul cuantelor spirituale principale, când Iluzia Vieții are din ce în ce mai mari puteri, subconștientul ,este cel care învață tot ceea ce se poate învăța de la această Iluzie a Vieții, astfel încât după așa zisa moarte, atunci când EUL se va elibera definitiv de sub jugul acestei Iluzii a Vieții ,toate informațiile pe care le-a primit creierul cândva și care au fost oprite de a ajunge la conștient vor fi reanalizate cu partea conștientului de această dată, parte care nu reprezintă decât o mică parte din EUL respectiv ,echivalentă cu partea pe care creierul a putut să o alocă conștientului din întreaga sa capacitate ,ceea ce ar fi doar câteva procente. Materia cenușie nu a fost nimic altceva decât acea cantitate de energie spirituală ce a permis EUL-ui să facă cunoștință cu principiile și fenomenologia acestui Univers. În definitiv, atomii, particulele elementare cât și tot ceea ce ți se pare a fi material nu sunt nimic altceva decât niște cuante de energie spirituală, bineînțeles structuralizate după o anumită Ierahie. Astfel, Sorin, o civilizație nu se distruge niciodată decât se transbordează de la o formă de existență sau alte forme opuse existenței la alte și alte forme. De aceea Sorin, Marele Creator a lăsat ca nimic să nu moară ,ci totul să evolueze spre alte și alte forme către împlinirea în Dumnezeu, tocmai fiindcă Dumnezeu este cel care a visat Marele Vis al Universurilor, Vis care nu se poate referi spre împlinire decât la Creatorul său, de Vis mareț!

De aceea Sorin, chiar dacă privind prin optica Iluziei Vieții crezi că o civilizație care a trecut este o civilizație moartă te înșeli amarnic. Acea civilizație se va reîncarna prin EU-rile care o compun asemenea unui roi de albine în alte și alte forme, fiindcă însuși conceptul de civilizație se contopește pentru sufletele care au compus-o cu conceptul de ideal, devenind un fel de magnet în plină ascensiune spre noi și noi experimente până când și aceasta se va transforma devenind un singur Eu dintr-o altă și altă civilizație unde doar un EU reprezintă o veche civilizație fiind în noua civilizație miliarde de miliarde de astfel de EU-ri. Tu nici nu știi Sorin ,cât de mult învață un singur om pe Terra doar din cultura sa subconștientă, hrănindu-și astfel EUL cu noi și noi energii spirituale pentru călătoria ce va avea-o de făcut odată cu marea trecere. **ASTEFEL CIVILIZAȚIA TERESTRĂ EXISTĂ CU ADEVĂRAT ÎN SUBCONȘTIENTUL INDIVIZILOR CARE O COMPUN!** Acest subconștient este mult mai depărtat decât conștientul de Iluzia Vieții. Cu alte cuvinte este o civilizație care trăiește deplin propria sa nebunie ,fiind ajutată să viețuiască în mod secret de către propriul său subconștient care nu este lăsat să devină conștientizat de substanța reticulară a creierului uman, tocmai pentru că învățămintele primite de subconștientul ținut astfel îngradit sunt mult mai valoroase decât atunci când aceste învățăminte ar avea acces și la parte

conștientizată a ființei.De aceea Sorin,Echilibrul pierdut dintre cuantele spirituale principale din Universul tău,cum ar fi Spațiul și Timpul nu este pierdut fără nici un folos,ci are drept cauză o altă și viitoare evoluție a EUL-ui respectiv undeva unde o altă civilizație mult mai măreață,unde subconștientul redevine conștient iar spiritualitatea atinge alte și alte cote.Civilizația în care te-ai născut pe Terra ,Sorin,este de fapt o civilizație echivalentă unui sistem penitenciar spiritual ,unde ajung EU-ri care nu au putut să lase celelalte EU-ri să simtă în adevărata ei plenitudine armonia sferelor spirituale.Au ajuns pe Terra.Unde realitatea este luată de Iluzia Vieții ,iar cea mai mare parte din cunoștințele EU-lui sunt transferate subconștientului.Adevăratele teze și decizii cu privire la cursul civilizației respective nu se fac în conștientul indivizilor pe care o compun ci în subconștientul acestora.Ceea ce știi tu despre propria ta civilizație este echivalent cu ramurile unui copac raportat la Universul galaxiilor și metagalaxiilor de pe cerul înstelat!Până la mărimea Universului de la mărimea ramurilor aceluia copac mai este o mare distanță.

-Mi-aș dori foarte mult să aflu cât mai multe despre adevărata lume în care m-am născut ,să cunosc civilizația subconștientului omenirii sau mai bine zis civilizația subconștientului civilizației mele.Oare cum arată zugrăvită acea lume?Are orașe,locuințe,persoane care se plimbă conducând autoturisme pe bulevarde?O lume care de fapt ne aparține celor născuți în ea ,o lume pe care o creem dar pe care nu o cunoaștem și nici nu o vom putea-o cunoaște din punct de vedere al conștientizării niciodată.

-Este cât se poate de adevărat Sorin,că această lume pe care o clădiți cu propriile voastre vieți în fiecare clipă al conștientului vostru,este o lume pe care în mod paradoxal nu numai că nu o veți cunoaște niciodată dar și atunci când creierul își va regăsi un Echilibru privind energiile spirituale temporaro-spațiale,și atunci când procentajul conștientului îl va fi întrecut demult pe cel al subconștientului,această lume va începe în mod treptat să dispară odată cu conștientizarea devenind pierdută pentru totdeauna ,la fel cum va deveni subconștientul.

-Oare această lume a subconștientului nostru ,al pământenilor nu va trece de la nivelul subconștientizării la cel al conștientizării,devenind o lume conștientă sau o lume de suprafață de această dată?

-Niciodată,Sorin.Ceea ce conștientizează ființa nu va fi niciodată echivalent cu ceea ce subconștientizează.

-De ce ,Lumină Divină?

-Pentru că la nivelul conștientizării intervine voința ,ceea ce nu se regăsește la nivelul subconștientului,nivel unde ființa nu-și manifestă niciodată voința pentru a desfășura o anume acțiune ,atâta timp cât acțiunea în sine nu există ca atare pentru ființă,odată ce aceasta nu poate atribui subconștientului conștientizarea!De aceea putem vorbi de o conștiință a subconștientului care se regăsește doar sub auspiciile cunoașterii și afecțiunii,dar fără voință cum este în cazul conștientului compus din cunoaștere ,afecțiune și voință.

-Cu toate acestea subconștientul nu dictează ființei să desfășoare o anumită acțiune?Aceasta nu este voință?

-Așa este Sorin,subconștientul poate accesa ființa pentru ca aceasta să desfășoare o anumită acțiune,doar că această accesare nu este conștientizată de către conștientul ființei ca fiind o voință conștientă,iar dacă s-ar accepta voința subconștientă aceasta nu ar mai fi voință tocmai pentru că la actul respectiv nu participă tocmai ființa,iar pentru a accepta termenul de voință este necesar ca aceasta să aparțină subiectului care exercită acțiunea,subiect care include ființa respectivă.Nu poți niciodată să afirmi că respectiva persoană a făcut voia un anumit lucru odată ce nu știa că face acel lucru.Prin urmare atunci când conștientul va prelua procentul subconștientului apărând voința lumea subconștientului va dispărea definitiv și pentru totdeauna din câmpul Iluziei Vieții al conștientului.Atunci civilizația va ajunge iarăși la apogeu. Lumea în care te-ai născut sunt de fapt două lumi într-una singură ,și anume lumea conștientului și aceea a subconștientului.Lumea subconștientului tău și al celorlalți oameni este o lume mirifică ,pe cât pare de misterioasă este pe atât de minunată,cu toate că acolo atât partea sublimă din ființa umană este afișată ca într-o vitrină .

-Dar parte negativă,Lumină Divină?

-În acea lume nu există parte negativă ,întrucât omul ca ființă însuflețită cu conștiință ,nu a fost clădit de Marele Creator ca fiind fiară ci înger!

-Bine,dar în lumea conștientului omul este mai mult fiară decât înger,Lumină Divină?

-Așa este ,Sorin.Ceea ce l-a determinat pe om să devină o fiară feroce dintr-o ființă angelică a fost tocmai libertatea pe care a primit-o de la Dumnezeu prin Voință!Voința este cea care a născut liberul arbitru și fiara din om.Poate că ființa umană nu era îndeajuns pregătită pentru a fi liberă din acest punct de vedere,, al liberului arbitru generat de voință.Cu toate acestea era necesar să se întâmple aceasta ,să primească în sfârșit voința pentru a mai putea urca încă o treaptă la nivelul conștientizării.Spun aceasta deoarece și conștiința parcurge un infinit minus UNA de Nivele de Conștientizare la fel ca și Coeficienții Logici.

-Fantastic,Lumină Divină cât de mult ne iubește Dumnezeu odată ce ne-a dat libertatea de a deveni suflete distincte prin liberul arbitru ,de a urca treaptă cu treaptă calea supremă spre fericire,împlinire și armonie.Ce mare este bunătatea Lui Dumnezeu. Este asemeni unui om care și-ar tăia o parte din corpul său pentru a-i da libertatea acelei părți să fie liberă și independentă de propriul său Creator și mai ales de corpul din care a făcut cândva parte.Este un sacrificiu suprem pe care trebuie să-l respectăm și totodată să-l preamărim întreaga noastră existență.

-Ai dreptate Sorin.A-L preamări pe Dumnezeu nu înseamnă a-I adresa într-una tot felul de rugăciuni ci mai degrabă a te comporta așa cum Dumnezeu din tine simte că este bine să o faci.Acest fapt se poate vedea și în acela de a dori semenilor tăi ceea ce- ți dorești propriei tale ființe.Chiar și faptul de a-I adresa Domnului Dumnezu ,Marelui Creator șiUnic Întâmplător rugăciuni de felul,”...dă-ne cutare sau cutare lucru,sau ajută pe cutare și cutare”este o mare greșală chiar dacă dogmele multor religii s-au cristalizat în conștiința unei părți a omenirii de a cere și a cere Lui Dumnezeu,dogme care au prosperat atât financiar cât și social tocmai pe aceste cerințe,devenind adevărate întreprinderi comerciale.A-I cere Marelui Creator și Unic Întâmplător este ca și cum ai accepta voiața faptului că Marea Sa creație nu este îndeajuns de bună ,că existența oamenilor este cumplită și de aceea prin tot felul de rugăciuni și alte mătănnii oamenii vor obține tot felul de daruri de la Dumnezeu.Acestea sunt TOTAL greșite,întrucât Marele Creator a realizat cea mai perfectă creație chiar dacă voi în calitate de oameni nu realizați întotdeauna măreția creației Marelui Creator și Unic Întâmplător,tocmai pentru că ave-ți posibilitatea de a face aceasta prin Liberul Arbitru.A fi în accepțiunea Lui Dumnezeu este a fi tu însuși în primul rând și a nu te leza pe tine însuși pentru a nu-i leza și pe alții!Dumnezeu te vrea așa cum ești chiar dacă unor semeni de-ai tăi nu le convine așa cum ești tocmai fiindcă ei nu sunt împăcați cu faptul de a se accepta așa cum sunt.Amin!

-După moarte EUL cunoaște doar experiența trăită în timpul vieții sau ale mai multor vieți din timpul reîncarnărilor succesive sau este la curent cu întreg trecutul și viitorul lumii respective,și implicit al civilizației respective.

-Nu este la curent cu întreg viitorul și trecutul lumii sau civilizației respective ,Sorin.Tu de exemplu ești un spirit bătrân am putea zice din punct de vedere al reîncarnărilor succesive din această lume.După numărul reîncarnărilor ar fi trebuit să părăsești demult lumea aceasta dar Marele Creator care este numai Dumnezeu a hotărât ceea ce doar El poate decide ,și anume să mai revii încarnat încă odată între hotarele acestei lumi cu scopul de a interveni în mersul aacestei lumi prin crearea unei concepții stabile NEW AGE ce va duce la evoluția lumii .Nimic nu este Unic Întâmplător Sorin chiar dacă totul ți se pare supus Întâmplării.Experiența cu care rămâne EUL unei ființe după moarte este doar aceea în care EUL respectiv a fost prezent și supus întregului fenomen al existenței de la naștere și până la moarte în lumea unde tronează timpul și spațiul din punct de vedere spiritual.La fel se întâmplă și în lumile unde nici măcar nu există timpul sau spațiul ci alte și alte valori ale energiilor spirituale care le înlocuiesc sau nu pe acestea.Astfel un EU încarnat în Comuna Primitivă odată cu moartea va pierde contactul cu evoluția civilizației dacă nu se va mai reîncarna încă odată sau chiar de mai multe ori cum este cazul tău,Sorin.

-Aceasta înseamnă că acel EU nu va ști niciodată ce anume este un avion Boeing și nici o navă cosmică,Lumină Divină?

-Exact,Sorin.

-Oare este bine sau rău că este așa,Lumină Divină?

-Aceasta nu are nici o importanță Sorin.Boeingul aparține doar Iluziei Vieții.Nu avionul sau nava cosmică în sine prezintă vre-o importanță pentru EU, ci experiența pe care EUL o

încorporează pe timpul vieții, experiență care nu este în funcție de evoluția sau involuția modelului social, tehnologic, cultural simțit prin prisma Iluziei Vieții.

-De ce este necesară această experiență și ce anume reprezintă aceasta în sine?

-Experiența necesară EU-lui nu este altceva decât hrana spirituală de care acesta are nevoie pentru a subzista și evolua spre alte și alte valori fundamentale ale Creației. EUL nu este altceva decât tot o cantitate de energie spirituală care pentru a se putea menține necesită un anumit nivel de energii spirituale mult mai inferioare acestuia, drept hrană. Este la fel cum tot ceea ce pare viu prin prisma Iluzia Vieții se hrănește numai cu materie vie deci materie organică.

-Materia spirituală cu care se hrănește EUL este de fapt tot un EU dar mai puțin evoluat, Lumină Divină?

-Nu, în nici un caz, Sorin. Creația spirituală nu acceptă nici un tip de canibalism spiritual indiferent care este valoarea cuantelor energiei spirituale care dorește o altă cantitate net inferioară dar care a ajuns la un nivel conștient. Este vorba despre energii spirituale care nu au ajuns la un nivel conștient nică măcar pe treapta întâi a conștiinței. Acele energii spirituale sunt nu numai mult mai inferioare decât EUL dar mai mult decât atât ele fac parte din Amalgamul Spiritual Primordial de unde a evoluat până și EUL carer se află pe treapta conștientizării de un infinit minus UNU, acel Unu care aparține întotdeauna Lui Dumnezeu.

-Ce anume este treapta conștientizării un infinit minus UNU, este Persoana, sau Persoana este Amalgamul Spiritual Primordial, Lumină Divină?

-Persoana nu este nici una și nici cealaltă. Persoana este deasupra tuturor treptelor de conștientizare. Persoana are rolul de a crea Personalizările care la rândul lor determină Noțiunea ce creează Noțiunile de Stare cum ar fi Existența sau alte forme opuse acesteia, ca Nonexistența sau alte și alte opusuri. Nivelele de conștientizare ajung până la nivelul Noțiunii. Ele, fiecare în parte, definesc Noțiunile de Stare. Prin urmare treapta de conștientizare un infinit minus UNU, fiind denumită și treapta Destinului este nivelul maxim de conștientizare la care poate ajunge Noțiunea. Mai sus de Noțiune nu există conștientizare întrucât Persoana prin Personalizările sale determină Noțiunea, ca fiind un întreg al totului ce se divide, după modelul, unitate în diversitate și diversitate în unitate. Odată ce Persoana determină Personalizările care nasc Noțiunea este de înțeles faptul că și cea mai mare treaptă a conștientizării ce se află la nivelul Noțiunii este controlată prin succesiune de Persoană și bineînțeles de Marele Creator care este Dumnezeu. Deoarece Persoana se Personalizează creind instantaneu Noțiunea Personalizării sale, deci cea mai înaltă treaptă a conștientizării, ce se supune doar Marelui Creator, Adevărului Absolut și Cunoașterii Absolute care, ambele formează, Gândul Pur, și bineînțeles Persoanei care se Personalizează, determinând Noțiunea ca o sumă a unui infinit minus UNA de Noțiuni de Stare. Tot ce a creat Marele Creator este creat numai prin formula de un infinit minus UNU, UNU care este Unicul Dumnezeu ce ține în Gândul Său Pur infinitul, pentru a-și desăvârși marea Sa creație. Aceasta fiind unica formulă pentru nivelul de cunoaștere al logicii de care dispui Sorin, întrucât sunt alte și alte nivele logice unde infinitul are cu totul alte și alte înțelesuri și bineînțeles că și formula aceasta ce este de nază în logica ta va avea un alt enunț, dar oricare va fi acesta și prin orice logică ar fi exprimat esența lui va fi tot aceasta, și anume că Dumnezeu în calitatea Sa de Mare Creator a stat înaintea Întâmplării determinând-o!

-Știu Lumină Divină, că orice logică prevede un anumit număr datorat posibilităților sale de a procesa informația, cum ar fi în cazul lumii mele logica binară, adică aceea a binelui și răului, a frumosului și urâtului adică într-un cuvânt al celor două contraste.

-Te rog Lumină Divină spune-mi concret, cum anume arată civilizația subconștientului omenirii terestre?

-Cel mai bine ar fi să o cunoști tu singur Sorin. Am să te însoțesc în lumea ta și al celorlalți oameni pe care a-ți clădit-o, care vă aparține, dar care nu o ve-ți cunoaște conștient niciodată.

-Mulțumesc, Lumină Divină.

Deodată imaginea din fața mea devenise de culoare albă. Iarăși m-am aflat în tunelul de lumină pe care-l cunoșteam. Știam că la capătul său voi intra într-o lume a mea dar pe care nu-mi era dat să o văd vreodată fără ajutorul Luminii Divine.

Mă aflu la piciorul podului Brooklyn ,pe partea de către Manhattan .Privesc la automobilele care rulează cu viteză redusă peste pod.Observ că aceste mașini nu numai că nu fac zgomot dar nici nu emană vre-un miros de la gazele de eșapament.Privindu-le mai atent văd că roțile acestor mașini nu numai că nu se rotesc dar nici nu ating pământul.Ciudat îmi spun în sinea mea și cu toate acestea autoturismele rulează silențios deplasându-se de la un capăt la celălalt al podului.Pasagerii care le ocupă nu par preocupați de direcția pe care o iau mașinile sau ce anume o mai fi aceste arătări,întrucât înclin să cred că nici motorul nu mai există sub capotă la fel cum îl cunosc eu.Apropiindu-se mai mult de mine observ că nu dispun de nici un volan.Pesemne se deplasează prin simpla dorință a pasagerilor.Mă îndrept spre Manhattan ,către Federal Plaza,sau cel puțin așa o cunosc eu ,Sorin,care am clădit această lume ce-mi aparține și mie dar pe care ,cu fiecare pas pe care-l fac aici pretind că devine una dintre cele mai mari necunoscute ale mele dar și cele mai impresionante.Abia acum observ că zgârie norii nu au geamuri iar ferestrele sunt niște simple forme geometrice,prin care aerul intră și iese în voie.Aerul?Trag în plămâni o gură de aer proaspăt.Da ,aerul.Acesta există din belșug și pe deasupra este și nemaipomenit de curat,încât îmi creează senzația că m-aș afla undeva la munte.Nicăieri ,nici o reclamă.Locul lor este însă luat de vânzători ambulanți sau în diferite magazine care-ți oferă orice dorești.Unul mă îmbie la o tartă cu mere.Îi răspund politicos că nu doresc ,întrucât nu am bani.Mă întreabă:

- Ce anume sunt aceia bani?

Îi răspund :

- Sunt monede care se dau în schimbul mărfii.
- Nu am auzit să obții ceva vreodată în schimbul tartei.

În acest caz mă ofer să-i primesc tarta și să-i mulțumesc.În momentul când i-am mulțumit s-a uitat la fel de ciudat la mine ca și atunci când i-am spus că nu am bani.În acel moment m-am uitat în ochii vânzătorului.Abia acum m-am cutremurat.Îi vedeam atât exteriorul ochilor cât și interiorul acestora.Privind oamenii acestei lumi în ansamblul lor ,de la un anumit unghi putea-i zări interiorul trupurilor lor asemenea unui medic care se uită printr-un aparat care radiografiază corpul uman.Aceasta este o lume a străveziilor ,mi-am spus în cele din urmă.Astfel am colindat cale de mai multe ore pe străzi.În cele din urmă am ajuns în dreptul spațiului unde ar fi trebuit să existe biserica Sfântului Patrick,care nu se mai afla la locul ei.Parcă dispăruse.Dau să întreb un trecător străveziu unde anume este biserica Sf.Patrick,au demolat-o?De ce ? Doar era unul dintre cele mai frumoase monumente de arhitectură ale New York-ului.

Omul îmi răspunde uimit:

-Nu știu ce este aceea biserică ,fiți vă rog mai explicit.

-Biserica este un loc unde oamenii se roagă la Dumnezeu,îi răspund în cele din urmă.

-De ce să se roage oamenii la Dumnezeu?Dumnezeu nu i-a făcut pe oameni pentru a avea slugi pioase ,ci pentru a fi fericiți alături de aceștia iar fericirea Lui Dumnezeu este și fericirea oamenilor.

-Bine ,dar pe această lume nimeni nu știe că răul poate fi înlăturat cu rugă fierbinți la Dumnezeu care să te scape de păcate?De genul, Tatăl Nostru care ești în ceruri,.....Și nu ne duce pe noi în ispită.....!

-Ce înseamnă rău ,și de ce să fie înlăturat?Nu cunosc termenul de rău.Dumnezeu niciodată nu are nevoie ca omul să-i spună ca împărăția cerurilor să fie a Lui ,întrucât omul este prea mic să-i facă Lui Dumnezeu o asemenea propunere.Cum să poată omul să facă un târg cu Dumnezeu,afirmând că dacă Dumnezeu îl va ierta de păcate,ceea ce nu știu ce anume sunt ,dar oricum astfel va primi și Dumnezeu în schimb cadoul omului și anume iertarea altor oameni de către acesta.Mai mult decât atât,Dumnezeu nu a dus niciodată în ispită pe nimeni,și nici nu o va face vreodată,întrucât ispita omului este tocmai Dumnezeu!Doar prin El poate fi fericit omul.Doar spre El aspiră.A-I cere Lui Dumnezeu să nu te ducă în ispită este a-I spune că nu ai nevoie de El,ceea ce este o aberație.Așa ceva nu poate exista.

-Ispita este răul ceva care ți se întâmplă și ție sau altor persoane nu le place sau îi lezează mult mai profund.

-Chiar nu știu la ce anume te referi.Plăcerea este eternă și este dată de Dumnezeu pe care îl preamărim nu pentru că această preamărire este o necesitate ,ci pentru că nu am fi noi ca oameni

fericiți fără de Dumnezeu. Dacă ai atribui termenul de rău ispitei ca fiind ceva contrar plăcutului ar însemna ca prin versurile de adineaori să accepți că Dumnezeu ar duce oamenii nu numai în Lumea Fericii ci și în Lumea Contrară Plăcerii ,lume ce nu ne este dată să o cunoaștem fiind mai inaccesibilă decât noțiunea de infinit care ne este pe jumătate accesibilă. Îndumnezeu nu poate duce pe nimeni în ispită, dacă isпита o asociezi cu Lumea Contrară Plăcerii! Dar cum de pui astfel de întrebări ciudate de parcă ai veni de pe o altă planetă?

Nu știam ce să-i răspund omulețului străveziu din fața mea care m-a uimit cu modul său de a gândi. Ii răspund în cele din urmă:

-Da sunt de altundeva.

Mi-a zâmbit și a plecat fără însă a încerca să mă chestioneze cu alte și alte întrebări care pentru mine ar fi putut deveni cât se poate de stânjenitoare în postura în care mă aflu.

Deodată, întreaga lume în care mă aflu se schimbă în întregime. Clădirile și oamenii devin atât de transparente încât am senzația că privesc imaginea în patru și nu în trei dimensiuni. Pentru a vedea un perete sau îmbrăcămintea unei persoane ,trebuie să privesc lumea numai dintr-un anumit unghi ,altfel sunt pe cale să mă lovesc în mersul meu de ziduri sau oameni. Este o lume e transparentă ,o lume care nu cunoaște răul decât binele. Abia acum îmi pun întrebarea pe care nu mi-am pus-o niciodată, de câte ori am rostit rugăciunea Tatăl Nostru. Cum adică să spui, ”Și nu ne duce pe noi în ispită”. Dacă Tatăl Nostru este Dumnezeu ,cum poate să ne ducă Dumnezeu în ispită? Unele din religiile lumii în care m-am născut afirmă că doar Diavolul este cel care te poate duce în ispită. Eu afirm după învățăturile Luminii Divine că Dumnezeu este tot și Lui îi aparține totul incluziv omul care a născut la rândul său Diavolul și Îngerul, tocmai pentru că omul este și bun și rău. Poate că versul „Și nu ne duce pe noi în ispită” al rugăciunii Tatăl Nostru vrea să sugereze exact același lucru pe care mi l-a spus Lumina Divină, și anume că tot ceea ce atribuim existenței aparține Lui Dumnezeu, chiar și Diavolul din om ,Diavol creat de om! Astfel ,rugăciunea ,Tatăl Nostru devine una dintre cele mai grăitoare exemple ce susține acest lucru, iar Marele Profet Iisus a rostit prin milenara Sa înțelepciune un mare adevăr ce urma să fie înțeles peste milenii, rugăciunea fiind și un vehicul în timp al unei mari învățături profetice venite de la Gândul Pur ,sau Cunoașterea și Adevărul Absolut de unde Marii Profeti primesc învățăturile necesare schimbărilor fundamentale ale civilizațiilor în care se nasc. În această lume este un bine latent, luat ca existând prin sine și nu prin rău cum se întâmplă în lumea conștientului unde răul este cel care precede și determină conștientul cu factorul de voință. Într-un cuvânt: Libertatea!

Oare unde te afli Lumină Divină? Am mare nevoie de tine âîntrucât mă aflu în impas.

-Sunt alături de tine Sorin ,doar că în această lume nu ai cum să-mi vezi razele.

-De ce Lumină Divină?

-Pentru că aici ești transbordat corporal iar atunci când mă vedea-i pe mine corporal te aflai în corpul tău astral.

-Abia acum realizez că de fapt corpul meu, îmbrăcămintea și toate accesoriile veșmintelor pe care credeam că le dețin nu erau altceva decât o reprezentare a corpului meu astral?

-Bineînțeles Sorin.

-Ce anume este corpul astral ,Lumină Divină?

-Este reflectarea imaginii pe care o are sufletul tău despre tine în calitate de corp la nivelul astralului.

-Aceasta înseamnă că dacă știam că sunt echipat cu un costum de cosmonaut ,apăream în astral echipat cu acel costum, Lumină Divină?

-Așa este ,Sorin.

-În corpul astral am inimă, plămâni, creier la fel ca și în lume conștientă terestră?

-Exact ca și în acea lume ,Sorin, fiindcă EUL tău le conștientizează pe toate acestea și le reflectă în astral.

-În afară de corp astral mai există și un alt corp, Lumină Divină?

-Este corpul eteric ,cel care face legătura dintre așa zisul tău corp fizic și cel astral. Absolut orice există în lumea pământescă cât și în Universul în care te-ai născut este predestinat pieirii dar aceasta nu înseamnă moarte ci trecerea la alte și alte nivele cuantice spirituale a sufletelor sau corpurilor, fiindcă știi că și Soarele și Terra cât fiecare stea în parte este tot un suflet iar materia ce

pare anorganică nu este nimic altceva decât tot energie spirituală dar cu vibrații mai depărtate de vibrațiile sufletului față de materia organică ale cărei vibrații sunt mult mai apropiate.Într-o zi și Soarele sau Terra vor dispărea.Așa zisa materie organică ce formează corpul omenesc și care nu este decât o anumită cantitate de energie spirituală foarte aproape ca vibrație de cea a EU-lui sau sufletului,dar care datorită faptului că are o valoare axiologică spirituală mai mică decât cea a EU-lui este atrasă de către acesta.Cu toate acestea materia organică respectivă nu poate fi supusă unei anumite forme de către EU decât cu ajutorul unei matrice care este corpul eteric.Acest fluid eteric este cel care dă forma cuantei spirituale ce definește materia organică a corpului omenesc.Mai mult decât atât fluidul eteric este responsabil și de transbordarea corpului astral în lumea astrală,fiind un liant prin valoarea sa energetică spirituală între sferele mult mai superioare ale astralului și cele mai inferioare ale corpului organic.Acest corp eteric poate fi denumit și perispirit,întrucât este ca o haină pe care o îmbracă corpul astral și EUL.În timpul desfășurării actului decesului fluidul eteric părăsește corpul organic pentru totdeauna plecând cu corpul astral și EUL în lumea astrală a spiritelor,unde Eul va fi cel care prin propria sa meditație va da forma corpului astral,după cum ți-am mai spus adineaori.Odată ajuns în astral corpul eteric va părăsi și el după o perioadă corpul astral lăsând spiritul doar cu corpul astral.,dar cu accepsiunea legităților divine,acesta poate primi pentru scurt timp o cantitate de energie spirituală eterică pentru a se întrupa în anumite ședințe inițiatice de spiritism dar repet,nu orice spirit și nu oricum !Imediat după moarte spiritul nu realizează că corpul organic a murit ,el își vede corpul la fel ca și înainte o anumită perioadă de timp până când realizează acest lucru,timp în care reflectarea corpului în Universul astral va fi ca și în timpul vieții.Abia acum în faza astrală când spiritul va realiza decesul își va re trăi întreaga sa viață terestră și nu cum afirmau unii că au avut asemenea re trăiri chiar și în faza morții clinice.Acestea pot apărea chiar și atunci dar nu sunt re trăirile decesului ci aparțin unei meditații ale subconștientului cu privire la re trăirile ce vor avea loc în cazul unui posibil deces,meditație bazată pe conștientizarea subconștientului cu privire la aceste re trăiri care nu sunt altceva decât rezultatul interacțiunii cuantei de energie spirituală a EU-lui cu cele din lumea astrală,în urma cărora se va vedea pe ce anume nivel de energie spirituală va putea să graviteze corpul astral ce are Eul în el.

-Chiar și în această fază există timpi și spații?Acestea sunt prezente și la nivelul energiilor spirituale cuantice superioare de la nivelul astralului?

-Da,Sorin.Marele Profet Timp și Marele Profet Spațiu au energii spirituale echivalente cu cea mai înaltă valoare de la nivelul astralului,prin urmare și acest Univers le aparține.

-Câte Universuri aparțin Timpului și Spațiului?

-Trei tipuri de Universuri ,Sorin.Universul în care te-ai născut cel al stelelor și galaxiilor,Universul eteric și Universul astral.În afară de aceste trei tipuri de Universuri mai sunt o infinitate minus Una de alte tipuri de Universuri dar care nu mai aparțin Marilor Profeti Timp și Spațiu.

-Cel mai inferior din punct de vedere al valorii energiilor spirituale este cel în care m-am născut,Lumină Divină?

-Exact,Sorin,urmat de cel eteric și de cel astral.Cu toate acestea legitățile spațio-temporalității nu se reflectă la fel în cele trei Universuri.O oră în Universul stelelor poate fi echivalent cu un mileniu în cel eteric sau milenii în cel astral,iar acesta este doar un mijloc deosebit de infim și grosolan de comparație ,întrucât chiar și în Universul stelelor ,cel în care te-ai născut legitățile spațio-temporalității sunt cât se poate de relative în funcție de deplasare.Dacă viteza este deosebit de mare timpul pare că se dilată până și la nivelul Iluziei Vieții ceea ce este cât se poate de adevărat și nu face altceva decât să certifice faptul că mișcarea nu este nimic altceva decât o iluzie de deplasare care în realitate se realizează în cadrul aceluiași punct!

-De ce trei și nu mai multe,Lumină Divină?

-Deoarece atât timpul cât și spațiul în calitate de cuante spirituale aparțin Universurilor celei de-a treia dimensiuni.Marii Profeti Timp și Spațiu au fost trimise de către Marele Creator direct prin Gândul Originar pentru a primi Tridimensionalitatea.Pentru spiritele a căror Ființă este Existența ta precum Ființa ta ,Sorin ,este Existența lor,Marii Profeti Timp și Spațiu sunt doi mari sori la fel cum este Soarele tău înconjurat de planete printre care și Terra.Astfel Soarele poate fi în Universele în care Existența este Ființă o Dimensiune a Vieții,Timp sau Spațiu.Întrucât nu ai decât

un singur Soare aceasta înseamnă că Universul Existenței la care se raportează Universul Ființei tale nu are decât o dimensiune a Merelui său Profet fiind cel mult bidimensional,întrucât alături de Dimensiunea Marelui Profet mai este și Dimensiunea Vieții!

Ceea ce este cel mai important este faptul că abia acum vei putea înțelege cu adevărat care este importanța celor trei Universuri ale spațio-temporalității,și anume cel fizic,eteric și astral.Am denumit Universul nașterii tale ca fiind un Univers fizic ,întrucât trebuie să-i dau o anume denotație dar termenul de Univers fizic ,deci material este real doar la nivelul Iluziei Vieții,întrucât chiar și Universul care pare fizic nu este altceva decât un cumul de energii spirituale care se reflectă unele în altele,creind,stele galaxii ,lumi,locuite de suflete,dar toate tributare Iluziei Vieții ,chiar și stelele oricât de strălucitoare ar părea sunt rezultatul acelor Iluzii ale Vieții precum propria lor viață de stea .În Universul fizic Dimensiunea Vieții este determinată de ceea ce apare ca fiind suflet ,invizibil și imposibil de atins cu simțurile lumesti.Acest Dimensiune a Vieții din Universul fizic devine timp în Universul eteric unde spațiul este viață,iar timpul,spațiu,urmând să devină spațiu în Universul astral unde timpul este viață iar spațiul timp!De aceea abia acum poți să faci o departajare între aceste trei Dimensiuni ale Vieții care sunt și Timp și Spațiu la rândul lor,și totodată să afli adevăratele caracteristici ale acestor Universuri care îi așteaptă pe oameni după deces.Voi folosi termenul de deces întrucât cel de moarte este cât se poate de neconcludent ,întrucât sufletul nu va muri niciodată.

-Cum anume ,Lumină Divină?

-În Universul fizic sufletul tău primește conotație de esență a vieții,de însuflețire,conotație pe care o pierde în Universul eteric devenind timp ca mai pe urmă în Universul astral să devină spațiu.În Universul eteric funcția de Dimensiune a Vieții o îndeplinește spațiul iar în cel astral ,timpul.Astfel în cel mai superior Univers din cele trei care este Universul astral ,timpul este cel care preia rolul decisiv de Dimensiune a Vieții,precum în cel eteric,spațiul.

-Mi-ai vorbit cândva de cei mari Profeti ,Timpul și Spațiul,Lumină Divină,dar nu înțeleg de ce nu este și un al treilea Mare Profet care ar trebui să devină Factorul Vieții din Universul fizic care îndeplinește calitatea de viață,de dimensiune dătătoare de viață ,sau mai precis de suflet.

-Nu ,Sorin,aici greșești,întrucât sufletul sau EUL unei persoane este unul și același lucru.Cel care dă suflarea este EUL și nici o altă dimensiune sau vre-un alt Mare Profet.Ceea ce face în cadrul unui Univers Dimensiunea Vieții și nicidecum în calitate de EU este să determine raportat la existență faptul că acel ceva există prin reflectarea în cadrul Universului respectiv la amalgamul de energii spirituale care interacționează între ele,dând o anumită conotație Existenței.

-Astfel că EUL într-o bună zi va putea scăpa și de Universurile eteric și astral,Lumină Divină?

-Bineînțeles Sorin.

-De aceea EUL nu poate fi nici o dimensiune?

-Exact,Sorin.

-Ce Universuri mai urmează după acestea ,Lumină Divină?

-Mai sunt foarte multe Universuri ,numai în această Nivel Întâi de Conștientizare,după care EUL va trece în alte Nivele de Conștientizare depășind nivelele Coeficienților Logici, până când va ajunge să mediteze antilogicile,virtualii ,etc.

-Dar Nirvana,Lumină Divină,unde anume se află această stare de liniște totală?

-Ea începe acolo unde spiritul își găsește liniștea veșnică împăcându-se cu fractalul care-i ține loc de Dimensiune a Vieții sau Perispirit.Aceasta nu ține de Nivelele de Conștientizare ,întrucât un spirit poate intra în Nirvana din absolut orice Nivel de Conștientizare ,dar nu este tot una Nirvana unui spirit din primul sau al doilea Nivel de Conștientizare cu Nirvana unui spirit din Nivelul de Conștientizare un miliard sau chiar un infinit minus Unu.Nirvana unui spirit dintr-un Nivel de Conștientizare foarte superior va fi alcătuită dintr-un Fractal de aceeași măsură,care va cuprinde în esență sa o multitudine de Fractali din alte Nivele mai inferioare,deci o multitudine de Nirvane.Orice Fractal al Perispiritului din Personalizarea Mea ,deci a Existenței,stabilizat definitiv ca identitate a Existenței ,Ființei sau Factorului Vieții,va deveni o Nirvana.Pe drept cuvânt se poate spune că spiritul omului „trece” sau interacționează prin identitățile sau Nirvanele celor trei Forme ale Mele,Factorul Vieții,Ființa și Existența!

-După ce a survenit decesul ce se întâmplă cu sufletul odată ce și-a re trăit întreaga viață,Lumină Divină?

-Neștiind ce anume se întâmplă cu el ,unde se află și ce este ceea ce îl înconjoară ,apar cuante spirituale ale celor dragi sau cunoscuți din timpul vieții care au murit înainte de decesul celui în cauză.Aceștia îl îndrumă în noua lume .Abia după ce a realizat că a decedat,sufletul respectiv este atras către nivelele spirituale echivalente cu energia sa spirituală de origine karmică din timpul vieții.

-Dar dacă cei dragi sunt pe o treaptă mai superioară energetico-spirituală,cum anume va putea comunica spiritul decedatului cu ei?

-În acest caz doar cei dragi vor accepta când și cum să coboare la spiritul aflat pe o treaptă inferioară,întrucât acesta nu va putea urca pe trepte superioare decât să coboare pe cele inferioare.Cu toate acestea Sorin,această strucionalizare din astral,va ține doar o perioadă care poate să foie de ani ,sute ,mii ,sute de mii de ani terștri,care în astral au o cu totul altă însemnătate temporară.

-Nu înțeleg cum anume poate un spirit să trăiască în Universul eteric odată ce el se descotorosește de învelișul eteric ca și de corpul fizic odată ce acesta se duce în astral.Am înțeles că după actul morții corpuriel fizic și eteric se despănușează de spirit lăsându-i libertatea doar a corpului astral.

-Așa și este ,Sorin.După moarte în funcție de energia spirituală karmică a sufletului acesta este trimis să grăviteze în zona energetică spirituală echivalentă cu a sa.În acest timp spiritul sau EUL ,nu este inclus într-o nouă viață ,ci rămâne un anumit timp astral să mediteze la existențele lui anterioare,ceea ce a făcut bine sau rău,și la modul cum anume ar putea să evolueze din punct de vedere energetic spiritual.Acesta este un timp nu numai de odihnă cât și de suplicii ,spiritul fiind deosebit de descumpănit de faptele sale grave comise în decursul vieților prin lumile pe unde a trecut,cerând forurilor superioare spirituale să i se mai ofere șansa unei noi vieți prin care să acumuleze destule informații și energii karmice superioare pentru a se putea „întrupa” ,într-un Univers mai superior ,cum ar fi cel eteric sau chiar astral.Cauza pentru care se face această echivalență a energiilor spirituale ale decedatului în Universul astral și nu în cel eteric care ar fi cel direct superior în grad este pentru că Marii Profeți Timp și Spațiu ,precum și cele mai superioare valori spirituale din aceste trei Universuri se află bineînțelese în Universul astral. Doar sufletul este singurul care prin voința sa prin liberul arbitru primit de la Dumnezeu va alege calea pe care o dorește.Cu atât mai mult Sorin,un spirit poate fi în același timp atât în Infern sau Paradis cât și alături de cei rămași în viață ,întrupați într-unul din cele trei Universuri.

-Nu înțeleg ,Lumină Divină,cum anume se poate întâmpla un astfel de lucru ,odată ce sufletul nu se divide?

-Dumnezeu nu a creat niciodată Infernul pentru suflete ci doar sufletele și-au creat propriile lor inferne la fel cum pe pământ au construit ,închisori.Acest Infern nu este nimic altceva decât rezultatul incompatibilității dintre energiile spirituale superioare și cele inferioare.Fiind de o energie spirituală inferioară sufletul va fi trimis către nivelul corespunzător al său.Acest nivel nu va avea nici pe departe strălucirea sau măreția unuia superior.Atunci sufletul va dori să aspire la liniște cerând nivelelor superioare să fie dus pe o treaptă mai ușoară spirituală,unde să nu fie supus anumitor chinuri.În acel moment chinurile vor fi și mai mari tocmai datorită contrastului izbitor dintre măreție ,frumusețe și lumea plină de orbire în care se află,dar cea mai mare durere este atunci când cunoști existența acestor minunății din lumea spirituală evoluată iar tu ,în calitate de suflet nu ai cum să beneficiezi de ele întrucât ești orb față de acestea,deoarece pentru a le putea vedea ai nevoie de o energie spirituală karmică mai superioară.Atunci majoritatea sufletelor cer o nouă reîntrupare ,în funcție de energia lor karmică spirituală.Această reîntrupare nu se face deloc la voia întâmplării ,ci la decizia planurilor divine superioare.Doar acestea stabilesc locul și data.În timpul cât mai are până la reîncarnare,Eul împreună cu corpul său astral care se pierde doar în momentul reîncarnării,întrucât până atunci meditează la viețile anterioare din alte și alte lumi,dar cel mai mult meditează la ultima viață ceea ce duce la reflectarea în planul astral a imaginii din ultima viață.Această fază de meditație a EU-lui în astral este perioada de Conștientizare Profundă.EUL este un tot ,o unicitate într-o diversitate de idei păreri,concepții.În această fază EUL

meditează nu numai la nivelul ideilor ,sentimentelor și dorințelor ci și la cel al valorilor ce semnifică importanța spirituală a fiecăror dintre acestea.Astfel EUL,le dă liberul arbitru fiecăror în parte să poată interacționa cu alte și alte valori din astral astfel încât fiecare în parte să-l poată hrăni cu noi și noi valori energetice spirituale.De aceea atunci când ființează procesul de Conștientizare Profundă a EU-lui,acesta se află prin ideile lui atât la nivele superioare ale valorilor eneregtice spirituale cât și inferioare,tocmai că le-a dat acestor gânduri libertatea de a comunica cu alte valori spirituale ,la fel de liber și independent precum era EUL un tot ,o identitate în timpul vieții pământești de exemplu.Astfel EUL are două faze critice esențiale,și anume faza Unicității EU-lui atunci când acesta devine o singură identitate în cadrul unei vieți,și faza de Conștientizare Profundă atunci când identitatea EU-lui se fracționează în mai multe identități dar care aparțin numai și numai aceluiași EU,identități cu valori mult mai inferioare decât ale EU-lui ,care sunt trimise să se reîmprospăteze cu energie spirituală benefică EU-lui din fondul Universului astral.Această energie spirituală benefică sunt idei ,concepții,gânduri cu care ideile ,concepțiile ,gândurile ale altor EU-ri cu care EUL respectiv interacționează,mărind astfel reciproc fondul spiritual benefic al celorlalte EU-ri și al său personal.De aceea aceeași persoană decedată poate fi atât pe masa unui spiritist cât și în Paradis sau Infern.

-Gândurile devin independente,Lumină Divină și se străduiesc alături de alte gânduri ale altor EU-ri sau spirite pentru a-și mări fondul benefic de energie spirituală?

-Așa este Sorin.Atunci când un anume concept sau gând în urma străduinței lui cu alte gânduri sau concepte,reușește să obțină o energie spirituală benefică mai mare sau egală cu al EU-lui ceea ce se întâmplă deseori,atunci acel gând se desparte definitiv de EU devenind un EU de sine stătător care va începe prima lui reîncarnare.După cum vezi Sorin,copiii se nasc din gânduri,atât din gândurile spiritelor sau EU-rilor aflate în fază de Conștientizare Profundă cât și din acele gânduri ale spiritelor aflate în faza de Unicitate sau Identitate,din timpul unei vieți,dar aici,unica deosebire persistă în faptul că pentru acest lucru este necesar ca spiritul să se afle într-un alt Univers decât acela în care se naște copilul.

-Cum ai vedea o rugăciune pentru Dumnezeu,Lumină Divină?

-Dumnezeu nu a creat lumile pentru a vedea spirite chinuite care se roagă la EL,precum niciodată Dumnezeu nu duce pe nimeni în ispită!Omul nu este îndeajuns de mare și de puternic încât să facă un pact cu Dumnezeu ca la piață afirmând:

„Și ne iartă pe noi precum și noi iertăm greșelile greșiților noștri”Așa ceva nu se poate.Pe de altă parte Dumnezeu nu a făcut aceste lumi pentru a vedea oameni umili stând prin biserici la rugi interminabile.Nu cred că așa ceva îi place cu adevărat Lui Dumnezeu.Unica rugă care ar fi benefică atât spiritului persoanei respective cât și fondului benefic al Universurilor,ar fi:

”Mari Profeți ai lumilor Mahomed,Budha,Iisus,Spațiu,Timp,Mare Profet Ascuns al Vieții,cât și ceilalți cunoscuți și necunoscuți,rugați-vă și din partea mea Marelui Creator și Unic Întâmplător pentru binele și pacea Universelor.Mulțumiți-I Marelui Creator și Unic Întâmplător pentru Marea Lui Creație, care suntem și noi,și dorim să ne regăsim în Marea Creație a Marelui Creator și Unic Întâmplător ,regăsindu-ne mai întâi pe noi înșine.Amin!”

Nu este bine să-I spui mereu Lui Dumnezeu cât de greu îți este întrucât ar însemna să negi realizările Marii Lui Creații.Acest lucru spunemi-l Mie,Sorin!Oare dacă nu ar fi greul ar mai fi ușorul,dacă nu ar fi tristețea ar mai fi fericirea.Trebuie să primiți cum se cuvine tot ceea ce a dat Dumnezeu pentru că nimic din ceea ce dă Dumnezeu nu este Întâmplător întrucât Dumnezeu este mai presus de Întâmplare,El este Unic Întâmplător,Amin!

-Și în celelalte două Universuri,adică cel eteric și astral sunt ființe care își trăiesc viața acolo,întrupate în corpuri eterice sau astrale fără să se afle în procesul de Conștientizare Profundă,unde își disipă fondul ideatic trimițându-l să reacționeze cu alte și alte fonduri similare lui pentru a se reîmprospăta cu energie spirituală benefică?

-Nu numai că sunt astfel de ființe dar au și ele societățile și cultura lor,cei drept,mult mai evoluată decât cea terestră,fiind ființe ale unor Universuri mai evolute decât cel fizic.Mai mult decât

att,aceste ființe pot „cobori” în Universul fizic, chiar în lumea terestră, unde, cele din Universul eteric au primit denumirea de zei iar cele din Universul astral denumirea de îngeri.

-De ce nu se întrupează și în secolul nașterii mele terestre ,Lumină Divină?

-Se întrupează deseori ,Sorin, atât în visele oamenilor cât și în conștiința acestora, susținând fondul benefic spiritual al omenirii la fel ca și Marii Profeți.

-Îngerii sunt ființele de lumină despre care se amintea în lumea mea?

-Da, Sorin. Ele se pot întrupa numai cu ajutorul luminii în Universul fizic.

-Mi-ai spus că Marii Profeți sunt la dreapta Marelui Creator al Universului , la fel ca și Persoana și ajung în locurile destinate de Marele Creator fără să mai treacă prin toate fazele cum ar fi ,Persoană, Personalizări , Existență și altele, dar nici nu au fost spirite care să urce aceste trepte pentru a ajunge la dreapta Lui Dumnezeu. Într-un cuvânt ajung direct trimise de Dumnezeu în Universul predestinat.

Atunci Marii Profeți care se nasc într-o anumită lume în calitate de simpli oameni, sunt deasupra până și ființelor luminii din cele două Universuri?

-Sunt mult mai sus din punct de vedere al predestinației divine a acestora dar în timpul întrupărilor dintr-un Univers sau altul, primesc la naștere în conștient fondul de energie spirituală benefică pe care-l primește fiecare spirit sau EU, oarecare, având în schimb un fond uriaș în subconștient, fond care pe parcurs, urmează să atragă asemeni unui imens aspirator ideatic, energie spirituală benefică, pe care o transmite lumii care L-a născut ,sub formă de noi idei, contemplări, religii, filosofii și altele, în folosul evoluției societății și civilizațiilor ce vor urma în acea lume. Energia spirituală benefică pe care o aspiră vine direct de la Universul Marilor Profeți ce stau la dreapta Lui Dumnezeu alături de Persoană. Marii Profeți care se nasc în triada spațio-temporalității au rolul de a ajuta civilizațiile care se dezvoltă în această triadă, în schimb triada le dă întruparea într-unul din Universurile sale. Odată întrupat Marele Profet aparține pe jumătate Universului în care s-a născut și cu cealaltă jumătate fondului ideatic al Marilor Profeți, cel care le va hrăni subconștientul de la o anumită vârstă cu informațiile necesare unui nou salt evolutiv al civilizației în care s-a născut Marele Profet. Și Universurile eteric și astral au Marii lor Profeți.

-Acei Mari Profeți din eteric și astral primesc în timpul întrupării lor eterice sau astrale o cantitate mai mare de energie spirituală sub formă de informație în subconștient, decât Marii Profeți din Universul fizic, Lumină Divină?

-Odată ce celelalte două Universe sunt mai evoluat din punct de vedere spiritual ,bineînțeles că Marii lor Profeți vor primi o cantitate mai superioară de energie spirituală benefică sub formă de informație, deci o informație mult mai elevată. Aceia sunt Marii profeți ai ființelor din lumină, cum ar fi zei și îngeri.

-De ce zeii au dispărut oarecum din credințele lumii în care m-am născut? Pe vremea imperiului roman erau adulați mult mai mult ca în timpurile mele.

-Fiindcă zeii fiind ființe întrupate ale Universului eteric odată cu trecerea timpului și cu începerea evoluției spirituale ale pământenilor, ființele din eteric nu mai sunt chiar atât de superioare spiritelor terestre cum au rămas cele din astral .De aici rezidă faptul că îngerii au luat într-o oarecare măsură locul zeilor.

-Odată ce omul încarnat are și un corp eteric la fel ca unul astral, de ce pierde doar corpul eteric și nu și pe cel astral, Lumină Divină?

-Înainte, când civilizația ta se afla la început, fiind cu mai multe trepte spirituale mai inferioară decât faza pe care ai aflat-o la nașterea ta, atunci când majoritatea spiritelor credeau în zeii căror le aduceau diferite ofrande, după deces o mare parte dintre aceste spirite rămâneau să Conștientizeze Profund pentru a-și mări fondul cunoașterii și valorii spirituale direct în Universul eteric, și doar spiritele care întruneau anumite valențe energetico-spirituale mai superioare ajungeau în faza de Conștientizare Profundă din astral.

-Ce se întâmpla cu spiritele care Conșteintizau Profund în Universul eteric?

-În cazul că reușeau performanța îmbunătățirii câmpului ideatic spiritual al cunoașterii se refugiau în cele din urmă în Universul astral unde așteptau în cele din urmă o nouă întrupare într-unul din aceste Universuri fiind cel mai adesea retrimise în Universul fizic. Cele care nu reușeau să

treacă de Universul eteric erau retrimise în Universul fizic unde urmau să fie predestinate unei existențe dezolante sau în cazurile de decădere spirituală gravă, redevineau spiritele unor animale.

-Este adevărat că spiritul uman provine din spiritul animal care a evoluat, Lumină Divină?

-Mai mult decât adevărat, Sorin. Fiecare spirit a avut valori spirituale mult mai scăzute ceea ce-l făcea compatibil cu regnul animal, sau cu cel al plantelor.

-Mai demult mi-ai spus Lumină Divină, că eu și în acest moment pot fi o plantă sau un animal, într-o altă lume al Universului fizic de exemplu. Nu înțeleg cum anume pot fi același lucru deodată în perioade temporare diferite, fiindcă probabil că acea plantă am mai fost acum milioane de ani tereștri.

-Acum câteva milioane de ani tereștri pentru tine poate însemna mai puțin de o fracțiune de fracțiune de secundă într-o altă lume, sau mai mult decât atât, prin dilatare timpul poate aduce prezentul la nivelul aceleiași Iluzii ale Vieții, întrucât viitorul la fel ca și trecutul sunt niște simple conotații iluzorii. Chiar și în lumea terestră în care te-ai născut Sorin, se cunoaște deja o particulă elementară denumită tahion. Această particulă elementară, sau subatomică se poate deplasa atât înainte în timp cât și înapoi, ceea ce dă peste cap întregul eșafodaj al Iluziei Vieții pentru care timpul vine din trecut și se deplasează spre viitor. Acea plantă este una dintre identitățile ființei tale infinite. Tu, Sorin ai doar senzația că erai plantă și acum nu mai ești decât om deoarece atât viitorul tău cât și trecutul tău aparțin unui singur prezent al ființei tale infinite cu un infinit minus Una de identități. Fiecare spirit aparține ființei lui infinite, care este cummul tuturor identităților acelei ființe printre care și spiritul respectiv.

-Am înțeles că atât zeii cât și îngerii au Marii lor Profeti.

-Așa este, Sorin.

-Cum este atunci când decedezi? Ai oare aceeași senzație pe care o amintesc cei care au trecut prin faze de moarte clinică, văzând un tunel de lumină, la fel ca și cel prin care trec eu atunci când vrei să-mi arăți o nouă lume, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, nu treci prin nici un tunel de lumină de la început. Cei care au trecut prin fazele morții clinice au avut o senzație de beatitudine sau de groază, depinzând de la caz la caz, tocmai datorită anumitor reacții chimice care se produc la nivelul cerebral cum ar fi eliberarea de substanțe ce provoacă o stare de bine. Omul nu a fost creat de Dumnezeu pentru a se chinui în timpul morții, ci este ajutat atât de substanța organică a corpului pentru ca acest proces să survină cât mai ușor cu putință.

-Dar sunt și atâția oameni care mor greu, Lumină Divină?

-Nu nega acest fapt, Sorin, dar mai întâi trebuie să știi că o moarte chinuitoare se poate datora mai multor factori printre care un loc de frunte îl ocupă o karmă acumulată de-a lungul vieții care este net negativă sufletului ce va urma să se reintegreze în marele ciclu organic al cuantelor energetico-spirituale care l-a zămislit. Odată ce energia karmică spirituală a spiritului sau EU-lui ce este unul și același lucru este mai inferioară decât necesarul existent pentru a obține o menținere a energiilor spirituale, la nivelul lumii în care a trăit, atunci moartea va surveni indubitabil sub auspicii neplăcute.

-Aceasta înseamnă că făcând cât mai mult bine în această lume vom muri mai ușor?

-Este doar un mod de a răspunde, acceptând întrebarea ta, deoarece karma energetico-spirituală a EU-lui tău nu depinde doar de această existență, ci de toate celelalte întrupări cât și de Conștientizările profunde avute de-a lungul matusalemicei sale vârste, care a călcat timpii în picioare odată cu nașterea sa. Dacă vrei să treci prin simțirile pe care le are un om după moarte am să te ajut să știi ce înseamnă aceasta.

-Voi muri, Lumină Divină?

-Nu, de data aceasta, Sorin. Menirea ta este să te întorci în lumea de unde te-am adus pentru a scrie ceea ce ai trăit. Omenirea se află în momentul când are nevoie de aceste trăiri ale tale.

-Voi muri și pe urmă voi învia, Lumină Divină?

-Nu, Sorin. Nimeni nu poate învia după moarte.

-Atunci nu voi muri sau voi intra doar într-un fel de moarte clinică?

-dacă ai intra doar în moarte clinică nu ai ști niciodată cum este ca atunci când mori cu adevărat iar dacă ai muri nu te-ai mai putea întoarce în lumea căreia va trebui să scrii aceste fapte.

-Atunci,ce se va întâmpla de fapt,Lumină Divină?

-Voi lăsa spiritul tău să se spele în apa morții fără a-l lăsa să fie dus de acesta ,întrucât voi înnota alături de el .Această experiență este și cea mai grea prin care vei trece alături de mine Sorin,întrucât acolo va trebui să te supui rugămintelor mele de a mă asculta altfel de această data s-ar putea să nu te mai întorci.

-Acolo nu mai ai aceeași putere ca în celelalte lumi,Lumină Divină?

-Oh,Sorin,ce copii sunteți voi oamenii odată ce simplificați totul la putere.Am această putere Sorin,dar fiind vorba de o prăpastie pe care se va afla spiritul tău,prăpastie predestinată oricărui om de la naștere va trebui să ții cont de sfaturile mele întrucât aceea este prăpastia ta de unde odată căzut nu te va mai putea întoarce nici Destinul lumilor Existenței înapoi fiind și El la fel de ireversibil precum este și ființează etern Cuvântul-Gând al Marelui creator.Astfel Sorin,de această dată nu ești un simplu vizitator ce privești rechinii prin stical unui acvariu ci vei înnota alături de ei.Este unica posibilitate .

-Dacă cad în cascada apei morții înseamnă că aceste peregrinări și învățături din atâtea lumi nu vor apare niciodată.

-Înseamnă că aceasta este voința Întâmplării ce șade la picioarele Marelui Unic Întâmplător ce este Marele Creator,Unicul care s-a Întâmplat,restul fiind doar Întâmplare, chiar și Eu,Sorin.

-De ce să mă ferească ,Lumină Divină,odată ce Marele Întâmplător are oricum un Destin Întâmplat deja al existenței identității mele sau a EU-lui meu?

-Tocmai fiindcă în cazul când ajungi în cascada apei morții nu mai depinde de mine să te scot de acolo ci numai de Marele Creator și Întâmplător,întrucât de această dată nu ești un simplu spectator căreia i se destăinuie anumite taine ale unei lumi cum i se destăinuie unui vizitator rechinii din acvariu,acum faci parte din joc fiind unul dintre principalii piloni ai acestuia,la fel ca și în lumea subconștientelor unde te mai afli,lume a subconștientului care nu poate să-ți lezeze identitatea actuală a conștiinței tale sub nici o formă față de experiența de a privi cascada apei morții..În cazul că ai reveni în lumea terestră cu ajutorul Marelui Creator și Întâmplător ar însemna să încalci unul dintre principiile acestei lumi pentru totdeauna și anume picipiul că ceea ce a decedat din lumea pământească nu se va mai întoarce niciodată sub aceeași identitate înapoi,iar Eu doresc ca acest principiu să nu fie niciodată încălcat fiindcă nu ar face altceva decât să aducă mult mai multă suferință și durere.Ar schimba lumea într-o clipită fără ca locuitorii acesteia să realizeze ,încât le-ar părea ceva normal ca morții să revină din morminte și incurabili să nu mai poată muri definitiv decât supuși altor legități necunoscute lumii terestre actuale.Aceasta ar fi numai o parte infimă a durerii din vârful unui aisberg uriaș.

-Nu înțeleg ,Lumină Divină,cum anume locuitorii lumii nu ar realiza că în trecut de zeci de mii ,de sute de mii de ani tereștri ,din negurile istoriei omenirii morții nu s-au mai întors niciodată întrupați cu aceeași identitate?

-Răspunsul este foarte simplu Sorin.Toți locuitorii ar ști că morții se reîntorc înapoi din morminte cu identitatea lor încă din negurile istoriei.

-Cum așa ,Lumină Divină?

-Pentru că lumea terestră devine o altă lume ,schimbată radical,cu întreaga ei istorie cunoștințe și obiceiuri,atât de schimbată încât până și lumea subconștientului ar fi o cu totul alta.Acum sper că înțelegi Sorin,cât de important este să te întorci înapoi de pe apa morții ,și mai mult dect atât,ce importanță conțin aceste profeții pe care ți le-am dezvăluit din călătoria aceasta dintre printre atâtea și atâtea lumi.

-Abia acum realizez importanța a ceea ce voi destăinui prin scrierile mele și voi încerca să fac tot posibilul ,Lumină Divină, pentru a nu schimba nimic din cursul firesc a ceea ce e benefic spiritual să se Întâmple.

Mă aflu în același tunel unde mă deplasez cu viteză,tunel unde franjurile stelelor s-au unit înconjurându-mă cu lumina lor.Abia acum observ că am revenit alături de poienița unde se află statuia de granit la picioarele căreia m-am culcat de mai multe ori.Plutesc la nivelul ramurilor,copacilor ce strălucesc în noapte reflectând lumina stelelor în ramurile lor poleite cu argintul nopții.Corpul î-mi devine din ce în ce mai greu și mă așez cu spatele pe iarba cu miros de fân proaspăt cosit în țărâitul unor greieri.Stau cu capul la picioarele colosului de granit,ce-mi

străjuie tăcut și impersonal privirea.Știu ce aștept.Lumina Divină ce trebuie să sosească din clipă în clipă străbătând acest Univers ,întrupată fiind într-o stea.Deodată mă cuprinde o neliniște amintindu-mi că la marginea acestei poienițe se află strada cu clădirile vechi și beciuri sordide ,unde am fost și eu cândva fiind îngrozit de preoții care duceau morții pe o altă ușă,poate una dintre intrările în Infern.Îmi amintesc cum se afla în acel beci un mormânt iar un preot căruia i se putea citi o răutate atât în glas cât și în priviri mă amenință că mai am puțin până ce voi fi și eu acolo.O undă de neliniște îmi străpunge mintea ,undă care începe să se materializeze într-un simpton de panică.Încep să tremur cu gândul că tocmai aici în apropierea beciului sordid cu preoți sadici îmi este dat să am poate una dintre cele mai importante experiențe ale mele și anume experiența morții.Deodată ,recunosc steluța ce prinde contur din ce în ce mai persistent odată cu apropierea de poieniță și care,se oprește undeva în eter începând să lase o rază de Lumină albă în direcția mea.”Este,Lumina Divină”,îmi spun în cele din urmă.

Dintr-odată raza Sa benefică îmi atinge fruntea.Resimt pentru a nu știu câta oară senzația aceea de plenitudine spirituală pe care nici un cuvânt terestru nu o poate descrie.Nu înțeleg ce anume mă face să întreb Lumina Divină,cine este Dumnezeu.Pe moment întrebarea mi se pare ridicolă,întrucât știu atât de multe despre creațiile Marelui Creator și Întâmplător dar deodată îmi dau seama că de fapt oricât de multe aș ști tot nu cunosc nimic.Poate că se datorează fricii de a trece la modul cât se poate de real prin experiența morții.Numai unui nebun nu îi este teamă de moarte .Simt nevoia să îi mai pun tot felul de întrebări Luminii Divine.De teamă.Mi-e frică de singurătate.Nu pot să înțeleg de ce.Tocmai că prin moarte scapi de singurătate.

-Atunci cum rămâne cu sintagma prin care Dumnezeu se luptă cu diavolul ,iar o pleiadă de preoți plătiți gras se roagă pentru alungarea diavolului atât prin slujbe cât și prin exorcizări făcute de către unii dintre aceștia,Lumină Divină?

-Dumnezeu nu se luptă cu un diavol care în realitate nici nu există .Omul este cel care se luptă cu răul din el , rău care este atribuit unui diavol imaginar,cum ți-am mai spus cândva, fiindcă așa este mai comod, diavol cu care s-ar lupta chipurile Dumnezeu și nu omul,care în mod laș îi atribuie Lui Dumnezeu calitatea de a se lupta cu Diavolul din om și din afara acestuia nefăcând altceva decât să minimalizeze astfel adevărata Lumină a Lui Dumnezeu care nu cunoaște Diavol întrucât Creația Lui Dumnezeu nu a prevăzut niciodată așa ceva,întrucât Marele Creator al Universurilor are puterea absolută asupra tuturor Universurilor și nu are fiecare propria sa felie ,adică Dumnezeu și Satan cum i-ar place omului să fie și ar fi dorit de către om,tocmai datorită naturii duplicitate a acestuia.După cum am mai spus,deacă omul nu ar avea și partea sa demonică atunci nu ar exista nici un tratat de demonologie ,într-un cuvânt draci cu care să se lupte Dumnezeu.Mama tuturor dracilor este Banul creat de Om!El ascunde moarte,crimă, durere,dezmăț,fiindcă toate acestea devin necesare ființei umane prin ea însuși și nu prin Dumnezeu.Anihilați omul actual și ve-ți anihila toți dracii.Ce poate fi mai asemănător cu sufletul omului decât un tratat de demonologie,unde fiecare demon este în realitate o necesitate a acestuia? În momentul când sufletul omului va deveni mai curat, când vor dispărea ura , invidia, răutatea și toate celelalte rele atunci cu siguranță că va dispărea și diavolul!Religia Marilor Profeți este o religie unde unicul diavol este partea întunecată a omului.

-Care vor fi religiile ce vor întâmpina Religia Unică, Lumină Divină?

-Pe Terra înainte de unificare vor rămâne, douăsprăzece mari religii, care se vor uni în cele din urmă, și anume: Islamismul, Creștinismul, Budismul, religia Iudaică, religia Tibetană a lui Dalai Lama, religia Zoroastră, religia Hindusă, Meditațiile Zen, Brahmanismul, religia Shintoistă, Confucianismul și Meditația Transcendentală..Toate celelalte religii se vor alătura lor înainte ca acestea să ajungă la douăsprăzece.Acestea vor fi religiile ce se vor alinia înaintea Religiei Unice.Primii Mari Profeți ai Religiei Unice vor fi alături de alți Mari Profeți care sunt ascunși în anonim sau alții prea puțin cunoscuți, Mahomed, Iisus Hristos, Budha, Moise, Primul și același Dalai Lama, Zoroastru, Indra, Boddhidharma, Ra, Osiris, Isis, Quetzalcoatl, Confucius, Rama, Vishnu, Odin, Manitu, Zamolxe, unii dintre ei au fost aduși la rang de zei fiindcă existența lor s-a pierdut în negura istoriei fiind înlocuită cu fabulațiile care s-au transformat în mituri și legende.Zamolxe este unicul Mare Profet care a aparținut atât civilizației timpului tău cât și celei predecesoare ție.

-Ce înseamnă aceasta, Lumină Divină?

-Înseamnă că cel mai influent Mare Profet al unei civilizații poate ajunge ca Mare Profet și în civilizațiile următoare.

-Cum vor putea acești Mari Profeți să întemeieze o religie odată ce au părăsit de milenii această lume?

-Un mare Profet nu-și părăsește niciodată civilizația Sa.Pleacă doar atunci când civilizația dispare cu desăvârșire.Toți Marii Profeți se află alături de oamenii alături de care s-au întrupat prin energiile fenomenale pe care le transmit societății , energii intens benefice ce îndeamnă membrii civilizației respective să aleagă Calea către Domnul Dumnezeu care a făcut toate cele văzute sau nevăzute, știute sau neștiute.

-Doi dintre aceștia sunt și în Biblia Creștină, față de alte religii care sunt reprezentate doar de un Mare Profet, Lumină Divină, ceea ce poate însemna că creștinismul are mai mulți Mari Profeți decât celelalte religii ce vor fi la temelia Religiei Unice, fapt ce ar putea-o face religia preferată a Lui Dumnezeu?

-Nu, Sorin, nici o religie nu este mai preferată Domnului Dumnezeu decât alta.Fiecare religie ÎL slăvește după anumite canoane pe Dumnezeu, canoane datorate momentelor istorice și geopolitice din perioada formării sale.Vei vedea că de-a lungul istoriei acestor Mari Profeți Fondatori ai Religiei Unice li se vor alătura și alți Mari Profeți a căror venire pe Terra va fi de o necesitate covârșitoare pentru evoluția civilizației acestei planete.Venirea fiecărui Mare Profet va fi un moment crucial, de cotitură al civilizației ,chiar și după înființarea Religiei Unice Mondiale a Păcii.

-De ce durează un timp atât de lung, din antichitate și până la formarea Religiei Unice,Lumină Divină?

-Acest timp este o perioadă de purificare prin care se vor spăla multe din greșelile strămoșilor, perioadă necesară pentru intrarea în Timpul de Aur al Omenirii, unde nu vor mai fi nici dispute religioase și nici războaie, unde întreaga omenire va avea o singură țară care se va numi Terra și o singură religie ,Religia Păcii.

-În această religie unică vor fi toți sfinții adunați din toate religiile la un loc, Lumină Divină?

-La început cât va mai rămâne pronunțat caracterul apartenenței la o anumită fostă națiune sau religie fiecare își va celebra sfinții care li se va părea mai apropiați, dar odată cu trecerea timpului, vor rămâne din ce în ce mai puțini sfinți , ajungându-se în cele din urmă la o religie unde unicul sfânt este Dumnezeu, ceea ce este și în realitate.

-Marii Profeți nu sunt sfinți, Lumină Divină?

-Sunt cei mai mari sfinți pentru oameni dar niciodată raportați la Dumnezeu.Față de Dumnezeu nimeni și nimic nu este sfânt decât El însuși!Dumnezeu nu poate accepta sfîntenia altcuiva decât a Sa fiindcă Dumnezeu este peste tot și toate, în tot și în toate .Dumnezeu este cel care a născut sfîntenia odată cu El pentru Sine.

-La Fel se întâmplă și pentru Marii Profeți, Lumină Divină?

-Bineînțeles, Sorin.Pentru nici unul dintre aceștia nu va exista vre-un sfânt care să fie sfânt decât Dumnezeu!

-Dar pentru sfinți, Lumină Divină?

-Pentru sfinți, doar Dumnezeu și Marii Profeți sunt sfinți și niciodată omul, iar pentru om sunt sfinți Dumnezeu, Marii Profeți și sfinții!

-Sfîntenia este o ierarhie, după câte înțeleg, Lumină Divină?

-O ierarhie a energiilor, Sorin.

-Marii Profeți sunt produsul celor mai superioare energii care au venit pe Terra, la fel și sfinții sunt produsul unor energii superioare dar care spre deosebire de Marii Profeți a căror energii au fost trimise pe Terra prin Destin gata finisate și la nivelul lor apogeic, cele ale sfinților sunt energii care au pornit de la valori infinit mai mici decât cele ale Marilor Profeți, dar care prin post, rugăciune sau diverse practici divinatorii au reușit să devină energii mai superioare decât ale celorlalți oameni și astfel să se apropie de Dumnezeu!

-Câte astfel de ierarhii energetice sunt pe Terra , Lumină Divină?

-Sunt douăsprăzece praguri principale, de la nivelul primului și anume al sufletului cel mai decăzut și ticălos , criminal și infam cu o energie infimă până la sufletele pline de slavă și virtute din pragul energetic al douăsprăzecelea.

-Marii Profeti sunt în cel de-al douăsprezecelea prag, Lumină Divină?

-Nu, Sorin.Aceste praguri sunt destinate doar oamenilor și sfinților care provin din oameni.

-De ce douăsprezece praguri energetice, Lumină Divină și nu un alt număr?

-Fiindcă lumea Terrei se sprijină cu Iluzia Vieții omeneste pe cele douăsprezece zodii.Aceste zodii sunt picioarele Iluziei Vieții, și de aceea mulți astrologi nu pot concepe de ce întâmplarea se supune unor legi paranormale ale zodiacului când unii astronomi nu cred o iotă în acesta afirmând că anumite calcule cu privire la poziționarea unor astre nu ar fi câtuși de puțin veridice.Cu toate acestea mulți se întreabă atunci de ce zodiacul are dreptate, totuși, în majoritatea cazurilor?Tocmai datorită faptului că Iluzia Vieții nu se axează pe calculele care ni se par nouă precise și nu sunt decât niște simple mistificări în fața Adevărului Absolut!Un alt exemplu, ar fi în cazul nebuniei, dar atunci mulți vor spune că nebunii sunt nebuni, iar ei sunt respectabili oameni normali ce aleargă pe orice căi spre supraviețuire.Bine fac, le spun eu, atât timp cât au un sens în viață pe care să-l urmeze și cred în acesta.Jocul vieții constă în a crede în ceva pentru a-i da acesteia un sens, ca în cele din urmă să-ți atingi scopul și să afirmi sus și tare că ai învins viața fără să realizezi că viața nu numai că nu poate fi învinsă dar te-a învins ea pe tine încă din clipa nașterii.Un alt exemplu care mi s-a părut sugestiv referitor la Iluzia Vieții este acela că în anii 50 se făceau diferite experimente cu LSD, care este un drog periculos ce se credea pe vremea aceea că poate fi un remediu medical pentru tratarea alcoolismului.A fost ales un pacient căruia i s-au dat câteva pastile bune și a fost pus în fața pozei soției sale.Ce crezi că vedea în această fotografie?Pe soția sa firește dar în ce postură?Aceea de mișcare.Nevasta omului se mișca în fotografie iar acesta îi aranja părul.Era o altă realitate văzută prin prisma Iluziei Vieții datorată LSD-ului.Mulți vor spune că realitatea este visul social pe care-l trăiesc masele de oameni.Nimic mai greșit.Imaginea cu femeia care se mișcă în fotografie este la fel de ireală precum aceea în care în fotografie nu se mișcă nimic, fiindcă diferă doar cauza ce naște imaginea.Cauza celor așa ziși normali constă în structura chimică corporală care nu este altceva decât o sumă de cuante energetice ce înconjoară sufletul.Prin LSD, aceste cuante energetice nu fac altceva decât să-și schimbe amplitudinea ceea ce duce la imaginea eronată care să pară ireală.Nebunia constă tocmai prin schimbarea amplitudinii acestor cuante energetice datorate feluritelor cauze.În momentul când se va putea acționa asupra acestor cuante energetice atunci pe Terra se va putea trata atât nebunia cât și dependența de stupefiante sau droguri mai ușoare cum ar fi alcoolismul sau tabagismul într-o fracțiune de secundă.

-Va veni un astfel de moment ,Lumină Divină?

-Bineînțeles, Sorin.Acel moment va veni doar în perioada de aur a civilizației omeneste, când pe baza acestei tehnologii spiritualo-cuantice vor putea fi tratate absolut orice boală.După cum vezi Dumnezeu va aduce omul în afară de orice suferință.Calea Domnului Dumnezeu este Calea spre fericire și regăsire de sine.

-Acum pot să-mi explic mult mai bine de ce zodiile spun atât de adesea adevărul.

-Ele spun întotdeauna și negreșit adevărul cernut de Iluzia Vieții dar depinde și de cei care le compun ,adică de astrologi care nu sunt întotdeauna profesioniști.Aceste zodii țin de contextul Universal în care se află Terra , de rotațiile în jurul Soarelui care se fac odată la douăsprezece luni, iar în fiecare lună se schimbă pozițiile anumitor constelații.Chiar dacă lunile anului le-am împărți în cinci sau șase sau două luni într-un singur an , Terra își va continua mișcarea prin Univers și deci constelațiile se vor schimba indiferent dacă vrem noi sau nu și la fel de indiferent dacă noi vom face un an din mai multe sau mai puține luni.Toate aceste constelații nu sunt altceva decât niște imense roiuri energetice, care influențează energiile fiecărui suflet în parte.

-Oare cum am putea vedea constelațiile dacă acestea nu ar mai fi privite prin prisma Iluziei Vieții, Lumină Divină?

-În miliarde și miliarde de alte reprezentări, inclusiv pe aceea de Săgetător sau Taur sau Berbec.O constelație poate fi privită ca o fată minunată sau un june prim iubitor, cum mai poate fi privită și prin imagini ale căror forme și înțelesuri nici măcar nu au existat vreodată în lumea pământească.

-Când a apărut pentru prima oară conștiința, Lumină Divină?

-Conștiința nu a apărut, ea a fost mereu odată cu Domnul Dumnezeu.

-Mă refer la conștiința din exteriorul Lui Dumnezeu.

-Acea s-a născut odată cu Finitul din eternitatea Mea, dar nu putem spune că este din exteriorul Lui Dumnezeu fiindcă și în aceea se află tot Dumnezeu.

-Oare prin Ființă, suntem uniți cu Tot și cu Toate, nu suntem niciodată singuri, cu cât suntem mai neînsemnați devenim mai puternici pentru identitățile cu o însemnătate mai mare, astfel nimic nu este mai puternic dar și mai important în același timp.

Dacă Ființa are atâtea identități asta înseamnă că și la nivelul microcosmic sunt Ființe, Lumină Divină?

-Bineînțeles că sunt, Sorin.

-O particulă elementară, cum ar fi un mezon, un electron, proton, neutron sau hiperon poate fi o planetă?

-Nu doar poate fi, ci chiar este ,atât planetă, pentru identitățile Ființelor care o populează, precum, particula elementară în sine poate fi o Ființă la rândul ei, cu propria sa viață la fel ca și Terra care subzistă într-o societate cu canoanele și tarele ei.

-În mine , Lumină Divină, sunt planete, galaxii, civilizații?

-Tocmai asta trebuie să înțelegi, Sorin, că sunt toate acestea cum ești și tu la rândul tău în trupul altor identități ale Ființei pe care tu nici măcar nu poți să ți le închipui.

Toate sunt în Totul și Totul în Toate!

-Universul din afara mea este la fel de mare ca și cel din mine?

-Da, Sorin, diferența dintre exteriorul tău și interiorul tău în privința mărimii este nulă.

Infinitul mic este la fel de mare ca și infinitul mare, idea de spațialitate este la fel ca și aceea de temporalitate, o iluzie.

-Unde mă aflu atunci, Lumină Divină?

-Doar alături de Mine și atât.

Nu ești nicăieri și niciunde, dar ești Finit în Infinit și niciodată Infinit în Finit, fiindcă există doar Iluzia Vieții tale.

-Poate fi Infinit în Finit, Lumină Divină?

-Nu se poate, Sorin.

-De ce?

-În nici un caz pentru că nu ar putea încapa Infinitul în Finit, ci pentru că pe acest lucru se bazează pilonii Iluziei Vieții pentru a da naștere Existenței.

Dacă s-ar accepta ca Infinitul să încapă în Finit ar însemna că spațiul și timpul ar dispărea, la fel ca și Infinitul, ceea ce ar duce la un alt model total diferit de Noțiunea de Stare Existențială, și anume la schimbarea statutului Noțiunii de Stare a Existenței într-o altă Noțiune de Stare, cum ar fi Non existența sau altele opuse lor.

-Dar în cadrul altor Noțiuni de Stare se poate ca Infinitul să încapă în Finit, Lumină Divină?

-Acolo, da, se poate.

-Ce se află dincolo de Tine, de Dumnezeul care Te Gândește?

-Dincolo de Dumnezeu nu poate Exista, dar dincolo de Mine, se poate.

-Ar fi un model unde tronează misterioșii Factori de care mi-ai amintit în trecut?

-Da, dragă Sorin, acesta este adevărul.

-Nu știu de ce, dar de câte ori mă gândesc la acei Factori misterioși simt un sentiment de măreție amestecat cu teamă în același timp.

-Aceasta se datorează faptului că neapartenând nici măcar unei alte Noțiuni de Stare alta decât Existența , nu-I putem clasifica.

-Ar putea fi un alt Gând al Lui Dumnezeu, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, cu siguranță nu sunt un alt Gând al Lui Dumnezeu și nici Alt Dumnezeu ci Alți Dumnezei.

-Nu înțeleg, Lumină Divină?

Dacă nu este nici un Alt Dumnezeu, cum poate să fie Alți Dumnezei?

-Tocmai pentru că Dumnezeu este Unicul, Singularul iar ceilalți sunt diversitatea , Pluralul. Unicitate în Diversitate.

-Prin urmare și Dumnezeul nostru este un Factor?

-Pentru noi este Dumnezeu, Sorin!

-Oare ceilalți Factori Misterioși sunt la fel cum este Dumnezeul nostru pentru noi și pentru cei din cadrul lor?

-Este la fel, Sorin, dar nu pot spune ce anume au în cadrul lor fiindcă nu am de unde să aflu, nici Eu acest lucru.

-Dumnezeul nostru, știe despre ceilalți Factori, Lumină Divină?

-Doar El Știe !

-Ce anume determină identitatea sau fețele unei Ființe?

De data aceasta aș vrea să-mi spui din punct de vedere al cauzei directe ce a determinat identitatea mea terestră.

-Cuvântul!

-Cum Cuvântul, Lumină Divină?

-Cuvântul este cel care a determinat nașterea sau moartea sutelor de miliarde de identități sau fețe ale Ființelor din toate civilizațiile care s-au perindat prin sufletul Terrei. Persoana nici unei Ființe oricât de evoluată ar fi aceasta ,indiferent în ce număr de dimensiuni trăiește nu este niciodată conștientă de ceea ce naște prin Cuvânt.

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă dacă ar ști cât de mult rău face spunând un Cuvânt de care este neapărată nevoie în acel moment nu l-ar mai pronunța ceea ce ar duce la dispariția lumilor și a Universurilor Existenței.

Întotdeauna alături de bine este necesar și răul fiindcă acel rău văzut prin prisma unei alte realități poate primi conotația de bine iar binele de rău, Sorin.

-Care este acel Cuvânt, care a născut Terra ,planeta pe care am trăit,Lumină Divină?

-Suferință!

-Suferință?

-Da, Sorin.

-Destinul Terrei va fi legat de suferință, Lumină Divină?

-Da, Sorin, întreaga sa viață.

-Nu se poate schimba în vre-un fel sau altul, acest Destin?

-Nu, dragă Sorin.

-Atunci înseamnă că fiecare Cuvânt spus de o Ființă este predestinat, Lumină Divină?

-Fiecare Cuvânt este predestinat, Sorin.

-Înseamnă că Ființa nu are nici o vină pentru că l-a rostit chiar dacă acesta este un Cuvânt urât care va aduce la rândul lui suferință în miliarde de Universuri.

-Aici se află geneza Păcatului Originar!

Aici este Nodul Gordian al Existenței și anume Vina de a Rosti Cuvântul Predestinat Vinei !

Acesta este Marele Paradox al Ființei fără de care Ființa nu ar putea Exista.

Aici Existența își varsă o lacrimă pe mormintele nenumăratelor identități ale Ființei care au suferit pentru Existență!

Aici plâng propria Mea eternitate Sorin, plâng Vina necesară pentru fericire și iubire, pentru frumos și genial.

-Când Ființa care se află în corpul Terrei a pronunțat acel Cuvânt, s-a născut identitatea sau fractalul Terrei, dar atunci când eu sau oricare altă persoană pronunță un cuvânt, se naște o identitate sau un fractal , care va include în trupul ei persoana mea cu Universul meu cu tot?

-Bineînțeles, Sorin, întotdeauna.

Orice gând rostit chiar și în tine însuși este un Cuvânt, care va rămâne de-a pururi un creator la rândul său!

-De aceea este bine ca identitățile să se ferească a folosi cuvinte care dor?

-Aici intervine Marele Paradox de adineaori, dragă Sorin.

-Dar Cuvintele Terrei ce identități formează în cadrul existenței mele, respectiv a identității acesteia din Ființa mea?.

-Terra ca spirit este o tânără fată care în lumea sa nu are mai multe de douăzeci și ceva de ani. În perioada când sufletul tău trece prin identitatea sau fractalul Terrei spiritul acestei fete este cel care deține fractalul sau identitatea vieții sale care este planeta Terra, prin care treci tu. Și tu poți la rândul tău să obții un fractal sau o identitate de la factorul Vieții care să fie fractalul sau identitatea Terrei prin care să treacă fractalii sau identitățile vieții altor suflete. După cum ți-am mai spus fiecare spirit trece la fiecare infinitate minus Una de clipă dintr-o identitate în alta, dintr-un fractal în altul, dar întreaga lui viață este dată de Identitatea sau Fractalul Vieții lui, care le include de-a lungul trecerii pe toate celelalte și ține până când această identitate sau fractal se sfârșește. Când treci prin Fractalul Terra, în decursul vieții tale care aparține unui alt fractal al vieții ce nu reprezintă Terra, Fractalul Vieții ce reprezintă Terra în acest moment aparține tinerei fete din alt Univers, dar la fel de bine poate să aparțină după săvârșirea vieții acesteia oricărei alte persoane inclusiv ție. Fractalul Vieții tale care își petrece viața pe Terra acelei fete al cărei fractal al vieții reprezintă Terra, reprezintă o cu totul altă planetă, dar și o stea sau orice altceva în același timp! Întrucât imaginea unei identități sau al unui fractal care este tot același lucru este în funcție de fractalul care o interpretează. Astfel fractalul vieții unui om dat de către Factorul Vieții, poate să fie interpretat de către alți fractali ai vieții din alte și alte Universuri, drept stele, planete sau absolut orice alt înțeles. Fiecare fractal al vieții sau identitate al unui suflet tinde mereu să-și regăsească partea sa infinită de care s-a despărțit cândva, deoarece prin fractal înțelegem o parte, în schimb prin identitate înțelegem nu numai o parte ci și o conștiință. Cu toate acestea fractalii pot fi desemnați ca identități numai în anumite condiții. Fiecare fractal în parte emană anumite vibrații spirituale în funcție de propria sa energie spirituală, dată de propria sa identitate. Fractalul Vieții unei anumite persoane, fractal care-i caracterizează viața începând cu durata acesteia și până la cele mai neînsemnate amănunte, va vibra pentru alți fractali ai vieții, altor persoane din alte Universuri astfel încât să le dea acestora imaginea de planeta, stea, etc. Și tu Sorin, la fel ca orice altă persoană vei deveni cândva Terra pentru alte și alte identități care te vor vedea astfel. Diferența dintre fractalul vieții unei anumite persoane și toți ceilalți fractali prin care sufletul acesteia trece în fiecare infinitate minus Unu dintr-o clipă este că în toată perioada cât trece prin ceilalți fractali în fractalul vieții va trece simultan cu ceilalți doar că ceilalți precum vin așa și trec, fractalul vieții ține până când se stinge viața de la naștere și până la moarte. Astfel sufletul va trece sau mai corect va interacționa cu doi fractali sau identități simultan. Prima va fi cea a vieții, care va fi una singură de la naștere la moarte trecând doar prin ea în tot acest timp, iar celelalte, mereu schimbătoare la fiecare infinitate minus Unu dintr-o clipă, fiind fractalii sau identitățile Cunoașterii, întrucât acestea sunt cele care dau procesul cunoașterii reflectându-se în fractalul vieții, care la rândul său este direct responsabil de modul cum se imprimă această cunoaștere, la ce Coeficient Logic, Nivel de Conștientizare, etc. Întotdeauna Fractalul Vieții va aparține energiei spirituale a Marelui Profet Ascuns al Vieții iar ceilalți Spațiului și Timpului. Fractalul Vieții este partea din energia spirituală a Marelui Profet Ascuns al Vieții atribuită sufletului și nicidecum nu trebuie confundat cu Dimensiunea Vieții sau Perispiritul care este energia spirituală a spiritului raportată pentru prima oară la Existență. Între Fractalul Vieții și Perispirit există o legătură doar pe parcursul unei vieți, întrucât în această perioadă Perispiritul sau Dimensiunea Vieții se desfășoară prin intermediul acestui Fractal al Vieții, care include în sine și toți fractalii cunoașterii prin care trece sufletul de la naștere și până la moarte, urmând ca pe urmă Perispiritul să se despartă definitiv de Fractalul actual al Vieții, schimbându-l cu un altul. Fractalul Vieții se poate vedea la fiecare om, care-l poartă cu sine de la naștere și până la moarte, acesta este: SÂNGELE! Sângele se află într-o continuă mișcare fiind propulsat de inimă. Cu toate că sângele nu ne apare sub forma unei dimensiuni, acesta face parte din Dimensiunea Vieții, la fel ca și Spațiul din cea spațială și Timpul din aceea temporară. Energia spirituală a Dimensiunii Vieții este răspunzătoare de punerea în mișcare a inimii, care menține viața

prin sânge, fiind Fractalul Vieții din organismul uman. De ce circulă sângele pompat de inimă? De ce trebuie să fie pompat pentru a vieții? De ce oamenii au nevoie de circulația sanguină? Tocmai pentru faptul că omul așa cum îl cunoști tu, Sorin se află într-o lume cu mișcare unde rămân cunoscuți doar cei doi Mari Profeti, Spațiul și Timpul, urmând ca cel de-al treilea să rămână ascuns și anume Marele Profet al Vieții. Cele două dimensiuni, și anume, spațio-temporalitatea dau intelectului uman cunoașterea mișcării, a transformării, a devenirii. Această mișcare trebuie să se producă strict pe parcursul unui ciclu al vieții individului respectiv, acel ciclu fiind limitat de naștere și moarte, deci are o mișcare finită la capete. La fel cum curge viața, curge și sângele. Inima nu curge, chiar dacă are o mișcare pulsatorie, ea nu face altceva decât să ajute curgerea sângelui, care este trimis către extremități pentru a reveni iarăși la punctul inițial. Sângele în calitate de Fractal al Vieții are în interiorul său toți ceilalți fractali, identități cu lumi și Universuri, cu care Sufletul, Persipiritul, interacționează pe parcursul unei vieți, schimbându-se la fiecare infinitate de clipă, trecând dintr-o identitate sau fractal în altul. Astfel fiecare particulă din sângele unui om este o lume un Univers cu care interacționează în mod direct sufletul și Perispiritul omului respectiv, numai și numai pe parcursul vieții. De aceea curge! Ce înseamnă această interacțiune pe care o face Perispiritul prin Fractalul Vieții? În primul rând este răvășitoarea căutare a Sufletului pentru regăsirea de sine, pentru a-și descoperi adâncurile propriilor sale origini. Tot ce înseamnă origine în lumea terestră se află numai în Fractalul Vieții pentru acele ființe, și acesta este SÂNGELE! Toate Universele din Sânge sunt Universe, fractali sau identități, prin care Sufletul împreună cu Perispiritul a trecut sau va trece de-a lungul vieții. Faptul că urmașii au anumite grupe sanguine comune sau anumite caracteristici ale sângelui se datorează faptului că Sufletele acestora au fost în Universele unde s-au născut părinții atât înaintea acestora, unii, cât și după plecarea acestora, alții, având în comun locația acestor Universe care le-au dat anumite caracteristici similare părinților. Sângele este cea mai mare memorie a omului, infinit mai mare decât memoria conștientă produsă de intelectul acestuia. Marele paradox este că omul nu are nici mijloacele necesare și nici capacitatea mentală de a-și înțelege propriul său sânge. Sângele este unul dintre cele mai sacre reprezentări din lumea terestră. A nesocoti legea sângelui este același lucru cu a nesocoti fractalul propriei tale vieți, schimbându-ți pentru totdeauna Destinul încarnărilor din lumile vieții. Faraonii egipteni făceau acest lucru deliberat, prin incest. Știau că doar înfruntându-și propriul fractal al vieții vor deveni nemuritori, navigând pe apele care separă lumile vieții de cea a morții. Prin incest în această lume îți vei schimba Destinul tău și al urmașilor tăi. Din momentul incestului Fractalul Vieții tale nu se va mai desfășura în continuare cu lumile și Universele prin care ar fi trebuit să treacă în fiecare infinitate dintr-o clipă, întrucât Sufletul și Perispiritul tău îi înfruntă viitorul și trecutul hărăzit de Factorul Vieții cunoașterii tale, și odată cu acestea îi înfruntă ceea ce ți-a hărăzit viața. Astfel Destinul în sine se schimbă. Incestul este factorul suprem prin care un om poate să-și renege sau să-și schimbe propriul său Destin și Factor al Vieții. De ce Faraonii Egipteni acceptau aceasta? Oare nu știau că se opun legii Sângelui? Știau Sorin, dar o făceau pentru a-și înfrunta propriul lor Destin la festinul cosmic al lumilor cu viață, pentru a se purifica! Fractalul Vieții Terrei este de fapt un Fractal al Vieții care într-o altă existență se va afla cu siguranță în acea reprezentare care-ți va ține loc de Sânge, iar Fractalii Vieții, locuitorilor de azi ai Terrei vor deveni Fractalii din ceea ce-ți va ține ție loc de Sânge într-o lume viitoare, precum Fractalul Vieții tale se va afla în ceea ce va ține loc de Sânge în lumile unde se vor afla locuitorii timpului tău. Bineînțeles că nu toți se vor afla în aceeași lume. În ce lume anume, depinde de foarte mulți factori și nu în ultimă instanță de cei Karmici. Prin urmare copiii oamenilor sunt Suflete a căror Fractali ai Vieții au fost într-o lume comună cu aceștia, iar prin incest se schimbă Destinul acestora cât și al urmașilor urmașilor acestora, întrucât fractalii acestora nu mai au puterea energetico-spirituală pentru a-și urma cursul natural în Sângele celui care a înfăptuit incestul. Schimbarea poate să fie în rău sau în bine. Totul depinde de energiile spirituale ale sufletelor care urmează sufletul respectiv, dacă acestea sunt pozitive sau negative. Faraonii știau că prin incest își înfruntă propriul lor Fractal al Vieții care-i ține orbi și le arată doar Marii Profeti Timp și Spațiu, pe care-i face răspunzători de toate cele petrecute într-o viață, pe când Fractalul Vieții stă ascuns în spatele tuturor lăsând să fie descoperit doar prin Sânge.

Iar acum ajungând la identitățile sau fractalii pe care le formează cuvintele tinerei Terra care în această perioadă s-a întâmplat să aibe fractalul pe care sufletul tău și al celorlalți locuitori îl

interpretează ca fiind planetă, în care își regăsesc la modul iluzoriu ,partea infinită pierdută din fiecare suflet în parte ,sunt bineînțelese...

Identități cum ar fi norii , ploaia , valurile, tot ceea ce ține de Terra și care nu rămân definitiv, ci trec, inclusiv anumite calamități care se succed din când în când.

Acestea sunt Cuvintele Terrei.

Pot fi și munți, oceane și câmpii?

Toate trec și se schimbă odată cu timpul.

-De unde provine diferența dintre un fenomen cum ar fi ploaia sau un Tsunami , o alunecare de teren, cu un munte sau un ocean, odată ce toate aceste noțiuni, geologice, geografice și meteorologice sunt tot Cuvinte ale Terrei?

-Diferența constă în încărcătura spirituală a lor.

Aceasta le dă o însemnătate nemaîntâlnită.

Diferența de spiritualitate se concretizează în modul în care ți se reprezintă în lumea ta, Sorin.

-Astfel se reprezintă și în alte lumi?

-Nu, dragă Sorin.

În alte lumi, muntele poate să fie un tânăr sau oceanul un bătrân sau să primească orice alte înfățișări de care tu nici măcar nu ai habar.

-Înseamnă că Terra se exprimă în marea majoritate a timpului frumos, dar mai are și răbufniri din când în când, după calamitățile care se întâmplă în lume.

-Așa este, Sorin.

-Oare de ce s-a născut din Cuvântul suferință?

De ce sub acest semn al durerii?

-Pentru ca să se îplinească Destinul, Sorin.

-De ce trebuie neapărat să se îndeplinească Destinul?

Ce ar fi dacă nu s-ar împlini și i-ar lua locul un alt gen de împlinire, Lumină Divină?

-Nimic din ceea ce știi că este și știi că știi nu ar mai fi!

-Ce ar fi , Lumină Divină?

-Zodiile Terrei s-ar năruie unele peste altele, la fel și cele ale Universului în care se află aceasta și ale tuturor Universurilor celorlalte .

-Ploile , norii, munții și toate Cuvintele Terrei formează propria lor civilizație?

-Da , Sorin.

-De ce le vedem ploi , nori, munți și nu Ființe?

-Pentru că Cuvintele Terrei sunt redactate spațio-temporar de către Iluzia Vieții.

-Cuvintele mele sau ale semenilor mei sunt și ele redactate la rândul lor spațio-temporar , dar pentru alte Ființe?

-Ți-ai răspuns singur Sorin la întrebare. Așa este.

-Îmi vine foarte greu să cred că orice om este și un fel de Dumnezeu la rândul său.

-Este Sorin, și fiecare om , fiecare viață are o importanță covârșitoare în Marele Destin Cosmic.

-Atunci înseamnă că și noi ne naștem sub imboldul unui Cuvânt care ne configurează Destinul?

-Nu, Sorin, Cuvântul nu configurează Destinul, ci Cuvântul este amprenta de simțire, de conștientizare a Destinului.

-Fiecare Ființă se naște și moare, dar ce se va întâmpla când va muri Terra?

-Se va împlini și Destinul.

-Ce înseamnă din punct de vedere temporar pentru Terra numărul de civilizații, Lumină Divină?

-Nu are nici o legătură numărul civilizațiilor cu cel al anilor, fiindcă chiar dacă prin Iluzia Vieții par să se succedă temporar, timpul nu există. Tu ești un bărbat în plină maturitate ceea ce nu înseamnă că numărul anilor tăi ar avea vre-o legătură cu numărul civilizațiilor din tine.

-De ce se succed civilizațiile, Lumină Divină?

-Pentru a deveni din ce în ce mai aproape de Dumnezeu, Sorin.

-Cine sunt părinții astrali ai Terrei, Lumină Divină?

-Părinții astrali ai Terrei, cei care au rostit un cuvânt ca urmare a unui gând dintr-o lume total diferită față de lumea Terrei sunt oameni care provin dintr-un Univers mult mai superior din punct

de vedere dimensional decât cel al Terrei, în schimb părinții “carnali” ai Terrei sunt oameni ce provin dintr-o pătură socială medie.

Din punct de vedere tehnologic , lumea Terrei este aproape la fel de dezvoltată față de aceea a civilizației actuale terestre.

-Este fantastic, Lumină Divină, se poate ca Terra să aparțină unei lumi, cu o civilizație aproape infinit mai inferioară decât apogeul celorlalte civilizații care s-au perindat prin ea?

-Bineînțeles, dragă Sorin!

La fel se întâmplă și în cazul tău, sau chiar în cazul unor indivizi primitivi din Epoca Pietrei, fiecare ascunde civilizații fabuloase, superdezvoltate în Ființele lor, civilizații care se nasc și mor, civilizații care nu înseamnă nimic mai mult decât un an din viața primitivului respectiv.

-Cine este persoana care prin Cuvântul său a pus amprenta Destinului Terrei, Lumină Divină?

-Acea Ființă se află într-o lume care nu se aseamănă deloc cu cea terestră, având mai multe dimensiuni spațio-temporale dar ce pot să-ți spun este că în momentul când a folosit Cuvântul Suferință, se afla în Zodia Omului, astfel s-a născut Terra.

Acea Ființă se află și acum în viață trăind în trupul Terrei?

-Cum în trupul Terrei , Lumină Divină?

-Și Ființa care a rostit Cuvântul la nașterea ta se află la rândul ei în tine, Sorin.

Este o regulă, ca Ființa care ți-a zămislit un Destin prin Cuvântul ei într-o lume să se afle în tine.

-Cum poate să se afle în mine odată ce eu nici măcar nu eram născut când aceasta exista, urmând ca într-o zi să pronunțe Cuvântul care să-mi dea viață?

-Ființa care ți-a dat amprenta Destinului tău prin Cuvântul său întru viață se află într-o altă dimensiune decât aceasta în care te afli tu, Sorin, având cel puțin o dimensiune în plus.

Pentru ea timpul și spațiul, au cu totul alte conotații decât pentru tine, Iluzia Vieții ei este total diferită, dar nașterea are un început precum moartea este un sfârșit pentru un nou început, și de aceea Ființa ce a zămislit Cuvântul din care te-ai născut a creat în acel moment un nou Univers cu lumile sale, fiindcă un Cuvânt este un Univers, un nou Univers care s-a suprapus celei al Ființei care l-a creat.

-Cum s-a suprapus, Lumină Divină?

-Fiecare viață în parte este un Univers , prin urmare Universul vieții tale s-a suprapus Universului Ființei care ți-a zămislit Destinul, rostind Cuvântul.

-Dar dacă acel Univers era cu mai multe dimensiuni, cum se poate ca un Univers tridimensional, de exemplu, să se suprapună și să includă în cadrul Lui un Univers cu mai multe dimensiuni?

Poate ca o singură dimensiune să includă zeci de dimensiuni care nu se regăsesc sub nici o formă în aceasta?

-Se poate, Sorin, fiindcă legea Destinului spune că Universurile cu mai puține dimensiuni include întotdeauna Universurile cu mai multe dimensiuni fiindcă în Noțiunea de Stare Existențială se află spațiile și timpii care au un început și un final, iar la început au fost Universurile cu o singură dimensiune, în cadrul cărora au apărut cele cu două, trei , patru, cinci, și numărul de dimensiuni ar putea urca la miliarde și miliarde.

-Asta înseamnă că simplitatea include în cadrul său complexitatea.

-Așa este, Sorin.

-Viitorul este al Universurilor cu cât mai multe dimensiuni, Lumină Divină?

-Bineînțeles Sorin.

Văzut Totul prin prisma Viitorului, o dimensiune pe care și tu cu Iluzia Vieții tale poți să o conștientizezi, înseamnă că Universele au o expansiune spre dimensionalitate.

Această expansiune antrenează subdimensiunea Viitor, spun subdimensiune fiindcă doar spațiul și timpul sunt dimensiuni , viitorul, trecutul, prezentul, nu sunt altceva decât subdimensiuni ale celor două dimensiuni principale.

Prin urmare expansiunea Universurilor se face către un număr din ce în ce mai mare de subdimensiuni dar și de alte dimensiuni, altele, în afară de spațiu și timp.

Prin prisma ta, expansiune înseamnă viitor, ceea ce demonstrează, Sorin, că viitorul se află în trecut și nu trecutul în viitor.

Prin urmare, Ființa care te-a creat rostind Cuvântul se află în viitorul tău, fiind în tine și nu în trecutul tău, fiind în exteriorul tău.

-Are vre-o legătură cu informația genetică dată de către strămoșii mei care se află în mine sub forma de cod genetic, Lumină Divină?

-Informația genetică nu ți-a fost transmisă de către strămoșii tăi deși pare verosimil acest fapt, datorită Iluziei Vieții, informația genetică îți vine din viitor, din multidimensionalități, unde trecutul devine mereu un nou viitor precum viitorul, trecut.

Codul genetic este unica legătură a Ființei umane cu viitorul îndepărtat al său!

-Dar relația cu strămoșii ce anume este, cum se reflectă în codul genetic, Lumină Divină?

-Codul genetic actual al omului nu se datorează strămoșilor acestuia ci momentului crucial în care o anumită Ființă dintr-un viitor îndepărtat a reușit pe baza multidimensionalităților sale să folosească un Cuvânt care să nască, prima identitate a Ființei, cu conștiință umană și prin aceasta întreg Universul uman.

-Acela a fost momentul de început al omenirii care stă la baza tuturor civilizațiilor, Lumină Divină?

-Da, Sorin, acela a fost momentul epocal care în Iluzia Vieții voastre se concretiza prin venirea unei civilizații extraterestre din constelația Orion.

La nivelul acestei Iluzii era cât se poate de adevărat dar într-o altă realitate adevărul consta într-un anumit cuvânt spus de o Ființă.

-Ființa care a rostit Cuvântul era Terra?

-Nu Sorin, era o Ființă dintr-o civilizație cu șapte dimensiuni.

-Care a fost Cuvântul care a dat naștere omenirii, Lumină Divină?

-Acel Cuvânt este "Speranță"! ,Speranță , Sorin!

Speranța a dat naștere omenirii, cu întreg Universul său spiritual.

-Trăim în "Suferință"pentru a "Spera"!

Sau mai putem deduce și că trăim pe Terra pentru a spera!

-Așa este, Sorin.

-Ființa care a născut omenirea se află în mine și în toți ceilalți oameni strecurându-se în trecutul nostru cu ajutorul viitorului , dar Ființa care a rostit Suferință, Cuvântul ce a născut Terra se află tot în noi oamenii?

-Se află la fel ca și Ființa care a născut omenirea, ajungând în tine și în toți ceilalți semeni ai tăi pe aceeași cale ca și cealaltă Ființă.

-Atunci înseamnă un lucru uluitor, Lumină Divină?

-Ce anume vrei să spui, Sorin.

-Înseamnă că nu ne-am născut pe Terra, și nici nu avem o istorie a civilizațiilor pe Terra ci, noi am născut Terra și aceasta se află în noi și nu suntem câtuși de puțin noi pe ea, Lumină Divină?

-Aceasta este o realitate mult mai aproape de Adevărul Absolut, Sorin.

"Este cât se poate de adevărat , dar oare câți oameni ar avea curajul să privească sub această perspectivă viața?

Câți dintre ei nu și-ar urgenta sfârșitul realizând nebunia prin care există?"

"Nu este oare infinit mai confortabilă, Iluzia Vieții,Sorin, cea care dă un sens tuturor lucrurilor și întâmplărilor, fenomenelor?

Nu este mult mai bine să știi că există necunoscut, că speranța de a descoperi noi lumi și Universuri se va putea materializa vreodată, decât să știi că însuși tu, ca Ființă ești mai bătrân decât vremea, mai vechi decât timpul și că ești atoateșuitor?

Știi ce se întâmplă atunci când le cunoști pe toate?

Îți dorești din toată inima să devii un primitiv care crede în basme și îi este teamă de un fulger!

Acest lucru ți-l dorești dar ca să te poți reîntoarce din nou acolo va trebui să accepți Marele Paradox pentru care plâng mereu și anume acela al Vinei și Păcatului Originar!

-Ce înfățișare are Ființa care a dat naștere identității Terrei, Ființă care se află în ea?

-Având mai multe dimensiuni , nu poate fi vorba de o înfățișare ca și la nivel tridimensional.

-Atunci cum de Terra este într-o lume tridimensională?

-Fiindcă Cuvântul acelei Ființe a fost preluat de către tridimensionalitate.

-De ce de tridimensionalitate și nu și de alte dimensiuni?

-Fiindcă încărcătura energetică spirituală a celui Cuvânt a fost echivalentă nivelului tridimensional.

-De ce Cuvintele Terrei nu sunt preluate și de alte dimensiuni?

-Tocmai că sunt preluate de alte dimensiuni și de aceea în lumea ta apar sub formă de munți, oceane, valuri, alte și alte asemenea lor, și nu sub forma unui înțeles cognoscibil.

-Aceasta înseamnă că și noi avem civilizații cu mai multe dimensiuni în noi?

-Absolut toate Ființele au lumi cu mai multe dimensiuni în ele, Sorin.

-Cine este din punct de vedere social Ființa din al cărei Cuvânt m-am născut?

-În Universul său conotația socială are cu totul alte valențe decât în Universul tău Sorin.

Nu acest aspect este important, fiindcă au fost și sunt identități ale unor Ființe din anumite Universuri care sunt cerșetori sau prostituate din punct de vedere social dar prin Cuvintele lor au născut mari împărați sau președinți de state, mari clerici în alte Universuri.

-Ai putea să mă duci mai întâi în Universul unde se află identitatea Ființei care m-a născut prin Cuvântul său, Lumină Divină?

-Acea Ființă se află în tine, Sorin, și are mai multe dimensiuni decât vei putea tu conștientiza, de aceea cred că-ți va fi imposibil să menții cel mai sumar dialog cu ea.

-Dar Terra nu se află tot în mine, Lumină Divină?

-Ba da , Sorin, se află în tine dar diferența constă în faptul că Terra este într-un Univers tridimensional , Univers care pentru tine este cât se poate de cognoscibil .

De aceea Cuvintele Terrei sunt înțelese de tine sub formă de foșnet al valurilor, vânturi, nori etc., iar corpul ei este perceput ca fiind substratul pe care calci, care devine planeta ta!

Cu toate că în realitate se află în tine munții, oceanele , fluviile, tot ceea ce se află pe Terra și-ți este oferit ca fiind planeta pe care-ți duci viața , sunt și ele Ființe la rândul lor, Ființe care sălășuiesc în Ființa ta și a Terrei, Ființe care au o dimensionalitate aproape echivalentă cu cea a Terrei.

-De ce este planeta mea Terra și nu o altă Ființă?

-Pentru că tu ești Universul ei, Sorin.

-Doar eu, Lumină Divină?

-Toți oamenii de pe Terra.

-Sunt mai multe Universuri?

-Nu, Sorin, unul singur, dar aici funcționează principiul toți pentru unul și unul pentru toți, unul e în toate și toate sunt într-unul.

-Ce ciudat, Lumină Divină, ca eu să fiu Universul în care se află planeta mea.

-Nu tu mi-ai spus cândva, Sorin, că vrei să cunoști cât mai multe lucruri despre adevăr?

-Așa este, Lumină Divină.

Terra s-a născut în mine și în fiecare Ființă umană de pe această planetă.

-Da, Sorin.

-Ființa Terrei se naște mereu de miliarde de miliarde de ori, Lumină Divină?

Știam că o Ființă se naște o singură dată precum, tot o singură dată și moare.

-Fiecare identitate a unei Ființe se naște o singură dată și moare tot o singură dată, doar că esența Ființei constă după cum ți-am mai spus mai demult din cele două forme esențiale pentru Ființă și anume dimensiunea Infinită a Ființei care este Unicul și cea Finită a Ființei, care are în structura sa Multiplul.

Nașterea la fel ca și moartea pentru fiecare Ființă este unică, datorată dimensiunii infinite a acesteia și multiplă datorată dimensiunilor Finite ale acestora .

Doar dimensiunea Finită dă identitatea Ființei, fiindcă doar aceasta se poate afla în dimensiunea Infinită și niciodată invers!

Legea de ființare de devenire a Ființei este aceasta:

“Întotdeauna Infinitul include în el Finitul, prin urmare tot ce vede și simte Ființa ca fiind în exteriorul său, se află de fapt în interiorul acesteia, deoarece Ființa este duală, atât infinită cât și

finită, ar partea finită din Ființă tinde mereu către fața sa infinită. Aceasta este legea supremă de ființare a unei Ființe”

În Universul tău dimensiunea Finită este tridimensionalitatea care după moartea identității Ființei tale se va schimba în patru dimensiuni, în cinci și așa mai departe.

Prin urmare din punct de vedere Infinit te naști și mori o singură dată, dar nu și din punct de vedere Finit, unde te naști și mori la nesfârșit, fiindcă dimensiunile Finitului vor urma mereu Infinitul, în marele Armaghedon de ființare a Existenței!

În locul identității Ființei tale din lumea terestră după moartea ta, va apare o altă identitate care va aparține tot Ființei tale, dar nu și identității ce o deții acum pe Terra.

-Ce se va întâmpla cu identitatea mea, Lumină Divină?

-Se va integra la rândul ei într-un Univers față de care este compatibil din punct de vedere al propriei energii spirituale pe care o deține în funcție de karmă, urmându-și în cele din urmă calea spre care tinde, și anume, Calea către Partea Infinită a Propriei Ființe!

-Cum moare și se naște o Ființă doar o singură dată în Infinit și de mai multe ori în Finit, Lumină Divină?

Oare aceasta nu înseamnă că Ființa este finită în Infinit și infinită în Finit?

-Aceasta este Marea Cauză a Lumilor pentru care Există Ființa, Sorin!

Ființa moare și se naște o singură dată în Infinit fiindcă moare infinit și se naște infinit deci etern!

Astfel s-a născut Finitul din Infinit!

Prin Ființă!

Astfel s-a împlinit Destinul!

Prin Ființă!

În schimb, în Finit, Ființa moare și renaște de miliarde de ori, dar niciodată etern!

Aceasta înseamnă că undeva numărul nașterilor și al morților identităților Ființei este Finit, tocmai pentru a se putea odată și odată ca partea finită a Ființei să o întâlnească pe cea infinită când are loc Marea Regăsire de la poalele Muntelui Iluziei, unde se va vedea dacă cele două părți reunite ale Ființei vor putea urca sau nu Muntele.

-Nu este predestinat să urce Ființa reunită acel Munte?

-Din momentul când a pus piciorul pe Muntele Iluziei, Ființa nu mai este supusă Marelui Destin Cosmic, decât în vârful Muntelui Iluziei unde reapare marele Destin Cosmic pentru a se împlini prin și întru Ființă.

Acolo se hotărăște în ce Univers se va reîntoarce partea Finită a Ființei !

-Se va reîntoarce, Lumină Divină?

Iarăși va rămâne Ființa despărțită de sine de partea Infinită, sau aceasta din urmă de cea Finită?

-Acesta este Destinul, Sorin.

-Este dat ca Ființa să nu se regăsească niciodată pe sine, ca Ființa să rămână de-a pururi înstrăinată de sine și mereu pribeagă prin lumi și Universuri, Lumină Divină?

-Da, Sorin!

Dar depinde foarte mult în ce lumi și Universuri te afli tu ca identitate, depinde mult și karma ta, pentru a avea o existență minunată și ați ajuta și Ființa în ansamblul ei adică atât partea Finită cu miliardele de identități cât și partea Infinită!

-Pot fi mai multe Ființe infinite, Lumină Divină?

În realitatea Adevărului Absolut, NU!

-Atunci cum se poate ca o identitate să-și regăsească partea infinită a Ființei la poalele Muntelui Iluziei, considerând că sunt mai multe identități?

-Partea infinită a Ființei care este una și numai una în vecii vecilor se va reflecta asupra unei identități ca fiind una și numai una, aceeași parte infinită a identității respective, Sorin.

-Dar în realitate nu este așa, Lumină Divină?

-În realitate, tot ce se naște și moare o singură dată este unul și numai unul, Infinit!

-Atunci cum pot fi mai multe Infinite?

-Aceasta se întâmplă doar în Iluzia Vieții identității ca atare.

Oare ce s-ar întâmpla dacă identitatea ar fi conștientă în străfundul sufletului său că nu-și va regăsi niciodată propria sa

parte infinită pe simplul motiv că aceasta nu-I aparține și nici nu-I va aparține vreodată?

Oare ce s-ar întâmpla dacă și-ar da seama că sensul lucrurilor, al propriei vieți în definitive, nu este deloc acela pe care a mers zeci de ani ci pur și simplu există doar pentru consolare?

Ce ar fi dacă Adevărul Absolut i-ar spune că nu este nici Infinitul mare și nici Infinitul mic, ci un singur Infinit?

Oare nu s-ar năruî totul?

Nu este mai bine să privești Infinitul prin prisma logicii propriei tale Iluzii a Vieții cu caracteristici de mare, mic, frumos, urât, bun, rău, etc.

Nu este infinit mai aproape și mai frumos astfel Infinitul?

-Așa este Lumină Divină. Altfel nici nu l-aș putea înțelege.

-Pentru a putea înțelege Infinitul Sorin, trebuie să te apropii de el sufletește, cu iubire dar și cu respect față de măreția Sa.

-Ce anume determină Iluzia Vieții, Lumină Divină?

-Iluzia Vieții este dată în lumea respectivă de partea Finită care primește o identitate în Universul unde Cuvântul are compatibilitate din punct de vedere spiritual.

Una dintre aceste identități este aceea a Terrei care este compatibilă cu toate identitățile în care aceasta se află, ca fiind populația planetei.

În momentul morții în funcție de karmă se schimbă și dimensiunile identității respective.

Acum vezi, Sorin, cât de iluzoriu este timpul?

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă în fiecare clipă te naști și mori de miliarde de ori fără ca tu să știi măcar acest lucru.

Tot acest lucru îți creează și Iluzia de diversitate, de mișcare, de devenire!

-Dar totul este de fapt o mare nebunie. Mi se pare că este un imens nonsense. Că tindem asemenea unui orb legat la ochi în plină noapte spre un ac pierdut într-un car cu fân care ne este dat să-l găsim. De ce mai suntem și legați la ochi odată ce suntem orbi, iarăși nu-mi pot explica. Înseamnă că indivizii mândri de realizările din propria lor viață sunt niște bieți nebuni care se pot crede împărații Romei sau mari faraoni că tot la fel de nebuni sunt atunci când devin mândri de poziția lor socială sau de bogățiile acumulate. Este trist, Lumină Divină.

-Așa este Sorin, iar ca să-ți dai seama că Iluzia Vieții este cu mult mai mare va trebui să știi că unicul fenomen pentru care Terra este planeta ta și al celorlalte identități ale Ființelor care o populează se datorează simplului fapt că nici una dintre aceste Ființe nu-și pot vedea și partea infinită din ele decât strict al identității finite ce o au pe lumea terestră, iar vibrațiile feței Terrei rezonază astfel încât devin iluzoriu, partea infinită a Ființelor ce o populează.

-Du-mă te rog Lumină Divină în lumea unde trăiește fata al cărei Fractal al Vieții este simțit de către sufletul meu ca fiind propria sa planetă, propria sa parte infinită.

-Curând vei fi acolo, Sorin.

Iarăși simt cum plutesc într-un Univers cu viteze din ce în ce mai mari încât stelele devin franjuri luminoase, care se unesc formând un tunel al luminii prin care mă rostogolesc fără să am idea unde este sus sau jos, dacă urc sau cobor.

Deodată totul devine static în jurul meu făcându-și apariția o imagine superbă de un pitoresc paradis.

Mă aflu unde va pe coama unor munți, pudrați pe ici colo cu petice de zăpadă care se topea formând pâraie mici ce se uneau unde va în vale.

Un cer senin, de un albastru intens întrema priveliștea dându-i un aer de măreție.

-Întoarce-te Sorin, am auzit Lumina Divină care se afla în interiorul sufletului meu, recunoscându-I vocea.

Dau să mă întorc și deodată în privirea mea apare stânca unui Sfinx.

Privesc Sfinxul înmărmurit.

-Te affii în munții Bucegi din Carpații României, Sorin.

Acesta este Sfinxul unde veneau să se roage cei din subcivilizația precedentă.

Acum înțelegi de ce anume veneau aici?

-Nu, Lumină Divină?

Și nu înțeleg cum pot să o întâlnesc pe Terra aici pe Pământ?

-Nu te afli pe Pământ, Sorin.

Ești pe planeta unde trăiește Terra, iar acest Sfinx este o poartă galactică dintre planeta Pământ și aceasta unde trăiește Terra.

Un Soare roșiatic care se prăvălea în spatele unor versanți muntoși își trimitea razele către Sfinx, înveșmântându-l, cald și primitor în rafalele unui vânt ce anunța sosirea serii.

-Dacă nu mă aflu pe Terra de ce imaginile sunt la fel ca și pe planeta unde m-am născut, Lumină Divină?

-Fiindcă nu puteau să fie altfel.

-De ce?

-Deoarece imaginea pe care o are planeta ta este identică cu imaginea exterioară pe care o are Terra ca și Ființă, ca și identitate din această lume.

Dacă Terra vede munți și lacuri acestea există cu siguranță în interiorul său și nu în exterior cu toate că are Iluzia că acestea sunt în exterior, și asta se datorează Sensului de care ți-am mai vorbit, Sorin, și anume faptului că Infinitul include în Ființa sa Finitul și niciodată invers.

Ființa în complexitatea sa, luată ca tot este infinită cu toate că are Finitul în sine, de aicea și Iluzia de exterior care de fapt se află în interior, fiindcă ceea ce vede identitatea Ființei ca fiind ceva în exterior, este Finit, are o anumită delimitare, structuralizare, se află mereu în funcție de anumite repere și caracteristici, ceea ce duce la certitudinea faptului că totul se află în interiorul identității Ființei și niciodată în exterior.

-Dar ce anume se află în exterior, Lumină Divină?

-Partea infinită a Ființei, Sorin.

-Ce conține aceasta?

-Poți să-ți răspunzi și singur.

-Partea infinită a Ființei conține partea sa finită?

-Exact Sorin.

-Aș dori să o întâlnesc pe Terra, Lumină Divină.

-Privește către Sfinx, Sorin.

Soarele a apus aproape în totalitate.

Culoare roșiatică a Sfinxului datorată reflexiilor solare se transformă într-un gri rece dar nicidecum sfidător ci mai degrabă melancolic și îndurerat.

-Văd un grup de turiști care se apropie.

-În acel grup va fi Terra.

-De unde știa că voi fi aici?

-Nu știe cine ești tu, cu toate că te vede în carne și oase.

I-am transmis mental dorința de a veni pe munte.

-Când, Lumină Divină?

-Dintr-un viitor cu miliarde de ani din lumea ei, care s-a petrecut cu câteva secunde înainte de a-ți exprima dorința să vizitezi planeta Terrei.

Observ cum grupul gălăgios de turiști sosește la Sfinx.

Sunt șapte persoane, trei bărbați și patru femei.

-Care este Terra, Lumină Divină?

-Femeia aceea cu bluză portocalie și canadiană roșie.

Simt cum mă cuprinde un sentiment care nu poate fi descris în cuvinte, un fel de teamă asociată cu mândrie și ceva nedefinit.

Îmi vine să alerg la ea, să o îmbrățișez și să-i spun că de fapt ea, se află în mine, că de fapt ea este planeta pe care trăiesc de atâția ani, că de fapt....nici nu mai am cuvinte.

Terra se apropie de mine.

Simt cum încep să tremur.

Dacă i-aș spune ceea ce gândesc, cu siguranță că m-ar crede nebun.

Încerc să îmi retrag privirea ațintită spre ea și simt că nu pot.

-Vă place la munte ?, îi spun în cele din urmă, simțind un nod în gât.

-Da, e foarte frumos, dar am ajuns cam târziu.Ne prinde noaptea aici.

Întradevăr Soarele se ascunse după munții de la orizont, rămânând un fel de înserare gri foarte apropiată de întuneric, care-i luase locul celei roșiatice.

-Se face răcoare, îi zic încercând să intru în vorbă cu ea.

-E frig deja, spuse Terra, în timp ce își încheie fermoarul.

-Este frig, conchid eu, privind-o pe Terra pentru prima oară în ochi.

M-au frapat ochii ei negri pătrunzători în care te puteai adânci ca într-un Univers care și-a pierdut stelele la piața de vechituri a Destinului, nemaiaivând nevoie de ele întrucât pălesc la frumusețea chipului Terrei.

Am rămas astfel câțva timp fără să-mi pot da seama cât anume, până când Dara și-a retras privirea, oarecum sfioasă.

-Mă numesc Sorin, îi spun în cele din urmă.

-Dara, încântată de cunoștință, îmi zice în timp ce-și trecu o mână prin părul negru de culoarea abanosului, care i se prelingea în șuvițe pe umeri, încadrând o față cu trăsături fine dar prompte, ce amintea oarecum de chipul Monalisei.

„Dara ,mi-am spus în cele din urmă, iar populația din lumea mea îi spune Terra.Sună aproape la fel.”

-Și eu, Dara.

În conștiința mea planeta se numește Terra iar în această realitate, Dara, un fel de Terra , alintată, oare de ce nu se numește Terra?

-Cred că va trebui să înnoptăm pe munte, zice Dara, privind către munții ce deveniseră din ce în ce mai negri la orizont, în timp ce ne săgetaseră câteva rafale de vânt venite parcă de nicăieri.

-Am văzut o cabană în apropiere.

-Ah, da, este cabana Babele, Sorin.Am mai fost și altă dată acolo.

-Da?Este o cabană confortabilă?,îi zic.

-Ca orice cabană din vârf de munte.

-Atunci voi înnopta și eu acolo, îi spun Darei, în timp ce observasem că s-a lăsat întunericul de-a binelea, aducând cu el o boltă înstelată .

-Vin-o Dara, se auzi o voce din grupul cu care venise aceasta.

-Dacă mergi la cabană vino cu noi, Sorin.

-Da, trebuie să trag și eu peste noapte undeva.

De fapt o bucurie mai mare decât o astfel de invitație nici nu cred că aș fi putut avea.

După ce ne-am cazat am coborât la sala de mese pentru a lua cina, unde m-am reîntâlnit cu Dara care venise și ea la scurt timp după mine.

-Câți ani ai Sorin?, mă întreabă zâmbindu-mi Dara.

-De ce?, îi răspund de parcă ar fi fost una dintre cele mai grele întrebări.

-Nu știu de ce, dar e un obicei de-al meu să-mi spun singură vârsta persoanei cu care dialoghez iar pe urmă să o întreb pe ea.

Dacă se confirmă mă bucur , iar dacă nu, îmi zic că asta e, poate la următoarea încercare.

-Dar câți ani îmi dai?

-Treizeci, treizeci și cinci...

-Nu, Dara, de data aceasta nu ai ghicit.

-Dar cât ai...

-Patruzeci și unu de ani.

-Patruzeci și unu de ani?, repetă Dara cu un aer întrebător în glas.

-Dar tu câți ani ai Dara?

-Surpriză.Ghicește, Sorin.

-Treizeci?

-Nu, am douăzeci și șase de ani.

-Așa puștoaică ești, îi răspund râzând.

În cele din urmă discuția a continuat cu tot felul de banalități, dar pentru mine era important să discut cu femeia care se afla înaintea mea știind că ea este în mine, că ea este un fel de eu, dar cu alte idei, gânduri, sentimente și de ce nu, cu o altă vârstă.

Trecuse cred mai bine de două ore, timp în care am aflat că Dara locuiește în București un oraș mare, capitala statului unde se află Sfinxul, că este profesoară de muzică la o școală elementară, că-i place pianul și mai ales melodia din filmul Love Story.

Cei care se aflau în sala de mese au dispărut încetul cu încetul rămânând în cele din urmă doar eu și Dara.

În cele din urmă m-am hotărât să-i spun câte ceva din realitatea mea.

-Ce-ai spune Dara dacă tu ai fi în mine?

-Nu înțeleg Sorin, cum să fiu eu în tine?

-Să zicem că lumea ta este în sufletul meu.

-Îți mulțumesc Sorin, vorbești frumos, ești romantic.

-Nu, Dara, nu sunt romantic, vreau doar să te întreb ce ai face dacă într-o bună zi ai afla că lumea ta este în Ființa mea?

Că noi doi facem parte din aceeași Ființă?

-Ești un bărbat mai deosebit față de ce am întâlnit până acum Sorin. Și eu tind către o tentă romantică și poate de aceea nu suport tipii de o vârstă cu mine, care în anul două mii cinci nu văd altceva decât muzici hip-hop și să se dea cu gel pe păr.

„Nu o lua direct, Sorin, fiindcă nu poate concepe așa ceva.”

„Ai dreptate, Lumină Divină”

-Dar dacă am zice că lumea ta ar fi în mine, chiar dacă nu este așa ce ai spune Dara?, i-am spus astfel încercând să-i dau impresia că este un joc.

-Cum anume?

-Hai să ne jucăm pur și simplu, să nu uităm că în noi mai suntem copiii de altădată.

-Cum să fie lumea mea în tine, Sorin?

-Imaginează-ți că sunt un Univers, cu gândirea și conștiința mea, un Univers în care trăiești și exiști tu, că.....

În cele din urmă am început să-i explic despre incluziuni, despre Infinit, Finit, identități ale Ființei Finite etc.

Ceea ce m-a frapat la Dara a fost atenția pe care mi-a acordat-o la un anumit moment dat conchizând,

-Dar nu este adevărat, e doar un joc?

Când mi-a pus o asemenea întrebare mi-am dat seama că undeva în adâncul sufletului ei încolțește un sâmbure de îndoială, că se întrebă dacă, totuși, nu este un joc?

-Dar dacă nu este un joc, Dara?

-Ar fi ceva extraordinar ca eu să fiu planeta pe care tu trăiești dar pe deasupra și în tine.

-Poate că este chiar așa, Dara. Poate că am venit din altă lume pentru tine.

-Din ce lume ai venit, Sorin?

-Din lumea ta, Dara.

-Din lumea mea?

-Nu mi s-a mai întâmplat până acum....

-Ce anume, Dara?

-Să iubesc pe cineva atât de repede, nu credeam în dragoste la prima vedere...

-Cu toate astea știi că nu este adevărat deși mi-ar place să te am în mine mereu, Sorin.

„Nu poți să-i spui că este adevărat Sorin. Las-o să creadă că totul nu este altceva decât un joc romantic”

„De ce, Lumină Divină?”

„Pentru că dacă ar înțelege adevărul s-ar autodistrage schimbând sensul Iluziei Vieții de pe Terra pentru vecie, tu nu vei putea niciodată rămâne cu Dara, ea este în tine, Sorin, iar tu trăiești în ea.”

-Nu, este doar un joc, un simplu joc și atât, îi spun Darei în cele din urmă.

-Nu Sorin, nu este un simplu joc, este un joc cu miros primăvărat de iubire, undeva la cumpăna dintre noapte și zori, un joc al cuvintelor, privirilor și viselor noastre.

-De ce îți place Love Story, Dara.

-Fiindcă în el simt puterea pe care ți-o dă speranța de a iubi, speranță care nu moare niciodată în om, chiar dacă trece de o anumită vârstă.

Cred că viața ar fi un vis urât fără Love Story și mai cred, că niciodată nu ar mai veni zorii aici alături de Sfinx, zorii pe care-i așteptam de-atât de mult timp, de când ascult sau cânt singură la pian Love Story, Sorin.

Atunci nu știu cum și nici de ce m-am apropiat încet de Dara , cum nu știu nici când buzele noastre s-au unit într-un sărut ce era mai mult decât atât, era speranță pentru fiecare, odată pentru mine care știam că nu voi putea rămâne niciodată cu Dara și pe urmă pentru ea care probabil se gândea dacă va avea vre-un viitor cu mine.

-Ce anume crezi că este iubirea, Dara?

-Cred că atunci când iubești ești sigur că poți ține vântul în pumni.

-Și ce să faci cu el, Dara?

-Să-l duci undeva departe și să-l rogi să rămână acolo pentru totdeauna, Sorin.

-De ce , Dara?

-Ca să nu fure sentimentele și să le transforme în vânt.

-Poate ne înșelăm ambii cu privire la o poveste de dragoste, Dara. Ne cunoaștem abia de câteva ore. Nu cred că într-un timp atât de scurt să se nască ceva atât de durabil precum spui, Dara.

-Nu, nu , poate nu la tine Sorin, dar mie cu siguranță nu mi s-a mai întâmplat.

-Ești o puștoaică față de mine Dara.Mă simt un învechit alături de tine, un tip care aparține unei alte lumi , altei generații.

Îi spun încercând în cele din urmă să-i estompez oarecum tendința spre anumite sentimente fiind conștient că ne facem rău ambilor.

-Nu Sorin, nu aparții altei lumi sau altei generații, ci îmi aparții mie, înțelegi, ești în mine ca și în jocul acela din noaptea care trece iar odată cu zorii vine și ziua ce am așteptat-o atunci când auzeam ploaia care se prelinge pe geamul camerei mele pline de singurătate.

-Ești romantică, Dara.

-Sunt, recunosc, și vreau să rămân o Terra a ta și nu o Dara.Vreau să port pentru tine numele planetei pe care locuim.

Poți să-mi spui Terra, de ce Dara?

Chiar vrei să o urăsc pe Dara?

Să o trimit undeva în adâncul sufletului ei, departe de mine?

Atât de departe încât să nu o mai întâlnesc niciodată?

-Nu , Dara , nu vreau acest lucru.

-Atunci , spune-mi Terra.

Abia acum am înțeles de ce o cheamă Dara, un nume atât de apropiat Terrei și nu Terra.

În definitiv cum să poarte un nume de planetă.

-O.K., am să-ți spun Terra.

-Totul mi se pare un vis frumos care nu aș dori să se sfârșească vreodată,Sorin.

-Orice început are și un sfârșit Terra.

-Nu vreau să cred că până și planetele, cu bolta înstelată vor muri odată.

-E ciudat să moară bolta înstelată,Terra.

-Oare există ceva care nu este ciudat în această lume,Sorin?

-Nu cred că este.

-De ce toate astea,Sorin,de ce?

-Poate tocmai de aceea ca noi să ne întrebăm.

-Înseamnă că întrebarea este unul din sensurile vieții?

-Poate de aceea ne naștem,Terra pentru ca să ne întrebăm.

-Indiferent dacă aflăm sau nu răspunsul,Sorin.

-Indiferent,Terra.

-Indiferent ,Sorin,oare eu îți sunt indiferentă?

-Nu știu ce să răspund.Ne cunoaștem de atât de puțin timp.Am nevoie de o anumită perioadă ca să-mi pot structuraliza gândurile.

„Bravo,Sorin,Dara nu trebuie să aibe impresia că ești într-un anume fel cucerit de ea,fiindcă nu a-ți face decât să înrăutățești lucrurile pentru amândoi,dar nici nu o poți face să sufere după tine,fiindcă daca Dara va suferi după tine va fi ca și când a-ți rămâne împreună și nu a-ți face nimic altceva decât să vă distruge-ți schimbând sensul Iluziei Vieții.Despărțirea trebuie să devină ca o alegere nu numai a ta ci și a ei!”,îmi spune Lumina Divină dinlăuntrul meu.”

-De ce nu-mi ești tu,indiferent ,Sorin.

-Cred că sunt prea bătrân pentru tine.Am patruzeci și unu de ani.Oricum șaisprăzece ani diferență contează.

-Nu contează,Sorin.

„Ce anume să-i spun ca ea să mă respingă ,Lumină Divină?”,îi spun Luminii Divine în gândul meu.

„ Deja cred că ai mers cam departe pentru a mai putea da brusc înapoi ,iar dacă nu dorești să schimbi sensul Iluziei Vieții din Dara și de pe propria ta planetă ca să vă distruge-ți reciproc în cele din urmă ,va trebui să-i cunoști mai întâi,străfundurile personalității Darei”

„Cum aş putea face aste Lumină Divină,atâta timp cât eu nu vreau să mă implic mai mult în această relație?”

-Ai înțeles că pentru mine nu contează diferența de vârstă?

-Da, Dara , am înțeles.

-Privește-mă în adâncurile ochilor mei și mă vei înțelege.

O privesc adânc în frumoșii săi ochi, unde găsesc o rază de lumină care îmi săgetează propriile străfunduri ale sufletului.

„Mă simt pierdut Lumină Divină”

-Ce simți, Sorin?

-Eternitate ,Dara ,îi spun fără să vreau, adevărul.

-La fel simt și eu ,Sorin.

„Suntem pierduți Lumină Divină?”

„Dacă vei lupta pentru a-i cunoaște personalitatea sufletului Darei ,ca în cele din urmă să știi unde anume poți lovi ca ea să se depărteze de tine, nu vei pierde,Sorin.”

„Cum anume pot să lupt pentru a-i cunoaște personalitatea Darei?”

„Cunoscându-i trecutul, Sorin”

-Nu-ți muta privirea din ochii mei Sorin, îmi spune Dara.Întradevăr am ezitat pentru câteva clipe să o mai privesc în ochi.

-Bine Dara.

Privirea mea îi săgetează în continuare adâncul ochilor ei, ceea ce îmi dă un sentiment de vinovăție amalgamat cu teamă, speranță, dorință, incertitudine dar și o plenitudine al unu neînțeles mister.

„Cum să-i cunosc trecutul Darei care de fapt este propria mea planetă, trecut pe care nici cercetătorii cei mi renumiți ai civilizației mele nu-l cunosc în întregime?”

„Cunoscându-i civilizațiile,Sorin.Civilizațiile Darei sunt personalitatea sa.”

„Cum să ajung să-i cunosc civilizațiile când eu nici măcar nu știu mare lucru de civilizația de dinaintea celei actuale, darămite despre structuri sociale, tipuri de guvernări, denumiri de orașe , psihologia acelor persoane care formau masele sociale, și câte și mai câte?”

„Mergând acolo, Sorin!Cu toate acestea nu poate fi vorba ca tu să rămâi vreodată cu Dara.Ți-am mai spus de Fractalul Vieții de legea lui cunoscută ca fiind legea Sângelui.A rămâne cu Dara ar însemna incest!”

„Am hotărât să plec Lumină Divină,dar fă-o cumva întrucât să nu simtă Dara.”

„Vei dispărea din gândurile ei ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.Totul i se va părea un vis și atât”

„Mulțumesc mult,Lumină Divină,dar cum anume voi putea scăpa atât de simplu din gândurile Darei dar tu ,cum vei putea realiza aceasta?”

“ Se va putea Sorin,deoarece Ființa reflectă Finitul din sine în propriul său Infinit.

Datorită acestei reflectări apare Iluzia de interior și exterior, de frumos, urât, de moarte și viață!

Acest fapt a determinat apariția identităților Ființei , identități care tind mereu către Infinit, dar vor fi mereu mai puțin cu una decât Infinitul.

Cu toate acestea ,întotdeauna ce iubești și crezi că se află în exteriorul tău este în tine.Astfel Dara va înțelege că totul nu a fost decât un simplu vis al ei.”

-Cine a determinat această reflectare a Finitului în Infinit, Lumină Divină?

-Destinul, Sorin.

0 -Vrei să spui că Destinul a gândit că ar fi bine să se reflecte Finitul în Infinit?

-Nu Sorin, Destinul nu a gândit aceasta, fiindcă după câte știu Eu, Destinul nu gândește ci, El se Împlinește!

-A fost un moment când trebuia să se îndeplinească reflectarea Finitului în Infinit?

-Nu se poate spune că a fost un moment deoarece atunci încă nici nu existau timpii, Sorin.

-Ce anume a fost, Lumină Divină?

-În spatele Finitului și Infinitului stau și alte forme asemănătoare sau opuse lor dar care nu sunt nici Finit și nici Infinit, ci ori opuse, ori asemănătoare acestora.Mai mult decât atât sunt forme care pot depăși ca mărime Infinitul ce în concepțiunea ta este nesfârșit sau pot determina până și nesfârșirea Finitului .Într-un cuvânt un Infinit mai mare decât Infinitul sau un opus al Infinitului mai mare decât Infinitul,etc.Toate acestea aparțin altor Coeficienți Logici mai mari decât 2,cum ar fi Antilogicul sau Vitrtualul.Astfel aceste forme mai mari decât Infinitul sau Finit nesfârșit vor putea fi denumite ca Anteinfinite,pentru Finitele nesfârșite sau Postinfinite pentru cele mai mari decât Infinitul.Dacă acestea vor fi urmate în anumiți Coeficienți logici de către alte și alte forme care le vor depăși ,atunci celelalte forme vor putea fi identificate ca fiind Anteinfiniți 1,2,3,etc.,în funcție de numărul de ordine după cum urmează Infinitului sau Postinfiniți 1,2,3,etc.,în funcție de același număr de ordine.Toate aceste forme ale infiniților se regăsesc atât în Personalizarea Mea cât și în celelalte Personalizări,ele variind în funcție de Coeficienții Logici.Numai Finitul și Infinitul sunt conștientizate doar în Coeficientul Logic 2.Bineînțeles că aceste forme au un număr de un infinit minus Unu,astfel vor fi un infinit minus Unu de Anteinfinite ,precum un infinit minus Unu de Postinfinite.Aceste forme mai au la rândul lor o infinitate minus Una de alte forme care sunt mai ample din punct de vedere al însemnătății,adică mai mari sau mai mici decât Anteinfinitele sau Postinfinitele care sunt Infinitele Personalizante ,într-un cuvânt caele forme ce caracterizează Personalizările.În cadrul personalizării Mele sunt 3 forme Infinite Personalizante,și anume Factorul Vieții,Existența și Ființa.Abia acum urmează cele mai superioare astfel de forme care aparțin Marilor Creatori și Unic Întâmplători care sunt Infinitele Creaționale, unde nu se mai află termenul de Finit care ar fi devenit Finit creațional ,întrucât Marii creatori și Unic Întâmplători nu recunosc Finitul.Acestea sunt trecute de Existență, și de orice altă Personalizare, și aparțin Marilor Creatori și Unic Întâmplători, Sorin.

-Dumnezeul nostru există până unde se află Infinitul Său Creatorial, Lumină Divină?

-Da, Sorin.Dumnezeul nostru se află până acolo unde ține Infinitul Său Creatorial!

-Dar Destinul?De ce trebuie să se împlinească un anume Destin?

-Fiindcă atunci când Dumnezeu a gândit Personalizarea sau pe Mine a fost dat ca să fie toate astea.

-A fost dat de către Dumnezeu , Lumină Divină?

-Nu!

-De ce?

-Fiindcă atunci Dumnezeu a devenit !Devenirea Sa a fost dată spre împlinire,Sorin.

-De către cine?

-De către Infinitele Creatoriale!

-Și Dumnezeu are un Destin, Lumină Divină?

-Tot ce este are un Destin,Sorin.

-Știam că Dumnezeu este mai presus decât Destinul, Lumină Divină?

-Este mai presus, Sorin.

-Da data aceasta nu mai înțeleg nimic.

Dacă și Dumnezeu are un Destin, cum poate fi mai presus decât Destinul?

-Infinitele Creatoriale nu sunt altceva decât alte forme opuse Finitului și Infinitului, opuse atât ca și structuralizare cât și ca sistemizare în sine.

Pentru Marii Creatori și Unic Întâmplători,acestea nu sunt nici Infinit și nici Finit ci cu totul altceva care suplinește locul Finitului și Infinitului din Universurile, Stările Noționale, Personalizările, unde se află Duhul Lui Dumnezeu.

Destinul este determinat de către toate Infinitele și Finitele inclusiv cele Anteinfinite ,Postinfinite, Infinite și Finite Personalizante cât și Creatoriale.Infinitele Creatoriale le include pe toate celelalte forme pe care le recunoaște dar sub conștientizarea Iluziei și niciodată a Realității,iar Adevărul Basic Primordial recunoaște numai formele Infinitelor.Chiar și Adevărul Absolut este structurat pe anumite ierarhiicum ar fi Adevărul Basic al Coeficientului Logic 2 ,3,etc.,până la un infinit minus Unu sau Adevărul Basic al unui anumit Nivel de Conștientizare,precum Adevărul Basic al Marelui Creator și Unic Întâmplător care poate fi denumit și Fractalul Adevărului Basic Crețional ,întrucât acesta este doar o parte din cele o infinitate minus Una de părți ale Adevărului Basic Creatorial care reunește sub auspiciile sale pe toți Marii Creatori și Unic Întâmplători.Astfel Fractalii Adevărului Basic Creatorial va recunoaște Infinitele Creționale. Prin urmare Dumnezeu este mai presus decât Destinul, pe care îl coordonează în stăpânirea Sa dar și El la rândul Său se împlinește prin propriul Său Destin de a deveni!

Acesta este și motivul pentru care nici unul dintre Marii Creatori nu se interpune celuilalt.Fiecare este unit cu toți ceilalți prin Destinul Infinitului Creatorial al Adevărului Basic Creatorial dar cu toate acestea se află mereu într-o continuă competiție.

Dacă nu ar fi un Destin comun al tuturor prin Infinitul Creatorial, ar fi rămas în cele din urmă Un Mare Creator care ar fi învins, în Armagedonul tuturor formelor Infinitelor și Finitelor.Atunci toate lumile și Universele altor Mari Creatori s-ar fi năruit.

-Destinul este cel care s-a opus creerii unei singure stăpâniri, Lumină Divină?

-Da , Sorin.

Destinul este și cel care menține Armagedonul dintre Marii Cratori , Armagedonul Destinului!

-Oare nu ar fi mai bine dacă s-ar ajunge la un singur Mare Creator , Lumină Divină?

-Ar fi bine doar pentru cel care ar învinge și nu și pentru cei care ar dispărea cu lumile pline de civilizații sau cu alte și alte forme pe care nici Eu sau nici tu, nici măcar nu ni le putem imagina.

-După câte se vede și la nivelul cel mai înalt plutește democrația Destinului?

-Așa este, Sorin.

Acum înțelegeți importanța Destinului?

-O înțeleg, Lumină Divină, dar dacă ar fi rămas un singur Mare Creator , ce s-ar fi întâmplat cu Destinul, s-ar fi transformat urmând să împlinească o altă traiectorie sau ar fi dispărut pentru totdeauna fiindcă traiectoria era împlinită de la sine datorită faptului că acel Mare Creator nu mai trebuia să îndeplinească absolut nimic, întrucât nu mai avea nici o constrângere?

-Destinul este cel care întreține Armagedonul, prin Mari Creatori multipli și nu prin unul singur.

Dacă ar rămâne un singurMare Creator , Destinul ar dispărea definitiv și în vecii vecilor.

Atunci nu ar mai trebui să se împlinească nimic fiindcă totul ar fi împlinit, Sorin!

-Mă îngrozesc, Lumină Divină!

-Mă bucur că ai înțeles Sorin.

Lucrarea Destinului este de a împlini !

-Ce trebuie să împlinească?

-Să se ajungă la un singur Mare Creator.

-Se va ajunge?

-DA!Dumnezeul Primordial este începutul și sfârșitul.Destinul trebuie să se împlinească deoarece dacă nu s-ar împlini ar dispărea Dumnezeul Primordial de unde a plecat tutul dispărând toate câte sunt și nu sunt!

-Cine va învinge în Armagedonul acesta?

-Nici Destinul nu poate ști!

-Când va fi aceasta?

-Nici Marii Creatori nu știu acest lucru , nici Destinul.

-Dacă timpul este o Iluzie înseamnă că acest process va începe, a început sau s-a terminat, Lumină Divină?

-Înseamnă totul, Sorin,dar în primul rând faptul că avem un Dumnezeu Primordial la care se sfârșește și începe totul.

-De aceea suntem o Iluzie?

-Da , Sorin, de aceea suntem o Iluzie, de aceea există până și Muntele Iluziei.

-Ce sunt de fapt ceilalți Mari Creatori față de un suflet oarecare ca și al meu de exemplu?

-Pot fi detectați ca fiind un număr și atât.

-Un număr fără sentimente fără suflare?

-Exact, Sorin.

Un număr ca orice număr.

-Aceasta este un mod de a se reflecta al Marilor Creatori în Universul Ființei?

-Da.E unicul lor ecou în Ființă.

-Armagedonul Destinului a născut un singur câștigător la loteria lumilor, un câștigător care a învins fără să-și primească drepturile atât timp cât mai existăm, de ce?

-Fiindcă El își primește mereu câștigul.

-Cum, Lumină Divină?

-Prin Neființă, Sorin.

-Prin Neființă?

-Da, prin Neființă, fiindcă datorită Lui alături de Ființă se află și Neființă în vecii vecilor,precum alături de bine este și răul.

-De aceea mai suntem, datorită Neființei?

-Da ,Sorin.

-Ce este și ce însemnătate are Neființa în Universul Existenței dar în cadrul celorlalte Personalizări care nu mai sunt Existență?

-Neființa este Ființa Nonexistenței ,Personalizării opuse Mie.Aceasta este cauza pentru care sunt necesar opușii,Marele Creator ce a câștigat Armagedonul dintre toți ceilalți Mari Creatori.De aceea în lumi există și răul , și urâtul, și greul, și suferința.Toate pentru un câștig recunoscut de Adevărul Basic Creatorial.

Nu pentru că Dumnezeu ar fi dorit să fie toate acestea!

Dumnezeu este iubire, bunătate, pace, frumos, tot ce poate fi mai bun în Ființă se reflectă de la Dumnezeu.

-Vrei să spui că Diavolul provine de la Marele Creator învingător, Lumină Divină?

-Da ,Sorin.

Diavolul provine de la Marele Creator învingător care-L obligă pe Marele Creator al Nostru să aibe și infernul în împărăția Sa.

-De aceea nu poate exista Paradisul fără Infern, la fel ca și Binele fără de Rău?

-Acesta este motivul.

-Ce anume determină în ultimă instanță Marele Creator învingător să nu ne distrugă complet, odată ce Destinul s-a împlinit?

-Faptul că își trage o mare parte din sevă care se compune din suferință și zădărnice din lumile celorlalți Mari Creatori cât și din lumile Dumnezeului nostru.

-Nu este nici o cale de scăpare, Lumină Divină?

-Nu, Sorin!

-De aceea este atâta deșertăciune și zădărnice printre Universuri?

-Da, Sorin!

-De ce s-a împlinit Destinul pentru acel Mare Creator și nu pentru un altul?

-Aceasta nici Destinul nu o știe precum nici Marele Creator învingător.

Acest Adevăr poate fi rostit doar de Adevărul Basic Creational , care tronează cu propriul său Destin într-o mână și cu Marele Creator ales în cealaltă!

Precum Dumnezeul nostru tronează cu Acvila într-o mână și cu sceptrul în cealaltă.

-Aceasta înseamnă că Adevărul Absolut este un Adevăr rău sau cel puțin contrar Ființei și identităților sale ce tind către Infinit!

-Nu este nici bun și nici rău, El este Balanța Lumilor, și înclină mereu spre dreptate.

-Ce dreptate poate să fie aceea , Lumină Divină, care ne obligă să avem Infern și Păcate Originare printre lumile Dumnezeuului nostru?

-Dacă nu ar fi toate acestea nu ar mai fi Mari Creatori Multipli ci, Marele Creator învingător ar trebui să ne exterminare.

-Acesta este un compromis cosmic, Lumină Divină?

-Orice Armagedon este un compromis, la fel ca orice război cât de neînsemnat.

-Infernul a fost creat de Marele creator învingător pentru a-și trage seva din energiile noastre spirituale?

-Exact ,Sorin.!

-Dar Paradisul?

-Și Paradisul, doar că Infernul a fost creat la cererea Marelui Creator învingător prin care acesta subzistă, pe când Paradisul, din voința Marelui Creator al nostru.

-Și ceilalți Mari Creatori au Infern și Paradis în Universurile Lor?

-Toți în afară de cel învingător.

El nu are Infern, doar Paradis pentru Universurile Lui.

-Dar nu mi se pare drept, Lumină Divină?

Aceasta este marea dreptate împărțită de Adevărul Absolut prin Destin?

Mi se pare ceva urât, ceva care nu este nici măcar etic.

-Adevărul este al învingătorului

Cel care învinge face legea și ia totul sau nimic, Sorin.

-Atunci Marele Creator învingător sălășluiește în mâinile Adevărului Absolut alături de Destin?

-Da, Sorin.

-Orice am face nu vom putea scăpa de Infern?

Va veni ziua când vom scăpa definitive de Infern. Atunci se va împlini o mare profeție. Se va naște Profetul Destinului, care va profeti prin Destin, Armagedonul în care va lupta cu sabia iubirii ucigând Dreptatea Adevărului Originar Creatorial, luând vâlul Iluziei de pe fața Ființei. Dându-I și Destinului aceeași împlinire.

-Când se va naște acel Profet al Destinului?

-Nici Marii Creatori nu cunosc aceasta .

-De ce, Lumină Divină?

-Nu-I lasă Marele Creator învingător din mâna Adevărului Originar Creatorial.

-Ce s-ar întâmpla dacă i-ar lăsa?

-Adevărul Basic Creatorial nu ar mai fi ceea ce este!

-Dar atunci i-ar lua locul un alt Adevăr Originar Creatorial, Lumină Divină?

-Poate că da, poate că nu!

-Cum ar putea să se ghideze Marii Creatori fără acel reper care este Adevărul Originar Creatorial?

-Adevărul Basic Creatorial este cauza legilor din toate Universurile, Sorin.

-Atunci fără acesta nu ar mai fi legitate ci haos în Universuri.

-De unde știi Sorin că ar fi haos?

Legitătii poate să îi ia locul o altă structură care să o suplinească sau mai mult decât atât se pot schimba lumile .

Orice legitate este creată pentru a menține ,un Infern, indiferent cum arată acesta.

-Dar și Destinul este tot o lege care trebuie să se împlinească într-un anumit mod.

-Așa este, Sorin.

-Atunci Profetul Destinului va fi cel care va extermina Destinul?

-Da!

-Ce va urma în locul Destinului, nu-mi pot imagina un model de Univers unde nimic să nu se desfășoare după un Destin dat, și chiar dacă nu este un Destin dat în urma desfășurării rămâne Întâmplarea pe post de Destin.

-Ce naiv ești Sorin.

Nici măcar nu poți gândi mai încolo de limitele tale temporare și vrei să-mi spui despre Destin?

Acesta nu este nimic altceva decât instrumentul principal prin care Adevărul Basic Crețional își menține dictatura asupra Marilor Creatori învinși.

-Este trist că avem un Dumnezeu învins, Lumină Divină.

-Acum, Dumnezeu nu este învins Sorin și nici învingător .

-Acum?

-Da, acum.

-De ce, acum, Lumină Divină?

-Acesta este motivul pentru care a gândit spațiul și timpul, Existența, pentru a exista “acum”.

-Acestea sunt armele prin care Dumnezeu luptă în Armaghedonul Universurilor cu Adevărul Originar Crețional , Destinul și Marele creator învingător.

-Și ceilalți Mari Creatori au câte un “acum”, Lumină Divină?

-Toți, absolut toți, Sorin.

-Care este numărul Marilor Creatori?

-Un infinit minus Unu.

-De ce ar mai fi și alți Mari Creatori , Lumină Divină?

Nu erau de ajuns doi?

-Nu, Sorin.

Dacă ar fi fost doar doi, Armaghedonul s-ar fi terminat înainte de a începe ,deoarece lupta ar fi constat în includerea Marelui Creator învins de către învingător după principiul includerii lumilor în Ființă.

-Dar dacă sunt o infinitate minus Unu de Mari Creatori aceștia nu pot fi incluși după acel principiu, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, fiindcă o incluziune nu se poate face asupra a două forme Infinite simultan, respectiv, asupra a două sisteme, unul tot va rămâne liber, ceea ce duce de fapt la continuarea Armaghedonului!

-Enunță-mi te rog Lumină Divină principiul de incluziune al Ființei.

-Ființa are inclusă în ea mai multe lumi, o infinitate de lumi în propriul său interior.

Stelele, galaxiile, sunt lumi incluse în Ființă și nu în exteriorul ei după cum am mai discutat.

-Dar lumile din corpul ființei, ce fel de lumi sunt, Lumină Divină?

-Sunt tot lumi, Universuri care aparțin Ființei, Sorin.

-Părții fizice a omului?

-Nu există parte fizică, Sorin.

Totul este o iluzie ideatică.

-Vrei să spui că oasele și carnea nu sunt materie, Lumină Divină?

-Nici pe departe, Sorin.

-Nici, stelele, galaxiile?

-Sunt un vis frumos și atât, un vis care vine dintr-un trecut cu miliarde de ani lumină în prezent.

Multe dintre stelele pe care le vezi au murit demult , Sorin, ele nici măcar nu mai există, atunci cum de mai pot străluci?

-Este adevărat Lumină Divină, nu există materie.

-Nu există materie cum nu există nici “interior” și “exterior” decât la nivelul Iluziei Vieții.

-Așa este, Lumină Divină, până aici am înțeles.

-Unicul lucru care există în Ființă este Incluziunea, și anume prima lume inclusă în identitatea Ființei, cum este cazul tău de exemplu, este planeta pe care se află, lume care devine lume suport pentru desfășurarea visului dintre naștere și moarte sau mai precis al Iluziei Vieții.

Pe această primă lume, Iluzia Vieții își poziționează coordonatele și stabilește anumite repere.

Acestea pot fi în lumea terestră, adânc, scund, mare, lat înalt, culori, într-un cuvânt suportul pe care se va dezvolta conștiința.

-Prima lume care este inclusă în mine este lumea micuței Terra?

-Exact, Sorin, văd că ai înțeles.

-Pe urmă vin celelalte lumi care acționează din ce în ce mai "ideatic" asupra conștiinței și nu prin senzație fizică, cum este în cazul planetei pe care o simțim sub picioarele noastre.

-După câte văd, lumea Terrei este identică cu lumea mea.

Aceși munți, zăpezi, vânt, temperatură.

Nu înțeleg cum poate să fie identică lumea Terrei cu lumea mea.

Atunci înseamnă că și Terra mă are pe mine inclus în ea, ceea ce ar duce la stoparea incluziunilor altor lumi, fiindcă toate acestea s-ar oglindi la Infinit unele în altele.

-Ele se oglindesc la Infinit una în alta, Sorin, dar și pentru ca să se oglindească lumile trebuie să nu fie identice unele cu altele, și nu sunt.

-Prin ce anume este diferită lumea Terrei de lumea mea , Lumină Divină?

-Acestei lumi îi lipsește o particulă elementară pe care lumea ta o are.

-Ce particulă elementară, Lumină Divină?

-Un foton!

-Un foton?

-Da, Sorin, un singur foton.

-Dar eu văd lumină pe această planetă, cum poate lipsi fotonul din tabelul particulelor elementare?

-Nu lipsesc fotonii, Sorin, ci unul singur, din numărul uriaș al acestor particule din lumea ta!

-Extraordinar !

Este ceva de nedescris, Lumină Divină, ce mică diferență poate duce la existența unei alte lumi.

Mă înfioară când mă gândesc la numărul lumilor și Universurilor acestora.

Înseamnă că și Terra are o lume ce seamănă leit cu a mea și abia le diferențe de miliarde de miliarde de lumi asemănarea ar putea fi puțin distorsionată, iar la alte miliarde de miliarde înmulțite cu niște numere astronomice s-ar putea ajunge la lumi care ne influențează ideatic Iluzia Vieții.

-Așa este, Sorin.

-Care este diferența între o altă lume și un Univers?

-Un Univers deține un număr uriaș de astfel de lumi dar diferite din punct de vedere al formelor, temperaturilor, acolo unde există, reliefului, și altele.

Lumea terestră, de exemplu, face parte dintr-un Univers care se reflectă comun sub aceeași Iluzie a Vieții.

Stelele par materiale, fierbinți , planetele se supun gravitației, dar fiecare stea sau planetă este diferită față de cealaltă.

-Când identitatea unei Ființe include lumi în structura sa , include simultan și Universurile care aparțin acelor lumi?

-Bineînțeles, Sorin.

Acum realizezi ce imensitate sălășluiește în identitatea unei Ființe, chiar și în tine, și în orice om de pe Terra?

-Nu am cuvinte să exprim, Lumină Divină.

-Două lumi nu pot fi identice, nici doi Mari Creatori nu pot fi la fel, iar incluziunea se face din lume în lume neputându-se include două sau mai multe lumi ca fiind identice.

Lumea ta nu este identică cu cea a Terrei, care la rândul ei nu este identică cu cealaltă, precum lumea ta include doar lumea Terrei, care la rândul său o include pe cealaltă, chiar dacă ambele sunt incluse în lumea ta, lumea care este inclusă de lumea Terrei este mai întâi inclusă de ea și abia pe urmă de lumea ta.

Acest fapt duce la continuarea Armagedonului!

-Când folosești termenul de incluziune acesta nu înseamnă o lume care se află în interiorul altei lumi, Lumină Divină?

-Incluziunea sau includerea unei lumi în alta nu înseamnă câtuși de puțin ca o lume să aibe în interiorul să alte lumi.

-De ce, Lumină Divină?

Nu înțeleg.

-Ți-am mai spus că nu există interior.

-De ce?

-Simplu, fiindcă nu există exterior.

-Cum anume?

-Tu, Sorin, vezi lumea Terrei ca fiind în exteriorul tău, dar de fapt ea se află tot în tine.

Este lumea cea mai asemănătoare identității Ființei tale pe care conștiința ta o reprezintă.

Exteriorul este o Iluzie a Vieții și atât.

Dacă nu există exteriorul atunci nici interiorul nu este fiindcă tot ceea ce există în lumea ta trebuie să aibe un contrariu.

Procesul de Incluziune nu înseamnă și interior totodată ci nivele de energii spirituale.

-De ce, Lumină Divină?

-Pentru că fiecare lume are un anumit nivel energetic spiritual.

Includerea nu este nimic altceva decât o simplă scală a valorilor spirituale.

Scala ta de exemplu este superioară Terrei și de aceea nivelul ei energetic spiritual este inclus în nivelul tău energetic, dar nu și în interiorul sau exteriorul acesteia, întrucât energia luată ca ansamblu nu este altceva decât Ființa cu fețele sau identitățile sale infinite.

-Acum am înțeles de ce nu pot fi doar doi Mari Creatori, dar aș vrea să știu dacă ar putea fi un Infinit minus doi Mari Creatori ?

-Da ,pot fi un infinit minus doi .Explicația este simplă , Sorin.

-Cum?

-Dacă este un învingător, acela este cel care a ieșit din Infinit și stă de o parte.Alături de Marele Creator învingător se mai scade și Dumnezeu Primordial față de care se raportează totul.

-Când mă gândesc că fiecare lume mai are și civilizațiile ei, sentimentul de măreție pe care-l simt se amplifică.

-Înțeleg ce simți, Sorin, dar nu uita că un număr cu cât este mai mare, cu atât se depărtează de Infinit.

-Ce ar fi, Lumină Divină, dacă nu ar fi un învingător?

-Atunci nu ar mai fi fost lumea.

-De ce?

-Fiindcă aceasta se bazează pe Finit.

Acel Mare Creator învingător este cel care ține baierile lumilor.

Fără acel Mare Creator Totul ar fi fost Unul și Unul Tot , niciodată nu ar fi fost mai mult de Unu!

-Atunci de ce să mai luptăm împotriva Lui?

Doar din orgoliu?

-Nu, Sorin.

Nimeni nu vrea să extermină acel Mare Creator Unu ci să-l determine să renunțe cât mai mult la Păcatul Original la Infernele din lumile celorlalți Mari Creatori.

-Ce-L determină să renunțe atât de greu, Lumină Divină?

-Cu cât renunță la Infern, Păcat Original, durere , suferință, cu atât lumile celorlalți Mari Creatori se apropie mai mult de Infinit ceea ce duce la creșterea Infernului din propriile Sale lumi, El fiind Marele Creator cheie care reprezintă Finitul în Infinit.

În lumile Sale Iluzia Vieții în ceea ce privește spațiul, bineînțeles că nu există acest spațiu acolo dar vreau să-ți dau doar un exemplu prin acesta.

Spațiul nu s-ar mai deplasa către Infinit ci exact invers ar veni din Infinit spre a se depărta spre Finit.

-Cum este privit Destinul în cadrul acestui Mare Creator ?

-Destinul este privit ca un dat împlinit ceea ce duce la pierderea speranței de a mai învinge.

-Nu înțeleg nimic, Lumină Divină?

Oare nu acesta este Marele Creator Învingător?

-El este, Sorin.

-Atunci cum poate să-și piardă speranța de a mai învinge, odată ce a învins?

-Tocmai în aceasta constă Marea Cumpănă a Destinului și anume acel Mare Creator Unu care este învingător pentru toți ceilalți Mari Creatori dar nu și pentru El. Această se datorează Instinctului. La început locul Marelui Creator Învingător a fost ținut de către Dumnezeu Primordial ce avea alături de El ,Adevărul Basic Primordial dar fără să existe Cunoașterea Basică. Întrucât, Dumnezeul Primordial a spus "EU!,"Acesta este Adevărul Basic Primordial pe care se reazămă veșnic Gândul Conștiinței Primordiale , ce devine Gândul Originar, prin atribuirea Cunoașterii Basice, alături de Adevărul Basic Primordial prin conștientizarea propriului INSTINCT! Odată cu apariția Cunoașterii Basice și al Gândului Originar locul Dumnezeului Primordial a trebuit să fie luat de către un Mare Creator și Unic Întâmplător! Acela a fost momentul decisiv de la cumpăna lumilor. Dacă ar fi rămas tot Dumnezeu primordial la fel ca și înainte niciodată nu ar mai fi existat Cunoașterea printre lumi întrucât nu ar fi existat unitate în diversitate ,lipsind cu desăvârșire diversitatea ,care este rădăcina Cunoașterii, și care se trage tocmai din Adevărul Basic Primordial și Instinct! Din acel moment, Numărul Marilor Creatori nu a mai fost de un infinit minus Unu ,de unde Unu aparținea Dumnezeului primordial ci de un infinit minus Unu, unde Unu aparținea Marelui Creator Învingător.

Pentru Marele Creator Învingător toți ceilalți Mari Creatori sunt învingători!

-A cui este această voință, Lumină Divină?

-A Adevărului Basic Creatorial care ține într-o mână Destinul și-n cealaltă Marele Creator Unu sau Marele Creator Ales.

-Înseamnă că Adevăratul Dumnezeu este Adevărul Originar Creational, Lumină Divină?

-Nu Sorin, Adevărul Basic Creational nu este Dumnezeu, El nu are nici personalitate și nici Ființă, El este Stare de Fapt al Marilor Creatori care sunt Dumnezeii!

-Dumnezeu este unul singur sau sunt mai mulți Dumnezeii, Lumină Divină?

-Dumnezeu este unul singur, Sorin!

-Atunci cum pot fi mai mulți Mari Creatori ,Dumnezeu?

-Fiecare Mare Creator este un singur și unic Dumnezeu pentru lumile Lui, dar nu și pentru lumile altor Mari Creatori .

-Nu înțeleg, Lumină Divină?

-Lumile Marelui Creator unde acesta este Dumnezeu nu recunosc ca fiind Adevăratul Dumnezeu decât pe acel Mare Creator. Alții ,pentru acele lumi, nu există precum nici nu au posibilitatea de a cunoaște în vre-un fel un alt Dumnezeu chiar dacă numărul Marilor Creatori poate fi un Infinit minus Unu , adică fără Marele Creator Învingător sau Ales.

Fiecare Mare Creator se reflectă în ceilalți precum Marele Creator Ales în toți .Astfel totul e – n Toate și Toate-n Totul.

Astfel nu este decât un singur Dumnezeu.

Marii Creatori , nu sunt altceva decât identități ale Ființei Dumnezeului Primordial , sunt fețe ale acestuia!

-Dumnezeul nostru este o față sau un fractal a Ființei Dumnezeului Primordial?

-Da, Sorin, așa este.

De aceea sunt lumile cu Universurile lor sub fiecare Mare Creator , de aceea sunt Marii Creatori care nu sunt altceva decât identități ale Dumnezeului Primordial și nu mai mulți Dumnezeii!

Ființele sau identitățile care se află în cadrul lumilor unui Mare Creator vor vedea Fața Lui Dumnezeu prin Marele Creator respectiv care este cu adevărat o față a Dumnezeului Primordial!

Astfel toate lumile Marilor Creatori văd Fețele Lui Dumnezeu!

-Ce mult se aseamnă Dumnezeu cu Ființele, Lumină Divină?

-Așa este Sorin, dar între Ființa din Lumile Lui și El este o mare deosebire întrucât Ființa Lui Dumnezeu este diferită de Ființa din Lumile Sale, fiindcă fiecărei Fețe a Lui Dumnezeu, care este un Factor, îi corespunde o Ființă cu o infinitate de Fețe care se află în lumile Lui.

De aceea ți-am vorbit despre Infinitele Creaționale, fiindcă dacă o Față a Lui Dumnezeu are un Infinit de identități datorate Ființei din lumile Lui, atunci un Infinit minus Una de Fețe vor avea fiecare câte un Infinit de identități din lumile Lor, ceea ce înseamnă un Infinit de Infinit la Infinit minus o Față, care are și ea un infinit de identități în lumile Sale, ceea ce nu se poate, fiindcă doar o singură dată un Infinit înmulțit cu un alt Infinit este tot un Infinit și nu două, iar dacă l-am înmulți de Infinit și Infinit de ori ar da tot Infinit!

Astfel Dumnezeu este unul singur în tot și în toate.

-Fețele Ființei sunt tot un Infinit minus una, Lumină Divină?

-Da, Sorin, sunt la fel.

-Care este acea față a Ființei?

-Tocmai fața sa Infinită după cum ți-am mai spus mai demult, Sorin.

-Destinul este tot o stare de fapt la fel ca și Adevărul Basic Creațional, Lumină Divină?

-Da, dragă Sorin.

-Orice Stare de Fapt implică un Fapt, nu?

-Așa este, Sorin.

-Cum se numește acest Fapt, Lumină Divină?

-INSTINCT!

-Pe INSTINCT s-a clădit întregul edificiu al lumilor?

-Da, Sorin.

-Cum?

-Prin Dumnezeuul Primordial.

-Adică, Lumină Divină?

-Instinctul nu poate fi luat ca întreg tocmai fiindcă nu este întreg și nu are întreg!

-Ce este aceasta?

-Este enunțul cauzei Facerii Lumilor.

-Nu înțeleg, Lumină Divină?

-Odată ce nu este întreg, e infinit, iar întregul este Marele Creator Ales, fiindcă altfel nu ar fi Infinitul față de care să se raporteze!

-Vrei să spui că....

-Da, Sorin, vreau să spun că acel întreg este Marele Creator Ales, Cauza energiei spirituale! De aceea Adevărul Basic Creațional este nevoit să aleagă un Mare Creator ,tocmai pentru ca acesta să devină un izvor de energie spirituală de unde să-și potolească setea toți ceilalți Mari Creatori.

-Acum înțeleg, Lumină Divină, am senzația că știu absolut totul.

-Totul?

Sărmane Sorin, de fapt nu știi nimic!

-De ce, Lumină Divină?

-Pentru că gândești!

-Bine, dar pentru a ști trebuie să gândesc, nu?

-Niciodată, Sorin, niciodată!

Gândirea este o Iluzie a Vieții la fel de mare.

-Ce trebuie să fac pentru a ști, Lumină Divină?

-Să taci Sorin, să nu întrebi și să nu înveți decât un singur lucru.

-Care lucru, Lumină Divină?

-Cum trebuie să mori, Sorin, și nu numai atât...

-Ar mai fi multe, Lumină Divină?

-Depinde ce anume înțelegi prin „multe”

-Dar tu ce înțelegi prin “multe”, Lumină Divină?

-Infinit mai puțin decât îți poți tu imagina.

-Mai puțin, Lumină Divină?

-Da, Sorin.

Un lucru este cu atât mai complicat cu cât devine mai simplu și cu atât mai simplu cu cât este mai complicat.

-Înseamnă că totul, dar absolut totul, poate fi explicat cât se poate de simplu, Lumină Divină?

-Da, Sorin, doar tu nu vei putea niciodată pricepe fiindcă ești asemeni unui computer căruia I se cere o capacitate de memorare a informației de un Infinit de ori mai mare decât poate acesta duce.

-Cu toate acestea, Lumină Divină, enunță-mi ceea ce nu pot înțelege.

-Bine, Sorin.

Deasupra timpilor și spațiilor, deasupra tuturor dimensiunilor se va ridica Profetul Destinului care va aduce Dreptatea Adevărului Originar Crețional în fața Marilor Creatori, aruncând-o la picioarele Acestora ca pe o desfrânată.

Aceștia o vor condamna pentru adulter cu Adevărul Originar Crețional.

Odată cu aceasta va fi eliberat din închisoarea Adevărului Absolut, Factorul Ales, iar Armageddonul va fi terminat pentru totdeauna și în vecii vecilor.

-Am înțeles, Lumină Divină!

-Tocmai de aceasta înseamnă că nu ai înțeles, fiindcă mi-ai spus că ai înțeles ce nu se poate înțelege, decât contempla.

-Cum așa, Lumină Divină?

-Ce poate fi atunci când Adevărul Basic Crețional va deveni învins de Marii Creatori, iar Marele Creator Ales va fi eliberat din mâna Adevărului Originar Crețional?

-Adevărul Basic Crețional va rămâne fără Marele Creator Ales.

-Așa este, Sorin, dar unde va duce asta?

-La schimbarea Destinului.

-Poate fi un Destin fără un Adevăr Originar Crețional, Sorin.

-Nu știu, Lumină Divină.

-Nu se poate!

-Cum vor fi lumile Marilor Creatori fără un Destin?

-Vezi că ai început să nu mai poți discerne?

-Da, Lumină Divină.

-Acesta este abia începutul, dar fără un Marele Creator Ales care să reprezinte eternul Infern care trebuie infiltrat în lumile Marilor Creatori, fără acest factor care să reprezinte Finitul, Unicul, față de Infinit, ambele, atât Finitul cât și Infinitul se vor surpa una în cealaltă și ce va urma?

-Nu pot gândi peste această limită, Lumină Divină!

-Am să-ți spun Eu.

Odată ce Infinitul se surpă pe Finit și acesta la rândul lui pe Infinit și numărul Marilor Creatori se vor surpa unii în alții rămânând o singură identitate, un singur Mare Creator care va fi și Finit și Infinit dar nimic din aceste două.

-Ce anume va fi, Lumină Divină?

-Din nou Cuvântul enunțat de Gândul Originar al Lui Dumnezeu.

-Care va fi acel Cuvânt, Lumină Divină?

-UNU!

-UNU?

-UNU, Sorin.

Din acel moment va apare un nou Mare Creator Ales care va sta în mâna Adevărului Originar Crețional alături de Destin.

-Când va fi aceasta, Lumină Divină?

-Când, nu există când, fiindcă nu este timp.

Aceasta este mereu în trecut, viitor și prezent, în eternitate și Infinit.

Așa se nasc Lumile și Fețele Lui Dumnezeu care sunt Marii Creatori.

Îți spun că se nasc la modul impropriu întrucât este un proces etern iar față de eternitate timpul devine nul, astfel încât nașterea are loc continuu la fel ca și terminarea unui astfel de proces, prin urmare fiecare Mare Creator la nivelul Infinitului este și Mare Creator Ales, venindu-I și Lui rândul, succesiune care în realitate nu se succede ca și în Iluzia Vieții tale, Sorin, ci la fel cum nu există interior și exterior la nivelul proceselor de incluziune, sau la acel al nivelelor energetice spirituale tot astfel nu există succesiune la Infinit.

Tot ceea ce se succede la infinit se anulează.

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă succesiunea aceea este atât de mare încât nu începe și nici nu se termină la nici un capăt, prin urmare se anulează!

-Dacă se anulează, mai este succesiune?

-Da, Sorin.

Ea continuă, fiind etern un Mare Creator Ales, de către Adevărul Basic Creational chiar dacă cel Ales sunt toți Marii Creatori simultan datorită succesiunii Infinitului.

-Atunci Armaghedonul se va sfârși vreodată, Lumină Divină?

-Armaghedonul este o Stare de Fapt care nu a început ca să se sfârșească, ci doar persistă.

-Ce Stare de Fapt este Armaghedonul, Lumină Divină?

-Este întruparea Adevărului Originar Creational, Sorin.

-Armaghedonul este întruparea Adevărului Originar Creational care ține într-o mână Destinul și în cealaltă Marele Creator ?

-Da!

-Armaghedonul este...

-Sensul pe care-L dă Dumnezeu lumilor și Universurilor.

-În lumea mea Armaghedonul este cauza păcatului originar?

-Da!

-Nu vom scăpa niciodată de acest păcat, Lumină Divină?

-Nu!

-De ce?

-Astfel s-ar desface Destinul.

-De ce?

-Era necesar, este și va fi!

-De ce ?

-Numai prin Păcat Originar poate ființa energia spirituală!

-Atunci nu e vina omului?

-Nu!

-De ce trebuie să plătească omul ceva față de care nu are nici o vină?

-Nu trebuie, Sorin.

-De ce există în lume, în scrieri, Păcatul Originar?

-Pentru că omul are nevoie de acest Păcat Originar.

Îi este de cea mai mare însemnătate.

-Cum așa?

-Păcatul Originar nu este altceva decât partea negativă a energiei spirituale din om fără de care acesta nu ar putea exista, viața lui ar fi imposibilă.

Când Ființa umană afirmă că luptă împotriva Păcatului Originar o face datorită unui fariseism murdar.

Păcatul Originar este în el, la fel cum și partea lui bună se află tot în el.

Renegându-l, omul nu face altceva decât să se renege pe sine devenind pe zi ce trece mai străin de sine.

Nici partea cea mai pozitivă din om nu ar exista fără partea sa negativă.

Ei, bine dragă Sorin, lumea terestră cu planetă albastră cu tot, nu este decât încă odată Iluzie, deoarece existența acesteia se datorează doar faptului că seamănă cu partea infinită a Ființelor care o populează și atât, nimic mai mult.

Identitățile Ființelor care o populează se regăsesc în acea lume ca într-un ecou al propriului lor infinit, într-un cuvânt, Ființa Terrei vibrează pentru toate Ființele care o compun la unison ca fiind Infinitul din ele, lucru care duce la devenirea micuței Terre ca planetă sau substrat existențial al Ființelor care au Iluzia că o populează.

Totul se datorează compatibilității vibrațiilor.

Aceste vibrații nu sunt altceva decât un cântec de Sirenă, care la fel cum ademeneau marinarii din epopeele grecești tot la fel ademenesc anumite identități ale Ființelor pentru care acel cântec este compatibil.

-De ce se întâmplă acest fenomen, Lumină Divină?

-Pentru că fiecare Ființă, are nevoie și de dimensiunea sa infinită pe care pierdut-o și dorește să o regăsească.

-O va regăsi vreodată, Lumină Divină?

-Unele dintre ele o vor regăsi , altele niciodată.

-Ce se va întâmpla cu cele care nu o vor regăsi?

-Vor dispărea pentru totdeauna, Sorin.

-Dar cu cele care o vor regăsi, Lumină Divină?

-Vor fi ajutate să urce Muntele Iluziei de către partea infinită a Ființei lor.

-Mai sunt și alte Ființe, care asemeni Terrei , devin un cântec de Sirenă pentru Ființele care le confundă cu partea infinită din ele?

-Toate, dar absolut toate Ființele, devin un cântec de sirenă pentru celelalte.

-Sunt și eu planetă, Lumină Divină?

-Da, Sorin, ești și tu la rândul tău planetă pentru Ființele care te confundă cu dimensiunea lor infinită, pentru care devii la rândul tău acel micos cântec de Sirenă.

-Dar prin identitatea ce aparține planetei mele voi putea trece vreodată,Lumină Divină?Pe planeta unde trăiesc ființele care-și regăsesc prin mine partea lor infinită?

-Vei putea merge acolo, Sorin.

-Cum voi putea exista pe o astfel de planetă unde va trebui ca eu să-mi regăsesc prin mine partea infinită sub același substrat existențial în care se regăsesc și alte ființe dar tot în mine?Aceasta înseamnă că și alte ființe au posibilitatea să existe pe planeta propriei lor identități infinite,fără ca să realizeze acesta?Înseamnă că fiecare identitate a vreunei Ființe poate fi și fetița Terra,și bătrâna Terra sau planta ,sau stânca,muntele,arborele,oceanul,și de ce nu și alte noțiuni despre care habar nu am dar care prin identitatea lor să reprezinte o planetă?

-Se poate Sorin.Fiecare identitate a unei Ființe există cel puțin o viață ademenită de propria sa vibrație pe care o confundă cu partea sa infinită la fel ca miliardele de identități ale altor Ființe care consideră vibrația identității Ființei respective drept partea lor infinită pe care au pierdut-o cândva,între Armonie și Dizarmonie.Atunci se naște Iluzia Vieții ce determină forma geometrică a unei planete pe care toate identitățile care au considerat partea infinită a Ființei lor să trăiască,inclusiv,identitate ale cărei vibrații le-au ademenit.

-Aceasta înseamnă că planeta unde voi merge voi fi eu însumi,Lumină Divină?

-Exact ,Sorin.Unica deosebire între celelalte călătorii pe care le-ai făcut alături de mine va fi că pe acea planetă care ești tu,va trebui să-ți trăiești întreaga ta viață și abia apoi să te întorci la mine.

-Întreaga viață?De ce ,Lumină Divină?

-Fiindcă acolo viața ta va fi substratul existențial al mai multor civilizații,destinul tău va fi destinul lor planetar,care va trebui să-și urmeze cursul firesc neîntrerupt.

-Fă-mă să mă nasc acolo,Lumină Divină.

Deodată mă aflu în același tunel stellar în care am mai fost de atâtea ori .Poienița străjuită de copacii luminați de o lună pierdută undeva la orizont ,dispăruseră brusc,ca în cele din urmă să-mi pierd orice identitate legată de mine,cel care mă consider actual.

Simt o durere cumplită în piept.Nu am aer.Vreau să respir.Totul devine negru în jurul meu.Un negru intens și apăsător pe care-l conștientizez.Sunt mai mult decât îngrozit.Faptul de a conștientiza această beznă simt că mă înnebunește mai mult decât durerea din ce în ce mai acută sau lipsa aerului.Încerc să deschid ochii,vreau să-i vorbesc Luminii Divine,să renunț la acest înspăimântător experiment. Întunericul greu și apăsător se așterne în privirea mea cu toate că nu închid ochii.Corpul nu mai răspunde la comenzile voinței mele.Mă simt ca și cum întregul meu trup ar fi paralizat.Unicul lucru de care sunt conștient este respirația din ce în ce mai precipitată.Deodată întunericul dispăre și mă aflu pe un tărâm cu un cer roșu.Sunt singur.privesc la solul pe care calc.Este un fel de nisip roșu.Sunt într-un deșert.Este deosebit de cald ,simt că mă sufoc.Abia acum

realizez că pe aceste tărâm am mai fost cândva în urmă cu mai mulți ani într-un vis. Atunci mi s-a părut la fel de ciudat întrucât eram conștient că visam, la fel ca atunci când eram la fel de conștient că nu visez fiind alături de Lumina Divină. Lumina Divină? Cine este Lumina Divină? Merg către nicăieri. Unde merg? Imaginile încep să-mi devină din ce în ce mai neclare. Încep să-mi pierd șirul gândurilor. Oare unde mă aflu? Ce caut aici, nu nu mai vreau această singurătate atât de apăsătoare. Acesta să fie drumul spre infern? Nu, nu vreau aici. Totul devine negru. Atât de mult negru încât ar fi îndeajuns pentru întregul Univers. Este ciudat întrucât acest negru îmi aduce o senzație de liniște, de consolare. Vreau să pot vedea, vreau ca trupul să-mi asculte voința. Doresc să-mi pot mișca pleoapele, să pot vedea. Încerc acest lucru făcând niște eforturi uriașe. În sfârșit am reușit. Pleoapele mele se mișcă lăsând firavele infuzii de lumină ale nopții să-mi inunde privirea. Noaptea cărei lumi? Cu toate că nu-mi mai închid pleoapele deasupra lor se așterne negrul greu și apăsător de această dată. Deodată simt că încep să mă scufund undeva într-o apă cu întreg pământul de sub mine. Mai vreau să trăiesc cel puțin o oră, un minut dacă nu se poate o oră, câteva secunde măcar. Mă scufund într-o apă pe care nu o pot vedea, simt că este o apă adâncă. De ce nu-mi mai dai Doamne măcar câteva clipe? Lumina Divină mi-a spus că este un experiment. Dar dacă nu voi scăpa niciodată din acest experiment, dacă voi muri cu adevărat? vai Doamne Dumnezeule, unde sunt? Mă scufund într-una într-o apă adâncă. Aceasta să fie apa morții? Dacă ar fi apa morții ar trebui să o văd fiindcă și vechii greci vedeau Styx-ul atunci când îl treceau. Vreau să mă reîntorc pe pământ, să opresc acest experiment. Mi-e teamă, o frică cum n-am mai simțit niciodată. Nu am puterea să-mi înfrunt propria moarte, abia acum realizez ce cumplit poate fi pentru sinucigași atunci când ajung în faza de a-și înfrunta propria lor moarte. Vai ce frig îmi este! Cred că tremur din toate încheieturile spiritului meu deoarece corpul nu mă mai ascultă. Îmi este cumplit de frig. Apa în care se scufundă pământul de sub mine este cu siguranță o apă foarte rece. Abia acum simt valurile apei în care m-am scufundat cât de reci sunt. Valurile îmi acoperă trupul inert. E o senzație cumplită de frig, un frig pe care nu l-aș fi putut îndura în timpul vieții, întrucât aș fi leșinat. Acum pot să-l îndur. Vreau să-mi pierd conștiința, nu-mi mai suport propria mea conștiință. Simt că nu mai aud nimic! Vreau să aud apa care mă înconjoară. Cu toate că doresc cu adevărat să mor, să scap de aceste clipe cumplite în care mă adâncesc din ce în ce mai mult în această apă rece, moartea nu mai vine. E atât de îngrozitor frigul acesta încât a început să mă ardă. Mă arde mai cumplit frigul decât căldura. Simt cum un foc lăuntric izbucnește în sufletul meu, un foc care înlătură frigul arzându-mă cumplit, arzându-mă prin frigul de adineaori ce a devenit atât de rece încât a început să mă ardă, exact ca și odată în copilărie când fiind iarnă și un ger cumplit, din nu știu care considerente am pus limba pe o clanță de ușă care înghețase bocnă de cu noapte. Cred că erau vre-o treizeci de grade cu minus în acea noapte. Odată atinsă clanța cu limba, aceasta a rămas lipită de clanță fără ca să o pot trage de acolo. Strigam și mă văietam până ce am fost în cele din urmă salvat de câțiva vecini. Atunci simțeam această senzație a frigului de a arde. Un foc îngrozitor îmi mistuie toate măruntaiele sufletului încât simt cum acesta va exploda. Nu știu de ce anume, de durere sau mai degrabă de tăria acestui foc. Vreau să nu mai trec niciodată prin aceste momente. Doamne ajută-mă iar dacă crezi că moartea este unica salvare de la aceste chinuri, te rog, te implor Doamne Dumnezeule, salvează-mă! Scapă-mă de aceste chinuri pe care nu le mai pot îndura. Cel puțin în timpul vieții astfel de chinuri te-ar fi ucis și ai fi scăpat dar în moarte cine să te mai ucidă. Simt cum toți atomii corpului meu, toate energiile spiritului îmi explodează, scufundându-se cu tot focul lor lăuntric în aer. Simt că nu mai am aer! Mă sufoc! Prind, în același timp un fel de identitate și corpolență ciudată. Sunt Sorin, dar parcă aș fi un alt fel de Sorin, mult mai bătrân dar și mai tânăr în același timp. repet mereu, acel” în același timp, în același timp” realizând că timpul nu există decât ca o simplă noțiune abstractă, undeva în afara oricărui proces biologic al organismului meu. Deodată „în același timp” dispăre simțind sau conștientizând pentru prima oară că nu am timp, că nu sunt deloc supus acestuia iar conștientizarea este echivalentă cu simțirea întrucât nu are nimic de-a face cu cunoașterea. Abia acum realizez că am mai simțit atâtea și atâtea lucruri de-a lungul multelor mele vieți, realizez că simțurile dau conștientizarea care împrumută de la subconștient cunoașterea, atât cât se poate. Conștientul îmi trece undeva în cadrul subconștientului unindu-se într-o horă mirifică a fericirii de a exista, horă pe care numai decesul o poate cunoaște. Abia acum nu mai am nici conștient și nici subconștient ci spirit, corp eteric și corp astral. Realizez că-mi văd pentru prima oară corpul inert întins pe pat fără ca să mă lege

nimic de acesta ,nici măcar acel fir de argint ,acea legătură pe care o are corpul eteric cu cel fizic.De aceea am trecut prin aceste faze tocmai pentru că legătura mea cu corpul fizic s-a rupt iar nimeni și nimic nu mă mai menține în capcana corpului fizic.Cei care fac călătorii în astral nu simt acest lucru tocmai datorită faptului că ei nu-și rup această legătură care este firul argintiu ce le unește corpul fizic de cel astral și eteric și mai mult decât atât ,ei nu decedază ci trăiesc survolând alte și alte spații,și lumi ale existenței.Înainte mea apare un bun prieten care decedase cu mulți ani în urmă.Mă privește ca și cum ne-am fi despărțit adineori.

-Bine ai venit Sorin.

-Unde am ,venit?

-Te afli într-o altă lume.

-Am murit?Nu cred odată ce mă aflu alături de tine ,și vorbesc cu tine

-Nu ,tot ceea ce a creat Marele Creator nu moare niciodată.

-Unde mă aflu mai exact?

-Vino cu mine.Lasă orice sentiment de teamă la o parte.Privește totul ca și cum ți-ai dori din toată ființa ta să se desfășoare astfel.Acest aspect este cel mai important.Nu lăsa ca deznădejdea să te doboare.Ești un spirit care la fel ca toate celelalte spirite nu moare niciodată,ci călătorește în alte lumi până când va trece de toate lumile Existenței aflate în cele trei Universuri,și anume Universul Fizic,Universul Eteric și Universul Astral!

Nici nu apucase bine să termine fraza că amicul meu dispăru dintr-odată din fața mea.Îmi privesc corpul.Acesta nu există.Îmi spun că vreau să-l mai văd odată,privesc undeva în jos sau în sus ,la dreapta sau la stânga unde am noțiunea că se află camera cu patul în care se află corpul meu fizic inert.Îl mai revăd odată și îmi retrag privirea spre idealul meu de a-mi continua drumul.Odată ce mă gândesc la aceasta totul devine încetșosat înaintea sau înapia mea .Spun toate acestea deoarece nici eu nu știu de ce toate noțiunile de așezare într-un anumit context spațio-temporar a mea dispar,luându-le locul o nouă stare de „a fi”ceva ce nu poate fi explicat în cuvinte decât lăsând ca fiecare persoană să simtă cu propriile sale simțuri ,dar mai ales cu cel de-al șaselea simț.Este curios că în toată această ceață ce devenea din ce în ce mai deasă în jurul spiritului meu ,atunci când m-am gândit la corpul meu fizic,acesta prinse contur ca atunci când eram în viață,deci gândul poate să-mi redea corpul înapoi dar un corp al propriei mele imaginații și atât,cum pe Terra ,orice om oricât de sărac se poate visa posesorul unui mare castel înconjurat de minunății.Simt că sunt purtat spre nicăieri prin ceața densă.Am senzația de viteză uriașă dar în același timp și ciudata senzație că stau pe loc și nu mă mișc nicăieri.Îmi doresc tot ce se întâmplă ,îmi spun în cele din urmă.Ceața începe să se răsfire.Undeva într-o depărtare ce mi se pare că se află în mine apare o lume ce-mi părea mai mult decât cunoscută.Doamne Dumnezeule,era adevărat?Mă aflu pe același tărâm pe care l-am avut de mai multe ori în vis.Înainte mea se află Maya .Mă cheamă ademenitor cu frumoșii săi ochi plini de roua lacrimilor speranței.Îi zâmbesc prinzând-o de mână.

-Vino Sorin.Ce mult mi s-au părut aceste două săptămâni fără tine.Mă îndrept alături de Maya prin jungla tăiată de o cărare ce se afla pe solul acela din care ieșeau aburi.Iarăși mă aflu înaintea aceleiași râpe cu trepte de piatră masivă ce duceau spre caverna unde știam că locuiesc cu Maya.Când am ajuns în fața casei un tucan își schimbase culorile la fiecare privire de-a mea.Știam că este străinul cu care am mai vorbit și atunci când purtat fiind,de vis, încă mai aveam un corp fizic,pe Pământ. Când m-am trezit l-am considerat un vis oarecare și atât,nedându-i nici o importanță.Din ziua aceea au trecut ani ,am uitat visul pe care mi l-am reamintit abia acum.Îmi reamintesc și acum că au fost câteva zile când visul mi-a rămas viu în memorie,și mai mult decât atât:Maya.Nu știam de unde o cunosc pe frumoasa din vis pe care o simțeam atât de apropiată sufletește de mine.Mă gândeam la tot felul de cunoștințe dar nici una nu semăna cu frumoasa Maya.Treptat am dat totul uitării catalogându-l un simplu vis.Am uitat până și numele acesta de Maya pe care mi-l rostise cât se poate de reliefat frumoasa femeie,de parcă aș fi plecat undeva departe și i-ar fi fost teamă să nu cumva să-i uit numele.Maya mă trage de mână să intru în casă.Deodată totul rămâne încremenit,la fel și Maya care mă ținea strâns de mână iar în locul tucanului se afla un bărbat înalt dar fără să-i pot defini o anume vârstă,cu părul alb și lung ,având o fizionomie împietrită ,ce purta o togă de culoare cărămizie.

-Eu sunt străinul din tine,Sorin și te-am așteptat să vii.

-Voi rămâne cu Maya?Aceasta a fost prima mea întrebare fiindcă,recunosc mi-aș fi dorit cel mai mult acest lucru.

-Cu Maya nu rămâne niciodată Nimeni,Sorin!

-Atunci unde voi rămâne,Străine din Mine?

-Vei rămâne o perioadă în gara acestui Univers eteric,iar Maya este Speranța ta.

-Voi rămâne cu speranța,Străine din Mine?

-Ea îți este hărăzită în acest Univers,Sorin.

-De acum înainte să o denumesc Speranța?

-Văd că ai început să înțelegi.Te afli într-un Univers al Speranței care este Universul eteric un Univers de unde ai fost alungat în cel fizic fiindcă ai făcut marea greșeală să crezi că Speranța poate să nu se îndeplinească.

-Care Speranță,Străine din Mine?

-Speranța de a fi Speranța!

-De ce am fost alungat tocmai în Universul Fizic,Străine din Mine?

-Tocmai pentru a aduce și acolo Speranța!

-Oare mi-am împlinit osânda,Străine din Mine?

-Acum ți-o vei îndeplini-o Sorin.

-Cum ,Străine din Mine?

-Pentru aceasta va trebui să-ți trăiești viața în lumea în care vei fi spiritul planetei pe care vei trăi tu împreună cu miliarde de locuitori,vei fi Terra!Fractalul Vieții tale va fi interpretat drept planeta Terra de către miliarde de suflete .Cel ce a hotărât toate acestea este Cel ce se află deasupra Întâmplării și este Unicul Întâmplător și anume Marele Creator al Totului,Dumnezeu.

-Vreau să o urmez pe Maya,Străine din Mine.

-Atunci sărut-o.....

-Nu,să nu faci asta Sorin,că niciodată nu te vei mai putea reîntoarce în lumea pământescă,de unde ți-am venit în vis,vei rămâne plecat pentru totdeauna.Amintește-ți că a fost doar un experiment.Dorea-i să vezi cum e în moarte.Sunt Lumina Divină....

-Vreau să rămân aici Lumină Divină.....

-Nu,Sorin,aici nu vei putea rămâne fiindcă nu-ți este scris acum.Dacă o vei face va fi ca și cum te-ai fi sinucis,niciodată nu vei mai intra în casă cu Speranța iar ea va rămâne mereu o Maya pentru tine și Străinul din Tine va dispărea iar tu vei rămâne doar cu conștientizarea faptului neîmplinit retrăind timpii și spațiile excesiv drept pedeapsă fiindcă ai forțat mâna Destinului,până la decesul civilizației tale,când toate sufletele celor decedați vor primi recompensa pentru viețile lor de la un Mare Profet ce va fi trimisă în toate lumile pe unde acestea se perindă cu alți timpi și alte spații .Acea recompensă pentru viața trăită este ceea ce unii pământenii o consideră Judecata de Apoi.Atunci sufletul devine Formă din Urmă!

-Dacă sunt alți timpi și alte spații înseamnă că Judecata de Apoi pentru acele spații și timpi poate surveni la o secundă terestră după nașterea din acea lume.

-Bineînțeles Sorin,dar ca sinucigaș acea secundă poate dura milenii!Trăiește-ți viața pe planeta unde ești tu sufletul Terrei!